

௩௩:10.

ஸ்ரீ

நாலடியார்

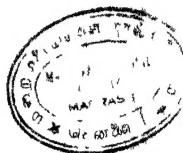
ஏலமும்

சங்கசித்தாமணி ஆசிரிஞர்

அகநானூற்றுப் பதிப்பாசிரியருமான

வே. இராஜகோபாலையங்கார்

எழுதிப் உரையும்

சேன்னை: மயிலாப்பூர்

கம்பர்விலாஸம்

இராமநாதன் சித்திரை

ரூ. 1-8

4486A

O, 1 B III
F 5

B III
10

ஸ்ரீ:

இப் பத்தகத்தில் அடங்கியவை

- 1 முகவுரை
2. சோதனைப் பத்திரம்
- 3 இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர் முதலியனவும் அவற்றின் ஆற்றிடுகளும்.
- 4 நாலடியார் ஆராய்ச்சி
- 5 நாலடியார் மூலம்
6. ஷே குறிப்புகரை
7. ஷே குறிப்புகராத்
8. செய்யுண் முதற் குறிப்புகராத்

ஸ்ரீ :
சோதனைப் பத்திரம்

பக் கம	வரி	பிழை.	திருத்தம்
29	17	கிதை	சிதை
41	11	கூரைசீச	கூரைசீச
43	4	வீடை	லிட
,	14	வறு	மறு
47	7	பறமப்பயி	பறமப்பயி
50	3	கிறந்த	சிறந்த
52	20	மிலவென	மிலமென
54	8	யுறம	யுறமு
58	6	கணமரபி	கணமரபி
106	22	உடமமை	உடமபை
121	10	உண்டவ	உண்டவ
131	7	றளாந்த	றளாந்த
139	2	செமம	சமம
177	15	மந்த	மாந்த
189	18	காணண	கண்ண

தீ: முகவுரை

தமிழ் நன்மக்களால் மேற்கணக்கு கீழ்க்கணக்கு என்று பாருபடுததுக கொள்ளப்பெற்ற பனுவலவகையுள் நாலடியா என, இந்நூல் பிறகூறிய கீழ்க்கணக்கு வகையினுள் ஒன்று. கீழ்க்கணக்கு நூல்களாவன. நாலடி, நான் மணிக்கடிக்க, இனியதுநாறபது, இன்னாநாறபது, கார் நாற்பது, களவழிநாறபது, ஐந்திணையையபது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, திருக்குறள், திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்சமூலம், முதுமொழிக்காஞ்சி, ஏலாதி, கைநிலை என்ற பதினெட்டுமாம் இதனை,

“நாலடி நானமணி நானூற்பு தைந்திணைமுப்
பாலகடுகங் கோவை பழமொழி—மாமூல
மிநிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பதூஉங்
கைநிலையு மாங்கீழ்க் கணக்கு”

என்பதனால் அறிக இதனுள் ‘நானூற்பது ஐந்திணை என்பதனை நான்கு நாறபது நான்கு ஐந்திணை எனக் கொள்க. நான்கு நாற்பதாவன இனியது, இன்னா, கார், களவழி என்ற நாற்பதுகள். நானூற்திணையாவன ஐந்திணையையபது முதலாகத் திணைமாலை நூற்றைம்பது

சுருகவுள்ள நான்குமாம். கீழ்க்கணக்கு எனப்படுவது, ஐம்பது முதலாக ஐநூறு இறுதியாக வுள்ள பாககளை யுடையதாய், அறம் பொருள் இனப்பங்களை விஷயமாகக் கொண்டு வெண்பா என்ற ஒரு வகைப்பரவால் ஆக்கப் படுவது. இதனை,

“அகவலும் கலிப்பா வுப்பரி பாடலும்
பதிற்றைந் காதி பதிற்றைமப தீரூ
மிகுததுடன் ரெகுப்பது மேற்கணக் கெனவும்
வெள்ளைத் தொகையும் அவ்வகை எண்பெறின
எள்ளறு கீழ்க்கணக் கெனவுங் கொள்ளே”

எனவும்

“அடிநிமிர் பில்லாச செய்யுட் டொருதி
அறம்பொரு ளினப் மடுக்கி யவ்வத
திறம்பட வுரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்”

எனவும் வரும் பன்னிருபாட்டியற சூத்திரங்களான உணாக. இவ்வாறு இதற்குப் பாவின் வரையறையும் எண்ணின் வரையறையும் கூறினாராயினும், சிறுபான்மை வெண்பாவினா லன்றி, அதன் இனமான வெண்செநதுறையும் வருமெனவும், ஐம்பதின் குறைநது நாற்பதிலும் ஐநூற்றின மிக்கு ஆயிரத்தது முநூற்று முப்பதிலும் இயலுமெனவும் கொள்க.

“ஆகலி யுலகத்த மக்கட் கெலலாம்
ஒதலிற் சிறந்தன ரெழுகக் முடைமை”

என வெண் செநதுறைப்பா முதுமொழிக் காஞ்சியின வந்தது. இனியது, இன்னு, கார, களவழி என்ற நான்கும் நாற்பது நாற்பது வெண்பாக்களான வந்தன. திருக்குறள் ஆயிரத்தது முநூற்று முப்பது குறள்வெண்பாவான் வந்தது.

இப்பனுவல்களுள் அறத்தையே முதன்மையாகக் கொண்டு இயலுவனவும், பொருளையே தலைமையாகக் கொண்டு விளங்குவனவும், இன்பத்தையே சிறப்பாகக் கொண்டு திகழ்வனவும் உள். காரநாறபதும் நாலு ஐந்திணைகளும் கைநநிலையும் இனபம் ஒன்றையே விஷயமாக உடையன, களவழிநாறபது பொருள் ஒன்றையே குறித்தியலுவது; நாலடி, நான்மணி, இனியது, இனனா, முப்பால, கடுகம், கோவை, பழமொழி, மாமூலம், காஞ்சி, ஏலாதி எனற பதினென்றம் அறத்தை முதன்மையாகக்கொண்டு சிறப்பன இப்பதினே மறநாலுள்ளும் ஆன்றோரால் 'நாலு மிரண்டுஞ் சொல்லுக குறுதி' எனப் பாராட்டிப் புகழப்பெற்றவன நாலடியாரும், திருக்குறளுமேயாம். இவ்விரண்டனுள்ளும் நாலடியார் வைராக்கியத்தைப் போதிப்பதிலும் உலக அனுபவத்தினைப்பொருத்தி உதாரணங் காட்டிக் கற்போர் நெஞ்சம் தீயவழியிற் செல்லாவண்ணம் கழறி நிறுத்துவதிலும் திருக்குறளினும் சாலச்சிறந்ததெனக் கூசாமற் கூறலாம்.

அவையறிதல் எனனும் அதிகாரத்து, சொற்களின் பொருளினே அறிதல் மிக அரிது, அதனை அறிந்தவனே அவைக்கு நாயகமாவான் எனனும் கருத்தடங்கிய,

‘பெறுவது கொள்பவா தோளபோல நெறிபட்டு
கற்பவாக் கெல்லாம் எளியதூல—மற்றம்
முறிபுரை மேனிய நுள்ளம்போன நியாக்கு
மறிதற் கரிய பொருள்’

என்னு மிப்பாடலை நோக்குநதோறும் கற்றோர் நெஞ்சம் கனிக்கா திராது. பேதைமை எனனு மதிகாரத்து,

‘கற்றனவும் கண்ணகனற் சாயலும் இறப்பிற்பும்
பக்தத்தா பாராட்டப் பாடெய்தும்—தானுரைப்பின

மைத்துனா பலகி மருந்திற் றணியாத
பித்தனென நெளளப்படும'

என்ற பாடலும் அமிழ்தினுமினியதே யன்றோ' கீழமை
என்னும் அதிகாரத்து,

காழாய் கொண்டு சூடற்றா தஞ்சாரற்
ருழாது போவாம் எனவுரைப்பிற்—கீழ்தான
உறங்குவாம் எனநெழுநது போமாயகி தன்றி
பறங்குமா மறநென்று குழந்த'

எனவும்

'பொற்கலத் தூட்டிப் புறந்தரினும் நாயபிறா
எச்சிற கிமையாது பாரத்திருக்கு—மச்சி
பெருமை யுடைத்தாக கொளினும்கீழ் செய்யு
நருமங்கள் வேறு படும'

எனவும்,

'மையீர் பசும்பொனமேல் மாண்ட மணியழுத்திச்
செபத் தெனினும் செருப்புத்தன காறகேயாம்
எபதிய செலவத்த ராயினுய் கீழ்களைச்
செய்தொழிலாற் காணப் படும'

எனவும் உள்ள பாடல்களும் கற்றோர் உள்ளத்தினை
கவராதிரா இன்னும் கூடாநட்பு, அறிவினமை, கயமை,
பொதுமக்களிர், கற்புடை மக்களிர் எனனும் அதிகாரங்க
ளுள்ளும் பலபல பாடல்கள் நாவின் விட்டு அகலாது
இனித்தலை இந்நூல் கற்போர் எளிதிலுணராவா.

நிறக இந்நூல் மறற்ப பதினெண் கீழ்க்கணக்கு
நூல்களைப்போல ஓர் ஆசிரியாரை பாடப்பெற்ற தொன்
மன்றாகும் இஃது,

'எண்பெருங் குன்றத் தெனாஅ யிரமிருடி'

என்றும்,

‘மன்னன வமுதியா கோன்’

என்றும் தொடங்கும் வெண்பாக்களான உணரப்படும்,

இந்நூலில் ஐம்பத்திரண்டு பாக்களில், ஆரீ உ முன்னிலைகளும், ஆறுபாக்களில் மகரீ உ முன்னிலைகளும் பயின்றன. அவ்வாறே முன்னிலைகளுள் ஊர என மருத்திலத்தலைவனாக ஓரிடத்தும், வரைநாட மலைநாட குன்றநாட சாரலநாட கானகநாட எனக் குறிஞ்சிநிலத் தலைவனாக முப்பத்திரண்டிடத்தும், கடற்சோப்ப சோப்ப எனநெய்தலநிலத் தலைவனாக பதினெட்டிடத்தும், ‘ஐய’ எனப்பொதுவாக ஓரிடத்தும் பயின்றன. இவற்றால் இம்முன்னிலைக்கு விஷயமாக நிற்பவன் மலைவள்ளும் கடலவள்ளும் மிகுதியாக வுடையவன் என்றும் நெலவள்ள சிறுபான்மை யுடையான் என்றும் ஊகித்தற்கிடஞ்சினறது. அம்மலைவள்ள கடலவள்ள களுள்,

‘மடிதிரை தந்திட்ட வானந்திர முதச்சு

கடுவிசை நாவாய கரையலைக்கும் சோப்ப’ (224)

எனவும்,

‘கனமணி

முத்தோ டிமைக்கும் முழங்குவரித் தண்சோப்ப’ (146)

எனவும்

‘சந்தன ன்னசோலைச் சாரல மலைநாட்’ (234)

எனவும் பயின்றன. ஆராயத் தக்கன இவற்றுக்கு, முத்துக்களை அலைகள் கரையிலே கொணர்ந்து சோக்க, அவற்றை விசையாக வரும் கப்பல்கள் அலைத்து விடுகின்ற கடற்கரையை யுடையாய் எனபதும், மிக்க மணியோடும், முத்தோடும் விளங்கும் ஒலிக்கின்ற கடலடித்த குளிரந்த சோப்ப எனபதும், சந்தனமரங்கள்

மிகவுள்ள சோலைகளையுடைய மலைநாட எனபதும் பொருளாம். ஆகவே, சந்தனம் முதலு என்ற இவ்விரு வளங்களையும் உடைய நாட்டை இந்நூலாசிரியர் முன்னிலைப் படுத்துள்ளாரா என்பது புலனும். அதற்கையநாடு எஃதென்று ஆராயுமிடத்து, சீதாபிராட்டியபாரைத் தேடிமாறு வானாவிராகளைத் தென்திசையிற் செல்லப் பணித்த சுககிரீவன் பாண்டிநாட்டின்கு குறிக்கும்போது மணிமுதலுக்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற கவாடத்தை யுடையது அந்நாடு என்று வருணிப்பதாக வாலமீகி பகவான் கூறுவதனினறும், மிகப் பழைய காலந்தொட்டே முதலுக்கள மலிந்த நாடு பாண்டி நாடு எனபது அறியலாகும். கடைச்சங்க காலத்திலும்கூட அந்நாடு முதலுக்கும் சந்தனத்திற்கும் பெயர்போனதென்பது,

‘தன்கடற் பிறந்த முதலின் ஆரமும்
முனைதிறை கொடுக்கும் துப்பிற நனயலைத்
தெறலரு மரபிற கடவுட பேணிக்
குறவா தந்த சந்தின் ஆரமும்
இருபே ராரமும் எழிலபெற அணியும்
திருவீழ மாரபிற நென்னவன்’ (அகம் 13)

எனவும்,

‘நல்லும் நீரும் எல்லாக்கும் எளிய
வரைய சாந்தமும் திரைய முதத்தமும்
இமிழகுரல் முரசும் மூன்றுடன் ஆளும்
தமிழ்கெழு கூடல தண்கோல வேந்தே’ (புறம் 54)

எனவும் கூறப்படுதலான அறியப்படும்

இனி, பூங்குன்றநாட என இந்நூல் 128, 212 ஆம் பாடல்களில் முன்னிலைப் படுத்துள்ளவனும் ஈண்டு ஆராயற்பாலான் பூங்குன்றம் என்ற நாடு பண்டைச்

சங்க காலந்தொட்டே கேட்கப்படும் ஒரு நாடாகும். கணியன் பூங்குன்றனா என்றொரு சங்கப் புலவா நற்றிணையிலும் புறத்திலும் பாடிய ஆசிரியருள் ஒருவராவா. இவா ஊரைத் தலைமையாகக் கொண்ட நாடு ஒன்றினுக்கு அரசனை இந்நூலாசிரியா முன்னிலைப் படுத்திப் பாடியுள்ளா. இப்பூங்குன்றம் இப்போது மதுரை ஜில்லாவில் உள்ளதெனத் தெரிதலால் பூங்குன்ற நாடன் ஆவன பாண்டியனே எனத் துணியப் படும். பெருமுத்தரையா என்ற ஒருவா இந்நூல் 200, 296 ஆம் பாடல்களிற புகழ்ப் பெறுகின்றா. இவரைப் பலரும் பலபடியாகக் கூறுவராயினும், இவரும் பூங்குன்ற நாட் என்றும் 'முத்தோடிமைக்கும் முழங்குவரித் தண்சோபப்' என்றும் 'முத்தம், நாவாய் கரையலைக்கும் சோபப்' என்றும் முன்னிலைப்படுத்துக கூறப்படுகின்ற வரும் ஒருவரே எனத் துணிதற்கு இடனுகின்றது

இனி இந்நூலின் காலத்தினைப் பற்றி நவீன நூலுணர்ச்சியாளர்கள் பலவாறு கூறுவராயினும், இது சங்க மருவிய மேற்கணக்கினோடு ஒரு காலத்தது என்று தமிழ் நன்மக்களாற் கொள்ளப்பட்டதாதலின் அதற்கு முரணான எதற்க்கோட்பாட்டினையும் நல்லறிவாளர் செவியில் ஏற்றுக்கொள்ளாரென்பதே துணிபு தொல்காப்பியத்திற்கு உரையிட்ட இளம்பூரண அடிகள், பேராசிரியா, கலலாடா, சேனாவரையா, நச்சினாக்கினியா முதலிய உரையாசிரியர்கள் தம் உரையகத்தே எட்டுத்தொகை நூல்களினின்றும் மேற்கோள்கள் காட்டுவது போல இந்நூலடியாரினின்றும் மேற்கோள்கள் காட்டிச் செல்வதனால், அனனா இதனைப் பிரமாணங்காட்டத் தக்கதொனலானுள்ள ஒன்று என்று கொண்டாரென்பது வெளிப்படை 'நாத்தொடுத் தீரக்கிலென்',

‘குடநும கொழுவும்’, ‘மாண்ட குணத்தொடி’, ‘கடியெனக்கேட்டும்’ என்று தொடங்கும் பாடல்களை நோக்கும் போது, பௌத்த ஐனமதக் கொள்கைகள் தமிழ்நாட்டில் ஊன்றிப் பரவிய காலத்தே அஃதாவது மணிமேகலை சரிதைதோன்றிய காலத்தே இருநூல் ஆக்கப்பட்டிருக்கலாம் என ஊசித்தற்கிடனுகின்றது.

மற்றும், இருநூலின் ‘மேனமக்கள்’ எனனும் அழிகாரத்துக் காணப்படும்,

‘உடைய, பிலந்தலைப் பட்டது போலாதே நல்ல
குலந்தலைப் பட்ட விடத்து’

என்ற அடிகளையும் ஆராய்வோம் இவற்றின் பொருள் ‘ஸகல ஐசுவரியமும் உடைய குகையை ஒருவன் பெற்றதுபோல அல்லவா நல்லகுலத்துப் பிறந்த மேனமக்களை ஒருவன் நடபுகுகொண்டானாயின்’ எனபதாம் இவ்வுவமையைக்கவி வாளாதே கூறிப்போந்தாரா என்று கருதியொழியாது, ஏதோ ஒருபழஞ் செய்தியை உட்கொண்டே இவ்வாறு கூறியிருத்தல் வேண்டும் எனக் கொள்ளின, மாங்குடி மருதனா மதுரைக் காஞ்சியுள்ளே கூறிய,

‘தென்புல் மருங்கின் விண்டு நிறைய
வாணன் வைத்த விழுநிதி’

என்ற அடிகளும் காணப்படும் ஒரு பழஞ்செய்தி நம்புபதத்துக்கு வருகின்றது. இவ்வடிகளுக்கு ஆசிரியர் நச்சினாக கினியா, ‘தென்திசை நிலத்தின் மலைகளெல்லாம் நிறையுமபடிவாணன் என்னும் சூரனவைத்த சீரிய பொருட்டிரள்’ என்று உரை கூறிப்போந்தாரா. மாங்குடி மருதனா காலத்துப் பெருநிதி மலைக்குகைகளில் சேமிக்கப்பெற்றிருந்த இத்தகைய செய்தி ஒன்று தமிழ் நாட்

஁ற பெருவழக்காக இருந்தது போலவே இரநூலிற்
சொய்யுள செய்த புலவா காலததும் இச்செய்தி பெரு
வழக்காக இருந்ததெனக் கொள்வதற்குத் தடையிலலை,
மற்றும், 'வலம்படு முரசிற சேர லாதன.....நன்னகா
மாநதை முற்றத் தொனனா, பணிதிதை தந்த பாடுசா
ன்னகலம், பொனசெய் பாவை வயிரமொ டாமபல,
ஒன்றுவாய நிறையக் குவைஇ யிறைவண், நிலந்தினத்
துறந்தநிதியம்' என்றும், 'நன்னனுதியனருங்கடிப்பாழித்,
தொனமுதிராவேளிர் ஒம்பினாவைத்த, பொன்' என்றும்,
'அணங்குடை வரைபநிற பாழி யாங்கண, வேண்முதிர
மாக்கா வியனகாக கரந்த, அருங்கல் வெறுக்கை' என
றும், 'பலபுகழ நிறைந்த வெபோர நந்தா, சோமிகு பாட
லிக குழீஇக் கங்கை, நீரமுதற் கரந்த நிதியம்' என்றும்
(அகம் 127, 258, 265, 372) சங்கநூல்களிற பெருநிதி
நகரங்களிலும், யாற்றின அடியிலும் சேமிக்கப் பெற்றி
ருந்த வரலாறு பேசப்படுதலபோல, இரநூலிலும் பேசப்
படுதலால், இது சங்ககாலத்து நூலென்றதல், அதை
ஒட்டிய நூலென்றதல் கொள்ள யாதோரிழுக்கு மில்லை
எனக்.

இரநூலினை இறப்பச் சிறந்த தெய்வமாகக் கொள்
ளும் ஐஜன பொந்தத் மத் வழக்குப்பற்றி இரநூலிலும்,

'சக்கரச செலவம் பெறினும் விழுமியோ
எககாலம் சொல்லா மிகுதிசொல—எககாலம்
முந்திரிமேற காணி மிகுவதேற சீழ்தனை
இரநூலு வெண்ணி விடும்'

என்றும்

'அங்கண விசுமபின் அமரா தொழப்படும
செங்கண்மா லாயினும் ஆகமன—தமகைக்

கொடுப்பதென நிலலாரைக் கொய்தனி ரனஞா
விடுப்பாதம் கையாற் றொழுது'

என்றும் இந்நிரன் உவமை கூறப்படுகிறான். இந்நிரனே
யனறி அவனதேவியான இந்நிராணியும் இறப்பச்சிறந்த
தலைவிக்கு உவமையாக

அருமபெற்ற கற்பின அயிராணி யனன
பெருமபெயாப பெண்டி ரெனினும்—விருமபிப
பெறுகசையாற பின்னிதபா ரினமையே பேணும்
நறுதுதலாள நனமைத் துணை'

என்று பாடப் பெற்றனன நச்சினாக்கினியரும் சிந்தா
மணியுரையில் இந்நூலிலுள்ள 'சிறுகா பெருகா
முறை பிறழ்நது வாரா' எனற பாடலைக் காட்டி, இதன
ஆசிரியா ஐண சமயத்தாரா என்று கூறினா. இந்நூ
லினுக்குப் பால இயல்கள வகுத்த பதுமனாரும் "எட்
டுமலை சாரலில் சமண முனிவாகள எண்ணியிரவா
வசித்தது வந்தார்கள அவர்கள தனித்தனி ஒவ்வொரு
வெண்பாப் பாட, அவற்றுள் ஒரே விஷயத்
தினை ஒவ்வொரு கருத்தால தனித்தனி கூறும் நானூறு
பாடல்களைப் பொறுக்கிச் சேர்த்தது .. முடித்
தாம்" எனக் கூறினா ஆகவே சமண முனிவா
பலரால் இந்நூல் பாடப் பெற்றதெனலும் கொள்கை
வலியுறுகின்றது

இந்நூலினை பான ஒரிருபது வருடங்கட்குமுன
நற்றினை யுரையாசிரியரும் என மனததே யாண்டு
முறைநது எனனை அநுகரணித்தது வருபவருமான காலஞ்
சென்ற பின்னதனூ அ நாராயண ஸ்வாமி ஐயரவாகள
பால பாடங்கேட்டு வந்த காலத்து, அப்பெரியாரிடத்
திருந்த இந்நூலினை இரண்டு எட்டுப் பிரதிகளுள்
பல பல அரிய பாடபேதங்களும் உரை நயங்களும்

காணப்பட, அவற்றினை அவர்கள் ஆணையின்படி நான் என புத்தகத்திற் குறித்துக் கொண்டிருந்தேன். அவ் விரண்டு எட்டுப் பிரதிகளுள் ஒன்றில் மாததிரம பதமு னா விருத்தி என்று வரையப்பெற்றிருந்தது மறறென்றி லுள்ள உரைப்பகுதியோ சிற்சில பாடல்களுக்கு முன னைய எட்டிலுள்ள உரைக்குச் சிறிது மாறுபட்டிருந்தது இவவுரையினை 'எனபது ஒரு பழைய உரை' என்று இந் தூற பதிப்பிற் காட்டியிருக்கிறேன் இப் பிறகூறிய உரையோடு பெருமபாலும் ஒத்திருந்தது செனனை அடையாற்றுக கையெழுத்துப் புத்தகசாலைவினுள்ள ஒரு பிரதி இப்பிரதி அவவடையாற்றுக கலவூரித் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான அ கோபாலையரவர்கா முயற்சியாற் பெற்றது இப்பெரு நன்றி செய்த அவா களை யான் என்றும் மறவேன்

இவ்விருவகையுரைகளையும் நோக்கி மகிழ்ந்த என நண்பரிற் சிலர் இந்நூலை இவவுரைகளுடன் அச்சிற் பதிப்பித்தல் நலமெனப் பலகாலும் துணடி வந்ததோடு, அச்சிடற்கு வேண்டிய உதவிகளும் செய்வதாக வாக களித்தமையால் துணிவுகொண்டு இதனை அச்சிட ஆரம் பித்தேன் இதனிடையில் செனனை இராஜாங்ககரையெழுத்துப் புத்தகசாலைப் பிரதி ஒன்று கிடைக்கப் பெற்று, என சிறற்றிவிற்கு எட்டியமட்டும் மூலத்தைபும உரையையும் ஒருவாறு சேர்த்தித்துச் சுருக்கமான உரைக் குறிப்புககளோடும், நூலாராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாத அருமபத அகராதி முதலியவற்றோடும் அச்சிட்டு நிறை வேற்றினேன். இவவுரைகளின் சிறப்பினை இப்புத்தக கத்தில் ஆங்காங்கு நோக்கி மகிழ்க

இந்நூல் அச்சாகுங் காலத்து எனக்கு நோந்த பல ஐயங்களைத் தெளிவித்தும் அப்போதைக் கப்போது எவ

வளவு ஆயிற்று என்று அன்புடன் உசாவியும் எனனை ஊக்கியருளிய சென்னைப் பிரவிடன்ஸி காலேஜ தமிழ்ப் பண்டிதா பரஹ்ம ஸ்ரீ இ வை. அநந்தராமைய ரவாகா திருவடிகளையும், யான் வேண்டியவண்ணம் உரிய பல திருத்தங்களைச் செய்தும் அச்சுப் பிரதியிற் பிழைகள் மலியாவண்ணம் ஊக்கத்துடன் சோதித்தும் அருள் புரிந்த சென்னை லெகலிகன ஆபீஸ் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதா ஸ்ரீ உ. வே. மு இராகவையங்கார திருவடிகளையும் என்றும் மறவாத கடப்பாடுடையேன்.

இந்நூற் பதிப்பின்கண் என அறியாமையாலும் நோய்காரணமாக எழுந்த அயாச்சியாலும் மனுவ்ய ஸகாயமினமையாலும் பல பிழைகள் காணப்படலாம். அறிஞர்கள் அவற்றினைப் பொறுத்தாக கொளவாக ளென்று நம்புகிறேன்.

மற்றும்விவவாரே திரிசுகிம முதலிய நீதி நூல்களையும் பழைய உரையோடும குறிப்புகளோடும பதிப்பிக்க விருக்கிறேன். இத்துறையிற் பிரவாதிக்ருமாறு எனனைத் தூண்டிவரும் ஸாவேசவரன அநநூல்களையும் முற்றுவித்தருளவன என அவன திருவடித் தாமரை களை அநவரதம் உபாவிக்கின்றேன்.

கம்பாவி லாஸம்	}	இங்ஙனம், வே இராஜகோபாலையங்கார
மயிலாப்பூர்		
ரசதாஷிஸ் பங்குனி		

ஸ்ரீ :

இப்பதிப்பில் எடுத்ததுக்காட்டிய நூலின்பெயர்
முதலியனவும் அவைகளின் குறியீடுகளும்

அகநானூற்று உரைகாரர் (அ
கம் உரை)

அகநானூறு (அகம்)

அதிகாரம் (அதி)

ஆசாரக்கோவை (ஆசார)

ஆசிரியர் நல்லநதுவனார் (அந
துவன)

இளம்பூரணர் (இளம்)

இறையனார் களவியல் (இறை
களவு)

இனியது நாற்பது (இனியது)

ஏலாதி (ஏலா)

கம்பராமாயணம் (கம்ப)

ஆற்றுப்படலம் (ஆற்று)

நகரப்படலம் (நகர)

கவிததொகை (கவி)

சாரங்கதரண கரிதை (சாரங்க)

சிலப்பதிகாரம் (சிலப்)

மங்கலவாழ்த்துப்பாட்டு (ம
ங்கல)

மனையறம் படுத்தகாளை (ம
னையறம்)

அறங்கேற்றுகாளை (அறங்கு)

இந்திரவிழுவூரெடுத்த காளை
(இந்திர)

கடலாடுகாளை (கடலா)

கானலவரி (கானல்)

கதைத்திற முறைத்தகாதை
(கதை)

நாடுகாண்காளை (நாடு)

ஊர்காண்காளை (ஊர்காண)

கொலைக் களக்காளை (கொ
லை)

துன்பமாலே (துன்ப)

ஊர்குழவரி (ஊர்குழ)

அரும்பதவுரைகாரர் (அரும்
பத) [யார]

அடியார்க்குநல்லார (அடி)

சீவக்கிரந்த மணி (சிக்)

குத்திரம் (கு)

சேனாவரையா (சேனா)

திரிகடுகம் (திரி, திரிக)

திருக்குறள் (குறள்) [வை]

திருக்கோவையார் (திருக், கோ)

திருவாய்மொழி ஈட்டுரை (திரு
வாய் ஈடு)

தொல்காப்பியம் (தொல்)

எழுத்ததிகாரம் (எழுத்து)

சொல்லதிகாரம் (சொல்)

பொருளதிகாரம் (பொருள்)

செய்யுளியல் (செய்யுள்)

நச்சினூக்கினியா (நச்சு)

நன னூல (நன)

உயிரீற்றுப்புணரியல (உயிர)

நானமணிக்கடிகை (நானமணி)

பதிற்றுப்பத்து (பதிற்)

பதுமஞா (பதுமன்)

பரிபெருமான (பரிப)

பரிபாடல (பரி)

பரிமேலழகா (பரிமே)

பழமொழி (பழ)

பழைய உரை (ப உரை, ப உ)

பாடபேதம் (பா)

பாயிரம் (பாயி)

பிங்கலநிகண்டு (பிங்கல)

வானவாதொகுதி (வானவா)

புறநானூறு (புறம்)

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

(வெண் மா)

பெருமபாணாற்றுப்படை (பெ

ருமபாண)

பேராசிரியா (பேரா)

மணிமேகலை (மணி)

மதுரைக்காஞ்சி (மது, மதுரை)

மயிலைநாதா (மயிலை)

மோகவதைப்பரணி (மோக)

வீரசோழியம் (வீர)

அலங்காரப்படலம் (அலங)

ஸ்ரீ:

நாலடியார் ஆராய்ச்சி

I ஊரவன விலங்கு முதலியன

அரவு, 241
அரிமா, 141
அலவன், 123
அனறில, 376
ஆ, 101
ஆமா, 377
ஆமை, 331
ஆனகன்று 101
ஈ, 41
எருவை, 351
கடமா, 300
கயல, 44
கலை, 399
கமுகு, 48
களிறு, 192
காககை, 41
கிளி, 283
குண்டை, 350
குதிரை, 398
குறுமயூழ், 122
கோழி, 341
சிதலை, 147
சிரல, 395

சிவல, 122
சேமா, 377
தகா, 376
தேரை, 193
தேனீ, 10
நரை 156
நாய, 70
பரிமா 149
பனறி, 257
நாகம், 240
பாம்பு, 126
புலவாய, 140
புலி, 193
மந்தி, 237
மலங்கு, 375
மறி, 16
மான, 378
முயல், 176
யானை, 3
வண்டு, 291
வாவல, 260
விரியன், 330
வேங்கை, 240

2 மரமபுதல முதலியன

அடமபு, 107
ஆம்பல, 286
ஆலமரம், 197
கண்டல், 194
கமுகு, 219

கருணை, 200
கருமபு, 34
கள்ளி, 262
களங்கனி, 103
காஞ்சிரம், 217

காந்தள், 283
கிடை, 360
குவிளை, 44
கோங்கு, 223
சந்தனம், 180
சாய், 359
சுரை, 315
தெங்கு, 216
நீலம், 374
பனை, 96

பாதிரி, 139
பெண்ணை, 216
பேயச்சுரை, 149
மரையிலை, 354
முலலை, 45
விளவு, 261
வடடு, 264
வழுதுணை, 264
வேங்கை, 190
வேம்பு, 112

4 ஒளிக்கருவி கொழிற்சுவர்கள்

தண்ணம் 6
துடி 385
நெய்தற்பறை 392
பிண்பபறை 23
மண்பபறை 23
முரசு 100

உளி 355
குறடு 205
சுட்டுக்கோல 205
முட்டிகை 205
முழை 321

5 சில விலங்குகளின் இயற்கை

அனறில துணைபிரியாடுகனபது
ஆமா நககிக கொலலுமெனபது
கடமா தொலைச்சிய வேங்கை
இடம்படி னுண்ணுதெனபது
தகா போர் செய்யுமெனபது
மலங்கு ஒருதலைமை மீனுககு
ஒரு தலையைப் பாம்புக்கு
காட்டிப் பிழைத்து ஒடிப்
போகுமெனபது

அரவு இடிகு அஞ்சுமெனபது
கோழி குப்பையைக் கிளறு
மெனபது
நாகம் விரியன் பெடையோடு
கூடின அறப்பலுயுள்ள நா
கத்தினைப்பெறு மெனபது
நாய புறந்தரப் பெறினுமூள்
சிறகு அவாவுமெனபது

6 பண்டை மக்களின் வழக்கங்கள்

அலவனைக்கால முரித்துண்டல
பனறிகுக் கடவ்வாததல
வெறியாட்டு எடுத்தல
பிணத்தை எரிந் பிணித்து
சூததல, பாரததவிடத்திற
போகடல

யாமையை உலையிலிட்டுஅடுதல
யானையைக்கொண்டு போத
கெழல
யானைமீதேறி உலாப்போதல
புலவாய்குப் பருமம் அமைத்து
வையமுாதல

ஸ்ரீ :

ந ல டி ய ர்

மூ ல ம்

கடவுள் வாழ்த்து

வாணிடு விலலின வாவுறியா வாய்மையாற
கானிலந தோயாக கடவுளை — யாநிலஞ்
சென்னி புறவணங்கிச சோதுமெம முள்ளத்து
முன்னி யவைமுடிக வென்று.

முதலாவது
அறத்துப்பால்

1 துறவறவியல்

(1) செல்வ நிலையாமை

அறுசுவை யுண்டி யமாந்தில்லா னுட்ட
மறுசுவை நீக்கியுண் டாறும் — வறிஞராய்ச்
சென்றிரபப ரோரிடத்துக் கூழெனிற செல்வமொன
றுண்டாக வைக்கறபாற றன்று

1

துகடா பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற றொட்டுப
பகடு நடந்தகூழ் பலலாரோ டுண்க
வகடுற யாரமாட்டு நிலலாது செல்வஞ்
சகடக்காற போல வரும்

2

யானை யெருத்தம பொனியக் குடைசிழற்கீழ்ச்
சேனைத் தலைவராய்ச் சென்றோரு — மேனை
வினையுலபப வேறுகி வீழ்வாதாக் கொண்ட
ஊனையானை மாறறா கொள்

3

கினறன கினறன நிலலா வெனவுணாந
தொன்றின வொன்றின வலலே செயிறசெய்க
செனறன செனறன வாழநாள செறுததுடன
வந்தது வந்தது கூறறு

4

எனனாறு மொன்றுதங் கையுறப பெறறக்காற
பினனாவு தென்று பிடித்திரா — முன்னே
கொடுத்தா ருயப்போவா கோடிநீக கூறறந்
தொடுத்தாறு செல்லுஞ் சுரம்.

5

இவழத்தநா னொலலை யிகவா பிழைத்தொரீஇக
கூறறங் குதித்துயந்தா நீங்கிலலை — யாறறப
பெருமபொருளா வைத்தீர் வழங்குமி னானைத்
தழீஇந்தழீஇந் தண்ணம் படும.

6

தோற்றஞ்சான ஞாபிறு நாழியா வைகலுங்
கூறற மானத்துந் நாளுண்ணு — மாற்ற
வறஞ்செய தருளுடையீ ராகுமின யாரும்
பிறந்தும் பிறவாதா ரில

7

செலவாயா மென்றுதாளு செலவுழி யெண்ணைத்
புல்லறி வானா பெருஞ்செலவ — மெல்லிற
கருங்கொணமு வாய்திறந்த மினனுப்போற ரோன்றி
மருங்கறக கெட்டு விடும

8

உண்ண னொளிரிறு னோங்குபுகழ் செய்யான
துன்னருங் கேளிர் துயாகளையான — கொன்னே
வழங்கான பொருளாகாத கிருப்பானேல அஞ்
விழந்தானென நெண்ணப் படும

9

உடாஅது முண்ணுதந் தமமுடம்பு செறறுங்
கெடாஅத நல்லறமுஞ் செய்யா — கொடாஅது
வைத்தீட்டி னுரிமுப்பா வான்ரோய் மலைநாட
வய்ததீட்டுந் தேனீக கரி

10

(2) இளமை நிலையாமை

நரைவரு மெனறெண்ணி நல்லறி வாளா
குழவி யிடத்தே துறந்தாரா — புரைதீரா
மனனா விளமை மகிழ்ந்தாரே கோலுனறி
யினனாக கெழுந்திருப பாரா

I I

நடபுநா ரதறன நல்லாரு மல்கினா
ரதபுத தலைபு மவிழ்ந்தன — வடகாணாய்
வாழ்தவி னூதிய மெனனுண்டாம் வந்ததே
பாழ்கலத தனன கனி

I 2

சொற்றளாநது கோலுனறிச சோந்த நலையினாய்ப
பறகழன்று பண்டம் பழிகாறு — மிறசெறிநது
காம நெறிபடருங் கண்ணினாக கிலையே
யேம நெறிபடரு மாறு

I 3

தாழாத தளராத தலைநடுங்காத தண்ணேறு
வீழா விறக்கு மிவணமாட்டுங் — காழிலலா
மமமாகொண மாந்தாக கணங்காஞ்ந தனக்கைகோ
லமமனைக்கோ லாகிய ஞானறு

I 4

எனக்குத்தா யாகியா னெனனையிங் கிடடுத
தனக்குத்தாய நாடியே சென்றா — டனக்குத்தா
யாகி யவளு மதுவானாற றயதாயக்கொண்
டேகு மளித்திவ வுலகு

I 5

வெறியயா வெங்களத்து வேனமகன பாணி
முறியா நறுங்கண்ணி முனனாத தயங்க
மறிஞா குண்டனன மனனா மகிழ்ச்சி
யறிவுடை யாளாக ணில.

I 6

பனிபடு சோலைப் பயன்மா சூமல்காங்
 கனியுதிர்நது வீழ்நதற றிளமை — நனிபெரி தும்
 வேறகண்ண ளென்றிவளை வெஃகன்மின் மறறிவளுங்
 கோறகண்ண ளாகுங் குனிநது 17

பருவ மெனைததுள பலவின்பா லேனை
 யிருசிலையு முண்டரோ வெனறு — வரிசையா
 லுண்ணுட்டங் கொள்ளப் படுதலால யாக்கைக்கோ
 ளெண்ணு ரறிவுடை யா. 18

மறறறிவா நலவினை யாமினைய மெனனது
 கைததுண்டாம போழ்தே கரவா தறளுசெய்மமின
 முறறி யிருநத கனியொழியத தீவனியா
 னறகா யுதிர்நது முண்டு 19

ஆட்பாராத துழலு வருளிலகற் றுண்மையாற
 ரோட்கோபபுக காலததற கொண்டுயமமின — பீட்பிதுக்கிப்
 பிள்ளையைத் தாயலறக கோடலான மற்றதன்
 களாங் கடைப்பிடித்த னன்று 20

(3) யாக்கை நிலையாமை

மலைமிசைத் தோன்று மதியம்போல யானைத்
 தலைமிசைக் கொண்ட குடையா — நிலமிசைத்
 துஞ்சினு ரெனறெடுததுத் தூற்றப்பட டாரல்லா
 லெஞ்சினு ரிவவுலகத் தில 21

வாழ்நாட் கிலகா வயங்கொளி மண்டிமை
 வீழ்நாள் படாடி தெழுதலால — னாழ்நா
 ளுலவாழு னொப்புர வாறதுமின் யாரு
 நிலவா நிலமிசை மேல. 22

மனறந கறங்க மணப்பறை யாயின
வனறவற் காங்கே பிணப்பறையாப — பின்றை
யொலிததலு முண்டாமென் றுயநதுபோ மாறே
வலிக்குமா மாண்டா மனம். 23

செனறே யெறிப வொருகால சிறுவரை
நினறே யெறிப பறையினை — நனறேகாண
முககாலைக கொட்டினுண் முடிததீக கொணடெழுவா
செததாரைச் சாவா ச்மநது. 24

கணங்கொண்டு சுறறத்தார கலலென் றலறப
பிணங்கொண்டு காடியபபாக கண்டு — மணங்கொண்டண
டுண்டுண்டுண டெனனு முணாவிறை சாறறுமே
தொண்டொண்டொ டெனனும பறை. 25

நாாததொடுத தீக்கிலெ னனறையந தடக்கிலென
பாாததுழிப பெயயிலென பலலோர பழிக்கிலென
றேறபையு னினறு தொழிலறச செயதுடடுங்
கூதகன புறப்பட்டக கால 26

படுமழை மொக்குளிற பலகாலுந தோனறிக
கெடுமிதோர யாககையென நெண்ணித — தடுமாறுந
தீர்ப்பேமயா மென்றுணருந திண்ணறி வாளரை
நோபபாயாந நீணிலத்தின மேல. 27

யாககையை யாபபுடைததாப பெறறவா தாமபெறற
யாககையா லாய பயனகொளக — யாககை
மலையாடு மஞ்சுபோற றேனறிமற ருங்கே
நிலையாது நீதது விடும 28

புனனுனிமே னீர்போ நிலையாமை யெனநெண்ணி
யினனிநியே செய்க வறவினை — யினனிநியே
நின்ற னிருநதான் கிடநதான்றன கேளறறச
சென்ற னெனப்படுத லான். 29

கேளாதே வநது கிளைகளா யிற்றேனறி
வாளாதே போவரான மாந்தர்கள் — வாளாதே
சேககை மரனொழியச் சேணீங்கு புடபோல
யாககை தமார்க்கொழிய நீதது. 30

(4) அறன்வலி யுறுத்தல்

அகத்தாரே வாழ்வாரென றண்ணுநது நோக்கிப்
புகத்தாம பெறாஅர புறங்கடை பற்றி
மிகத்தாம வருந்தி யிருப்பரே மேலைத்
தவத்தாற றவஞ்செய்யா தார. 31

ஆவாநா மாகக நசைஇ யறமறநது
போவாநா மெனனாப் புலைநெஞ்சே — யோவாது
நின்றுஞறறி வாழ்தி யெனினுநின வாழநாங்கள்
செனறன செயவ துரை. 32

வினைப்பயன் வந்தக்கால வெய்ய வுயிரா
மனத்தி னழியுமாம பேதை — நினைத்ததனைத்
தொல்லைய தென்றுணா வாரே கடுமாறறத்
தெலலை யிகந்தொருவு வார 33

அருமபெறல யாககையைப் பெற்ற பயத்தாற
பெருமபயனு மாற்றவே கொள்க — கருமபூரநத்
சாறுபோற சாலவும பினனுதவி மறறதன
கோதுபோற போரு முடம்பு. 34

கருமபாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டாரா
துருமபெழுத்து வேங்காற் றுயராண் டுழுவார
வருந்தி யுடம்பின் பயன்கொண்டாரா கூற்றம்
வருங்காற் பரிவ திலா. 35

இனறுகொ லனறுகொ லெனறுகொ லென்னுது
பினறையே நினறது கூற்றமென மெண்ணி
யொருவுமின நீயவை யொலலும் வகையான
மருவுமின மாண்டா ரறம் 36

மககளா லாய பெருமபயனு மாபுகா
லெத்துணையு மாறறப பலவாளுற — ரெகக
வுடம்பிறகே யொப்புரவு செய்தொழுகா துமபாக
கிடநதுணண்ப பணண்ப படும 37

உறக்குந துணையதோ ராலமவித தீண்டி
யிறப்ப நிழறபயந தாஅங் — கறப்பயனுந
தானசிறி தாயினுந தக்காராகப பட்டக்கால
வானசிறிதாப போதது விடும 38

வைகலும் வைகல வரக்கண்டு மஃதுணரா
வைகலும் வைகலை வைகுமென நினபுறுவா
வைகலும் வைகறறம் வாழநாணமேல வைகுதல
வைகலை வைத்துணரா தார 39

மான வருங்கல நீக்கி யிரவெனனு
மீன விளிவினூல வாழவேனமன — னீனததா
னுட்டியக கணனு முறுதிசோந திவவுடம்பு
நீட்டிதது நிறகு மெனின 40

(5) தூயதன்மை

மாககேழ் மடநல்லா யென்றறறறுஞ் சானறவா
நோக்காராகொ னெய்யதோர புககிலலை — யாககைக்கோ
நீச்சிற கணனதோர தோலறினும் வேணடுமே
காககை கடிவதோர கோல, 41

தோறபோர்னை மேலுந் துணைபவையப் பொய்மறைக்கு
மீப்போனை மாட்சித் துடம்பானுன — மீப்போனை
பொய்மறைபாக் காங்கு புகலாது மறந்தனைப்
பைமமறியாப் பாககப் படும. 42

தக்கோலந் தின்று தலைநிறையப் பூசுசூழப்
பொய்க்கேர்லு செய்ய வொழியுமே — யெக்காலு
முண்டி வினையு ளுறைக்கு மெனப்பெரியோ
கண்டுரை விட்ட மயல. 43

தெண்ணீரக குவளை பொருகயல வேலென்று
கண்ணிலபுன மாககந் கவற்ற விடுவனே
வுண்ணீர் களைநதகசா னுங்குருன றிட்டனன
கண்ணீரமை கண்டொழுகு வேன. 44

முலலை முகைமுறுவன முததென றிவைபிதற்றுங்
கலலாபுன மாககந் கவற்ற விடுவனே
வெலலாருங் காணப் புறங்காட டிதிரந்துக
பல்லென்பு கண்டொழுகு வேன. 45

சூடருங் கொழுவுங் குருதியு மென்புந்
தொடரு நரம்பொடு தோலு — மிடையிடையே
வைதத் தடியும் வழுமபுயா மறறிவற்று
ளெத்திறத்தா ளீரங்கோதை யான. 46

ஊறி யுவாததக வொன்பது வாய்ப்புலனுங்
கோதிக குழம்பலைக்குங் குமபத்தைப் — பேதை
பெருந்தோளி பெயவளா யென்னுமீப் போதத்
கருந்தோலாற கணவிலக்கப் பட்டு. 47

பண்ட மறியா படுசாநதுங் கோதையுங்
கொண்டுபா ராட்டுவா கண்டிலர்கொன — மண்டிப்
பெடைச்சேவல் வன்கழுகு போத்திட்டிக் குததன்
முடைச்சாகா ட்சிற றுழி. 48

சுழிந்தா ரிடுதலை கண்டாரெஞ் சுட்கக
குழிந்தாழந்த கண்ணவாய்த தோனறி — யொழிந்தாரைப்
போற்றி நெறிநின்மி னிறறிதன் பண்பெனறு
சாற்றுகொல சாலச சிரிதது. 49

உயிர்போயார வெண்டலை யுட்கச் சிரிததுச
செயிரதீர்க்குஞ் செமமாப பவரைச — செயிரதீர்ந்தா
கண்டிற் றிதன்வண்ண மெனபதனாற் றமமையோ
பண்டததுள வைப்ப திலா 50

(6) துறவு

விளக்குப் புகவிருண் மாயந்தாங் கொருவன்
மவத்தினமுன விலலாதாம பாவம் — விளக்குநெய்
தேயவிடததுச செனறிருள பாயந்தாங்கு நலவினை
தீவிடதது நிறகுமாந தீது 51

நிலையாமை நோயமுபபுச சாக்காடென நெண்ணித்
தலையாயா தங்கருமஞ் செய்வா — தொலைவிலலாச
சுததமுஞ் சோதிடமு மென்றாங் கிவைபிதற்றும்
பித்தநிறு பேதையா ரில 52

இலல மிளமை யெழிலவனபு மீக்கூற்றஞ்
செலவம் வலியென றிவையெலலா — மெலல
நிலையாமை கண்டு நெடியா துறப்பா
தலையாயா தாமுய்யக கொண்டு. 53

துன்பம் பலநா ளுழந்த மொருநாளை
யினபமே காமுறுவ றேழையா — ரினப
மிடைதெரிந தினனாமை நோக்கி மனையா
மடைவொழிந்தா ரான்றமைந தார 54

கொன்னே கழிந்தன நிளமையு மினனே
பிணியொடு மூப்பும் வருமாற — றுணிவொன்றி
யெனனெடு சூழா தெழுநெஞ்சே போதிபோ
நன்னெறி சேர நமக்கு 55

மாண்ட குணத்தொடு மக்கட்பே நிலலெனினுட
பூண்டான கழித்தற கருமையாற — பூண்ட
மிடியெனனுங் காரணத்தின மேனமுறைக கண்ணே
கடியென்றா கற்றறிந் தார 56

ஊக்கத்தாங் கொண்ட விரகங்க ளுள்ளுடையத
தாக்கருந் துண்பங்க டாந்தலை வந்தக்கா
னீக்கி நிறுஉ முரவோரே நல்லொழுக்கங்
காந்குந் திருவத் தவா 57

தமமை யிகழநமை தாமபொறுப்ப தன்றிமற
றெமமை யிகழநத் வினைப்பயத்தா — னுமமை
யெரிவாய நிரயத்து வீழவாகொ லென்று
பரிவதூஉஞ் சானறோ கடன 58

மெய்வாய்க்கண மூக்குச செவியெனப் போபெற்ற
வைவாய வேடகை யவாவீனைக — கைவாய்க்
கலங்காமற் காத்துயக்கு மாற்ற லுடையான
விலங்காமை வீடு பெறும் 59

துன்பமே மீதூரக கண்டுந் துறவுள்ளா
ரினபமே காமுறவ ரேழையா — ரினப்
மிசைதொறு மறறத் தினனாமை நோக்கிப்
பசைதல பரியாதா மேல 60

(7) சினமின்மை

மதித்திறப் பாரு மிறக்க மதியாரா
 மதித்திறப் பாரு மிறக்க — மதித்தேறி
 பீயுந தலைமே விருத்தலா லஃதறிவாரா
 காயுந கதமின்மை நனறு 61

தண்டாச சிறப்பிறநம மினனுயிராத தானகாது
 கண்டுழி யெல்லாந் துறப்பவோ — மணடி
 யடிபெயரா தாறற விளிவந்த போழ்தின
 முடிசிறகு முள்ளத தவா 62

காவா தொருவனறன வாய்திறந்து சொல்லுஞ்சொ
 லோவாதே தமமைச சுடுதலா — லோவாதே
 யாயந்தமைந்த கேளவி யறிவுடையா ரொளுனான்றுங்
 காயந்தமைந்த சொல்லா கற்றது 63

நோதது நிகரல்லார நீரலல சொல்லியசுகால
 வோதது வெகுளார விழுமியோ — ரோதத்தனை
 புள்ளத்தா னுள்ளி யுரைத்தாரா யூரகேடபத
 துள்ளித்தூண முட்டுமாங் கீழ் 64

இனையா னடக்க மடக்கங் கிளைபொரு
 ளிலலான கொடையே கொடைபய — னெல்லா
 மொறுக்கு மதுகை யுரனுடை யானான
 பொறுக்கும் பொறையே பொறை 65

கலலெறிந் தனன கயவாவா யினஞ்சொ
 லெல்லாருங் காண்ப பொறுத்துயப்ப — ரொலலை
 யிடுநீற்றற பையவிர்த நாகம்போற றத்தங்
 குடிமையான வாதிக்கப் பட்டு. 66

மாறறூராய் நினறுதம மாறேற்பாாக கேலாமை
யாறறூமை யென்னு ரறிவுடையா — ராற்றூமை
நோத்தின்ன மற்றவா செய்தக்காற ருமவரைப
போத்தின்ன செய்யாமை நன்று.

67

நெடுங்கால மோடினு நீசா வெருளி
கெடுங்கால மினறிப பரக்கு — மடுங்காலை
நீர்கொண்ட வெப்பம்போற ருனே தணியுமே
சீர்கொண்ட சான்றோ சினம.

68

உபகாரஞ் செயததனை யோராதே தங்க
ணபகார மாறறச செயினு — முபகாரந
தாஞ்செய்வ தலலாற றவறறினற நீங்குககல
வானரேய் குடிப்பிறந்தாாக சில

69

கூததுநாய கௌவிக கொளககண்டுந தமவாயாற
போததுநாய கௌவினு நீங்கிலலை — நீாததனறிக
கீழமக்கள கீழாய சொலவியக்காற சொலப்போ
மேனமக்கள தமவாயான மீட்டு

70

(8) பொறையுடைமை

கோதை யருவிக குளிராவரை நனனுட
பேதையோ டியாது முரையறக — பேதை
யுரைக்கிற சிதைநதுரைக்கு மொலலும வகையால
வழுககிக கழிதலே நன்று

71

நேரலலா நீரலல சொலவியக்கான மறறது
தாரித திருதத றகுதிமற — ரேரும
புகழ்மையாக கொள்ளாது பொங்குரீ ஞாலஞ்
சமழமையாக கொண்டு விடும.

72

கரதலா சொல்லுங் கடுஞ்சொ ளுவந்தரைக்கு
மேதிலா ரின்சொலிற் றீதாமோ — போதெல்லா
மாதாவண் டாககு மலிகடற் றண்சோபப
வாவ தறிவாரப பெறின்.

73

அறிவ தறிந்தடங்கி யஞ்சுவ தஞ்சி
யுறுவ துலகுவப்பச செய்து — பெறுவதனா
லின்புற்று வாழு மியலபுடையா ரெஞ்ஞானந்
துன்புற்று வாழ்த லரிது.

74

வேற்றுமை யினறிக கலந்திருவா நட்டக்காற்
றேற்றா வொழுகக மொருவனக் ணுணடாயி
னாற்றுந் துணையும் பொறுக்க பொறுனாயிற்
றாற்றாதே தூர விடல

75

இனனா செயினு மினிய வொழிகென்று
தனனையே தானேவி னல்லது — துன்னிக
கலந்தாரைக் கைவிடுதல கானக் நாட
விலங்கிற்கும் விளா லரிது

76

பெரியார பெருநடபுக கோடறாஞ் செயத
வரிய பொறுப்பவென் றன்றோ — வரியனோ
வொல்லெ னருளி யுயாவரை நன்னாட
நல்லசெய வாகக்குத் தமா

77

வற்றிமற் றுற்றப் பசிரபினும் பண்பிலாக
கற்ற மறிய வுரையற்க — வற்ற
மறைக்குந் துணையாக குரைப்பவே தமமைத்
துறக்குந் துணிவிலா தார.

78

இன்பம் பயந்தாங் கிளிவு தலைவரினு
மின்பத்தின பக்க மிருந்தைக்க — வின்ப
மொழியாமை கண்டாலு மோங்கருவி நாட
புழியாகா வாறே தலை.

79

தானகெடினு தக்காராகே டெண்ணறக தனனுடம்பி
 னானகெடினு முண்ணாகைத் துண்ணறக — வானகவிந்த
 வைவக மெல்லாம பெறினு முரையறக
 பொய்யோ டிடைபிடைந்த சொல 80

(9) பிறாமனை நயவாமை

அசசம பெரிதா லதற்கினபளு சிறறனவா
 னிசச னினையுகாற கோக்கொலையா — னிசசலுங்
 குடபிககே கூத்த வினையாற பிறனறா
 நம்பறக நாணுடை யா 81

அறம்புநுழ கேணமை பெருமையிந நான்கும
 பிறனறா நசசவாரச சேரா — பிறனறா
 நசசவாரச சேரும் பகைபழி பாவமென
 நசசத்தோ டிநாற பொருள. 82

புகக விடத்தசசம போதரும் போதசசந
 துயக்கு மிடத்தசசந தோனறுமைக காப்பசச
 மெக்காலு மசசந தருமா லெவன்கொலோ
 வடகான பிறனில புகல 83

காணிந குடிப்பழியாங் கையுறிந காலகுறையு
 மாணிநமை செய்யுமா லசசமா — நீணிரயத
 துனபம் பயக்குமாற றுசசாரி நீகண்ட
 வினப மெனககெனைத்தாற கூறு. 84

செமமையொன றினறிச சிறியா ரினத்தராயக
 கொமமை வரிமுலையா டோண்மரீஇ — யுமமை
 லனியாற பிறாமனைமேற செனறரே யிமமை
 யனியாக யாடியுண் பா. 85

பல்லா ரறியப் பறையறைநது நாட்கேட்டுக
கலயாணஞ் செய்து கடிபுகக — மெலவியற
காதன மனையாளு மிலலாளா வென்னொருவ
னேதின மனையானே நோக்கு 86

அமப லயலெடுபப வஞ்சித தமாபரீஇ
வமபலன பெணமரீஇ மைநதுறறு — நமபு
நிலைமையி னெஞ்சத்தான றுப்புரவு பாம்பின
றலைநக்கி யனன துடைத்து. 87

பரவா வெளிப்படா பலலோகட டங்கா
வுரவோகட காமநோ யோஒ கொடிதே
விரவாரு னுணுப படலஞ்சி பாது
முரையாதுள ளாறி விடும 88

அமபு மழலு மவிகதிா ஞாயிறும
வெமபிச சுடினும புறஞ்சுடும — வெமபிக
கவறறி மனததைச் சுடுதலாற காம
மவறறினு மஞ்சப படும. 89

ஊரு னெழுந்த வருகெழு செந்தீக்கு
நீருட குளித்து முயலாகு — நீருட்
குளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமேகுன நேறி
யொளிப்பினுங் காமஞ் சுடும. 90

(10) ஈகை

இல்லா விடத்து மியைநத வளவின
லுள்ள விடம்போற பெரிதுவநது — மெலலக
கொடையொடு பட்ட குணனுடை மாந்தாக
கடையாவா மாண்டைக் ககவு. 91

முன்னரே சாநாண் முனிதகக மூபபுள
பின்னரும் பீடழிககு நோயுள — கொன்னே
பரவனமின பறறனமின பாததுணமின யாதுங்
கரவனமின கைத்துண்டாம் போழது. 92

நடுக்குறறுத தற்சோந்தார துனபந துடையார
கொடுததுததான் றுய்ப்பினு மீண்டுங்கா லீண்டு
மிடுக்குறறுப பறறினு நிலலாது செலவம்
விடுக்கும வினையுலந்தக கால 93

இமமி யரிசித துணையானும் வைகலு
துமமி வியைவ கொடுததுண்மி — னுமமைக
கொடாஅ தவரெனபா குண்டிரீர வையத
தடாஅ வடுபபி னவா. 94

மறுமையு மிமமையு நோக்கி யொருவற
குறுமா றியைவ கொடுததல — வறுமையா
லீத விசையா தெனினு மிரவாமை
யீத விரட்டி யுறும. 95

நடுஆருள வேதிகை சுற்றுகோட் புக்க
படுபனை யனனா பலாநச்ச வாழவார
குடிக்கொழுததக கண்ணுங் கொடுததுண்ணு மாகக
ளிகொட்டு னேறறைப பனை. 96

பெயறபான மழைபெய்யாக கண்ணு முலகரு
செயறபால செயயா விடினுங் — கயப்புலால
புனனை கடியும் பொருகடற றண்சோபப
வெனனை யுலகுயயு மாறு 97

ஏறறகை மாற்றாமை யெனனாநுந தாமவரையா
தாற்றாதாக கீவதா மாண்கட — னாற்றின
மலிகடற றண்சோபப மாறீவாக கீதல
பொலிகட னென்னும் பெயாதது. 98

இறப்பச சிறிதெனன திலலெனன தெனற
மறப்பயன் யாரமாட்டுஞ் செயக முறைப்பதவி
னையம் புகூஉந தவசி கடினென்போற
பைய நிறைதது விடும.

99

கடிப்பிடு கண்முரசங் காதத்தோர கேட்ப
ரிடிதது முழங்கியதோர யோசனையோர கேட்ப
ரடுக்கிய மூவுலகுங் கேட்குமே சான்றோ
கொடுத்தா ரெனப்படுஞ் சொல

100

(11) பழலினை

பல்லாவு ஞயதது விடினுங் குழக்கனற
வல்லதாந் காயநாடிக் கோடலைத — தொலைப
பழவினைபு மனன தகைத்தேதற செயத
சிழவனை நாடிக் கொளறகு.

101

உருவு மிளமையு மொண்பொருளு முடகு
மொருவழி நிலலமை கண்டு — மொருவழி
யொன்றேபு மிலலாதான வாழ்க்கை புடம்பிட்டு
நின்றுவிழந் தக்க துடைதது

102

வளம்பட வேண்டாதா யாயாரு மிலலை
யளந்தன போக மவரவ ராற்றான
விளங்காய திரட்டினு நிலலைக் காங்கனியைக்
காரெனச செயதாரு மில

103

உறறபால நீக்க லுறுவாக்கு மாகா
பெறறபா லனையவு மனனவா மாரி
வறப்பிற றருவாரு மிலலை யதனைச
சிறப்பிற றணிப்பாரு மில

104

தினைத்துணைய ராகித்தந தேசுள் ளடக்கிப்
பனைத்துணையார வைகலும் பாடழிந்த வாழ்வா
நினைப்பக கிடந்த தெவனுண்டா மேலை
வினைப்பய னல்லாற பிற 105

பல்லானற கேள்விப் பயனுணாவா வீயவுங்
கல்லாதா வாழ்வ தறிதிரேற — கல்லாதா
சேதன மென்னுமச சேறகத தின்மையாற
கோதென்று கொள்ளாதாங் கூற்று. 106

இடுமபைகூ நெஞ்சத்தா ரெல்லாருங் காண
நெடுங்கடை நின்றமூலவ தெல்லா — மடமபம்பூ
வனனங் கிழிக்கு மலைகடற் றண்சோப்ப
முனனை வினையாய் விடும 107

அறியாநு மல்ல ரறிவ தறிந்தும்
பழியோடு பட்டவை செயதல — வளியோடி
நெய்த னறவுயிராக்கு நீள்கடற் றண்சோப்ப
செய்த வினையான வரும 108

ஈண்டுநீர் வையதது லொல்லாநு மெத்துணையும்
வேண்டா மறநீய் விழைப்ப னல்லவை
வேண்டினும் வேண்டா விடினு முற்றபால
திண்டா விடுத லரிது 109

சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்த வாறா
வுறுகாலத தூற்றுகா வாமிடத்தே யாகுஞ்
சிறுகாலைப் பட்ட பொறியு மதனா
விறுகாலத தெனனை பரிவு 110

(12) மெய்ம்மை

இசையா வொருபொரு ளிலலென்றல யார்க்கும்
வசையன்று வையத தியற்கை — நசையழுக
நினரோடிப் பொயதத னிரைதொடீஇ செயநநன்றி
கொன்றூறிற் குற்ற முடைத்து 111

தக்காருந் தக்கவ ரல்லாருந் தநரீமை
யெக்காலுங் குன்ற விலராவ — ரக்காரம்
யாவரே தின்னினுங் கையாதாங் கைக்குமாந்
தேவரே தின்னினும் வேம்பு 112

காலாடு போழ்திற கழிகளைஞா வானத்து
மேலாடு மீனிற பலராவ — ரேலா
விடரொருவ ருற்றக்கா லீங்குன்ற நாட
தொடாபுடையே மெனபார சிலா. 113

வடுவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றி
னடுவண தெயத விருதலைபு மெய்து
நடுவண தெயதாதா நெயது முலைப்பெய்
தடுவது போலுந் துயா 114

நல்லாவின கன்றூரி னாகும் விலைபெறுஉங்
கலலாரே யாயினுஞ் செலவா வாய்ச் சொற்செலலும்
புலனீரப் போழ்தி னுழவேபோன மீதாடிச
செல்லாவா நலகூந்தார சொல. 115

இடம்பட மெயஞ்ஞானங் கறபினு மென்ற
மடங்காதா ரென்று மடங்கா — தடங்கண்ணு
யுப்பொடு நெப்பா றயிரகாயம் பெய்தடினுங்
கைப்பறா பேய்ச்சுரையின காய். 116

தமமை யிகழ்வாராத தாமவரின முன்னிகழ்க
வெனனை யவரோடு பட்டது — புனனை
விறறபூங் கமழ்கானல விற்குநீர்ச் சோப்ப
வுறறபால யார்க்கு முறும

117

ஆவே றுருவின வாயினு மாபயந்த
பாலவே றுருவின வல்லவாம — பாலபோ
லொருதனமைத தாரு மறநெறி யாபோ
லுருவு பலகொள லீங்கு

118

யாஅ ருலகத்தோர் சொல்லிலலா தேருங்கால
யாஅ ருபாயத்தின வாழாதார — யாஅ
ரிடையாக வினனாத தெயதாதார யாஅ
கடைபோகச் செவமுயத தார

119

தாஞ்செய வினையல்லாற நமமொடு செவவதுமற
றியாங்கணுந் தேரிற் பிறிதிலலை — யாங்குததாம
போற்றிப் புனைந்த வுடம்பும பயனின்றே
கூற்றங்கொண டோடும பொழுது

120

(13) தீவினையச்சம்

துக்கத்துட னேகித துறவினகட் சோகலா
மக்கட பிணத்த சுடுகாடு — தொக்க
விலங்கிற்கும புள்ளிறகுங் காடே புலங்கெட்ட
புலலறி வாளா வயிறு.

121

இருமபார்க்குங் காலரா யேதிலாக காளாய்க்
கருமபா கழனியுட சோவா — சுருமபார்க்குங்
காட்டுளாய் வாழுஞ் சிவலுங் குறுமபூழங்
கூட்டுளாயக கொண்டுவைப பா.

122

அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித்
துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே — யக்கா
லலவனைக் காதலித்துக் கானமுரித்துத் தினற
பழவினை வந்தடைந்தக் கால.

123

நெருப்பழற் சோந்தக்கா னெய்போல வதூஉ
மெரிப்பச்சுட் டெவ்வனோ யாக்கும் — பரப்பக்
கொடுவினைய ராகுவா கோடாருங் கோடிக்
கடுவினைய ராகியாச சாரந்து.

124

பெரியவா கேண்மை பிறைபோல நாளும்
வரிசை வரிசையா நன்தும் — வரிசையால
வானூர் மதியம்போல வைகலுந் தேயுமே
தானே சிறியா தொடர்பு.

125

சானறோ ரெனமதித்துச் சாரந்தாய்மற் சாரந்தாய்க்குச்
சானறாண்மை சாரந்தாக ணிலலாயிற் — சாரந்தோய்கேள்
சாரந்தக் துண்டென்று செப்புத் திறந்தொருவன
பாம்பகத்துக் கண்ட துடைத்து

126

யாஅ ரொருவ ரொருவாதம் முள்ளத்தைத்
தேருந் துணைமை யுடையவா — சாரற்
கனமணி நின்றிமைக்கு நாடகேண் மக்கண்
மனமவேறு செயகையும் வேறு

127

113 ஆம் பாட்டு 'கண்ணடியனன்' எனனும் சிந்தாமணிச்
செய்யுளில் 'கண்ணடி வென்று' எனனுமிடத்து 'கண் எல்லா
ரிடத்தும் உலாலி வென்று' என்று உரை கூறி, 'காலாடுபோழ்
தின' என்றும்போல என்றா நச சிந்தாமணி 2327 காலாடு
போழ்தின - செல்வாக்குச் செனறுகொண டிருக்கும் காலத்தில்
116 'பெய்தடினும்' உயாவு சிறப்புமமை தொல சொல் 257 நச

உள்ளததா னள்ளா துறுதித தொழிலராய்க
 கள்ளததா னட்டரா கழிகேண்மை — தெள்ளிப்
 புனற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குணற நாட
 மனததுககண் மாசாய் விடும. 128

ஒக்கிய வொள்வாடன் னென்னாகைப் பட்டககா
 லூகக மழிப்பதூஉ மெய்யாகு — மாகக
 மிருமையுஞ் சென்று சுடுதலா னல்ல
 கருமமே கல்லராகட் டோவு. 129

மனைப்பாசங் கைவிடாய் மக்கட்கென் றேங்கி
 யெனைத்தாழி வாழ்தியோ நெஞ்சே — யெனைத்துஞ்
 சிறுவரையே யாயினுஞ் செய்தநன றலலா
 லுறுபயனே விலலை யுயிராகு. 130

குறிப்பு : 'பொறையுடைமை' என்னும் அதிகாரம் முதல்
 'நீவினையசகம்' என்னும் அதிகாரம் ஈறாக இல்லற வியலாகக
 கொளக (180 ஆம் பாட்டு பாசம் - பிசாசு)

இரண்டாவது
பொருட்பால்

—♦—
1 அரசியல்

(14) கல்வி

குஞ்சி யழகுங் கொடுந்தானைக் கோட்டழகு
மஞ்ச ளழகு மழகல்ல — நெஞ்சுதது
நல்லமயா மென்னு நடுவு நிலைமையாற
கலவி யழகே யழகு

131

இமமை பயக்குமா ஸீயக குறைவினாற
நமமை விளக்குமாற றுமுளராக கேடினாற
லெமமை யுலகததும் யாங்காணைங் கலவிபோன
மமம் ரறுக்கு மருநது

132

களாநிலததுப பிறநத வுப்பினைச் சானரோ
விளைநிலதது நெலவின விழுமிதாகக் கொளவா
கடைநிலத்தோ ராயினுங் கறறுணார தோரைத
நிலைநிலதது வைக்கப் படும.

133

வைப்புழிக் கோட்படா வாய்ததீயிற கேடிலலை
மிகக சிறப்பி னரசா செறினவவவா
ரசச மெனவொருவன மககட்குச செய்வன
விசசைமற றல்ல பிற.

134

கலவி கரையில் கற்பவா நாளசில
மெல்ல நினைக்கிற பிணிபல — தெளளிதி
ஞராயந தமைவுடைய கற்பவே நீரொழியப
பாலுண குருகிற மெரிநது

135

தோணி யியக்குவான றெலலை வருணததுக
காணிற கடைபபட்டா மெனனறிகழார — காணு
யவனறணையா வாறுபோ யறறேநூல கற்ற
மகனறணையா நல்ல கொளல்.

136

தவலருந தொலகேளவித தனமை யுடையா
ரிகனில ரெஃகுடையார தமமுட் குழீஇ
நகலி னினிதாயிற காணபா மகலவானத
துமப ருறைவார பதி.

137

கனைகடற றண்சோபப கற்றறிநதார கேண்மை
றுனியிற கருமபுதின றறறே — றுனிநீக்கித
தூரிற்றின றனன தகைததரோ பண்பிலா
வீர மிலாளா தொடாபு

138

கல்லாரே யாயினுங் கற்றுரைச சோநதொழுதி
னல்லறிவு நாளுந தலைபபடுவா — தொலசிறப்பி
ஞெண்ணிறப பாதிநிப்பூச சோதலாற புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத தானபயந தாங்கு.

139

அலகுசால கற்பி னறிவுநூல கல்லா
துலகநா லோதுவ தெல்லாந — கலகல
கூஉந துணையல்லாற கொண்டு தடுமாற்றம்
போளுந துணையறிவா ரில.

140

(15) குடிப்பிறப்பு

உடுகை யுலறி யுடம்பழிந்தக கண்ணுங்
குடிப்பிறப் பாளாதங் கொள்கையிற குன்ற
ரிடுககண் டலைவந்தக கண்ணு மரிமா
கொடிப்புற கறிகுமோ மற்று. I41

சானறண்மை சாய லொழுக்க மிவைமுன்றம்
வானறேய் குடிப்பிறந்தாரக கலலது — வானறேயு
மைதவழ் வெறப் படாஅ பெருஞ்செலவ
மெய்தியக கண்ணும பிறாகு I42

இருகை யெழலு மெதிர்செலவு மேனை
விடுபப் பொழிதலோ டினன — குடிப்பிறந்தா
குன்ற பொழுக்கமாக கொண்டா கயவரோ
டொன்ற வுணரறபாற நன்று I43

நல்லவை செய்யி னியலபாகுந தீயவை
பல்லவா தூற்றம் பழியாகு — மெல்லா
முணருங் குடிப்பிறப்பி னுதிய மென்றோ
புணரு மொருவாக கெனின. I44

கல்லாமை யச்சங் கயவா தொழிலச்சு
சொல்லாமை யுள்ளுமோ சோவச்ச — மெல்லா
மிரப்பாக்கொன றீயாமை யச்ச மரத்தாரிம
மாணுக குடிப்பிறந் தார. I45

இனநன்மை யினசொல்லான் றீதனமற நேனை
மனநனமை யெனறிவை யெல்லாங் — கனமணி
முத்தோ டிமைக்கு முழங்குவரித தண்சோபப்
விற்பிறந்தா கண்ணே யுள. I46

செய்கை யழிந்தது சிதனமண்டிற் றுயினும
பெய்யா வொருசிறை பேரி லுடைத்தாரு
மெவவ முழந்தக கடைத்துங் குடிப்பிறந்தா
செயவா செயற்பா லவை 147

ஒருபுடை பாம்பு கொள்ளு மொருபுடை
யங்கணமா ஞாலம் விளக்குமாஉந — திங்களபோற்
செல்லாமை செவ்வனோ நிற்பினு மொப்புரவிற
கொலகா குடிப்பிறந் தா. 148

செல்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தா செய்வன
செல்லிடத்துஞ் செய்யா சிறியவா — புலவாய்
பருமம் பொறுப்பினும் பாயபரி மாபோற்
பொருமுர னூற்றத லின. 149

எறொன்று மிலலா விடத்துங் குடிப்பிறந்தா
ரற்றுத்தற் சோந்தாநக கசைவிடத் தூற்றுவ
ரற்றக கடைத்து மகலயா நகழந்தக்காற்
நெற்றெனத் தெண்ணீர் படும. 150

(16) மேன்மக்கள்

அங்கண விசுமபி என்கனிலாப் பாரிகஞ்
திங்களுஞ் சானறோரு மொப்பாமற் — நிககண
மறுவாற்றஞ் சானறோரஃ தாற்றா தெருமந்து
தேய்வ ரொருமா சுறின. 151

இசையு மெனினு மிசையா தெனினும்
வசைதீர வெண்ணுவா சானறோ — விசையி
னரிமா வுளங்கிழித்த வம்பினிற றீதோ
வரிமாப் பிழைப்பெய்த கோல. 152

நாமபெழுநது நலகூந்தா ராயினுஞ் சானறோ
 குரம்பெழுநது குறறங்கொண் டேறா — நூங்கவற
 வுள்ளமெனு நாரினுற கட்டி யுளவரையாற
 செயவா செயற்பா லவை. 153

செலவுழிக கண்ணொருநாட காணினுஞ் சானறவா
 தொலவழிக கேணமையிற றேன்றப புரிந்தியாப்பா
 நலவரை நாட சிலநா ளடிப்படிற்
 கலவரையு முண்டா நெறி 154

புல்லா வெழுந்திற பொருளில் வறுங்கோட்டி
 கல்லா பொருவ னுரைப்பவுங் கண்ணோடி
 நல்லா வருந்தியுங் கேட்பரே மறறவன
 பலலாரு னுணல பரிந்து. 155

கடிததுக் கரும்பினைக் கண்டகா நூறி
 யிடிததுகீ கொள்ளினு மினசுவைத்தே யாகும
 வடுப்பட வைத்திறந்தக் கண்ணுங் குடிப்பிறந்தா
 கூறாநம வாயிற கிதைந்து 156

கள்ளாக்கா ளுண்ணா கடிவ கடிந்தொரீஇ
 யொள்ளிப் பிறரை யிகழ்ந்துடையா — தாளியுட
 வாயிறபொய் கூறா வடுவறு காட்சியா
 சாயிற பரிவ திலா 157

பிறாமறை றினகட செவிடாய்த திறனறிந்
 தேதிலா ரிறகட குருடனாய்த தீய
 புறங்கூற்றின மூகையாய் நிறபானேல யாது
 மறங்கூற வேண்டா வவற்கு 158

பணனாளுஞ் செனறக்காற பண்பிலா தமமுழை
 யெனனானும வேணடுப வெனறிகழ்ப — வெனனானும
 வேணடினு நனறுமற நென்று விழுமியோ
 காண்டொறுஞ் செயவா சிறப்பு 159

உடையா ரிவரென றெருதலையாப பறறிக
கடையாயா பினசென்று வாழ்வ — ருடைய
பிலநதலைப் பட்டது போலாடே நலல
குலநதலைப் பட்ட விடத்து 160

(17) பேரியாரைப் பிழையாமை

பொறுப்பரென றெண்ணிப் புரைதீராதா மாடமே
வெறுப்பன செய்யாமை வேணடும் — வெறுத்தபி
னாககு மருவி யணிமலை நனனாட
போககுதல யாககு மரிது 161

பொன்னே கொடுத்தும் புணாதற கரியாரைக
கொன்னே தலைக்கடப் பெற்றிருநது — மன்னே
பயனில பொழுதாக கழிப்பபே நலல
நயமி லறிவி னவா 162

அவமதிப்பு மானற மதிப்பு மிரண்டு
மிகைமக்க ளானமதிகதற பால — நயமுணராக
கையறியா மாக்க ளிழிப்பு மெடுத்தேத்தும்
வையா வடித்தநூ லா , 163

விரிநிற நாகம் விடருள தேனு
முருமின கடுஞ்சினஞ சேணின்று முடகு
மருமை யுடைய வரண்சோநது முயயா
பெருமை யுடையா செறின 164

எமமை யறிநதிவி ரெம்போலவா ரிலலென்று
தமமைத்தாங் கொளவது கோளன்று — தமமை
யரியரா நோக்கி யறனறியுஞ் சான்றோ
பெரியராக கொளவது கோள. 165

நளிகடற் றண்சோபப் பாணிழற் போல
விளியுஞ் சிறியவா கேண்மை — விளிவின்றி
யலகு நிழற்போ லகனறகன றேடுமே
தொலபுக ழாளா தொடாபு. 166

மன்னா திருவு மகளி ரெழினலமுந்
துன்னியா துயப்பா தகலவேண்டா — துன்னிக
குழைகொண்டு தாழநத குளிராமர மெல்லா
முழைதங்கட சென்றாக கொருங்கு. 167

தெரியத் தெரியுந் தெரிவிலா கண்ணும
பிரியப் பெருமபடாநோய் செய்யும் — பெரிய
வுலவா விருங்குழிச சோப்பயா மாட்டுந்
கலவாமை கோடி யுறும் 168

கலலாது போகிய நாளும் பெரியவாகட
செலலாது வைகிய வைகலு — மொல்ல
கொடாஅ தொழிநத பகலு முரைப்பிற
படாஅவாம பண்டுடையா கண 169

பெரியாப் பெருமை சிறுதகைமை யொன்றிற்
குரியா றுரிமை யடக்கந் — தெரியுங்கற
செலவ முடையாருஞ் செலவசே தற்சோநதா
ரல்லல களைப் வெனின 170

(18) நல்லினஞ் சோதல்

அறியாப் பருவத் தடங்காரோ டொன்றி
நெறியல்ல செய்தொழுகி யவவு — நெறியறிநத
நற்சாவு சாரக கெடுமே வெயினமுறுகப்
புறப்பனிப் பறறுவிட டாகு 171

அறிமி னறநெறி யஞ்சமின் கூற்றம்
 பொறுமின் பிறாகடுஞ்சொற போற்றுமின் வஞ்சம்
 வெறுமின் வினைதியார கேண்மையெஞ் ஞானம்
 பெறுமின் பெரியாவாய்ச சொல 172

அடைநதாப பிரிவு மருமபிணியுங் கேடு
 முடங்குடம்பு கொண்டாக குறலாற — றொடங்கிப்
 பிறப்பினனா தெனறுணரும் பேரறிவி னுரை
 யுறப்புணாக வமமாவென நெஞ்சு 173

இறப்ப நினைபுகா வினனா தெனிலும்
 பிறப்பினை யாரு முனியார — பிறப்பினுட
 பண்பாற்று நெஞ்சுத தவாகனோ டெஞ்ஞான்று
 நண்பாற்றி நடகப் பெறின 174

ஊரங் கணநீ ருரவுநீரச சோநதக்காற
 பேரும் பிறிதாகித் தீராதமா — மோருங்
 குலமாட்சி யிலலாருங் குன்றுபோ னிறபா
 நலமாட்சி நலலாரைச் சாரநது 175

ஒண்கதிர் வாண்மதிபளு சோதலா லோங்கிய
 வங்கண் விசம்பின முயலுந் தொழப்படுந்
 குன்றிய சீரமைய ராயினுஞ் சீர்பெறுவா
 குன்றனனா கேணமை கொளின 176

பாலோ டளாயநீர் பாலாகு மல்லது
 நீராய நிறநதெரிநது தோன்றாதாந — தேறிந்
 சிறியா சிறுமையுந் தோன்றாதா நல்ல
 பெரியா பெருமையைச் சாரநது 177

கொல்லை யிருமபுனத்துக் குற்றி யடைநதபு
 லொலகாவே யாகு முழுவ ருமுபடைக்கு
 மெலவியரே யாயினு நற்சாவு சாரநதாமேற
 செல்லாவாளு செற்றா சினம். 178

நிலநலத்தா னநதிய நெல்லேபோற நத்தந
குலநலத்தா லாகுவா சானரோ — கலநலத்தைத்
திவளி சென்று சிலைத்தாங்குச சானரண்மை
தீயினஞ் சேரக கெடும 179

மனத்தான மறுவில ரோனுந்தாளு சோந்த
வினத்தா விகழப் படுவா — புனத்து
வெறிகமழ சந்தனமும் வேங்கையும வேமே
யெறிபுனந் தீபபட்டக கால 180

(19) பெருமை

எத விரையா துளமைசே ணீங்குதலாற
காத லவருங் கருத்தல்லா — காதலித்
தாதுநா மெனலு மவாவினைக் கைவிட்டுப்
போவதே போலும் பொருள் 181

இறசாவி னேமாந்தே மீங்கமைந்தே மெனறெண்ணிப்
பொச்சாந தொழுகுவா பேதையா — ரச்சாவு
நின்றன போனறு நிலையா வெனவுணாந்தா
ரேனறுங் பரிவ திலா 182

மறுமைக்கு வித்து மயலினறிச செயது
சிறுமைப் படாதேநீர் வாழமி — னறிஞராய்
நின்றுழி நினதே நிறமவேருங் காரண
மினறிப் பலவு முள் 183

உறைப்பருங் காலத்து முறறுநீரக கேணி
யிறைத்துணினு முரற்று மென்பா — கொடைக்கடனுஞ்
சாடியக கண்ணும் பெரியார்போன் மறையா
ராடியக கண்ணு மரிது. 184

உறுபுன நந்தல கடடி யறுமிடத்துங்
கலனுற முழியூறு மாறேபோற் — செலவம்
பலாககாற்றிக் கெட்டுலந்தக கண்ணுஞ் சிலாககாற்றிச
செயவா செயற்பா லவை. 185

பெருவலர நாட பெரியாகட டமை
கருநரைமேற சூடேபோற றேனறுங் — கருநரையைக
கொன்றன்ன வின்னா செயினுஞ் சிறியாரமே
லொன்றனுந் தோன்றா கெடும். 186

இசைந்த சிறுமை யியலபிலா தாகட
பசைந்த துணையும் பரிவா — மசைந்த
நகையேயும் வேண்டாத நல்லறிவி னாகட
பகையேயும் பாடு பெறும். 187

மெல்லிய நல்லாருண் மென்மை யதுவிறந்
தொன்னாருட கூறுறுடகு முட்குடைமை — யெல்லாஞ்
சலவருட் சாலச சலமே நலவரு
ணனமை வரம்பாய் விடல். 188

கடுக்கி யொருவன் கடுங்குறனை பேசி
மயக்கி விடினு மனபிரிப்பொன் றின்றித்
துளக்க மிலாதவா தூய மனத்தார
விலக்கினு ளொண்குடரே போன்று. 189

முற்றற்றந் துற்றினை நாளு மறஞ்செய்து
பிறற்றற்றத துற்றுவா சான்றவ — ரத்துற்று
முக்குறற நீக்கி முடியு மளவெல்லந்
துக்கதது ணீக்கி விடும். 190

(20) தாளாண்மை

கோளாற்றக கொளளாக குளத்தினகீழ பைங்குழபோற்
கேள்வ துண்டு கிளைகளோ துஞ்சுப
வாளாடு கூத்தியா கண்போற் றடுமாறுந்
தாளாளாக குண்டோ தவறு 191

ஆடுகோ டாகி பதரிடை நினறதூஉங்
காழகொண்ட கண்ணே களிற்றைக்குங் கந்தாசூட
வாழ்தலு மனன தகைத்தே யொருவனறன
முழ்வினறித் தனனைச் செயின 192

உறுபுலி யூனிரை யினறி யொருநாட்
சிறுதேரை பறறியுந் தினனு — மறிவினற
காற்றொழி லென்று கருதற்க கையினு
மேற்றொழிலு மாககே மிகும 193

இசையா தெனினு மியற்றியோ ாற்றா
லசையாது நிற்பநா மாணமை — யிசையுங்காற்
கண்ட றிரையலைக்குங் காணலந் தண்சோரப்
பெண்டிரும வாழாரோ மற்ற 194

நல்ல குலமென்றுந் தீய குலமென்றுஞ்
சொல்லா வல்லாற் பொருளிலலைத் — தொலசிறப்பி
னெண்பொரு ளொன்றோ தவங்கலவி யாளவினை
யெனறிவற்ற னாகுங் குலம் 195

ஆற்றந் துணையு மறிவினை யுளடக்கி
யூக்க முரையா ருணாவுடையா — ரூக்க
முற்பபினு லாராயு மொணமை யுடையா
குறிப்பினகீழப் பட்ட துலகு 196

சிதலை தினப்பட்ட வால மாததை
மதலையாய மறறதன வீழுனறி யாகுத
ஞதலைமை தநதைக்கட டோனறிற்றான் பெற்ற
புதலவன மறைப்பக கெடும 197

சனமா யிலலிருந தினறி விளியினு
மானந தலைவருவ செய்பவோ — யானை
வரிமுகம் புண்படுகுகும் வளஞ்சிா நோன்ற
ளரிமா மதுகை யவா 198

திங்கரும் பினற திரளகா லுனையலரி
தேங்கமழ் நாற்ற மிழநதாஅங — கோங்கு
முயாகுடி யுடபிறப்பி னெனனும் பெயாபொறிகுகும்
பேராணமை யிலலாக கடை 199

பெருமுத தரையா பெரிதுவந தீபுங்
கருணைச்சோ றாவா கயவா — கருணையைப்
பேரு மறியா நனிவிருமபு தானாண்மை
நீரு மமிழதாய விடும 200

2. தட்பியல்

(21) சுற்றந்தழால்

வயாவும் வருததழு மீனறக்கா னேவுங்
கவாஅன மகறகண்டு தாயமறந தாஅங்
கசாஅததா னுற்ற வருதத் முசாஅததன
கேளிரைக காணக கெடும. 201

அழனமண்டு போழதி னடைநதவாகட் கெல்லா
நிழனமரம்போ னேரொப்பத தாங்கிப் — பழுமரம்போற
பல்லா பயன்றுப்பத தான்வருநதி வாழ்வுதே
நல்லான் மகறகுக கடன். 202

அடுக்கன மலைநாட் தறசோந தவரை
யெடுக்கல மென்னா பெரியோ — ரடுததடுதது
வனகாய் பண்பல காய்ப்பினு மிலலையே
தன்காய பொறுக்கலாக கொம்பு 203

உலகறியத தீரக கலப்பினு நிலலா
சிலபகலாளு சிறறினத்தார கேண்மை — நிலைதிரியா
நிறகும் பெரியோரா நெறியடைய நினறனைததா
லொறகமி லாணா தொடாபு 204

இன்ன ரிணைய ரெமாபிற ரென்னுஞ்சொ
லென்னு மிலரா மியலபினாற — றுனனித
தொலைமக்க னெபநதீப பாரேயார மாட்டுந்
தலைமக்க னாகறபா லா. 205

பொறகலத்துப பெயத புலியுகி வானபுழுக்க
லககாரம பாலோ டமராகைத துண்டலி
னுப்பிலிப புறகை யுயிர்போற சினைஞாமாட்
டெக்கலத தானு மினிது 206

நானவாயப பெறினுநதந நாளாதா ரிலலத்து
வேளாண்மை வெங்கருனை வேம்பாருங் — கேளா
யபராணப போழிதி னடகிடுவ ரேனாந
தமராயார மாட்டே யினிது 207

முட்டிலைக போல முனியாது வைகலுங்
கொட்டி யுண்பாருங் குறம்போற கைவிடுவா
சுட்டுக்கோல போல வெரியும் புகுவரே
நடா ரெனப்படு வரா 208

நறுமலாத தன்கோதாய் நடடாககு நடடா
மறுமைபுளு செய்வதொன றண்டோ — னிறுமனவு
மின்புறுவ வினபுற் நெழீஇ யவரோடு
துன்புறுவ துனபுறக கால 209

விருப்பிலா நிலலதது வேறிருந துண்ணும
வெருக்குகண் வெங்கருண் வேம்பாம — விருப்புடைச
தன்போலவா நிலலுட் டயங்குநீத தண்புற்கை
யெனபோ டியைநத வமிழது. 210

(22) நட்பாராயதல்

குருததுணாநது சுற்றறிநதா கேண்மையெஞ ஞானநு
குருததிற கருமபுதின றறறே — குருததிற
கெதிரசெலத்தின றனன தகைததரோ வென்று
மதூர மிலாளா தொடாபு 211

இறபிறப பெண்ணி யிடைதிரியா ரெனபதோ
நறபுடை கொண்டமை யல்லது — பொறகேழ
புனலொழுகப புள்ளிரிபும பூங்குனற நாட
மனமறியப பட்டதொன றன்று. 212

யானை யனையவா நண்பொரீஇ நாயனையா
கேண்மை தழீஇக கொளலவேண்டும — யானை
யறிநதறிநதும் பாகனையே கொலலு மெறிநதவேன்
மெய்யதா வாலகுழைக்கு நாய. 213

பலநாளும் பக்கததா ராயினு நெஞ்சிற
சிலநாளு மொட்டாரோ டொட்டா — பலநாளு
நீததா ரொனகை விடலுண்டோ தநநெஞ்சத
தியாததாரோ டியாதத தொடாபு 214

கோட்டுப்பூப போல மலாநதுபிற கூம்பாது
வேட்டதே வேட்டதா நடபாடசி — தோட்ட
கயப்பூப்போன் முனமலாநது பிறகூம்பு வாரை
நயப்பாரு நட்பாரு மில. 215

கடையாயா நட்பிற கழுகனைய ரேனை
யிடையாயா தெங்கி னனையா — தலையாயா
ரெண்ணும் பெண்ணேபோன றிட்டனான றிட்டதே
தொன்மை யுடையா தொடர்பு. 216

கழுநீருட் காரட கேனு மொருவன
விழுமிதாக கொளளி னமிழ்தாம — விழுமிய
சூயததுவையா வெண்சோறே யாயினு மேவாதா
கைத்துண்டல காஞ்சிரங் காய். 217

நாயக்காற் சிறுவிரலபோ னனகணிய ராயினு
மீக்காற் றுணையு முதவாதா நடபெனனுஞ்
சேய்ததானுஞ் சென்று கொளலவேண்டுஞ் செயலினேகும்
வாயக்கா லனையா தொடர்பு 218

தெளிவிலா நட்பிற பசைநன்று சாதல
விளியா வருநோயி னனறு — லளிய
விகழதவிற் கோற் லினிதேமற் றிலல
புகழ்தவின வைதலே நனறு. 219

மரீஇப் பலரோடு பனனுண் முயங்கிப்
பொரீஇப் பொருட்டக்காரக் கோடலே வேண்டும
பரீஇ யுயிர்செஞ்சுகும் பாம்பொடு மினனு
மரீஇஇப் பினனைப் பிரிவு 220

(23) நட்பிற் பிழைபொறுத்தல்

நல்லா ரெனததா நனிவிருமபிக கொண்டாரை
யல்லா ரெனினு மடக்கிக் கொளலவேண்டு
நெல்லுக் குமியுண்டு நீர்க்கு றுறையுண்டு
புலவிதழ் பூவிறகு முண்டு

4486a

செறுத்தோ றுடைப்பினுஞ் செம்புனலோ டோ
மறுததுஞ் சிறைசெய்வா நீர்நசைஇ வாழநா
வெறுப்ப வெறுப்பச் செயினும் பொறுப்பரே
தாமவேண்டிக் கொண்டார் தொடாபு. 222.

இறப்பவே தீய் செயினுநதன னட்டா
பொறுத்த மருவதொன் றன்றோ — நிறக்கோங்
குருவவண் டாககு முயாவரை நாட
வொருவா பொறையிருவா நட்பு. 223

மடிதிரை தந்திட வான்கதிர் முததங்
கடுவிசை நாவாய் கரையலைக்குஞ் சோப்ப
விடுதற் கரியா ரியலிலரே நெஞ்சஞ்
சுடுதற்கு முட்டிய தீ 224

இனனா செயினும் விடறபால ரல்லாரைப்
பொன்னாகப் போற்றிக் கொளலவேண்டும் — பொன்னெடு
நலலிற சிதைத்ததீ நாடொறு நாடித்த
மில்லத்தி லாககுத லால 225

இனனா செயினும் விடுதற் கரியாரைத்
துன்னாத் துறத்த மருவதோ — துன்னருஞ்சீர்
விண்குத்து நீளவரை வெறப் களைப்போ
கண்குத்திற மெனறுதங் கை 226

இலங்குகீத தண்சோப்ப வினனா செயினுங்
கலநது பழிகாணா சான்றோ — கலநதபிற
நீமை யெடுத்தாரைக்குந் திணணி விலலாதா
தாழு மவறிக் கடை. 227

ஏதிலார செய்த திறப்பவே தீதெனினு
நோதக்க தென்னுண்டா நோக்குங்காற் — காதல
கழுமியார செய்த கறங்கருவி நாட
விழுமிதா நெஞ்சத்து ணினறு. 228

தமரென்று தாங்கொள்ளப் பட்டவா தமமைத்
தமரன்மை தாமறிந்தா ராயி — ன்வரைத்
தமரினு நன்கு மதித்துத் தமரன்மை
தமமு ளடக்கிக் கொள்ள 229

குதறமு மேனைக் குணமு மொருவனை
நடபி னுடித் திரிவேனே — னட்டான
மறைகாவா விட்டவன செலவுழிச செலக
வறைகடலசூழ வைய நக 230

(24) கூடாநட்பு

செறிப்பில பழங்கூரை சேறனை யாக
விறைத்துநீ ரேற்றுவ டிப்பா — நறைக்குன்றம்
பொங்கருவி தாழும் புனலவரை நனனாட
தங்கரும் முற்றந துனை 231

சீரியா கேணமை சிறந்த சிறப்பிற்றாய்
மாரிபோன மாண்ட பயத்ததா — மாரி
வறந்தக்காற போலுமே வாலருவி நாட
சிறந்தக்காற சீரிலா நட்பு 232

நுண்ணுணாவி னொராடு கூடி துகாவுடைமை
விண்ணுலகே யொக்கும் விழைவிறறா — னுண்ணு
லுணாவில ராகிய ஆதிய மிலலாப
புணாத னிரயத்து னொன்று 233

பெருகு வதுபோலத் தோன்றிவைத் தீப்போ
லொருபொழுதுஞ் செலலாதே நநது — மருகெல்லாஞ்
சநதன நீளசோலைச சாரன மலைநாட
பநதமி லாளர் தொடாபு. 234

செய்யாத செய்துநா மெனறலுஞ் செய்வதனைச்
செய்யாது தாழ்த்தனக்கொண் டோட்டலு — மெய்யாக
வினபுறாஉம பெற்றறி யிகழ்ந்ததாககு மநநிலையே
துன்புறாஉம பெற்றறி தரும. 235.

ஒருநீர்ப் பிறந்தொருங்கு நீண்டக கடைத்தும்
விரிநீரக குவணையை யாமபலொக் கலலா
பெருநீரார கேண்மை கொளினுநீ லலலா
கருமங்கள் வேறு படும. 236

முற்றற சிறுமநதி முற்பட்ட தந்தையை
நெற்றுககண் டன்ன விரலான னொழித்ததிடிக்
குற்றிப பறிககு மலைநாட வினனாதே
யொற்றறுமை கொள்ளாதார நட்பு. 237

முடிறற போழ்தின முடுகியென னாருயிரை
நட்டா னொருவனகை. நீட்டேனே — னட்டான
கடிமனை கட்டழித்தான செலவுழிச செலக
நெடுமொழி வைய நக. 238.

ஆனபடு நெய்பெய் கலனு ளதுகளைநது
வேம்படு நெய்பெய தனைத்தரோ — தேம்படு
நலவரை நாட நயமுணாவார நண்பொரீஇப
புலலறிவி னாரொடு நட்பு 239

உருவிற கமைந்தானக னூராண்மை யினமை
பருகற் கமைந்தபா னீரளா யற்றே
தெரிவுடையார தீயினத்த ராகுத னாகம
விரிபெடையோ டாடிவிட் டற்று 240

3. இன்பவியல்

(25) அறிவுடைமை

பகைவா பணிவிடை நோக்கித் தகவுடையார
தாமேயு நாணித் தலைச்செல்லாரா — காணு
யினாம்பிறை யாயக்காற றிங்களைச் சேரா
தணங்கருந் துப்பி னரா. 241

நனிகடற் றண்சோபப் பலகூந்த மக்கட
கணிகல் மாவ தடக்கம் — பணிவிலசீர்
மாததிரை யினறி நடக்குமேல் வாழுமுா
கோத்திரங் கூறப் படும 242

எந்நிலத்து வித்திடினுங் காஞ்சிரங்காழ் தெங்காகா
தெனனா டவருஞ் சுவாக்கம் புஞ்சுலாற்
றனனாற்ற னாகும் வறுமை வடதிசையுங்
கொன்னா ளா சாலப் பலா 243

வேம்பி னிலையுட் கனியினும் வாழைதன
றீஞ்சுவை யாதுந் திரியாதா — மாங்கே
யினந்தீ தெனினு மியலபுடையா கேணமை
மனந்தீதாம பக்க மரிது 244

கடலசாரநது மினனீர் பிறக்கு மலைசாரநது
முப்பிணை றெவரி பிறத்தலாற் றத்த
மினத்தனைய ரல்ல ரெறிகடற்றண் சோபப்
மனத்தனையா மக்கனென பா 245

பராஅரைப் புனனை படுகடற்றண சோபப்
வொராஅலு மொட்டலுஞ் செய்பவோ நல்ல
மஞ்சசெய தியாரமாட்டுந் தங்கு மனத்தா
விராஅய்யச் செய்யாமை நன்று. 246

உணர வுணரு முணாவுடை யர்சைப
புணரப புணருமா மினபம — புணரிற
மெரியத தெரியுந தெரிவினா தாரைப
பிரிபப பிரியுமா நோய. 247

நன்னிலைக்கட் டன்னை நிறுப்பானுந தன்னை
நிலைகலக்கிக கீழிடு வானு — நிலையினு
மேனமே லுயாதது நிறுப்பானுந தன்னைத
தலையாகச செய்வானுந தான். 248

நரும வரிசையாற கல்லாதார பினனும
பெருமை யுடையாருளு சேற — லருமரபி
னோத மரற்று மொலிகடற றன்சோபப
பேதைமை யனற தறிவு. 249

நருமமு முன்படாப போகமுந துவவாத
தருமமுந தக்காராககே செயயா — வொருநிலையே
முட்டினறி மூன்று முடியுமே லஃதெனப
பட்டினம பெற்ற கலம 250

(26) அறிவின்மை

நண்ணுணா வினமை வறுமை யஃதடைமை
பண்ணப பனைதத பெருஞ்செலவ — மெண்ணுங்காற
பெண்ணவா யாணிமுநத பேடி யணியாளோ
கண்ணவாத தக்க கலம 251

பல்லான்ற கேள்விப பயனுணாவார பாடழிந
தலல லுழபப தறிதிரேற — றொலசிறப்பி
னுவின் சிழததி யுறைதலாற் சேராளோ
பூவின் சிழததி புலநது. 252

கலலென்று தநதை கழற வதனையோ
சொலலென்று கொள்ளா திகழந்தவன — மெல்ல
வெழுத்தோலை பலலாழுன நீட்ட விளியா
வழுககோலைக கொண்டு விடும 253

கலலாது நீண்ட வொருவ னுலகத்து
நல்லறி வான ரிடைப்புக்கு — மெல்ல
விருப்பினு நாயிருந தறதே யிராஅ
துரைப்பினு நாயகுரைத தற்று 254

புலலாப்புன கோட்டிப புலவ ரிடைப்புக்கு
கலலாத சொல்லுங கடையெலாங கறற
கடாஅயினுஞ சான்றவா சொல்லா பொருண்மேற
படாஅ விடுபாக கறிநது 255

கறற்றிந்த நாவினா சொல்லாதஞ் சோவஞ்சி
மறறைய ராவா பகாவா பணையினமேல
வற்றிய வோலை நலநலக்கு மெஞ்ஞானறம
பச்சோலைக லெலை யொலி 256

பனறிகூழப பத்தரிற் தேமா வடித்தற்ற
னனறறியா மாந்தாக தறத்தா றுடைக்குங்காற
குனறினமேற கொட்டுந தறிபோற றலைதகாநது
சென்றிசையா வாக்குஞ செவிகு 257

பாலாற கழீஇப பலநா ஞ்ணக்கினும்
வாஸிதாம பகக மிருநதைக கிருநதனற
கோலாற கடாஅய்க குறினும் புகலொல்லா
நோலா வுடம்பிற கறிவு 258

பொழிந்தினிது நாறினும் பூமிசைதல செல்லா
திழிந்தவை காமுறாஉ மீப்போ — விழிந்தவை
தாங்கலந்த நெஞ்சினாக கென்னுநு தக்காவாயத
தேனகலந்த தேற்றசசொற தோவு. 259

கற்றா ருரைக்குங் கசடறு நுண்கேளவி
பற்றாது தனனெஞ் சுதைத்தலான — மற்றுமோ
தனபோ லொருவன் முகநோக்கித் தானுமோ
புனகோட்டி கொள்ளுமான கீழ். 260

(27) நன்றியல் செல்வம்

அருகல் தாகிப் பலபழுத்தக கணனும
பொரிதாள் விளவினை வாவல குறுகா
பெரிதணிய ராயினும் பிடிவார செல்வங்
கருதுங் கடப்பாட்ட தன்று 261

அளளிக்கொள் வனன குறுமுகிழ வாயினுங்
களளிமேற் கைநீட்டா குடுமபூ வனமையாற்
செல்வம் பெரிதுடைய ராயினுங் கீழ்க்கை
நள்ளா ரறிவுடை யா 262

மலகு திரைய கடற்கோட் டிருப்பினும்
வலலூற் றுவரில் கிணற்றினகட சென்றுண்பா
செல்வம் பெரிதுடைய ராயினுஞ் சேட்சென்று
நலகுவா கட்டே நசை. 263

புணாகடல்குழ வையததுப் புண்ணியமோ வேறே
யுணாவ துடையா றிருப்ப — வுணாவிலா
வட்டிம் வழுதுணையும் போலவாரும் வாழ்வரே
பட்டுந் துகிலு முடுதது. 264

நல்லா நயவ றிருப்ப நயமிலாக
கல்லாக்கொன றுகிய காரண — தொலை
வினைப்பய னலலது வேனெடுந் கண்ணாய்
நினைப்ப வருவதொன றில. 265

நாறாத தகடேபோ னனமலாமேற பொறபாவாய
நீறாய நிலத்து விளியரோ — வேறாய
புனமக்கள பககம புகுவாய்நீ பொனபோலு
நன்மக்கள பககந துறந்து 266

நயவராக ணலகுரவு நாணின்று கொல்லோ
பயவராகட் செலவம பறமப பயினகொல
வியவாய்காண் வேறகண்ணு யிவவிரண்டு மாநகே
நயவாது நிறகு நிலை. 267

வலவைக ளல்லாதார காலாறு சென்று
கலவைக ளுண்டு கழிப்பா — வலவைகள்
காலாறுஞ் செல்லார கருணையாற றயப்பவே
மேலாறு பாய விருந்து 268

பொன்னிறச செநநெற பொதியொடு பீளவாட
மினனொளிர் வானங் கடலுள்ளுங் கானற்குக்கும
வெண்மை யுடையார விழுச்செலவ மெய்தியக்கால
வண்மைபு மன்ன தகைத்து 269

ஓதியு மோதா ருணாவிலா ரோதாது
மோதி யணையா ருணாவுடையார — தூயதாக
நலகூரதுஞ் செலவ ரிரவாகார செலவரு
நலகூரதா ரீயா ரெனின 270

4. துன்பவியல்

(28) ஈயாமை

நட்டாக்கு நள்ளா தவாகு முளவரையா
லட்டது பாததுண்ட லட்டுண்ட — லட்ட
தடைத்திருந் துண்டொழுகு மாவதின் மாககட
கடைக்குமா மாண்டைக கதவு. 271

எத்துணை யானு மியைநத வளவினாற
சிறற்றஞ் செயதார தலைப்படுவா — மறறைப்
பெருஞ்செல்வ மெய்தியக்காற பின்னறிது மெனபா
ரழிந்தார பழிகடலத துள. 272

துய்த்துக கழியான றுறவோக்கொன நீகலான
வைத்துக கழியு மடவோனை — வைத்த
பொருளு மவனை நகுமே யுலகத
தருளு மவனை நகும 273

கொடுத்தலுந் துயத்தலுந் தேற்றா விடுக்குடை
யுள்ளத்தான பெற்ற பெருஞ்செல்வ மிலலத
துருவுடைக கன்னியரைப் போலப் பருவத்தா
லேதிலான றுயக்கப் படும 274

எறிநீர்ப் பெருங்கட லெய்தி யிருந்து
மறுநீர்ச் சிறுகணற் றுறல்பாரத் துண்பா
மறுமை யறியாதா ராகத்திற சானறோ
கழிநல குரவே தலை 275

எனதென தெனறிருக்கு மேழை பொருளை
யெனதென தெனறிருப்பன யானுந் — தனதாயிற
றானு மதனை வழங்கான பயனறுவவான
யானு மதனை யது 276

வழங்காத் செல்வரி னலகூர்நதா ருயநதா
ரிழநதா ரெனப்படுத் லுயநதா — ருழநதத்தைக்
காப்புயநதா கல்லுதலு முய்நதாராதங் கைநநோவ
யாப்புய்நதா ருயநத பல 277

தனதாகத் தான்கொடான றுயத் தவருந்
தமதாய் போழ்தே கொடாஅர் — தனதாக
முன்னே கொடுப்பி னவாகடியார் தானகடியான்
பின்னை யவாகொடுக்கும் போழ்து. 278

இரவலா கனரூக வீவாரா வாக
விரகிற சுரப்பதாம வண்மை — விரகினறி
வல்லவ ஞ்ஹ வடியாபோல வாய்வைத்துக்
கொல்லசு சுரப்பதாங் கீழ். 279

ஈட்டலுந் துனபமற் றீட்டிய வொண்பொருளைக்
காததலு, மாங்கே கடுநதுனபங் — காதத
குறைபடிற் றுனபங் கெடிற்றுனபந் துனபுக்
குறைபதி மறறைப் பொருள் 280

(29) இன்மை

அத்திட்ட ஈற்றை யரைச்சுற்றி வாழினும்
பததெட டிடைமை பலருளாந்ம் பாடெயது
மொத்த குடிப்பிறந்தக் கண்ணுமொன றிலலாதான
செத்த பிணத்திற கடை 281

நீரினு நுண்ணிது நெய்யெனபா நெய்யினும்
யாரு மறிவா புகைநுட்பந் — தேரி
னிரப்பிடுமபை யானன புகுமே புகையும்
புகற்கரிய பூழை நுழைந்து 282

கல்லோங் குயாவரைமேற் காந்தண் மலராககாற்
செல்லாவாளு செம்பொறி வண்டினங் — கொல்லை
கலாஅற் கெரிகடியுங் காணக் நாட
விலாஅஅரக் கிலலைத் தமா 283

உண்டாய போழ்தி னுடைநதுழிக் காக்கம்போற்
றெண்டா யிரவா தொகுபவே — வண்டாயத்
திரிதருங் காலத்தத் தீதிவிரோ வெனபா
ரொருவரு மிவவுலகத் தில 284

பிறந்த குலமாயும் பேராண்மை மாயுஞ்
கிறந்ததங் கலவியு மாயுங் — கறங்கருவி
கனமேற் கழுஉங் கணமலை நன்னாட
வின்மை தழுவப்பட் டார்க்கு. 285

உளகூர் பசியா லுழைநகைஇச சென்றாகட்
குள்ளு நிருந்துமொன றற்றுகா — னுள்ளு
நிருந்துயிர் கொன்னே கழியாது தானபோய்
விருந்தின னாதலே நன்று. 286

நீரமையே யனறி நிரமப வெழுந்ததங்
கூமையு மெல்லா மொருங்கிழப்பா — கூமையின
முலலை யலைக்கு மெயிறறாப் நிரப்பெனனு
மல்ல லடையப்பட டா. 287

இட்டாறறுப பட்டொன றிரங்கவாக காற்றாது
முட்டாறறுப பட்டு முயனறுள்ளா வாழ்தலி
னெட்டாறறுச சென்று நிரைமனையிற் கைநீட்டுங்
கெட்டாறறு வாழ்க்கையே நன்று. 288

கடகஞ் செறிந்ததங் கைகளால வாங்கி
யடகு பறித்துக்கொண டடடுக — குடைகலனா
வுப்பிளி வெந்தைதின றுள்ளற்று வாழ்பவே
துப்புரவு சென்றுலந்தக கால. 289

ஆதத பொறிய வணிகிளா வண்டினம்
பூததொழி கொம்பினமேற் செல்லாவா — நீரத்தருவி
தாழா வுயாசிறப்பிற் றண்குன்ற நன்னாட
வாழாதாக கிலலைத தமா. 290

(30) மானம்

திருமதுகை யாகத் திறனிலா செய்யும
பெருமிதங் கண்டக கடைதது — மெரிமண்டிக
கானந் தலைப்பட்ட தீபபோற் கனலுமே
மான முடையார மனம் 291

எனபா யுதினு மியலபிலா பின்சென்ற
தம்பா றெரப்பரோ தமமுடையார — தம்பா
றையாமை முன்னுணரு மொண்மை யுடையாசு
குரையாரோ தாமுற்ற நோய் 292

யாமாயி னெமமில்லங் காட்டுதந் தாமாயிற்
காணவே கற்பழியு மெனபார்போ — னுணிப
புறங்கடை வைத்தீவா சோறு மதனா
மறந்திக செலவா தொடாபு 293

இமமையு நன்ற மியனெறியுங் கைவிடா
துமமையு நல்ல பயத்தலாற் — செமமையி
னாங் கமழுங் கதுப்பினாய் நன்றேகாண்
மான முடையார மதிப்பு 294

பாவுமு மேனைப் பழியும படவருங்
சாதினுஞ் சான்றவா செய்கலா சாத
லொருநா ளொருபொழுதைத் துன்ப மவைபோ
லருநவை யாற்றாத லின்ற 295

மல்லன்மா ஞாலத்து வாழப் வருளெல்லாஞ்
செலவ ரெனினுங் கொடாதவா — நலகூநதார
நலகூநதக் கண்ணும பெருமுத தனையே
செலவரைசு சென்றிரவா தார. 296

கடையெலாங் காயபசி யஞ்சமற தேனை
யிடையெலா மினனுமை யஞ்சம் — புடைபரந்த
விற்புருவ வேனெடுங் கண்ணாய் தலையெலாஞ்
சொறப்பழி யஞ்சி விடும 297

நல்லா பெரிதளியா நலகூந்தா ரெனறெள்ளிச
செல்வா கிறுநோக்கு நோக்குங்காற — கொல்ல
னுலையுதந தியேபோ லுள்கனலுங் கொல்லோ
தலையாய சானறோ மனம 298

நச்சியார்க கீயாமை நாணன்று நாணாந்
மச்சததா னுணுந னுணன்று — மெச்சத்தின
மெல்லிய ராகித்தம மேலாயா செய்தது
சொல்லா திருப்பது நாண. 299

கடமா தொலைச்சிய காணுறை வேங்கை
பிடமவீழ்ந்த துண்ணு திறக்கு — மிடமுடைய
வானகங் கையுறிலும் வேண்டா விழுமியோ
மான மழுங்க வரின 300

(31) இரவச்சம்

நமமாலே யாவரிந் நலகூந்தா ரெஞ்ஞான்றுந்
தமமாலா மாகக் மிலரென்று — தமமை
மருண்ட மனத்தார்பின செலப்போ தாமுந்
தெருண்ட வறிவி னவா 301

இழித்தகக செய்தொருவ னா ஷுணலிற
பழித்தகக செயயான பசித்த றவறே
விழித்திமைக்கு மாததிரை யனறே வொருவ
னழித்துப் பிறக்கும் பிறப்பு 302

இல்லாமை கந்தா விரவு துணிந்தொருவா
செல்லாரு மல்லா சிறுநெறி — புல்லா
வகம்புகுமி னுண்ணுமி னெனப்பவாமாட் டல்லான
முகம்புகுத லாற்றமோ மேல. 303

திருத்தனை நீப்பினுந் தெய்வஞ் செறினு
முருத்த மனத்தோ டியாவுளளி னல்லா
லருத்தஞ் செறிக்கு மறிவிலா பினசென
தெருத்திறைஞ்சி நிலலாதா மேல 304

கர்வாத திண்ணனபிற கண்ணனனா கண்ணு
மிரவாது வாழ்வதாம வாழ்கை — யிரவினை
யுளளுங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொலோ
கொளளுங்காற கொளவா குறிப்பு 305

இனனா வியைக வினிய வொழிகென்று
தனனையே தானிரப்பத தீரவதற — கென்னைகொல
காதல கவற்று மனத்தினுற கண்பாழ்பட
டேதி லவரை யிரவு 306

என்றம புதியா பிறப்பினு நிவவுலகத
தென்று மவனே பிறக்கலான — குன்றின்
பரப்பெலாம பொன்னொழுகும பாயருவி நாட
விரப்பாரை யெள்ளா மகன 307

புறத்துத்தன னினமை நனிய வகத்துத்தன
ன்னனான நீக்கி நிழீஇ யொருவனை
யீயா யெனக்கென றிரப்பானே லநகிலையே
மாயானே மாற்றி விடின 308

ஒருவ ரொருவரைச் சாந்தொழுக லாற்றி
வழிபடுதல வல்லுத லல்லாற — பரிசுழிநது
செய்யீரோ வெனனானு மென்னுஞ்சொற கினனாதே
பையத்தான செல்லு நெறி. 309

பழமைகந் தாகப் பசைநத வழியே
கிழமைதான யாதானுஞ் செய்க — கிழமை
பொறாஅ ரவரென்னிற பொத்தித்தந் நெஞ்சத்
தறாஅச சுடுவதோர தீ.

310.

5. பொதுவியல்

(32) அவையறிதல்

மெய்ஞ்ஞானக கோட்டி யுறமவழி விட்டாககோ
ரஞ்ஞானந் தந்திட் டதுவாக் கறத்துழாய்க்
கைஞ்ஞானங் கொண்டொழுகுங் காரறி வாளாமுன
சொனஞ்ஞானஞ் சேர விடல.

311

நாபபாடஞ் சொலலி நயமுணாவார போறசெறிகுரு
தீப்புலவற சேரார செறிவுடையார — தீப்புலவன
கோட்டியுட குன்றக குடிபழிகு மல்லக்கார
றோடபுடைக் கொள்ளா வெழும.

312

சொற்றறறக கொண்டு சுனைத்தெழுதல காமுறுவா
கற்றறறல வனமையுந் தாநதேறா — கற்ற
செலவுரைக்கு மாற்றியார தோறப் தறியார
பலவுரைக்கு மாந்தா பலா.

313

கற்றதூஉ மின்றிக் கணக்காயா பாடத்தாற
பெற்றதாம பேதையோ சூத்திர — மறறதனை
நல்லா ரிடைப்புக்கு நாணுது சொலலித்தன
புலலறிவு காட்டி விடும.

314

வென்றிப் பொருட்டால விலங்கொத்து மெய்கொள்ளா
கன்றிக் கறத்தெழுநது காயவாரோ — டொன்றி
யுரைவித் தகமகிழ்வார காண்பவே கையுட்
சுரைவித்துப் போலுந்தம பல.

315.

பாடமே யோதிப பயன்றெரித நேற்றாச
மூடா முனிதகக சொல்லுங்காற் — கேடருஞ்சோச
சானரோ சமத்தனராய் நிறபவே மறவரை
யீன்றாட் கிறப்பப் பரிந்து. 316

பெறுவது கொளபவா தோளபோ னெறிபட்டு
கற்பவாக கெல்லா மெனியநான் — மறம்
முறிபுரை மேனிய ருள்ளம்போன றியாக்கு
மறிதற கரிய பொருள். 317

புத்தகமே சாலத தொகுததும் பொருடெரியா
ருய்ததக மெல்லா நிறைபிணு — மற்றவறதைப
போற்றும் புலவரும் வேறே பொருடெரிந்து
தேற்றும் புலவரும் வேறு. 318

பொழிப்பகல துட்பனா லெசசமிந நான்கிற
கொழித்தகலங் காட்டாதா சொற்கள — பழிப்பி
னிரையாமா சேக்கு நெடுகருணை நாட
வுரையாமா னூலிறகு நனகு. 319

இறபிறப பிலலா ரெனைததுநால கற்பிணு
சொற்பிறரைக காக்குங் கருவியரோ — ஷிறபிறந்த
நலஸறி வாளா நவின்றநா நேற்றாதா
புல்லறிவு தாமறிவ தில 320

6. பகையியல்

(33) புல்லறிவாண்மை

அருளி னறமுரைக்கு மணபுடையா வாய்சசொற
பொருளாகக கொளவா புலவா — பொருளல்லா
வேழை யதனை யிகழ்ந்துரைக்கும் பாறகூழை
மூழை சுவையுணரா தாங்கு. 321

அவவிய மிலலா ரறததா றுரைக்குங்காற
செவவிய ரலலா செவிகொடுததுங கேடகலா
கவவிததோ றின்னுங குணுங்காநாய் பாறசோற்றின்
செவவி கொளறேற்றா தாகு. 322

இமைக்கு மளவிறறம மினனுயிர்போ மாகக
மெனைத்தானுந தாங்கண டிருநதுந — தினைத்துணையு
நனறி புரிகல்லா நாணின மடமாகக
பொனறிலென் பொன்றாககா லென 323

உளநாள் சிலவா லுயிராக்கேம மினறற
பலாமனனுந தூறறம பழியாற — பலருள்ளுங
கண்டாரோ டெல்லா நகாஅ தெவனெருவன
றணடித தனிப்பகை கோள. 324

எயதி யிருநத வவைமுன்னாச சென்றொளி
வைதா நெருவ நெருவனை — வைய
வயப்படடான வாள் விருப்பானேல வைதான்
வியத்தக்கான வாழு மெனின 325

முப்புமேல வாராமை முன்னே யறவின்னைய
யூக்கி யதன்கண் முயலாதா — னூக்கிப்
புறத்திரு போகெனனு மினஞ்சொ லிலலுட்
டொழுததையாற கூறப் படும. 326

தாமேயு மினபுறா தக்கார்க்கு நன்றறற
ரேமஞ்சார நனனெறியுஞ் சோகலா — தாமயங்கி
யாக்கத்துட் றீங்கி யவததமே வாழநாளைப்
போக்குவா புலலறிவி னா. 327

சிறுகாலை யேதமக்குச செல்வுழி வலசி
யிறுகிறகத தோட்கோப்புக கொள்ளா — ரிறுகிறகிப்
பினனறிவா மெனறிருக்கும் பேதையா கைகாட்டும்
பொன்னும புளிவிளங்கா யாம. 328

வெறுமை யிடததும் விழுப்பிணிப் போழ்து
மறுமை மனததாரே யாகி — மறுமையை
யைநதை யனைததானு மாற்றிய காலத்துச்
சிறதியார சிறற்றிவி னா. 329

என்னேமற நிவவுடம்பு பெற்று மறநினையா
கொன்னே கழிப்பாதம் வாழநானே — யனனோ
வளவிறநத காதற்றம் மாருயி ரனனாக
கொளவிழைக்குங் கூற்றமுங் கண்டு. 330

(34) பேதைமை

கொலைஞ் ஞாலையேற்றித தீமடுப்ப வாமை
நிலையறியா தநநீப படிந்தாடி யற்றே
கொலைவல பெருங்கூற்றங் கோட்பாரப்ப வினடை
வலையகத்துச் செம்மாப்பார மாண்பு. 331

பெருங்கட லாடிய சென்ற ரொருங்குட
னோசை யவிரதபின னுடுது மெனற்றற
விறசெய குறைவினை நீக்கி யறவினை
மற்றறிவா மென்றிருப்பார மாண்பு 332

குலந்தவங் கலனி குடிமைமூப பைந்தும்
விலங்காம லெய்தியக கண்ணு — நலஞ்சான்ற
மையறு தொலசீ ஞலக மறியாமை
நெய்யிலாப பாறசோற்றி னோ 333

கன்னனி நல்ல கடையாய மாக்கன்ற
சொன்னனி தாழுணரா வாயினு — மினனினியே
நிறற விருத்தல கிடத்த வியங்குதலென
ற்றறவாக்குத தாழுதவ லான். 334

பெறுவதொன் மின்றியும் பெறறானே போலக
கறுவுகொண் டேலாதார மாட்டுநு — கறுவினாற
கோத்தினனா கூறி யுரையாக்காற் பேதைக்கு
நாததினனு நல்ல சுனைத்து. 335

தங்கண் மரபிலலார் பின்சென்று தாமவரை
யெங்கண் வணக்குது மெனபவா — புன்கேண்மை
நறறளிப புன்னை மலருங் கடற்சோபப
கற்கிளளிக கையிழந் தற்று. 336

ஆகா தெனினு மகததுநெய் யுண்டாகிற
போகா தெறுமபு புறஞ்சுறறும் — யாதுங்
கொடாஅ ரெனினு முடையாரைப பற்றி
விடாஅ ருலகத தவர். 337

நல்லவை நாடொறு மெய்தா ரறஞ்செய்யா
நிலலாதாரக கியாதொன்று மீகலா — ரெலலா
மினியாரதோன சேரா ரிசைபட வாழார
முனியாரகொ றுமவாழு நாள. 338

விழைந்தொருவா தமமை வியப்ப வொருவா
விழைந்திலே மென்றிருக்குங் கேண்மை — தழங்குராற
பாய்கிரைசூழ வையம பயபபினு மினனாதே
யாயநல மிலலாதார மாட்டு. 339

கறறனவுந கண்ணகனற சாயலு மிறபிறப்பும்
பககததார பாராட்டப பாடெய்துந தானுரைபபின
மைததுனா பஸ்கி மருநதிற் றணியாத
பிததனென் றெள்ளப் படும. 340

(35) கீழ்மை

கப்பி கடவதாக காலேததன வாயப்பெயினுங்
குப்பை கிளைப்போவாக கோழிபோன — மிகக்
கனம்பொதிந்த நூலவிரித்துக் காட்டினுங் கீழ்தன
மனம்புரிந்த வாதே மிகும். 341

காழாய் கொண்டு கசடற்றா தஞ்சாரற
ருழாது போவா மெனவுரைப்பிற — கீழ்தா
னுறங்குவா மெனறெழுந்து போமாமல் தன்றி
மறங்குமா மறறென் றுரைத்து. 342

பெருநடை தாமபெறினும் பெற்றி பிழையா
தொருநடைய ராகுவா சானறோ — பெருநடை
பெற்றக் கடைத்தும பிறங்கருவி நனனாட
வற்று மொருநடை கீழ். 343

தினையனைதே யாயினுஞ் செயதன றுண்டாற
பனையனைததா வுளளுவா சானறோ — பனையனைத்
தென்றுஞ் செயினு மிலங்கருவி நனனாட
நன்றில் நனற்றியா மாட்டு 344

பொற்கலத் தூட்டிப் புறந்தரினு நாயபிற
ரெச்சிற சிமையாது பார்த்திருக்கு — மச்சா
பெருமை புடைத்தாக கொளினுங்கீழ் செய்யுங்
கருமங்கள் வேறு படும 345

சக்கரச செலவம் பெறினும் விழுமியோ
ரெக்காலுஞ் சொல்லா மிகுதிசொ — லெக்காலு
முந்திரிமேற காணி மிகுவதேற கீழ்தனனை
யித்திரா வெண்ணி விடும. 346

மைதீர் பசுமபொனமேன் மாண்ட மணியழுத்திச
செயத தெனினுஞ் செருப்புத்தன காற்கேயா
மெய்திய செலவதத ராயினுங் கீழ்க்கைச
செய்தொழிலாற காண்ப படும. 347

கடுக்கெனச சொலவற்றாங் கண்ணோட்ட மின்று
மிடுக்கண் பிறாமாட் டெவக்கு — மடுததடுது
வேக முடைததாம விறனமலை நனனாட
வேகுமா மௌளுமாங் கீழ். 348

பழைய ரிவரென்று பன்னாட்பின னிற்பி
னுழையினிய ராகுவா சான்றோ — விழையாதே
களாளுயிரக்கு நெய்தற கணிகடற் தண்ணோபப
வௌளுவா கீழா யவா. 349

கொப்புற் கொடுத்துக் குறைத்தெனறந தீற்றினும
வையமபூண் கலலா சிறுகுணடை — யையகே
மெய்திய செலவதத ராயினுங் கீழ்க்கைச
செய்தொழிலாற காண்ப படும. 350

(36) கயமை

ஆரத்த வறிவின ராண்டினைய ராயினுங்
காததோம்பித தமமை யடக்குப — முத்தொடாடந
தீதொழிலே கனறித திரிதந தெருவைபோற
போததறா புல்லறிவி னா 351

செழுமபெரும பொய்கையுள் வாழினு மென்றும்
வழுமபறுக்க கிலலாவாந தேரை — வழுமபிலகோ
நூலகற்றக கண்ணு நுணுககமொன் நிலலாதா
தோகிறகும் பெற்றி யரிது. 352

கணமலை நனனாட கண்ணின நெருவா
குணனேயுங் கூற்ற கரிதாற — குணனமுங்கக
குற்ற முழைநின்று கூறுஞ் சிறியவாகட
கெற்றா வியனறதோ நா. 353

கோடேந தகலகுற பெண்டிதம பெண்ணீரமை
சேடியா போலச செயறேற்றா — கூடிப
புதுபபெருக்கம போலததம பெண்ணீரமை காட்டி
மதித்திறப்பா மறறை யவா. 354

தளிர்மேலே நிற்பினுந் தட்டாமற செல்லா
வுளிநீரா மாதோ கயவ — ரளிநீராக
கெனனாநுஞ் செயயா ரெனைததானுஞ் செய்பவே
யினனாநுஞ் செயவார்ப பெறின 355

மலைநல முளாநுங் குறவன பயந்த
வினைநில முளாநு முழுவன சிறந்தொருவா
செய்தநன றுளாநுவா சானறோ கயந்தனை
வைத்தை யுள்ளி விடும 356

ஒருநனறி செயதவாக் கொன்றி யெழுந்த
பிழைநாறுஞ் சானறோ பொறுப்பா — கயவாக்
கெழுநாறு நனறிசெய் தொனறுதி தாயி
னெழுநாறுந் தீதாய் விடும 357

ஏட்டைப் பருவதது மிறபிறந்தார செய்வன
மோட்டிடததுஞ் செயயா முழுமக்கா — கோட்டை
வயிராஞ் செறிப்பினும வாடகண்ணைய பன்றி
செயிரவேழ மாகுத வினறு 358

இனறாது மிகநிலையே யாது மினிசகிதிது
நினறாது மென்று நினைத்திருந் — தொன்றி
யுரையின மகிழ்ந்ததம முள்ளமவே ருக்
மரையிலையின் மாயந்தார பலா 359

நீருட பிறந்து நிறம்பசிய தாயினு
 மீரங் கிடையகத திலலாகு — மோரு
 நிறைப்பெருஞ் செல்வத்து நினறக் கடைத்து
 மறைப்பெருங்க லனனு ருடைத்து. 360

7. பன்னெறியியல்

(37) பன்னெறி

மழைநீளைக்கு மாடமாய மாண்பமைந்த காப்பா
 றிலுழவிளக்கு நினறிமைப்பி நெனனும் — விழைதக்க
 மாண்ட மனையாளை யிலலாதா னிலலகந
 காண்டற கரியதோரா காடு 361

வழுக்கெனைத்து மிலலாத வாளவாய்க் கிடந்து
 மிழுக்கினைத தாமபெறுவ ராயி — னிழுக்கெனைத்துஞ்
 செயகுறுப பாணி சிறிதேயச சினமொழியா
 லையுறுப பாணி பெரிது. 362

எறியென நெதிராநிறபாள் கூற்றஞ் சிறுகாலை
 யடடில புகாதா ளருமபிணி — யட்டதனை
 யுண்டி யுதவாதா னிலவாழ்பே யிமழுவா
 கொண்டானைக் கொலலும் படை. 363

கடியெனக் கேட்டுங் கடியான வெடிபட
 வாரப்பது கேட்டு மதுதெளியான — போத்துமோ
 நிறகொண டிணிதிருட மேமுறுத லென்பவே
 கற்கொண டெறியுந் தவறு. 364

தலையே தவமுயன்று வாழத் லொருவாக
 கிடையே யினியாகட டங்கல — கடையே
 புணராகென் நெண்ணிப் பொருணசையாற மமமை
 புணராராபின சென்று நிலை. 365

கலலாக் கழிப்பா தலையாயா நல்லவை
துவவாக கழிப்ப ரிடைகன கடைக
னிணிதுண்ணே மாரப பெறேமயா மென்னு
முனிவினாற கணபா டிலா. 366

செநநெல்லா லாய செழுமுனை மறறுமச
செநநெலலே யாகி வினாதலா — லநநெல
வயனிற்றையக காயக்கும் வளவய லூர
மகனறிவு தந்தை யறிவு 367

உடைப்பெருஞ் செலவருளு சான்றோருங் கெட்டுப்
புடைப்பெணடா மக்களுங் கீழும பெருக்க
கடைக்கா றலைக்கண்ண தாக்க குடைக்காலபோற
கீழ்மேலாய நிறகு முலகு 368

இனியாராதந நெஞ்சத்து நோயுரைப்ப வந்நோய
தணியாத வுள்ள முடையார — மணிவரனறி
வீழு மருவி விறனமலை நனனாட
வாழவின வரைபாபத னனது. 369

புதுப்புனலும பூங்குழையா நட்பு மிரண்டும
விதுப்பற நாடினவே றலல — புதுப்புனலு
மாரி யறவே யறுமே யவரனபும
வாரி யறவே யறும. 370

(38) பொதுமகளிர

விளக்கொளியும் வேசையா நட்பு மிரண்டு
துளக்கற நாடின வேறலல — விளக்கொளியு
நெய்யறற கண்ணே யறுமே யவரனபும
கையறற கண்ணே யறும. 371

அங்கோட் டகல்லகு லாயிழையா ணமமொடு
செங்கோடு பாய்துமே யெனறாண்மன் — செங்கோட்டின்
மேற்காண மின்மையான் மேவா தொழிநதாளே
காறகாஜேய் காட்டிக கலுழநது. 372

அங்கண் விசுமபி னமரா தொழப்படுஞ்
செங்கண்மா லாயினு மாகமன் — றங்கைக
கொடுப்பதொன றிலலாரைக கொய்தளி ரனனா
விடுப்பாதங் கையாற றெழுது. 373

ஆணமி னெஞ்சத தணிரீலக கண்ணாகருக
காணமில் லாதார் கடுவனையா — காணவே
செக்கூரது கொண்டாருஞ் செய்த பொருளுடையா
ரக்கார மன்னு ரவாககு. 374

பாமபிற கொருதலை காட்டி யொருதலை
தேம்படு தெண்கயதது மீன்காட்டி — மாங்கு
மலங்கனன செய்கை மகளிரதோள சோவரா
விலங்கனன வெள்ளறி வினா. 375

பொத்ததூற கலலும புணாபிரியா வனறிலுமபோ
னித்தலு நமமைப் பிரியல மெனறுரைதத
பொறறெடியும் போரத்தகாக்கோ டாயினு ணனனெஞ்சே
நிறறியோ போதியோ நீ. 376

ஆமாபோ எனகி யவாகைப பொருள்கொண்டு
சேமாபோற குப்புறாடரு சில்லைக்க ணன்பினை
யேமாந தெமதென றிருந்தார பெறுபவே
தாமாம பலரா எனகை. 377

ஏமாநத போழ்தி னினியார்போன் றினனாய்த
தாமாநத போதே தகர்க்கோடா — மானோக்கிற்
றநநெறிப பெண்டிா தடமுலை சேராரே
செநநெறிச சேர்து மென்பார். 378

ஊறுசெய நெஞ்சநதம் முள்ளடக்கி யொண்ணுதலா
தேற மொழிந்த மொழிகேடுதே — தேறி
யெய்மெனறு கொளவாருங் கொளபவே யார்க்குந்
தமரலலா தமமுடம்பி னா. 379

உள்ள மொருவ னுழையதா வொண்ணுதலா
களாததாற செயபுங் கருத்தெலலாந — தெள்ளி
யறிந்த விடத்து மறியாராம பாவஞ்
செறிந்த அடம்பி னவா 380

(39) கற்புடைமகளிரா

அருமபெற்ற கற்பி னயிராணி யனன
பெருமபெயாப பெணடி ரெனினும — விருமபிப
பெறுநசையாற பினனிதபா ரின்மையே பேணு
நறுநுதலா னனமைத் துணை. 381

குடநீரட ணெணு மிடுககட பொழுதுங்
கடனீ டறவுணனுங் கேளிர் வரினுங்
கடனீரமை கையாருக கொளஞ் மடமொழி
மாதா மனைமாட்சி யாள் 382

நாலாறு மாறாய் நனிசிறிதா யெப்பறனு
மேலாறு மேலுறை சோரினு — மேலாய்
வல்லாளாய் வாழுமூர் தற்புகழு மாணகற்பி
னிலலா ளாநாததே யில 383

கட்கினியாள் காதலன காதல வகைபுனைவா
ஞட்குடையா னூரா ணியலபிடு — ஞட்கு
யிடனறிந் தாடி யினிதி னுணரு
மடமொழி மாதராள பெண். 384

எஞ்ஞான்று மெங்கணவ ரெந்தோண்மேற் சோந்தெழினு
மஞ்ஞான்று கண்டேம்போ னுணுதுமா — லெஞ்ஞான்று
மென்னை கெழீஇயினா கொல்லோ பொருணசையாற்
பன்மாபு சோந்தொழுகு வார. 385

உள்ளத துணாவுடையா னேதிய நூலறமுல
வளான்மை பூண்டானக னெண்பொரு — டெள்ளிய
வாண்மகன கையி லயிலவா ள்னைத்தரோ
நாணுடையாள பெற்ற நலம். 386

கருங்கொளஞ்ஞ செங்கொளஞந தூணிப பதக்கென்
றெருங்கொப்பக கொண்டாளு மூ — னெருங்கொவ்வா
நன்னுதலாத தோய்ந்த வரைமாப னீராடா
தென்னையுந தோய வரும் 387

கொடியவை கூறுதி பாணநீ கூறி
னடிபைய விடொதுங்கிச சென்று — துடியி
னிடக்கண் ணையமபா மூற கதனூல
வலக்கண் ணையாராக குரை. 388

சாய்ப்பறிகக நீர்திகமுந தண்வய லூரனமீ
தீபபறகக நொந்தேனும் யானேமற் — றீபபறககத்
தாக்கி முலைபொருத தண்சார தணியகல
நோக்கி யிருந்தேனும் யான். 389

அருமபவிழ் தாரினு னெமமருளு மென்று
பெருமபொய் யுரையாதி பாண — கரும்பின
கடைக்கண் ணையநா மூற கதனூ
விடைக்கண் ணையாராக குரை. 390

முன்றுவது
காமத் துப்பால்

(40) காமநுதலியல்

முயங்காக்காற பாயும் பசுலைமற றாடி
யுயங்காக்கா லுபபினறாங் காமம் — வயங்கோத
நிலலாத திரையலைக்கு நீளகழித தண்சோபப
புலலாப புலபபதோ ராறு. 391

தமமமா காகலா தாரு முணியகலம்
விமம முயங்குந் துணையிலலாக — கிமமெனப
பெய்ய வெழிவி முழங்குந் திசையெல்லா
நெய்த லறைந்தனன நீர்த்து 392

கமமஞ்செப மாககா கருவி யொடுக்கிய
மமமாகொண் மாலை மலராயநது பூததொடுப்பாள்
கைமமாலை யிடடுக் கலுழந்தா டுணையிலலாக
கிமமாலை யென்செய்வ தென்று. 393

செலசுடா நோக்கிச சிதரரிககண கொண்டநீர்
மெலவிர லுழதெறியா விமயிததன — மெலவிரலி
ஞள்வைத்து நங்குறற மெண்ணுங்கொ லந்தோதன
ஞேளவைத துணைமேற கிடந்து 394

சணகய லென்னுங் கருத்தினுற் காதலி
பின்சென்ற தமம் சிறுசிரல — பின்சென்று
மூக்கி யெழுந்த மெறிகலலா வொண்புருவங்
கோட்டிய விலவாக கறிந்தது 395

அரக்காமப னுறுமவா யமமருங்கிற கன்னோ
பரற்கான மாற்றின கொல்லோ — வரக்காரந்த
பஞ்சிகொண டீட்டினும் பையெனப பையெனவென
றஞ்சிபபின் வாங்கு மடி 396

ஒலைக் கணக்க ரொலியடங்கு புனசெக்கா
மாலைப் பொழுதின மணந்தார பிரிவுள்ளி
மாலை பரிந்திட டமுதான வனமுலைமேற
கோலஞ்செய சாந்தந் திமிர்ந்தது 397

கடக்கருங் கானத்துக் காளைபின் னுளை
நடக்கவும் வலலையோ வெனறி — சுடாததொடூஇ
பெற்றா னொருவன பெருங்குதிரை யநிலையே
கற்றா னஃதூரு மாறு 398

முலைக்கண்ணு முதது முழுமெய்யும் புலனு
மிலக்கணம் யாது மறியேன — கலைக்கணம்
வேங்கை வெருட நெறிசெலிய போலுமென
பூம்பாவை செய்த குறி 399

கணமுன றுடையானுங் காக்கையும் பையரவு
மெனனீன்ற யாயும் பிழைத்ததென — பொனனீன்ற
கோங்கரும் பன்ன முலையாய் பொருளவழிற்
பாங்கனா சென்ற நெறி. 400

நாலடியார் மூலம்

நிறைவேறியது

ஸ்ரீ :

குறிப்புரை

நாலடியாரா என்னுப இந்நூல் கடைச்சங்கத்தாரால் தொகுக்கப்பட்ட நானூறு வெண்பாக்களாலாகிய ஒரு நூல் நூல்களை அச்சங்கத்தாரா மேற்கண்க்கென்றும் கீழ்க்கண்க்கென்றும் இரு வகையாகப் பாகுபடுத்தி, பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை என்ற பதினெட்டு நூல்களையும் மேற்கண்க்கென்றும், நாலடியார், நான மணிகக்கிடை, இனியவை நாற்பது, இன்னொ நாற்பது, கார நாற்பது, களவழி நாற்பது, ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணைமாலை நாற்றைம்பது, திருக்குறள், திரிங்கும, ஆசாரக்கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்சமூலம், முது மொழிக்காஞ்சி, லொதி, கைநிலை என்ற பதினெட்டு நூல்களையும் கீழ்க்கண்க்கென்றும் வழங்கினா ஆகவே இந்நூல் கீழ்க்கண்க்கினபாற்படும் கீழ்க்கண்க்காவது அறம் பொருள் இன்பங்களைப் பற்றிக் குறைந்த அடிகளையுடைய ஒருவகைப் பாவால் வருவது

கடைச்சங்கம் ஸதாபித்தற்கு முன்பு ஒரு காலத்தில் *¹“எட்டு மலைச்சாரலில் சமணமுனிவர்கள் † எண்ணுயிரவர்கள் வசித்து வந்தார்கள் அவர்கள் தனித்தனி ஒவ்வொரு வெண்பாப் பாட அவை பற்பலவாயின் அவற்றைச் சோத்துப் பார்க்கும்பொழுது

சமணமுனிவர்கள் வசித்த மலைகளெட்டாவன நீலகிரி, கிரௌஞ்சம், கோவாததனம், திரிகூடம், காஞ்சி, பாண்டமலை, எமகூடம், விரதம் எனபன † எண்ணுயிரவரொன்ற கூட்டத்தாரா, திலை மூவாயிரத்தா ரென்பதுபோலக் கொள்க இது எண்ணுல வந்த பெயரன்று, மிகுதிபற்றி வந்தது

அவைகளில் ஒரே விஷயத்தை ஒரே கருத்தால் விரித்துக் காட்டுகின்ற பல பாடல்கள் காணப்பட்டன ; அவற்றுள் ஒரே விஷயத்தினை ஒவ்வொரு கருத்தால் தனித்தனி கூறும் நானூறு பாடல்களைப் பொறுக்கிச் சேர்த்து நர்ப்பது அதிகாரமாக முடித்ததாம்” எனப்பது பதமனா கடவுள் வாழ்த்து உரையிற் கண்டது இதனால் இநதூல வரலாற்றினை அறிக

பதமனா எனப்பெயரிய புலவொருவர் குறுந்தொகையுள் ஆறாம் பாடலைப் பாடியவராகக் காணப்படுகின்றா இப்பதமனா அப்பதமனா தாமோ அனறி வேறானவரோ தெரிந்திலது இநதூல இளம்பூரணர் முதலாக எல்லா உரையாசிரியர்களாலும் எடுத்துக் காட்டிப் பிரமாண நூல்களுள் ஒன்றாதலால், இதன் தொனமையும் சிறப்பும் நன்கறியற்பாலன இரண்டடி வெண்பாக்களாலாகிய ஆயிரத்து முன்னூற்று முப்பத்து பாக்களுக்கு ‘குறன்’ என்று பெயர் வழங்கப்பெறுவதுபோல நாலடி வெண்பாக்களாலாகிய இநதூற்கு ‘நாலடி’ என்று பெயர் வழங்கப் பெறுவதாயிற்று ‘நாலடி நர்ப்பது’ என்று வேறொரு நூலுண்மையின் இதற்கு ‘நாலடி நானூறு’ என்று வேறு பெயர் கொடுத்து வழங்குவா திருக்கோவையாரா, திருவந்தியாரா எனப்பனவற்றில் ‘ஆ’ சிறப்பினை யுணர்த்துவதுபோல ஈணடும் ‘ஆ’ சிறப்பினை யுணர்த்தும் இநதூல செய்தா ஐனனமதக் கொள்கையுடையா ரென்பா நச்சினாககினியா (சிற 1089 உரை).

இனிப் பதமனா கல்வித்திறம்

“ஞாலத் துழிதரு நற்பாட்டே கொண்டடக்கி
நாலடி நானூ நெனப்பெயரால் — வாலிதின்
ஈட்டித் தொருத்தா னிசைசால் பதமனே
கூட்டமைந்த மூன்றுபாற கொண்டு”

“நல்லோ ஈருளசெய்த நாலடி நானூற்றின்
சொல்லோ பொருளனைத்துந தோன்றியதே — கல்வி
வருமபதநூல கொண்ட மதிவரனறன் வாககா
லருமபத் மிட்ட வழகு” என்ற பாடல்களாலறியப்படும

இனி தூலின் சிறப்பினை

“ஆலி னரசி னசோகி னணியிருளின
மேலை மறையின விரிந்தபொருள -- நாலடியாம
வெள்ளாஅண வேதத்தி னினனுரையைக கண்டககாற
கொள்ளாரோ நலலோர குறித்து” என்றும்

“நானூறும் வேதமாம நானூறு நன்னூலாம
நானூறுங் கற்றற்கு நறமுனையாம்” என்றும்

“வெள்ளாண மரபுகு வேதமெனச சான்றோச
வெல்லாருங் கூடி யெடுத்தரைத்த -- சொல்லாநத
நாலடி நானூறு நனகினிதா வெனமனத்தே
சீலமுட னிறக தெரிந்து” என்பதனாலறிக் மற்றும்,

“எண்பெருங் குறைத தெனா யிரமிருடி
பண்பொருதப் பாடியபா நானூறுந -- திண்பொருத்தி
நீரெதிராகொண டோடுதலால நேரிசைப்பா வென்றதனைப்
பாரெதிராகொண டாபயனைப் பார்த்து”

“மன்னன வழுதியாகோன வையைப்பே ராற்றினிடை
யெண்ணி யிருநானகோ டாயிரவா -- நண்ணி
யெழுதியிடு மேடுககு னேடுகிரி லேறும்
பழுதிலலா நாலடியைப் பா’

என்னும் பாடல்களோடு வேறுபல பாடல்களையும் ஆதாரமாகாடி
இந் நானூறு பாக்களுமெழுதிய ஏடுகளைப் பாண்டியன் வையை
யாற்று நீரில் விட்டபோது அவை நீர்க்கு எதிரோடிச் சென்றன
வென்றும் மற்ற ஏழாயிரத்து அறுநூறு பாடல்களும் நீர்வழியே
ஒழிக் கடலடைந்தனவென்றும் கூறுவா

கடவுள் வாழ்த்து உரை வான - மேகத்தில, இடு -
தோன்றுகின்ற, விலலின் வரவு இந்நிர தனுசு போலும் (திரு
மேனி கொண்டு அவன) வருதலை, (இந்நிலில் தூனனவாறு
தோன்றுமென்று அது தோன்று முறைமையை தூல்கள் கூறு

வாதலின), அறியா - (ஞானத்தால்) அறிந்து, கால் - சீர்பாதங்கள், நிலம் தோயா - பூமியிற் பொருந்தப் பெறுத, கடவுளை - அந்த இறைவனை, எம் உள்ளது - எமது மனத்தில், முன்னியவை - கருதியன வெல்லாம், முடிசு என்று - இடையூறின்றி இனிது முடிவடைவதாக என்று, நிலம் சென்னி உற - தரையில் தலைபடுமாறு, வாயமையால் - மெய்மையாக, வணங்கி - தொழுது, யாம் —, சோதும் - இடைவிடாது நினைப்போம் என்றவாறு.

அவன் வரவுறிந்து, நாம் நினைந்தவை முடிசுவென்று, நிலத்திறோயாத பாதங்களுையுடைய அக்கடவுளை நிலத்திறோயவித்த நம் தலையாலே வணங்குவோம் என்றவாறு

‘வாழத்தியல் வகையே நாற்பாக்கு முரித்தே’ என்றதனால் வெண்பா வானியன்ற இவ வாழ்த்து, தனக்கும் உலகிற்கும் பயன்பட வாழத்தியது என்றுணாக (தொல பொருள நச 421)

சோதல் - இடைவிடாது நினைத்தல் (குறள 3 பரிமே)

பொது வியல்பாகிய கானிலந்தோயாமை எல்லாத் தேவாக்கும் அமைந்து கிடக்கத் தன்னோடு ஒப்பாரு மிக்காரு மில்லாத இறைவனைக் ‘கானிலந் தோயாக் கடவுள்’ என்று வேண்டாது கூறினா, அருகதேவனுக்குப் ‘பூமேல நடந்தான்’ என்னும் பெயரை உட்கொண்டெனக் வான், ஆகுபெயரால் மேகம்

இனி, வான் இடுவிலலின் வரவு வாயமையால் அறியா - மேகத்திலுண்டாகின்ற இந்நிர் தனுசின் வரவு போன்ற பிறப் பியல்பை மெய்யாக அறிந்து, நிலம் கால் தோயாக் கடவுளை உள்ளதது முன்னியவை முடிசு என்று யாம் நிலம் சென்னியுற வணங்கிச் சோதும் - பூமியினமீது கால் பொருந்தாத் கடவுளை மனத்து எண்ணியவை முடிவதாக என்று யாம் நிலத்தே தலை உற வணங்கி மடைவோம் என்று பொருள் கூறுவாரு முளா அது நச்சினாக்கினியா கருத்தன்மை ‘மற்றவன் தேவனாகி வானிடு சிலையிறோன்றி’ என்னும் சிந்தாமணிச் (951) செய்யுட்டு அவர் உரைத்த உரையால் விளங்கும்

முதலாவது 'அறத்துப்பால்' எனபது அறத்தினது பகுதியாம் அறமாவது தானம், தருமம், விரதம் பூசை என நால்வகைப்படும், தவமும் விரதமும் துறந்தாராற் செய்யப்படும் அறமாதலானும், தானமும் பூசையும் இலவாழ்வாராற் செய்யப்படும் அறமாதலானும் அவை துறவறம் இலவறம் என இரண்டு பகுதியாகக் அறத்துப்பால் கூறப்பட்டது அவற்றள்,

1 'துறவறமாவது' தவம் மேற்கொண்டு ஞானத்தோடு ஒழுகுதல் அது வீணை மாசு தீராத அந்தக் காணங்கள் தூயவாதற் பொருட்டு விரதம் முதலியன காதகலாம் அஃது ஏழு அதிகாரத்தாற் கூறப்படும் அவற்றள்,

(1) 'செல்வ நிலையாமை'யாவது இன்பமனுபவித்தற்குக் காரணமாகிய பொருளினிலைத்தலிலலாமை இளமை முதலிய வற்றின நிலையாமையைக் கூறுது இதனையே முதலிற கூறியது, அறஞ் செய்தற்கு முக்கியமாக வேண்டுவது பொருளாகவின, அதன் நிலையாமை உணராதலல்லது அப் பொருளைக்கொண்டு விரைவில் அறஞ் செய்ய மனம் ஒருப்படாதாகையால், இம்மை, மறுமை, வீடுகளைத்தரும் அறத்தை விரைந்து செய்தற் பொருட்டேயாம்

1 அறுசுவை - தித்திப்பு, புளிப்பு, காப்பு முதலியன

சிகை - குடுமி, உவமை யாகுபெயராயப் பிசை தெடுக்கும் சோற்றுக் கவளத்திற்காயிற்று அன்றி, கழிக்கப்பட்ட மயிர்களிலே எஞ்சி நிறகுங் குடுமியைக் குறிக்குஞ் சிகை எனபது, ஈண்டு உண்டுஞ்சிய உணவை உணாததிறநென்றலுமாம்; தண்டாமல் ஆண்டிறுதியில் எஞ்சி நிறகும் குடியிறையை 'ஆடைச்சிகை' என வழங்கியிருத்தலுங் காண்க (திருவாய்மொழி ஈட்டுரை) ஷரிடத்து, தான சிறப்போடு வாழ்ந்த அவவிடத்தே என்றுமாம் அறுசுவை யுண்டியை மனைவி விரும்பி யுண்பிக்கவும முற்கவளம் வெறுத்து பிற்கவளம் உண்டு வாழ்ந்த பெரும் பத்முடையாரும், பின் வறியராயத் தாம் சிறப்போடு வாழ்ந்த அவவிடத்தே கூழ்க்கு இரந்து செல்வத்தைக் காணுதலினால், செல்வம் என்கின்ற ஒன்று நிலையுடையதாக மதித்துவைக்குந் தன்மையுடையதன்று

2 அகடு உற - நடுவு நிலைமையாக, சகடம் கால் போல - வண்டியினது சக்கரம்போல, வரும் - உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் வரும், (ஆதலால்), துகள் தீர் - குற்றம் அற்ற, பகடு நடந்த கூழ் - (நனமுயற்சியாகச் சொல்லப்பட்ட) உழவுத் தொழிலால் வந்த உணவை, தோன்றிய காலந்தொட்டுஉண்க

பகடு - ஏர் (புறம் 35) பகடு நடந்த கூழ் - எாததொழிலான வந்த உணவு இவ்வுணவைச் சிறப்பித்துக் கூறினா, 'சுழன்றுமொப பின்ன துலகம்' (குறள் 1031) எனப்பொகலின். அகடு, நடுவு, வயிறுமாம

3 யானை எருத்தம் - யானையின் பிடரி பொலிய - விளங்க, ஏனைவினை - மறறைத் தீவினை, உலப்ப - (அச்செல்வத்தைக்) கெடுப்ப, வேறு ஆகி - முன்புள்ள நிலையில் நின்று மாறு படடு, மாற்றா - பகைவா

எருத்து - கழுத்தின் மேற்புறம், உலத்தல் - கெடுத்தல், ஏனைவினை யெனறதில் 'ஏனை' யென்பதனை அசை நிலையாக்கி, வினையுலப்ப - நலவினைகெட என்று உரைப்பினும் அமையும். மனையானையும் என்ற சிறப்புமமை விகாரத்தாற றொக்கது

4 கூற்று - எமதுதன், செறுத்து - கோபித்து, உடன் - விரைவில், ஒன்றின் ஒன்றின் - இயைந்தன இயைந்தனவாகிய தருமங்களை, வல்லே செய்க - விரைவிற செய்க

'நின்றன நின்றன' எனப்பன துணிபு பற்றிய அடுக்கு (தொல் சொல் நச 411) 'வந்தது வந்தது' என்பன விரைவு பற்றி வந்த அடுக்கு 'வந்தது'—விரைவுபற்றி எதிர்காலம் இறந்த காலமாகக் கூறப்பட்டது ஐவகைக் குறத்தால் வரும் இருவினைகளும் உள்ள வரையினும் உயிர் உடம்போடு கூடி நின்று அவ்வினைகளின் இருவகைப் பங்குகளையும் துகருமாதலால், அந்நாளும் முழுவதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது கூற்று - எமனுக்கு ஏவல் செய்யும் மடங்கல் (பரி 3-8)

5 உற பெற்றககால் - பொருந்தக் கிடைக்கப் பெற்றால், பின் ஆவது என்று - பிறாக்கீதல் பின்னொரு காலத்தால் தென்று நினைத்து, பிடித்து இரா - உலோபத்தால் இறுகப்

பிடித்திராமல், முன்னே - சரீரமும் பொருளும் அழிவதற்கு முன்னே, கொடுத்ததா - கொடுத்தவா, கோடு இல் தீ கூற்றம் - தன செய்கையிற் கோணுதலில்லாத கொடிய எமதுதன், தொடுத்து - பாசத்தாற் கட்டி, செலலும் - கொண்டு போகின்ற, ஆறு - வழியிலுள்ள, சுரம் - பாலை நிலத்தை, உய போவா - தப்பப்போவா

கூற்றிற்குக் கொடுமையாவது, தன தலைவனான எமன ஆணையைக் கண்ணோட்டமின்றிச் செய்தலாம்.

6 இழைத்த நான - (உடலோடு கூடி வாழ்வதற்கு) வரையறுத்த நாடகன், இகவா - கடக்க மாட்டாவாம், கூற்றம் - (ஆயுள் முடிவில் வரும்) எமதுதனை, பிழைத்து ஓர்இ - தப்பி நீக்கி, குதித்து உயந்தா - கடந்துபோய் உயிர் வாழ்ந்திருந்தவா தண்ணம் - சாப்பறை, தழீஇம் தழீஇம் படும - தழீஇம் தழீஇம் என முழங்கும், ஆற்ற - மிகவும், வழங்குமின - அறத்தின் பொருட்டு இன்றே கொடுங்கள்

ஒருவி - ஓர்இ என அளபெடுத்தது தழீஇம் தழீஇம் - ஒலிகுறிப்பு. தண்ணம் - பிணப்பறை, தண்ணுமை - தண்ணம் என விகாரப்பட்ட தென்பது பதமனா விருத்தி.

7 கூற்றம் - எமதுதன், தோற்றம் சால - தோற்றுதலமைந்த, ஞாயிறு - சூரியன், நாழியா - அளவு கருவியாகக் கொண்டு, வைகலும் - நான்தோறும் (அறஞ் செயயாதார), பிறந்தும் பிறவாதாரில் - பிறந்தும் பிறவாதவர்களில் (வைத்து எண்ணப்படுவார), ஆற்ற - மிகவும்

தோற்றம் - விளக்கமும் ஆம் ஞாயிறுரை நாழி என்றதற்கேற்ப நாட்களைத் தானியமென்று கூறுமையால், இஃது ஏகதேச வருவகம், நாழி - ஒரு முகத்தலளவுக் கருவி, பிறவாதாரில் - பிறவாதவரை ஒப்ப ஆவா என்று ஐந்தாம் வேற்றுமை யொப்புப் பொருள் கோடலுமொன்று

8 செலவுழி - இனித தாம் மறுமையிற் செலலுதற்குரிய கதியை, எல்லில - இரவில், கரும்கொணமும் - கரியமேகம், மருங்கு அற - இருந்த இடமுந்தெரியாமல்

செல்வா, தன்மையிற படாக்கை வந்த இடவழுவமைதி
செல் உழி - செல்லுழி, 'மெய்யிற றுடம்படுமெய்' என்பா நச.
உடம்படு மெய்யல்லாத மெய் (நன உயிர 13 உரை)

9 ஒளி நிறுன - தன்னிடத்துப் பிறாகளுள் மதிப்பை
நிலைக்கச் செய்யாமலும் துன அரும கேளிர - பெறுதற்கரிய
சுற்றத்தா, கொன்னே - வீணாக

ஒளியாவது ஒருவன 'தான் உள்ளுய் காலத்து மிகுத
தோன்றுதலுடைமை' (குறள் 971 உரை) புகழாவது இல்லறத்
தினவழுவாதாக்கு இமமைப்பயனாகி, இவவுலகின்கண் நிகழ்ந்த
இறவாதுநிற்குங் கொத்தி அஞ்', அருளினகட குறிப்பு, இது
விட்டிசைத்துத் தலைக்கியைய முத்தகண் தனிக்ருறில் நேர
சையாக வந்தது இழந்தான் - துணிவுபற்றி எதிராகலம் இறந்த
காலமாக வந்தது துன்னியகேளிர, அருங்கேளிர என்க

10 வான - மேகங்கள், தோய - தவழப்பெற்ற, செற
றும் - வருத்தியும், வைத்து ஈட்டினா - பொருளை வைத்துக்
குவித்தவா, உயத்து - பறபல மலர்களினின்றும் தேனை எடுத்துக்
கொண்டு வந்து, ஈட்டிம் - பின்பு இழக்கின்றதற்குச் சோகமும்,
கரி - சாட்சியாகும்

'வானதோய மலைநாட்' எனவே, அமமழை தான் ஓரிடத்
திலும் நிலைத்திராது காற்றுச் செலுத்தும் வழிச் செல்லுதல்போற்
செல்வமும் ஊழினால் அலைக்கப் பெற்று அது செலுத்தும் வழிச்
செல்லும் என்று தொனித்தல் காண்க

(2) 'இளமை நிலையாமை'யாவது இளமைப்பருவத்து நிலையாமை
யுணர்த்துவதாம் இங்கே இளமை என்றது பதினாறு
வயது தொடங்கி முப்பத்திரண்டு வரையு முள்ளதாய்
விடயங்களில் மயங்குதற்கேற்ற யௌவனத்தை என்க
செல்வ மனுபவித்தற்குரிய காலம் இளமையாகவின இது
செல்வ நிலையாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது

11 குழவி இடத்தே - இன்பநுகாதற்குரிய இளமைப்
பருவத்திலேயே, புரைசீரா - குற்றம் நீங்காத, மன்னா - நிலை
பெறுத லில்லாத, இன்னாக்கு - துன்பத்தோடு

இன்னொரு ஒரு சொன்னீர்மைத்து பதினாறாவும் கலை நிரம்பாவாதவின குழவி என்று பெயர் என்பது பதமனா விருத்தி என்று, வினைப்பொருண்மை குறித்து வந்தது என்றா நச்சிஞாக்கினியா (தொல சொல 261) நரை என்பது ஈண்டு முதுமைப் பருவத்தை உணர்த்திற்று

12 நட்பு நார - நடபினாவைத்த பாசம், நல்லாரும் அல்கினா - மகளிரும் அன்பு குறைந்தார்கள், அறபு தீரையும் அவிழ்ந்தன - புத்திரா முதலாயினோ உன்பால் வைத்த அன்பாகிய கடமும் தளரந்து போயின, ஆழ்கலத்து அன்ன கவி - கடலில் மூழ்கா நிற்கும் மரக்கலத்திலுள்ளார கதறும் பேரொலி போலும் கூக்குரல், உளகாணாய - இவை யனைத்தையும் உன்னுள்ளே ஆராயந்து பா - ஊதியம் - பயன்

வாமுதலின - இன ஐந்தனுருபு ஏதுப் பொருட்டு 'ஆழ்கலத்தன்ன கலுழி' என்றும் பாடம் கலுழி - துன்பம்

13 சோரத்த - தமமை யறியாமல் சரீரத்திருந்து வடிவகிற்ற, நடையினராய - சலமலங்களை யுடையாராய, பண்டம் - இச சரீரமாகிய பொருள், பழிகாறும் - பிறராத பழிக்கப்படுமளவும், இவ் செறிந்து - இவ்வாழ்க்கையிற் பொருந்தி, படரும் - ஈண்ணினாக்கு - ஒழுங்கு கருத்துடையாக்கு, ஏமநெறி - தமக்கு அரணாகிய தவநெறியில், படரும் ஆறு - திறந்து செல்லும் வகை, இலலை என்பதாம்

நடை - சலமலங்கள் என்பது ஓர் பழையவுரை, அவற்றுக்கு, இயக்கம் என்றும் பெயர் வழங்குதல் ஒப்பிடத்தக்கது "இயக்கம் இரண்டு" என்றா ஆசாரக் கோவையினும் (7) தளரந்த நடையினராய் என்னவுமாம் பழிகாறும் - செயப்பாட்டு வினைப் பொருளில் வந்த செயவினை, ஏ - தேற்றம்

14 மமமா கொள - காம மயக்கங்கொண்ட அயமனை - தாய், அணங்கு ஆகும - காம நோயுண்டாக்குகின்ற தெய்வப் பெண்ணாய் இருப்பளகாண்

இப் பாடல், கையில ஊன்றுகோற் கொண்டு நடக்கின்ற ஊனற் கிழவி ஒருத்தியைக் காட்டி, 'இவள் இப்போது பிடித

திருக்கிற கோல் இவன் தாயின் கையிலிருந்த காலத்து இவன் எல்லாரையும் காமநெறியால் உயிர் வாட்டிம தெய்வப் பெண்ணை யிருந்திருப்பன்' என்று கூறியதாக அமைந்துள்ளது அன்றியும், 'இவன் தாயின்கோல இவன் கைக்கோலாகுவ காலத்து, இவன் தாழா, தளரா, தலை நடுங்கா, தண்ணேரு, வீழா இறக்கம, இவன் மாட்டிம காழிலா மமமாகொள மாந்தாக்கு அணங்காகும்' என்று முதிய ஒரு கிழவி பக்கல் நின்ற அவளது அழகிய மகளை நோக்கிக் கூறியதாக உரைத்தலும் ஒன்று. காழ - வயிரம், ஈண்டு - மனவுறுதி, மமமா - மயக்கம்

15 அது ஆனால் - அவ்வாறு தாயை நாடிச் சென்றால், உலகு - மக்கள், தாய்கொண்டு - தாயையே தேடிக்கொண்டு, ஏகம் - செல்லும், அளித்து - எளிமையை யுடையது நாடிச் சென்றாள் - தேடிச் சென்றனள், (இறந்தாளென்றபடி)

காலவசத்தால் இறந்துபோன ஒருத்தியைத் தனக்குத் தாய் நாடிச் சென்றவளாகக் குறித்தலின் தற்குறிப்பேற்ற வணி

16 வெறி அயா - தெய்வ மேறியாடலை விருமபிச செய்கிற, வெமகளத்து - கொடிய களத்து வேல் மகன் - வேலையேந்திய பூசாரியினது, பாணி - கையிலுள்ள, முறி ஆர - தளிர் நிறைந்த, நறும கண்ணி - மணங்கமழும் மாலி, தயங்க - அசைந்து தோன்ற, மறி - (வெட்டுமாறு கொண்டுவந்து நிறுத்தப்பட்ட) ஆட்டிக் குட்டியானது குளகு - இலையுணவு, மனனா மகிழ்ச்சி - நிலையாத இளமையால் வருங்களிப்பு

வெறியாடலாவது - குறிஞ்சி நிலத்து மாககள் தம் நிலத்துத் தெய்வமாகிய முருகனை வழிபாடு செய்ய, ஒரு பூசைகளத்தை நிரூபித்து, கடமபு முதலிய முருகனுக்குரிய பூக்கள் தொடுத்த கண்ணி சூடி, செந்தினையை வாரியிரைத்து, யாட்டுக் குட்டியை வெட்டிப் பலியிட்டு, ஆவேசங்கொண்டு ஆடுவதாம் முருகன் கோயிற பூசாரி ஆடுவதே சிறப்புடையது அவன் முருகனது வேலைத் தாங்கி ஆடுவான் 'செவவேள் வேலைத் தான் எந்தி நிறற்றலின் வேலன் என்றா' எனபா நச (தொல்பொருள் சூ 60) களத்திறகு வெமமை கூறியது உயரக்கொலை கூறலின். ௯௮ ௯௯. குளகு - இலையுண்ணும் விலங்கின உணவு.

17. வீழ்ந்தற்று - கழிந்தாற் போலும் நிலையற்றது; வேல கண்ணள என்று - வேலொத்த கண்ணினை யுடையனென்று கருதி, நனி பெரிதும் - மிகவும் அதிகமாக, வெகிகனமின - விரும்பா தொழியும், கோல கண்ணள ஆகும் - ஊனறுகோல ஆகிய கண்ணையுடையனாவள.

18 பருவம் எனைத்து உள - வயது எத்தனை ஆகியுள்ளன? பலலின்பால எனை - பலலின பருதி எத்தனமைய? இரு சிசையும் உண்டரோ என்று - ஒரு கவளமே யன்றி இரு கவளமும் உண்டரா என்று, வரிசையால் - முறைமையாக, உள நாட்டம் கொள்ளப்படுதலால் - உள்ளத்தின்கண் ஆராய்ச்சி செய்யப்படுதலால், யாகைக கோள - உடலைப் பற்றிய விசாரத்தை, அறிவுடையார எண்ணா

எனைத்து - எத்தனை எனபதன்மரூஉ, எனையவென்றபாலது எனை என நீட்டல விகாரமூந் தொகுத்தல விகாரமும் பெற்று வந்தது இருசிகை - இருபோதுணவு என்றும், மெல்லுணவும் வல்லுணவுமாகிய வுணவுகளென்றும், இரண்டு கவளமாயினு மென்றும் கூறலுமாம்

19 முற்றி இருந்த கனி ஒழிய - முதிர்ந்துள்ள பழங் கள மாதிரியே யல்லாமல், தீவனியால் - கடுங்காற்றினால், நல்ல காய உதித்தலும் உண்டு, (ஆதலால்), 'யாம இனையம் - நாம் இப் பொழுது இளமைப் பருவமுடையோம், நலவினை - அறத்தை, மற்று அறிவாம் - பின்னா ஆராய்ந்து செய்வோம், என்னாது - எனக்கருதாது, கைத்து உண்டாம் போழ்தே - பொருள கிடைத்த காலத்திலேயே, காவாது - ஒளிக்காமல் அறம் செய்யமின்

அறஞ்செய்தல பின்னறிவாம் என அக்காலத்து வினைமாற்று தலான மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது (சேன. 262)

20 தோள்கொப்பு - செல்லும் வழிகு ஆறறுணவாகிய அறத்தை, காலத்தால் - இளமைப் பருவத்திலேயே, கொண்டு உயமமின் - தேடிக்கொண்டு பிழையுங்கள், பீள பிதுக்கி - முற்றாத கருவினின்றும் வெளிப்படுத்தி, களளம் கடைப் பிடித்தல - வருசத்தை மறவாதொழுத்தல

தோட்கோப்பு - தோளிற்றோக்கப்படுவது எனவே வழி நடப்பார்க்கு வேண்டிய கட்டமுது மூட்டையை யுணாததிய ஏழாம வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகைப் பெயர், தோட்பதன என்றும் வழங்கும் (அகம் 79). இஃது உவமையாகுபெயராய் மறுமை வழிக்கு உணவுபோலவ தாகிய அறத்தை யுணாததிற்று காலத்தால் எனபதனகண் ஆலுருபு இடப்பொருள் தந்து நிறைவின வேற்றுமை மயக்கம். சமந்ததாயும் அறியாவகை, கருவைப் பிதுக்கிப் பிள்ளையைக் கோடலாகிய அச்செய்கை கள்ளம் எனப்பட்டது

(3) 'யாககை நிலையாமை'யாவது உடலினிலையற்ற தன்மையை உணர்த்துவது புறத்ததாகிய செல்வ நிலையாமையை யும் அகத்ததாகிய இளமை நிலையாமையையும் முறையே கூறி, அவ விரண்டையும் பெற்று அனுபவித்தற்குரிய யாககை நிலையாமையைக் கூறுகின்றாராதலின் இஃது அவவிளமை நிலையாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது. யாககை (ஒலிப்பு, மூளை, தசை, தோல, இரத்தம், இரசம், சுவேதநீர் என்னும் ஏழு தாதுக்களால்) கட்டப்பட்டது

21 மலையிசையே தோன்றும் பூரணசுகதிரன் போல, யானையின் தலைமீதிருந்து தம்மேற கவியக்கொண்ட வெண் கொற்றக குடையையுடைய அரசார்களும், இப் பூமியினகண் தஞ்சினா என்று - இறந்தனா எனபதாகப் பலருமறிய எடுத்தாரத்து இகழப்பட்டார்களே யன்றி, எஞ்சினா - இறவாது தப்பி மிகுந்தவா, இறந்த உலகத்தில ஒருவருமில்லை

22 அலகு ஆ - ஓரளவாக, வயங்கு - விளங்குகின்ற, மணடிலம் - சூரியனானவன், வீழ்நாள்படாது - அது தோன்றாத நாளும் உளவாகாமல், நிலவா - நிலைத்து வாழமாட்டா, உலவா முன் - கழிந்து ஒழிவதன் முன், ஒப்புரவு - செய்யவேண்டிய ச்ருமத்தை, ஆற்றாமின - செய்யுங்கள்

வயங்கொளி மணடிலம் - சூரிய மணடிலம் (அகம் 11)
 "மணடிலம்" என்றும், "வயங்குறு மணடிலம்", "மையறு மணடிலம்", "உருப்பவிர மணடிலம்", "உருகெழு மணடிலம்", "அலங்குகதிர மணடிலம்" என்றும் வழங்குவா

23 'சபையின் கண்ணே முதற்பகலில் கலியாண வாத தியமாக முழங்கினவைகளே அத தினத்திற்றானே அநத மணப்பந்தலிலேயே அநத மணக்கோலங் கொண்டவாக்கே பிற்பகலில் பிணத்தின பொருட்டிக் கொட்டப்படும் பறையாகி முழங்குதலுமாம்', என்று - எனக்கருதி, உயந்த போம ஆறே - நற்கதி பெற்றுக கடைத்தேறுதற்குக் காரணமாகிய துறவற நெறியையே, மாண்டா மனம் - மாட்சிமைப்பட்ட அறிவுடை யாரது நெஞ்சம், வலிக்கும் - உறுதியெனத் துணியாத நிற்கும்

24 பறை அடிப்போ செத்த வீட்டிறகுப் போய், பிணப்பறையை ஒரு முறை முதலில் கொட்டுவார்கள சிறிது நேரம் பறைகொட்டா திருந்து, இரண்டா முறை கொட்டுவார்கள மூன்றாம் முறை கொட்டத் தொடங்கின பொழுது, சாவா - இனி இறக்க நின்றவா, செத்தாரைக் சோடித் துணியால் மூடி, நெருப்பையுங் கைக்கொண்டு, சுமந்து செல்லா நிற்பா, இவ்வுலக இயற்கை நன்றியிருக்கின்றதே

நன்றே, ஏ - எதிர் மறை, தீது எனலுங் குறிப்புணாததும் (தொல் சொல் நச 284) காண, கட்டுரைச் சுவைபட நின்ற இடைச் சொல், இதனை அசை என்பாரும் ஆராய்ந்துபா ரென்பாருமுளா "செத்தாரை" எனபது "படும்கன கிடக்கை காணுஉ" (புறம் 278) என்றறபோல நின்றது

25 உறவின முறையா கூட்டமாக நின்று, கல்வென்னு மொலி யுண்டாமாறு வாயவிட டழாநிறப்ப பிணத்தைச் சுமந்துகொண்டு, சடுகாட்டிற செலுத்துவாரை நேரிற்றண்டிருந்தும், மணம் கொண்டு - கலியாணஞ் செய்துகொண்டு, இவ்வுலகத்தில் யாக்கை நிலைபெற்றிருத்தலும் அதனால் இன்பம் துகாதலும் நிச்சயமெனக் கருதும் புலவறிவாளருக்குத் தொண் தொண் தொடு என்று ஒலிக்கின்ற சாக்காட்டுப் பறை யாக்கை நிலையாமையை அறிவிக்கும்

தொண் தொண் தொடு எனபன ஒலிக்குறிப்பு

26 தோலாற் செய்த பைபோலும் உடம்பினினறும், செய்யக்கடவனவாகிய வீணைகளை முற்றுப்பெறச் செய்து, பயனை

தகாலிகமும் உயிராகிய கூத்தாடி, வெளிப்பட்டுச் சென்று விட்டால், அவன் வாழ்ந்திருந்த நடன சாலையாகிய உடலை நாரினுறகட்டி இழுத்தாலென்ன? நன்றாக ஆடையாபரணங்களை ஆராயத்தணிந்து குழிகளில் புதைத்து வைத்தாலென்ன? அவ்வாறன்றிக் கண்டகண்ட இடங்களில் எறிந்து விட்டாற்றா னென்ன? கண்ட பலரும் பழித்தாற்றாநென்ன?

கூத்தாட வேண்டிப் பலவகையாகிய வேடங்களை மேற் கொண்டுவந்து நாடகமாடி அந்நாடக முடிந்த பிறகு தாம் மேற் கொண்டிருந்த வேடத்தை ஒழித்துச் செல்லுங் கூத்தரைப்போல வினைப்பயனை அனுபவிப்பது காரணமாக இருவினைக்கு ஈடாகிய பலவகைப்பட்ட உடல்களைத் தாங்கி அந்த அனுபவம் நீங்கியவுடன் தான் மேற்கொண்ட உடலைவிட்டுச் செல்லுகின்ற உயிர் இங்குக் கூத்தனென்று உவமிக்கப்பட்டமை காண்க பாராத உழி என்பது பாரததுழி என்று தொகுத்தல் விகாரம் பெற்றது பிணத்தை ஈாதல், அடக்கல், பெய்தல் முதலியன சிற்சில சமயத்தாரின் ஆசாரம் மணிமேகலை, சககரவாளக்கோட்ட முரைத்த காதையைப் பாராக்

27 மழைநீரில் தோன்றி யழிகின்ற குமிழியைப்போல பலமுறையும் உண்டாகி அழியும் தன்மையுடையது இவ்வுடம் பென்று நினைத்து, பிறவியாலுண்டாகும் மயக்கத்தினை, யாம் தீரப்போம், என்று உணரும் கண்கமில்லாத் நலலறிவை யுடையாரை இப்பெரிய வுலகத்தில், ஒப்பவா யாவருளா?

28 உடம்பானது மலைமேல் அசைந்துகொண்டிருக்கிற மேகத்தைப் போலக் காணப்பட்டு, தோன்றிய அப்பொழுதே, நிலைபெறுதலின்றி நீங்கிவிடும், ஆதலால், உடம்பை நலவினை காரணமாக உறுதிப்பாடுள்ளதாக அடைந்தவர்கள் தாம் அடைந் துள்ள உடம்பினால் பெறுதற்குரிய பயனாகிய அறத்தைச் செயது கொள்ளக் கடவா

உறுதிப்பாடாவது தேகத்தை நோயினமை முதலிய குறைக ளின்றிப் பெற்றிருத்தல் அதனை எய்தல் அரிதெனப்பா யாக கையை யாப்புடைத்தாப் பெற்றவரெனாரா யாக்கையால் பயனா வது, அறம் செய்தல் மற்று - வினைமாற்றுப் பொருளில் வந்தது

29. இப்பொழுதுதான் நின்றனன், இப்பொழுதுதான் உட்காந்து இருந்தனன், இப்பொழுதுதான் படுத்திருந்தனன், ஆனால், தன் சுற்றத்தாரா அலறியழும்படி இதோ இறந்தனன், எனப்படுதலால், புல்லினது துனியின் கண்ணுள்ள நீர்த்துளியைப்போல, இவ் யாக்கை நிலையாமையையுடையதென்று கருதி, இப்பொழுதே அறவினை செய்க

நிலையாமை என்ற விடத்து யாக்கை என்னுஞ்சொல் அதி காரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது இனி இனி என்னும் இரண்டிடைச் சொல்லும் ஒரு தன்மைப்பட்டு இன்னினி என்றாயிற்று இனி, இப்பொழுது.

30 மனிதர்கள், வரலாமாவென்று ஒருவரையுங் கேளாமலே வந்து, ஒரு குடும்பத்தில் பலவகைப்பட்ட முறைமையுடையவராய் பிறந்து, மரத்திலுள்ள தம கூடுகள் தயமின நீங்க யாதும் சொல்லாதே நெடுந்தாரத்தில் நீங்கும் பறவைகளைப்போல, தம் முடல்கள் உறவினரிடத்து ஒழிய நீக்கிவிட்டு, ஒருவரோடும் சொல்லாமலே இறந்து போவாரா

(4) 'அறன்வலி யுறுத்தல்' ஆவது அறத்தினை வலியுறுத்த லென ருவது அறத்தின் வலியை யுறுத்த லெனராவது விரியும் அறமாவது எல்லா உயிர்களுக்கும் இதமாவன செயதலும் சொல்லுதலுமாம், இயம் நியமாதிகளும் தானதருமங்களும் செபத்தியானங்களும் பாவனைகளும் ஒதலோதுவித்தல் முதலானவைகளைப் பண்ணுதலும், சாந்தியுடைமையும், நித்தியா நித்தியங்கள் அறிதலுமாம், இதனை வலியுறுத்த லாவது இத் தன்மைப்பட்ட அறம் சவாக்கத்தையும் மோக்ஷத்தையும் தரும் என்று உலகத்தார்க் கறிவித்தல்

31 முற்பிறப்பின்கண் செய்த தவங்காரணமாகப் பின்பு தவத்தைச் செய்யாதவா ஓர் இல்லத்தின் மேனிலை முதலியவற்றைத் தலை நிமிர்ந்து பார்த்து, இவ் வீட்டிலுள்ளவரே எம்மைக் காப்பாரென்று கூறி, அதனுள்ளே இரத்தல் கருதி நுழையத் தலைப்படவே, வாயில் காப்போராற றடைசெய்யப்பட்டுத் தாம் உள்ளே நுழையப் பெருது, தலைவாயிலைப் பிடித்துக்கொண்டு, மிகவும் துன்புறது நிற்பா

தவமுந் தவமுடையாக காரு மவமதனை, யகிதிலா மேற் கொள்வது" என்றபடி பிறப்பிப்பில் தவஞ் செய்வதும் முறப்பிறப்பில் தவஞ் செய்திலாருக்கு முடியாதென்பா, மேலேசதவத்தாற்றவஞ்செய்யாதா எனறா அகத்தாரே வாழ்வாரா என்ற பாடத்திற்கு 'இவ் வீட்டிலுள்ளவர்களே உயிர வாழ்கின்றவராவா' என்றும், 'அகத்து வாழ்வாரா ஆரோ' எனக் கண்ணுதித்து 'இவ்வகத்து வாழ்வாரா எவரோ? என்ன நலவினை செய்தார்களோ?' என்று கூறலும் ஒன்று

32 உறுதிப் பொருளான அறச் செல்வத்தை விரும்பினதனால் நாம் உய்யக் கடவோம், அறத்தை மறந்ததனால் நாம் உய்யாது போவோம் என்று நினைத்த இழிதகவுடைய மனமே! ஒழியாது ஒரு வழிப்பட்டு நின்று தருமத்தைச் செய்து வாழ்பபுகுவை என்றாலும், நின்று வாழ்நாட்கள் முன்னமே பெரும்பாலும் கழிந்தன, செய்வது உரை இனி நீ யாது செய்குவை? அதனைச் சொல்லுவாய்

33 அறிவிலலான, முறப்பிறப்பிற் செய்த தீவினையின பயனாகிய துன்பம் வந்து நோந்தபோது வெவ்விதாகப் பெருமூச்சு செறிந்து மனம் வருந்துவான், அத்துன்பத்தினை ஆராய்ந்து, முறப்பிறப்பிற் செய்த தீவினையாலாயதென்று அறியவல்லாரே பிறவித் துன்பத்தினது எல்லையை கடந்து நீங்குவாரா

34 பெறல் அரும் யாகனையை - பெறுதற்கரிய மக்களுடம்பை ஆற்றவே கொள்க - மிகுதியாகச் செய்து கொள்வீராக கருமபு ஊராத சாறுபோல் - கருமபினை ஆலையின்கண் இட்டு ஆட்டி எடுத்த சாறு உதவுதல் போல, பின் சாலவும் உதவி, மறுமைக்குரிய அறப்பயனை மிகவும் தந்து

ஊராதல் - அடாதல், 'ஊரும் உரன் சிறிதாயிற் பகை' (நானமணி 101)

35 கடடி - வெல்லக்கடடி, சிறுகாலை - முற்பட்ட காலத்து, பரிவது இலா - வருந்துதலிலா

36 கூற்றவன வருதல் இனறுகொல் அனறுகொல் எனறுகொல் என்னாது பினறையே நின்றது எனறெண்ணி,

தீயவை ஒருவுமின் - பாவச் செயல்களினின்றும் நீங்குங்கள், ஒல்லும வகையால் - இயன்ற அளவினால், மாண்டா அறம் - அறிவால் மாட்சிமைபட்டா விதித்த அறத்தை

37 எத்துணையும் ஆற்ற பல ஆனால் - எவ்வளவும மிகப் பல வுளவாதலினால், தொக்க உடம்பிற்கே - எழுவகைத் தாதுக்களாற் செய்யப்பட்ட சரீரம் ஒன்றினுக்கே, ஒப்புரவு செய்து ஒழுகாது - செய்யத்தக்க நன்மைகளைச் செய்துகொண்டு காலங்கழியாது, உம்பா கிடந்து உண்ண - மேலுலகத்தில் நிலைபெற்று நிரதீசய விரிபத்தினை நுகாதற்பொருட்கு, பண்ணப்படும - தவங்கள் செய்யத்தகும

38 உறக்கும் துணையது - மிக்க கொஞ்ச அளவாக இருப்பது, ஈண்டி - வளாந்து, இறப்ப - மறறை மரங்களைக் காட்டிலும் மிகுதியாக, நிழல் பயந்தாவரு - நிழலைக் கொடுத்தாற் போல், தான சிறிதாயினும் - (அறத்தின் பொருட்குக் கொடுக்கப்படும் பொருள்) தான அளவிற சிறிதாயிருப்பினும், வான சிறிது ஆ போர்த்துவிடும் - பெரிய ஆகாயமுந் தன்னளவிற சிறிதென்னுமபடி மூடிவிடும்

உறங்கும் - உறக்கும் என்று வலித்தது, செய்யுள் விகாரம் எனபாரு முளா ஆங்கு, உவமை இடைச்சொல்

39 வைகலும் - தினந்தோறும், வைகல் - நாள் கழிந்து போவதனை, தம் வாழ்நாள் மேல் - தம்முடைய ஆயுள் நாளிலே வைகுதல் வைத்து - கழிவதாக வைத்து, வைகலை உணராதா - அந்த நாட்களைக் கணக்கிட்டறியாத திறமில்லாதவா, வைகலும் - ஒருநாள் கழியவும், வைகல் வரக்கண்டிம் - ஒருநாள் வருவதைப் பார்த்திருந்தும், அஃ - உணரா - அந்த விஷயத்தை யறியாத வராய், வைகலும் - தினந்தோறும், வைகலை - (தம் செயலும் அறிவும் டெட்டு விழுமபடி வருகின்ற) தினத்தை, வைகும் எனது - தமக்குப் பொழுது போக்குதற்குத் தகுதியாக இருக்குமென்று, இன்புறுவா - மகிழ்ச்சி யடைவார்கள்

இப்பாடலை ஏந்தல் வண்ணத்திற்கு உதாரணம் காட்டி, 'சோமுழுதும் வருதலின் வழிமோனைப் பாற்படும' என்றா நச

(தொல் செய்யுள் 93. 231) இது 'சொற்பொருட் பின்வரு நிலையணி' எனப் பரிமே. (குறள் 200)

40 ஈனம் - இழிதொழில், இ உடம்பு உறுதிசோதது நீட்டித்து நிற்கும் எனின் - இவ்வுடல் வலியுடைததாகி (முன்னமே விதித்துள்ள காலவரையறையைக் கடந்து) நெடுங்காலம் நிலைபெற்று நிற்குமானால், மானம் அரும் கலம் நீக்கி இரவு என்னும் ஈன இளிவினால் வாழ்வேன - மானமாகிய பெறுதற்கரிய ஆபரணத்தை விடுத்து, இரத்தவென்று சொல்லப்படும் இகழ்ச்சி யுண்டாகருகின்ற இழி தொழிலால் உயிர் வாழ்வேன, மன - அது மாட்டுகிலேன

(5) 'தூயதன்மை'யாவது குடும்பம், புழக்கமும், கெட்ட நாற்றங்களும் தோன்றாமல் மூடியிருந்த தோலின் புறத்தைக் கண்டு நல்ல தென்றும் பரிசுத்தமுடைய தென்றும் மயங்குகிறவர்களுக்கு அதன் தூயது அல்லாமையை அறியக்கூறும் அதிகாசம்.

41. யாக்கைக்கு ஈ சிறகு அனனது ஓர் தோல் அறினும் - உடம்பின்கண் ஈயின் சிறகினை ஒத்ததாகிய ஒரு சிறிய தோல் அற்றுப்போனாலும், (அந்த இடத்திலுண்டாகிய புண்ணைக் குத்தித் தினை வருகின்ற) காகைக் கடிவது ஓர் கோல வேண்டும் - காகைகைய ஒட்டுவதற்காகிய ஒரு கொம்பு வேண்டப்படும், இப்படிப்பட்ட நொய்யது - தாழ்ந்த தன்மையுடைய, ஓர் புகிலலை - உடம்பாகிய ஒரு வீட்டினை, (மாதாளை என்றபடி) மாக்கேழ் மடம நல்லாய் என்று - மாந்தளிர போன்ற, நல்ல கிந்தையும இளமையுமுடைய நல்ல மாதே என்று, அரற்றும் - இரங்குகின்ற, சான்றவர் - அறிவாலமைந்தவர், நோக்கார கொல

புகில - தனக்குரியதென்று சொந்தமில்லாத வீடு, சான்றவர் - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு துச்சிலென்றும் பாடம் கெழு, கேழுன்றாயிற்று கெழு - நிறம் (தொல் சொல் 301)

42 மீபோவை - மேலே போத்த போவைகளால், மாட்சித்து - பெருமையை யுடையது, ஆனல் - ஆதலால், பெரிய மறையா - அசுத்தத்தை மறைத்து, காமம் புகலாது - காமம் அனுபவிப்பதை விருமபகீதம், அதனை - அவ்வுடம்பை, பைமறியா

பாக்கப்படும - பையை உடபக்கம் வெளிப்பக்கம் ஆகும்படி மறித்து நோக்கல்வேண்டும்.

துளைபல எனபதனால், மயிரத்தவாரங்களு மிடையிடையே யுண்டாகுஞ் சிரங்குத் துளைகளும் மேக முதலியவற்றிலுண்டாகும் புண்ணின் துளைகளுங் கொள்க “பைமறியா நோக்கப் பருந்தாக்குந் தலைமைததே” என்று, இதனையே காட்டினா கனவிடலுரையாசிரியரும் மற்று - அசைநிலை

43. உணடி வினையுள் உறைக்கும் என - உண்ணுந் தொழி லாலே சரீரத்தினுள் தூநாற்றம் அதிகப்படுமென்று, கைவிட்ட மயல - வெறுத்தொழித்த உடம்பாகிய செததைக்கு, தக்கோலம் தின்று - வாலமினகு முதலிய வாசனைத்திரவியங்களைத் தின்பதனால், ஒழியுமே - உளனே நிறைந்த கெட்டநாற்றம் நீங்குமோ’ ஒரு பொழுதும் நீங்காது

தக்கோலம் என நின்ற ஒரு மொழி தனக்கு இனமான தீம்பூ, இலவங்கம், கற்பூரம், சாதி முதலானவற்றையும் உட் கொண்டு நின்றது “தக்கோலந் தீம்பூ தகைசா லிலவங்கம், கற்பூரஞ் சாதியோடைநது” எனபதனை நோக்குங் மயல - புல எனபது பதுமனா விருத்தி பூவைச் சூடுதலால் தலைமயிர மணக்கிறதும் இல்லாவிட்டால் சிக்குநாற்றம் நாறுகிறதும் வெளிப்படை, “முருகு புத்தப் புதுமலாப்பொற் புறமுடிக்கிற கமழுமே, கருகு கற்றைக் குழலொ ழிக்கிற பழைய சிக்குக் கமழுமே” என்றார் ‘மோகவதைப்பராணி’யிலும் ஏ - எதிர்மறை

44. உள் நீர் களைந்தக்கால - உளனே யிருக்கின்ற நீரை நீக்கினால், துங்கு குன்றிட்ட அனன் - துங்கு தோண்டப்பட்ட பனங்காயின் குழிகளை யொத்திருக்கின்ற, கண்ணீரமை - கண்களினுடைய தன்மையை, பொருங்கல - போசெய்கின்ற இரண்டு கயல மீன்களென்று கண் இல புல மாக்கள் கவற்ற - அறிவிலலாத பேதைகளாயினவா என மனத்தினகட காமக் கவலையை யுண்டாக்குதலால், விடுவனோ - அதற்குடனபட்டு நான் கைக்கொண்ட துறவைவிட்டு நீங்குவேனோ?

45. புறங்காட்டு - உணாகுப் புறம்பேயுள்ள சடுகாட்டில், உதிர்நது உக்க பல எனபு கண்டு ஒழுகுவேன் - சிந்திக்கிடக்க

கின்ற பறகளாகிய எஃம்புகளைப் பார்த்து ஒழுகு மியலபுடைய நான், முறுவல் - அநதப் பற்கள், கவற்ற விடுவனோ - மனத்திற் கவிலையுண்டாகக், (மயங்கித் துறவை) விடுவேனோ?

“பலையென்று மெனபெனாது பவளமுட் பொதிந்தகூ, முல்லையெனப் முறுவலெனப் முதத்மெனப் பித்தரே” என்றா மோகவதைப் பரணியிலும் மாககள் ஐயறிவேயுடைய மனிதா

46 கொழுவும் - மூளையும், தடியும் - தசையும், வழுமபும - நிணமும், ஈா கோதையாள - குளிராத மாலையையுடையாள, எ திறத்தாள - எப்பகுதியின் பார்படுவள

நீ இவகொரு மாதிரைக்காட்டி இவள குளிராத மாலையை யுடைய அழகு வாயாதவனென்றனை, ஆராய்ந்து பாரக்குமிடத் தில் குடருங் மூளையும் இரத்தமும் எஃம்புகளும் பின்னிய நரமபு களும் தோலும் இவற்றிடைபிடையே வைத்துள்ள தசைக்கட்டி களும் நிணமமாகும் இவற்றுள் உன்னுறகாட்டிய இவள எப் பகுதியில்கப்பட்டவள்? சொல்லிக்காண, எனபதாம்

“குடாவழுமபு தொடர்நரமபு குருதியென்பு குழுவும்ங், கடலவழுவகு மமிர்தமிநத மகளிரென்ப கவிசனே” எனப்

47 உவாததக்க - வெறுக்கத்தக்க, கோதி - உள்ளே யுலாவு கின்ற வாயுவிலை சித்தப்பட்டு, குழம்பு - மலக்குழம்பை அலையச்செய்து வெளிப்படுத்துகின்ற, குமபத்தை - குடமாகிய உடம்பினை, கரும்தோலால் - பெரிய தோலினாலே, கண் விளக கப்பட்டு - கண்மயக்கங்கொண்டு, பெய்வளாய - அணிந்திருக்கிற வளைகையையுடையவளே!

பல உறுப்புக்களிருந்தும் தோளாக குறித்தது அத்தோளின் மேற கிடந்ததற்கு மின்பத்தை நோக்கி எனக் - “தாமவீழ்வார மென்றோட மியலி னினிதுகொல், தாமரைக் கண்ணு னுலகு” என்றா குறளிலும் சையைக் குறித்தது அணைத்தமகிழு மின்பத்தை நோக்கி எனக் கருமை - பெருமை, கண்விளக்கப் படுதல் - தோன்றியுந் தோன்றாமையுமாகி மயங்கல்

48 பண்டம் அறியா - உடம்பாகிய பொருளினது தன் மையை உள்ளவாறு உணராமல், அச்ச இறற உழி - அச்சாகிய

உயிர் நீங்கியவிடத்து, மண்டி - நெருங்கி, போததிட்டுக்குத்தல கண்டிலாகொல - மறித்து மறித்துக் குத்துதலைக் கண்டாரில லையோ எனக்கூட்டுக் முடை சாகாடி - நீ நாற்றதையுடைய வண்டியாகிட உடம்பு. 'குத்தும முடைச்சாகாடி' என்றும் பாடம்.

49 (சுகொட்டில்) கழிந்தா இடுதலை - இறந்தவருடைய சிந்திக்கிடக்கின்ற தலைகள், உடக - திடுக்கிட, ஒழிந்தாரை - இறவாது நின்ற மறையோரை (நோக்கி), போற்றி - மனத்தை புலன்களிற் போகவிடாமற் காத்து, நெறிநினமின, இதன பண்பு, இற்று - இத்தன்மையது, என்று சாற்றும் என முடிக்க குழிக் தாழகதகண, ஒரு பொருட பனமொழி (நன மயிலே கு 397)

50 செமமாபபவரை - மனைவாழ்க்கையி விதுமாநதிருபப வரை, செயிர் தீராகும் - காமமாகிய குற்றத்தினீங்கச் செய்யும், செயிர் தீராதா - குற்றத்தில் நீங்கியவா, தமமை ஓர் பண்டத்தான வைப்பது இலா - தமமையொரு பொருளாக மதித்தலிலா என்க.

(6) 'தற'வாவது தாம் முனபு ஒழுகப்பட்ட உலகவொழுகத்தி லோடு இவ்வுடம்பினமேலும் இவ்வுடம்பிற்குத் தொடாச சியான பொருள்களினமேலும் வைத்திருக்கின்ற பற றினால் துன்பமும், மறுபிறப்பிற்கு ஏதுவும் உண்டா மென்றறிந்து நான் என்றும் என்னுடையவென்றும் உண்டாகின்ற செருக்கினைப் பற்றறுத்தலாம்

51 ஆங்கு, உவமை இடைச்சொல் தவமும், நலவினையும் ஈண்டுத் துறவினமேற்று விளக்குமுன இருள் கெடுதல்போலத் தவத்தினமுன பாவம் கெடு - விளக்கு நெய்யினறி அணைந்த போது இருள் மூடினாற்போலத் தவங்குறையப் பாவம் வந்து சேரும் என்க "நீஇ ராடல நிலக்கிடை கோடல, தோஓ லுடுததல தொல்லெரி யோம்பல, ஊஉ ரடையாமை யுறுசடை புனைதல, காட்டி லுணவு கடவுட பூசை, ஏற்ற தவத்தி னியல பென மொழிப்" எனபதனால் தவத்தினியலபை அறிக

52. தொலைவு - முடிவு, சதகம் - இலக்கணம், தலையாயா பொருள் நிலையாமையையும் நோய மூப்பு முதலியன வருதலையும் நினைத்துத் தவஞ் செய்வா பேரையா அதைவிட்டுச் சோதிட முதலியன சுற்றுப் பிதற்றுவா என்க

53 ஏழிலாவது, வளாந்தமைந்த பருவத்தும் இது வளாந்து மாறியதன்றி இன்னும் வளருமென்பதுபோன்று காட்டுதல் மீக்கூற்றமாவது முதன்மை நெடியா - தாமதியா, இல்லம் - உயா குடிப்பிறப்பு, மெல்ல - நாளடைவில், தீலையாயா இல்லம் முதலியன நிலையாமையை உணர்த்து தாமதியாது துறப்பா என்க

54 ஏழையா - அறிவில்லாதவா, ஆன்று அமைந்தா - அறிவினால் விசாலித்தது அடங்கின பெரியோ, இன்பம், இடை தெரிந்து - இடையீடுபடுதலை அறிந்ததனாலே, மனை ஆறு - இலவாழ்க்கை நெறியை, சோதலை ஒழிந்தா என்க ஏழையா இன்பமே விருமபுவா என்க

55 துணிபு ஒன்றி துணிவுகொண்டு, எனனொடு சூழாது எழும் நெஞ்சே - எனனொடு ஒரு விஷயத்தையும் யோசிக்காமல் கெட்ட வழிகளிற செல்ல எழுகின்றமனமே! இளமையும் கொன்னே கழிந்தனம் - யௌவனமும் பயன்படாமலே நீங்கிப் போயிற்று, இன்னே பிணியொடு மூப்பு வரும் - இப்பொழுதே நோயுடனே கூடிய கிழத்தனம் வந்தடையும். ஆல் - ஆதலால், நமக்கு, நலநெறி சேர போதியோ - நல்ல வழியை அடைவிக் வேண்டி வருகின்றனையோ என்க

56 (தன மனைவிக் கு) மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, மக்கட் பேறு இல்லையானாலும், பூண்டான - மணஞ் செய்துகொண்டவன், கழித்தற்கு அருமையாதலால், மேலமுறைக் கண்ணே - முற்காலத்திலேயே, கடி என்றா - மணத்தைக் 'கடி' என்ற பெயராலே 'நீக்கு' என்னும் பொருள்தோன்றக் கூறினா என்க. மிடி - துன்பம்

'என' என்பது 'சொல்லுதல்' என்னுந் தொழில் குறித்துப் பெயர் வினைகட்குரிய விசுவிகளுடனே வரும்' என்று கூறுவா. (நன மயிலே கு 359, 420) கடி - இது பலபொருளொருசொல் நீக்குதற்கும் கலியாணத்திற்கும் பொருளமைந்து நின்றது

57. ஊக்கி - ஒருபபட்டி, உள் உடைய - முழுவதாவ கெடுமபடி, தாக்க அரும் - தாங்குதற்கு அரிய, துன்பங்கள், தலை வந்தக் கால் - தமமிடத்து வந்தால் (அத்துன்பங்களை) நீக்கி, நிறுஉம் - தமமை அந்த விதங்களிலே நிறுத்துகின்ற, உரவோரே - மன

வலியினை யுடையவரே, திருவத்தங் - மேனமை யுடையராவார்
உகர ஈறு வேற்றுமைக்கண் அத்துப்பெற்றது (தொல் எழு 488)

58 தமமை - ஒரு தீங்குஞ் செய்யாத தமமை, இகழ்ந்தமை
பொறுப்பதன்றி, உமமை - மறுமையில், எரி வாய நிரயத்து
வீழ்வரென்று இரங்குவதும் சான்றோர் கடன் எனக இது
“பிழைத்தோத் தாகும காவல்” எனனும பகுதிககு மேற
கோள் (தொல் பொருள் கு 76)

59 ஐ வாய - ஐந்து வழிகளையுடைய, வேட்கை - பொருள்
கண்மேற்றேன்றும் பற்றுள்ளம், (தொல் பொருள் கு 247)
அவா - பேராசை, கைவாய உயக்கும - துறவாகிய ஒழுகத்தில
தன் மனத்தைச் செலுத்துகின்ற, வலியுடையான், விலங்காமை -
தப்பாமல், வீடுபெறும் எனக

ஐந்து வழிகளில் வேட்கை யாகவன முண்டாமோவெனில்
மெய்குப பரிசும், வாயக்குச சுவையும், “ணங்குக்கு ஒளியும்,
மூக்கினுக்கு நாற்றமும், செவிகளுக்கு ஓசையும் தன் மாத்நிரை
ளாதலினால் அவற்றின் வழியே சென்று “கண்ணுடேட்டுண்டுயாத
துற்றறியு மைமபுலனும், ஒண்டொடி கண்ணே யுள்” என்று
கொண்டு வீழ்தலினாலுண்டாவதாம்

60 துன்பம், மீது ஊர கண்டிய - தமமேல் இடையறாமல்
வாக்கண்மே, துறவு, உள்ளா - நினையாராய், துன்பம், இசை
தொறும் - வந்தடையும்போ தெல்லாம், பசைதல் - அவவின்ப
மடைதலை, பரியாது - விருமபமாட்டா மேல், சொல்லால்
அஃறிணையாதலால் பரியாது எனனும அஃறிணை கொண்டது

(7) ‘சினமினமை’யாவது சினத்தைக் கருதாமை, அது தமமை
யாவனொருவன் இழிவாரச் சொன்னவைகள் தமமிடக்
திருத்தனவானால் அவன் உண்மை சொன்னான் அதனை
விலக்குவா மெனவும் அவைகள் இல்லாவிடிற் பொய்
சொன்னான் அதனால் நமக்கு என்ன கெடுதி எனவும்
கொளவதோடு வேறெத்திறத்தானும் வரும் இடைபூறு
களுக்கும் முறையியலகையே ஆராயந்து நீக்கிச் சின
மில்லாதிருத்தலைக் கூறியது

61 மதித்து - இவா நல்லவரென்று மதித்து, இறப்பாரும் - போவாரும், இறக்க - போக, மிதித்து - தாழ்மைப்படுத்தி, இறப்பாரும் - மிகை செய்வாரும், போக, காயும் - கோவிக் கின்ற, உதம் - சினம், இல்லாமை நன்று எனக

62 தண்டா - நீங்காத, தாங்குதல் - பிடித்து நிறை, கண்ட உழி - கோபத்திற்குக் காரணம் கண்டவிடமெல்லாம், அடி பெயராத - அடி பெயாக்கச் செய்யாத, ஆற்ற இளிமணடி வந்த போழ்தில் - மிகத்தாழ்வு மொய்த்து வந்தடைந்த காலத்திலும், முடிகிறதும் - தாம்கொண்ட விரதத்தை விடாதபடி முடிக்கும், உள்ளத்தவா - மனச் செருக்கையுடைய பெரியோர் உயிர் துறவாரா என்றபடி. கண்ட உழி எனபது கண்டுழி என்று சொகுத்தல் வீகாரம் பெற்றது செய்யுளாதலால்

63 ஒருவன் காவாது தன் வாய் திறந்து சொல்லும் சொல், உதாதே - ஒழியாமல், தமமைச சுடுதலால், (அதற்காக) அமைந்த - நிரம்பிய, கேளவி - கேளவியினாலாகிய, அறிவுடையோர், கறுத்து - கோபித்து, காயந்தமைந்த - கொடுமையுடைய சொற்களைச் சொல்லாரா எனக

64 நோத்து - எதிரி நின்ற, நீர் அல்ல - தருதியல்லாத சொற்களை, சமமல்லாதவா சொன்னால், விழுமியோர் - மேலானோர், வெகுண்டு வேரார், கீழமக்கள், ஓத்து - மனத்தில் ஆராய்ந்து நினைத்து, ஊர்கேட்ப உரையு உரைத்து - ஊரிலுள்ளார கேட்குமபடி அவர்களை உரையாந்து சொல்லி, துள்ளி - பதறி, துணில் முட்டிக்கொள்ளுவாரா நிகர் உவமை இடைச்சொல் (நன மயிலே கு 366)

65 கிளைபொருள் இல்லான் - வனருகிற பொருளில்லாத வறியவன், எல்லாம் ஒறுக்கும் - எல்லாப் பகைகளையும் அடக்க வல்ல, மதுகை - முதன்மை, உரன் - வலி, வலியுடையவன் பொறுமையே சிறந்த பொறுமை எனக

போகங்களை அனுபவித்துச் சலித்த முதியவா ஐம்பொறி களை அடக்குதல் அருமையிலலை எனபதுதோன்ற இளையானடக கட அடக்க மென்றோ ஏகாரங்கள், பிரிநிலை இது எடுத்துக் காட்டுவமையணி.

66 இடம் நீற்றால் - மந்திரித்து இடுகிற விபூதியினால், ன்ப அவிந்த - எடுத்த படம் அடங்கிய, நாகம் போல், தொல்லை குடிமையான வாதிக்கப்பட்டு - பழமையாயுள்ள குடிப்பிறப்பால் தடை செய்யப்பட்டி, கயவா வாய - கீழ்க்கள்ள வாயில் இயல்பாயுண்டாகிற, கல்வெறிந்தனை இன்னாச்சொல் - கல்வெறிந்தா லொத்தப் பேரொலியும் கொடுமையுமான சொற்களை, எல்லாரும் காண்ப பொறுத்து, உயப்பா - சம நல்லொழுக்கத்தைச் செலுத் துவார “உருத்தெழு குரல் குடிஞ்சு சேவல் வரைய, கல்வெறி இசையின் இரட்டெ” என அகத்தினும் (9) வருத்து காண்க.

67 பகைவராய் நின்று எதிர்த்தார்க்கும் தாம் எதிராந்மால் ஒதுங்கினால் அதனை அறிவுடையோர் இது வலியில்லாமை என்றிகழமாட்டா ராதலால், பகைவரெதிர்த்து ஆற்றுவண்ணம் துன்பஞ் செயதாலும் அவாகு மீட்டுந் துன்பஞ் செய்பா திருப்பது நல்லது.

68 கீழ்க்கள்ள கொண்ட கோபம் நெடுங்காலமாறலும் அழியாமல் பரக்கும் - வளாகுகொண்டே யிருக்கும் உபரி யோர் கொண்ட கோபம் நாய்ச்சிய நீர் தானே ஆறுவது போலத் தானே சணியுமெனக் அடுங்காலை - சானரேரை அந்தச் சினம் வருத்துங்காலை எனலுமாம் ஒடுதல் - நீட்டித்தல், பரத்தல் - பரவுதல்

69 செய்த உபகாரத்தை மறந்து மக்க அபராதஞ் செய்த தாலும் அவாகு, தீங்கு ஊக்கல் - தீங்கினை முயன்று செய்தல், வானதோய - ஆகாயத்தை எட்டுவது போன்ற உயாவினையுடைய, குடிப் பிறந்தார்க்கு, தவறினால் - தவறியுங்கூட, இல்லை எனக் “வானுயா தோற்றம்” என்னுமிடத்து “வானரோய் குடி” என்றறபோல் இலக்கண வழக்கு எனபா பரிமே (குறள் 272)

70 கூடத்து - கோபம் மிகுத்து, கௌவிக் கொள் - கடித் துப்பிடுங்க நாய் கவ்வப் போததுக கவவாராதல் போல், மேன மக்கள கீழ்க்கள்ளுரைத்த கீழாய் சொற்களை நற்சொற்கள் பயின்ற வாயாற் கூறா என்க

2 'இல்லறமாவது' இம்மை மறுமைப் பயன்களை அடைதற்குச் சாதனமான கற்புடைய இல்லாளோடு செய்யப்படும் அறமாம் இஃது ஆறு அதிகாரத்தாற் கூறப்படும்

(8) 'பொறையுடைமை'யாவது ஒருவன் தான் அறிவிலலாமை யிலுலாவது வேறு காரணத்தை முன்னிட்டாவது தமக்கு ஒரு துன்பஞ் செய்தால் தாமும் அவனுக்குத் துன்பஞ் செய்யாமல் பொறுத்திருப்பதும் ஒருவன் விரோதத்தால் தாமும் விரோதஞ்செய்ய இருவரும் தம் சோந் தாருடனே கூடிக் கெடுமபடி நேருமாதலால் அதனை யறிந்து பொறுத்திருப்பதுமாம்

71. கோதை - மலை, சிதைந்து - வரம்பு கடந்து, பேதை சொல்லும், (ஆதலால்), ஒல்லுமவகையால் - கூடிய வகையினாலே, வழக்கி கழித்தலே - அவனிடத்தினினதும் தப்பிப் போத்தலே, நன்று எனக்

மலைபோல அருவியை மேற்கொண்டிருக்கும் மலை எனலே தன்னிடத்திலுள்ள மணிவரனறி, மரங்களை பறித்து ஏகும அருவியைப் பொறுமையோடு ஏறாதன்றி, அதனை மலைபோல அலங் காரமாகவும் கொண்டுள்ள மலையை ஒக்கும் பெரியோர் தன்மை எனபது தொகைமொழியின் பொருளாகக் கொள்க தொகை மொழியாவது "நெஞ்சினிற பொருளை நிரப்ப வேறொரு, செஞ்சொலிற காட்டுந் திறனே தொகைமொழி" எனபது அஃதாவது தான் கருதிய பொருளைக் கதாசநதாபத்திற கேற்க நாட்டுச் சிறப்பின் முகத்தாலாவது வேறு முகத்தாலாவது வெளியிடுவதாம்

72 தாரிதது இருத்தல் - பொறுத்திருப்பது, தகுதி, ஞாலம் - உயர்ந்தோர், சமழ்மையா கொண்டு விடும் - தாமதமாகக் கொள்வா, தாரித்திராது வெகுடல் புகழ்மையாக கொள்ளாது எனபது பொருள் இது எதிர்மறை கொண்டு முடித்தலின், எதிர்மறை எச்சம் (நன பயிலு கு 359) மற்றும், ஓரும் - அசைகள்

73 போது - மலர்கள், மாதா - அழகிய, மலிதல் - நிரம்புதல், ஆவதறிதல் - தமக்கு நனமையாதலே அறிதல்

மலரில் வண்டு ஓரவாரிப்பது அதனை மலரச் செயதற்கே போலக் காதலரா கடுஞ்சொல்லும் ஒருவனை நல்வழிப்படுத்தவே யாம் என்பது தொகைமொழி. தீதாமோ, ஒ - எதிர்மறை

74. அறிவது - யாவராலும் அறிவதற்கரியதும் அவசியம் அறியவேண்டியதுமான ஒழுக்ககெடுதி தூலொடு வேதாந்த தூலும், உறுவது - மறுமைக்கு வந்தடைவனவாகிய தருமங்கள், உலகு உவப்ப - உயர்ந்தோர் உவக்கும்படி. செய்து, ஊழிஞறபெற்றது கொண்டுவப்பாரா, துன்புற்று வாழ்தல் அரிது எனக் இதனால் உலகத்தாரிடத்துப் பொறுத்தல் கூறப்பட்டது

75 இருவா வேற்றுமையினறிச சினேகமாய் இருக்கும் பொழுது அவருள் ஒருவனிடத்தில் நம்பத்தகாத் நடைப்பிசுரு உண்டானால், தன்னால் தாங்கும் வரையில் பொறுக்கக் கடவன, பொறுக்க முடியாவிட்டால் அவன் நடத்தையை உலகம் பழிக் கும் அதனாலே அவன் நட்பைத் தூரவிட்டொழிக்க தேற்ற ஒழுக்கம் - பிறாக்குத் தெளிவிக்கலாகாத ஒழுக்கம், அகீதாவது களவு, பிறாமனை நயத்தல் முதலியன

76 தன் நண்பா தனக்குத் தீங்கு செய்தாலும் அவை இனியனவாய்க் கழிக் என்றும் இது பூவ ஜனமவினை என்றும் நினைத்துத் தன்னை நொந்துகொள்ள வேண்டுமேயன்றி, அந்த நண்பரைக் கைவிடெல் மிருகங்களுக்கு மரியதாருப் அப்படி இருக்க மக்கட்கு எளிதோ ' எனக் இஃது ஒழியிசை எச்சம் (நன் மயிலே 359) இனி அ ஒழிக - இனி அவை நம் மனத்தி னின்றும் விலக்கு என்னுமாம் கானக் நாடன - குறிஞ்சிநிலத் தலைவன் திணைபெயர்

77 மலைநாட்டு அரசனே ' பெரியோருடன் நடபுகுகொள் வது தாம் செய்த பொறுத்தற்கரிய சுவற்றைப் பொறுப்பென நெண்ணியன்றோ ' நன்மைகளைச் செய்பவர்க்குத் தமர்கள் கிடைக்க மாட்டாரோ ' எனக் பெருநடபு, என்றும் இடை யறாத் நடபு அரிய - கேட்கப்படாதனவும் காணப்படாதனவு மாகிய குற்றங்கள், பயனின்றியே ஒலிக்கின்ற அருவியைத் தன்னிடத்திற் கொண்டுள்ள மலைபோலக் குற்றஞ்செய்கிற நட்டி னரையும் ஏற்றுக்கொள்க என்பது தொகைமொழி

78 தாம் வறுமையால் மிகவறறிப பசித்திருந்தாலும் பண்பி லாரிடத்தது தம் வறுமையைச் சொல்லா தொழிக், உயிரை விடும் நிச்சயத்தை அப்போழ்து கொண்டில்லாதவா தம் வறு மையை நீக்குபவரிடத்திலே சொல்லுவ ரெனக் நிலைமை பெற்ற வீடுபேற்றிற்கு உரிய உயிரை நிலையாமையான வறுமை கருதித் துறத்தல் பாவம் என்ற அறநூற்றுணிபு பற்றிப் பண் புடையாரிடத்து உரைத்து உயிரோம்புக என்றா மற்று - அசைநிலை, மறைத்தல் - நீக்குதலென்னும் பொருளது, அற்றம் - தொழிற் பெயர், அறுதலென்று பொருள்பட்டு வறுமைக் காயிற்று “பண்பெனப்படுவது பாடறிந்தொழுகல்” (கலி 133)

79 ஒருவன் தான் இனபத்தை யடைந்தது போலத் துண பதையும் அடைந்தாலும் தன் மனத்தை இனபத்தினிடத்தே செலுத்துக் துணபத்தைப் பொருட்படுத்தா தொழிக், அவ்வனம் தான் அடையு மினப்பமானது நீங்காமலிருப்பினும் செருக்குற்றுப் பழியான வழியிற் செல்லாதிருத்தலே தலைமை எனப்படும் எனக் இருநதைக்க - இருநதை என்னும் முன்னிலை வினைச் சொல்லானது ஈற்று வியங்கோள் விருதிபெற்று இருநதைக்க வென்றாயிற்று “ஆய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டைக்க” எனபதனுரை விசேடக் குறிப்பையும் “எழுதெழில் மலருணக் ணிருநதைக்க வெனப்போனன்” எனபதனுரையையும் நோக்குக் (சிலப் துணப் ஊரூழ்) இருக்க எனபது பொருள்

80 ஒருவன், தான் கெட்டாலும் தக்கவாக்குக் கேடு நினை யாமலும், தன் உடம்பு வறறினாலும் உண்ணத்தளாதவாரிடத்தி லுண்ணாமலும், ஆகாயத்தாற் கவிக்கப்பெற்ற உலகத்தைப் பெறுவ தானாலும் பொய்கலந்த வாரத்தை பேசாமலும் இருக்கக்கடவன் என்பதாம் தக்கார - தகுதியுடையாரெனபது இவ்வு பிறரைக் குறித்தது

(9) ‘பிறாமனை நயவாமை’யாவது இலவாழ்க்கைக்குத் துணையாக விருந்து தன்மரபினையும் இல்லறத்தினையும் பாதுகாக்கும் படி ஒத்த குலத்திலும் மறுப்படாத குடியிலும் ஆராய்ந்து மணந்து கொள்ளப்பட்ட பிறா மனையானே விருமபா திருத்தலை யுணர்த்துவது மனை - ஆகுபெயர்

81. அச்சம் மிகுதியாதலாலும் அவ்வளவு பெரிதோ அவ்வளவு சிறிதுதான் இனபமாசலாலும், அரசன் கொலை செய்வானுதலாலும், நரகிற சோகரு மிக்க கொடுவினையா மாதலாலும், நாணுடையவா பிறன் மனைவியை விருமபா தொழிக எனக் பெரிதால், அளவால், கொலையால், வினையால் எனப்பன வேற்றமை ஏதுப்பொருள், ஆல் - அதன் பொருள் படுவதோ ரிடைச்சொல், குமபி - சேற்றின் பெயர், சேருகிற நரகத்திற்கு ஆயிற்று கோ - அரசன், நிச்சல - தினந்தோறும், நமபு - நடை

82. அயலான மனைவியை விருமபுபவரைத் தருமமும் புகமும் நட்பும் பெருமையுமாகிய இந்நான்கு சாராவாய், அவற்றிற் கீடாகப் பகையும் பழியும் பாவமும் அச்சமுமாகிய இந்நாற் பொருளுகு சாருமென்பதாம் இப்பாடலில் நான்கு போய் நான்குவரு மெனறதனால், இது பரிவாதத்தை அணி

83. புகக் இடத்த - (பிறன் மனையாளிடத்தில்) போதும் போது, அச்சம், போதரும் போது - மீண்டு வரும்போது, அச்சம், தயக்கும இடத்த - இனபம் அனுபவிக்கும்போது, அச்சம், அததீயொழுக்கம் பிறா அறியத் தோன்றும் காப்பு அச்சம் எக்காலும் அச்சம் தரும், ஆல் - ஆதலால், (ஒருவன்), உட்கான் - இவற்றிற்கு அஞ்சாதவனாய், பிறன் இல் புகல் - பிறன் மனையாளை விருமபுதல், எவன் கொல் - என்னவானோ

84. காணில் - ஆராயுமிடத்தில், கால் உறில் - அகப்படக்கொண்டால், கால் குறையும் - கால் வெட்டுபபடும, ஆண் இனமை - பெளருஷமினமை மாண இனமை செய்யும் - மாட்சிமை இனமையைச் செய்யும் என்றுமாம் மால் அச்சம் ஆம் நீன நிரயத்தனபம் பயக்கும் - பெரிய அச்சத்தைத்தரும் நீண்ட நரக துன்பத்தைத்தரும், துச்சாரி - பொல்லாத ஒழுக்கமுடையாய் நீண்ட இனபம், எனைத்து எத்தனமையது எனக்

காலக் குறைத்தல் பண்டைய வழக்கு, “கவனமுற சிகராவகி காதலின்பப் பேறு, தவறினசா ரங்க நரணம் - அவனை, அறுத்தனாகை காலையென்றால்” எனபது சாரங்கதரண சாலை

85. உமமை வலியால் - முறபிறப்பில் செய்த பாபபலத்தால், கொமமை - இளமை, வரி - தேமல், தோள்களை, மரீஇ - சோகது

பழகி, பிறா மனைமேல - அயலாருடைய மனைவி இடத்தில், சென்றோ - சென்றவாதாம், இம்மை - இப்பிறப்பில், அலி ஆகி - நபுமசுக்கராய், கூத்தாடி, அத்துல, உண்பா - சீவிப்பா :

சிறியா - “நல்லதன நலனும் தீயதன் தீமையும் இவ்வென போரும், விடரும், தூததரும், நடரும் உள்ளிட்ட குழு” குறள் 46 ஆம்அதி அவதாரிகை பரிமே “காமுகரும், சூதாடி களும், பெண்டிரு முதலாயினா” பரிப்பெரு சென்றா - அனைந்தொழுகினா அலியாயப் பிறத்தலே யன்றி, வறுமையு மடைவா ரென்பது தோன்ற ஆடி யுண்பாரென்றா

46 ஒருவன், பலரறியப் பறையறைந்த நல்ல முகுத்தத்தில் தான் கலியாணஞ் செயதுகொண்ட தன் மனைவி காவல் மிக்க தன் வீட்டிலிருக்கையில் அயலான மனைவியை விருமப்பி பாப்பது எனன் நியாயமோ’ எனக் இது தன் மனையாளிப் பிறன் விருமபுவதைத் தான்றிந்த பொழுது தனக்கு உண்டாகும் மெய்ப்பாடெல்லாம் நினைக்க என்றது

87 அயலா பழிதூற்றச் சுற்றத்தா அஞ்சி இரங்க ஒருவன் அயன் மனைவியை விருமபி அனுபவித்தலானது பாம்பின் தலையை நக்கிற்றேபோன்ற தன்மைய தென்பதாம். அம்பலாவது சிலா அறிந்த பழிச்சொல் எடுப்ப - எழுப்ப, மைந்தறுதல் - மயக்க முறுதல், துப்புரவு - சுகாணுபவம், பெண் - மனைவிகுப்பெயர் “பெண்ணிடா விடுப்ப வாழ்விற் சாதலே பெரிது” என்ற சிந்தாமணிச் செய்யுளுரையாலறிக் அலகுறுக்கு வமைசான்ற பாம்பின் தலை அழகுடைத்தென்று நக்கப் புகுந்தால் துன்புறுதல் வெளிப்படை நிலைமையில் நெஞ்சம் - சஞ்சலபுத்தி

48 உரவோகண காமநோய் பரவா - அறிவுடையார் மனத் தினகண்ணே தோன்றிய காமநோய் உள்ளே வளராவாம், பல லோகண தங்கா - பலா இடத்திலும் சென்று பொருநதாவாம் விரவாருள் நாணு படல் அஞ்சி - அக்காமங் கலவாத் பெரியோ கோட்டியில், அன்றி, காமங் கலவாத் ஸ்திரீகளிடையில் என்ற ஹமாம், அவவுரவோர் வெட்கப்படுத்தற்குப் பயந்தது, யாதும் உரையாத - அவரைச் சிறிதும் தேய்த்து வருத்தாமல், அடங்கி விடும், ஒஓ கொடிது - இக்காமநோய் மிக்க கொடியது எனக்.

99 அம்பு முதலிய வெல்லாம சுட்டாலும் புறத்திலேதான் சுடும் அப்படியன்றிக் காமம் மனத்தைக் கவலையுறச் செய்து சுடுதலால், அவ் அம்பு முதலியவற்றைக் காட்டிலும் அதிகாமம் அஞ்சத்தக்க தொன்றும் என்க

90 ஊரூள் எழுந்த - ஊராயெல்லாம் தனக்கு உள்ளாக கிக்கொண்டு எழுந்த, உருகெழு - அச்சம் கெழுமிய, உயல் - பிழைத்தல்

“ஊரூலைக் கொண்டு கணலுங் கடுந்தீயு. நீர்பெய்தக்காலே ஈனந்தணியு மறநீதோ, ----- நீருட்புகுஇரு சுடும்” என்றா ஆசிரியர் நல்லநதுவொரும கவி 144 அகம் 278-ஆம் பாடலையும் நோக்குக

(10) ‘சைக’யாவது வறியவா யாரேனு மொன்றை வேண்டி வந்தால், அவர் தம் வறுமையைக் கூறுவதன் முன்னே அறிந்து, தமக்கு இயன்ற அளவு உவந்து கொடுப்பதும் அறம் புகழ்மென்பவற்றைக் கருதித் கொடுப்பதுமாம்

91 தாம் பொருளினறி வறியரானபோதும் தம்மை ஒருவா வந்திரந்தால் இல்லை எனஞ்மல செல்வமுள்ள காலம்போலக் கூடிப்பவளவு மகிழ்ந்து கொடுப்பார்க்குச் சுவாகத்தின் கதவு மூடப்பட்டிராது எனக் ஆண்டைக் கதவு - சுவாக வாயிறக்கதவு

92 முனி தக்க மூப்பு - வெறுக்கத் தக்க முதுமை, கொன்னே - பயனில்லாதவைகளையே, பரவனமின் - பரந்து செய்யா திருந்கள், பற்றனமின் - பொருளை இறுகப் பிடியா திருந்கள், பாதது உணமின் - சோறு முதலியவற்றை இயல் புடைய மூவாக்கும் தென்புலத்தார முதலாய் நாலவாக்கும் பிராசு கும் பகுத்துக்கொடுத்த உண்ணுந்கள் “முன்னா பின்னா” என்பன இடமுணர்த்தி நின்றனவென்றா நச (மதுரை அடி 41)

93 செல்வம் சண்டுகாவ - செல்வப் சேருங்காலத்து, கொடுத்த தான துயப்பினும் - வறியவாக்குங் கொடுத்து தாமும் அனுபவித்தாலும், ஈண்டும் - சோந்திக்கொண்டே இருக்கும் விடுக்கும் வினை உலந்தக்கால் - நீவினை வந்து உதவலால் நலவினை

முடிந்த காலத்தில், மிகுஞ் உற்று பற்றினும் நிலலாத - வலி
மையுற்றுப் பிடித்துக் கொண்டாலும் நிற்கமாட்டாது, இதனை
யறியாதபலா நடுக்கு உற்று தன் சோந்தா துன்பம் துடையா -
வறுமையால் நடுக்கமடைந்து, தம்மை அடைந்தவரது துன்பத்தை
நீக்குகின்றார்களில்லை எனக் இச்செய்யுள் அடி மறிமாற்றுப்
பொருள்கோளுககு மேற்கோள் (நன கு 419)

94 குண்டு நீர் ஞாலத்து - ஆழமாகிய கடலநீர் சூழ்ந்த
உலகத்தில், அடா அடுப்பினவா - தமக்கென்று சோறு சமைக்கப்
படாத அடுப்பினையுடைய வறியவா யாரும், உமமை கொடாதவா
என்பா - முற்பிறப்பிற் பிறருக்குக் கொடுத்துண்ணாதவ ரென்று
உலகத்திலுள்ளவா சொல்லுவா (ஆதலால்), வைகலும் - நாள
தோறும், இமமி அரிசி துணையானும் - இமமி அரிசியினளவா
னாலும், தம் இல இயைவ கொடுத்த உணமின - உங்கள்
வீட்டில் உங்களால் கொடுக்கக் கூடியவற்றைப் பிறாருக்கு
கொடுத்துப் பின்பு உண்ணுவதன்

இமமி - ஓரெண்; மத்தவகாயப் புலவரிசி, புலவதுளியுமாம்

95 இமமை மறுமைப் பயனகளை நோக்கி, வறியவாக்குப்
பயனுறமாறு கொடுக்குங் கொடையானது தாமிப்போது அடைந
துள்ள வறுமை நிமித்தம் கொடுக்க முடியாதாயினும், தாம் பிறா
பாற் சென்றிரவாதிருத்தல் கொடுப்பதைக் காட்டிலு மிருமடவரு
நலமாரு மெனக்

96 நச்ச - விருமபுமபடி, வாழுகின்றவர்கள், நடு ஊருள் -
ஊரின் நடுவில், வேதிகை சுற்றுககோள் புக - துணையானது
சுற்றிக்கோடலைப் பொருந்திய, படு பனை அன்னா - காயத்துப்
பயன்படுகிற பெண்பனையை ஒப்பாவா கொழுத்தக் கண்ணும் -
செலவம் மிக்க விடத்திலும், கொடுத்து உண்ணுமாக்கள், இடுகாட்
டுள் - பிணம் புதைக்கும் மயானத்து, ஏற்றைப் பனை - ஆண
பனையை ஒப்பா எனக் 'வேதிகைச்சுற்று' என்று பாடமாயின்
வேதிகையாற் சுற்றப்பெற்ற எனவும் கோடபுக்க - காயத்த, படு
பனை - ஒலிக்கின்ற பனை எனவும்கொள்க கோள் - காய (அகம்
2.) இடுகாட்டைக் கூறியது, புதைத்த பிணத்தின்மேற் பதுக்கை
உயர்ந்து வேதிகைபோன நிருத்தலை உட்கொண்டென்க

97 கயம் புலால் புன்னை கடியும் - மடுக்களிலுள்ள புலால் நாற்றத்தைப் புன்னை மலாகள் போக்கும், பெயல் பால் மழை - பெய்யுந் தன்மையுடைய மேகங்கள், பெய்யாக் கண்ணும், உலகம் செயல்பால் செய்யாவிடினும் - உயாநதோர் செய்யக்கூடிய உதவிகளைச் செய்யாவிட்டாலும், உலகு உய்யும் ஆறு எனனை - மனிதர்கள் பிழைக்கும் வழி எப்படி? சோப்பன் - நெய்தல் நிலத்திலாவது

கயத்திலெழுந்த புலாலைப் புன்னைமலா கடிவதுபோல மடுக்களின் வறுமையைப் பேரியோர் போக்காநிற்பா எனபது தொகைமொழியின் கருத்து இது மழை பெய்யாவிட்டால் எப்படி உலகு உய்யமாட்டாதோ அப்படியே பெரியோருதவா விட்டாலும் உய்யாதென்று இரண்டினையும் உலகு என்றதனோடு ஒரு தன்மையின் முடித்ததனால் இறுதிநிலைத் தீவகவணி

98 மலிவு - வளம், கடற்கரையிலுள்ள தலைவனே! மாற்றமை - மறுக்காமல், ஆற்றாதார்க்கு - வறியவார்க்கு, தாம் வரையா - தாம் இவ்வளவென்று கணக்கிடாமல், ஏற்றகை ஈவது - இரந்த கையிற் கொடுத்தல், ஆண் கடன் ஆம் - ஆணமக்களின் கடமையாகும், ஆற்றின் - கொடுப்பதில், மாறு ஈவார்க்கு - கைமமாறு கொடுப்பவார்க்கு, ஈதல், பொலி - சிறந்த, கடன் எனக்

சிலவிடத்துக் கொடுத்த கடன்றொகை முழுகிப் போதல் போலாது, இது மாறு ஈயப்படுதலின் 'பொலிகடன்' என்னப் பட்டது கடலுக்கு வளமாவது அம்பா, சங்கு, பவழம், முத்து உப்பு எனபன உண்டாதல்

99 இறப்ப - மிகவும், புதவு - வாயில், கடிஞை - பிணைப்பாதிரம் நாள்தோறும் சிறிதாயினும் யார்க்கும் கொடுத்தவா, அறப்பயன் பூரணமாகு மெனக்

100 சான்றோரால், "இவா ஸதபாத்திரத்திற் கொடுத்தாரெனப்படுஞ் சொல் மூன்று உலகங்களிலும் கேட்கும் எனபதாம்

கடிப்பு இடி - குறுந்தடிக்கொண்டு அடிக்கப்பெற்ற, கண் - வாததியத்தில் அடிக்கப்படுகின்ற இடம் காதம் - சற்றேறக் குறைய இரண்டேகால் மயில் "அனுத்தோத் துகள்பஞ்சித்

துயம்மயி ரனநி, மணற்கடுகு நெலவிரலென் றேற - அணுத
தொடங்கி, யெட்டோடு மன்னுவிரற சாளுக்கி, லச்சா ணிர
ண்டுமுழ மாம” “முழநான்கு கோலக்கோ லீலந்துறு கூபடீ,
டலவநான்கு காத்த தளவாம” எனபதஞ்ஞலிக காத ம்ரண்டு
கொண்டது யோசனை மூன்றுலகாவன . புகழாலிவவுலகமும்,
இவன் மரபிஞ்ஞிரிருநதுள்ள பிதிருலகமும், இனி இவன் பெறு
வதான சுவாககமுமாம் இவன் கொடையைக் கீழ்மக்கள் வியத்
தலால் புகழ்பரவாமை நோக்கிச் சான்றோரற கூறப்பட்ட
வேண்டு மெனறதாம்

(11) ‘பழவினை’யாவது முற்பிறப்பிற் செயதவினை இப்பிறப்பில்
நுகரப்படுதலும், இப்பிறப்பிற் செயதவினை வருபிறப்
பிலே நுகரப்படுதலுமாகிக் கிடப்பதாய் மாறி வருவது*

101 ஓர் இளங்கனறைப் பலவாகிய பசுக்களினுள்ளே,
உயத்தவிடினும், குழ கன்று - அந்த இளங்கனருந்து, தன்
தாயைத்தேடி, கோடலை - அடைந்து கொள்ளுதலில், சாமாத்திய
முடையது, (அதுபோல), தொலை பழவினையும் - முன்
பிறப்பிற் செய்த கருமமும், தன்னை உண்டாக்கிய, கிழவினை -
தலைவினை, தேடிக்கொன்றகு அவ்வாறு சாமாத்தியமுடையது

102 உரு - வடிவழகு, உடகு - பலருங் கூசத்தக்க மதிப்பு,
இவை எல்லாம் நிலலாமையைப் பார்த்திருந்தும் ஒன்றேயும் -
ஒன்றாளும, நிலலறம் இல்லாதவன் உடமமைப் பெற்றிருந்தும்
இறந்ததை ஒக்குமெனக்

103 உலகத்தில் செல்வ முதலிய வளப்பத்தை வ்ருமபா
தவா யாவருமில்லை, ஆனாலும் தாம் தாம் செய்த புண்ணியங்
களுக் கேற்றபடி அந்தப்போகம் அளந்து வைக்கப்பட்டுள்ளன,
எப்படி என்றால் விளங்காயும் களங்கனியும் பிறா செயலினறித்
தாமே உருண்டை வடிவமாகவும், கரிய நிறமாகவும் அமைந்தன
ளன்போல என்க அளந்தன - அளக்கப்பட்டன எனக்கொண்டு
செய்ப்பாடுவினை செயவினைபோல வந்ததென்பாருமுளா

* இவருக் கூறப்படுகிற வீஷயம் மிக விரிவாய்ப் பதமுனா
வகுத்திருத்தலால் மூன்று நான்கு பக்கம் விரியுமென்றஞ்சி விடப்
பட்டது

104 உறல்பால் நீக்கல உறுவாககுடி ஆகா - வறது கூடுமபடியான தீவினைகளைத் தடுத்தவிடுதல் தேவர்களுக்கும் முடியாவாம், பெறல்பால் அனையவும் அன்ன ஆம் - பெறுமபடியான தன்மையுடைய நலவினைகளும் 'அத்தன்மையவாம், மாரி வறப்பின் அதனை தருவாரும் இல்லை - மழையானது வறண்டால் அதனைக் கொடுப்பவருமில்லை, சிறப்பின் தணிப்பாரும் இல் - (அது), அதிகப்பட்டால் குறைக்க வல்லவாகளும் இல்லை எனக் 'மனனாப பொருளு மன்ன வியற்றே' என்ற சூத்திர வுரையில், "உறப்பால் ஆகா' என இல்லாப்பொருளும் எச்சவுமையை பெற்றவாறு காண்க" எனறா நச (தொல் சொல் 34)

105 பனை துணையா - பனையளவாக உயர்ந்த பத்வியில் இருந்தவா, துனை துணையா ஆகி, தன்களுடைய பிரகாசத்தை உள்ளே அடக்கிக்கொண்டு, தினந்தோறும் பெருமை அழிந்து வாழ்வா யோசித்தால், மேலை - முன பிறப்பில், செய்த வினை பயன் அல்லால் பிற, எவன் உண்டாம் - வேறு என்ன உண்டாம்'

'துனை' 'பனை' என்பன சிறுமை பெருமைகட்குக் காட்டுவன சில அளவை என்பா பரிமே (குறள் 104) இக் கருத்துப் பற்றியே "வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற கோடி, தொகுத்தார்க்குத் துயத்த லரிது" என்றா

106 பலவாக அகன்ற சேனவிப் பயனைப்பெற்ற அறிவினை யுடையா அழிவதுப், கல்லாதவாகன வாழ்வதும் எக்காரணத்தால் வென்று அறியவேண்டினால், அறி வென்னும் சாரம் அந் கல்லாதா மனத்து இன்மையால், இஃது அசாரமென்று கூற்று அவரைக் கொள்ளாது என்று தெரிந்துகொண்மின என்க

107 அடம்பு அம் பூ - அடம்புகளின் குளிராத மலாகளை, அன்னம் கிழிக்கும், அலை கடல் - அலைக்கின்ற கடலின், தண்ணீர்ப்ப - குளிராத துறைக்குத் தலைவனே' இடுமபை கூட - துன்பமிருந்த, நெஞ்சத்தா - மனத்தையுடைய அனேக, எல்லாரும் காண, நெடு கடை நின்று - பெரிய பலா வீட்டு வாயில்களிலே நின்று, உழலவது எல்லாம் - பிச்சைக்காகத் துன்புறுவதெல்லாம், முனனை வினை ஆயவிடம் - முற்பிறப்பிற் பிறருக்குக் கொடுத்த உணனாகத் தீவினைப்பயனாகி முடியும் என்க.

அடம்பு - கொடியடம்பு, மர அடம்பு என்று இருவகைப் படும்; அன்னம் இருந்து கோதுமிடமுடைமையால் மர அடம்பு என்க, அடப்ப மாததிப் பூ, காய், தளிர் முதலிய யாவும் குளிராச்செயுடையன வென்பது ஆயுள்வேத முடையா கூற்று குளிர்த்தமலரை அன்னங்கள் கோதுக்கிழித்தல் போலச் சிறந்த ஒருவினையும் ஊழ்வினை வருத்தமென்பது தொகைமொழி

108 இயற்கையிலே சிறந்தவரென்பாரா, அறியாரும்ல்லா எனறா, அறியக்கடவ தூலகளையும் அவற்றோடு கேள்விகளையும் கேட்டு உணராதவரென்பாரா அறிவதறிந்தெனறா மககட்பிறப்பு அறிவும் உளவாகவும் அறிவிற்குப் பொருந்தாத தீயவை செய்தல் முற்பிறப்பிற் செய்யப்பட்டு வந்தவினையே எனறா நெய்தலின் வாசனையானது காற்றின் வழியோடித் தன் மணத்தை வீசுதல்போல ஒருவன் முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையானது அவனைத் தொடராதே வந்து மறுபிறப்பிற் பவித்துவிடுமென்பது தொகைமொழியின் கருத்து “ஊழ்வினை யுருத்துவந் துட்மெ” எனபதனை நோக்குக

109 ஈண்டு வையததுள எல்லாரும் எவ்வளவானாலும், தீய - தீயவைகளே, வேண்டா, நல்லவைகளே (அவர்களால்) விழை பயன - விருமப்பெறும் பயனாகும், வேண்டினும் வேண்டாவிடினும் - நல்லவற்றை விருமபித் தீயவற்றை விருமபாவிட்டாலும், உறல் பால் - வந்தடையவேண்டிய ஊழ்வினைகள், தீண்டா விடுதல் அரிது - அடையாமல் விட்டுவிடுதலானது இல்லை என்க

110 சிறுகாலை - முற்காலத்திலு, பட்ட - உண்டாகிய, பொறியும் - வினைகளும், சிறுகா - செய்த அளவிலின்றுங் குறையமாட்டா, பெருகா - அப்படியே பெருகவுமாட்டா, முறை பிறழ்ந்து - கிரமந்தப்பி. வாரா - வரவேமாட்டா, உறு காலத்து - துன்பம் வந்த காலத்திலே, ஊற்று ஆகா - உதவியாகமாட்டா, ஆம் இடத்தே - வரவேண்டிய காலத்தில், ஆகும் - வந்தே தீரும், அதனால் - அப்படி இருப்பதனால், இறுகாலத்து - (தீவினைப் பயனால்) கேடுவருங் காலத்தில், பரிவு - இரங்குதலானது, என்ன காரணம் என்க

(12) 'மெய்மமை'யாவது உண்மைகூறுவதே தமக்குரிய வீரதமாக மேற்கொண்டு சொல்லிற் சோவு பிறவாமல குறித்துக் கூறுதலும், இப்படித் தாம்சொல்லும் மெய்மமையாலே பிறாக்குத தீங்கு வருவதாயிருந்தால் அங்ஙனம் தீங்குவாராத திறத்தைநோக்கி இயன்றமட்டும் பிறழாமற் கூறுதலும், அவ்வண்ணம் முடியாவிட்டால் தம் உயிரை விட்டேனும் அவற்றைக் காத்தலுமாம் அவற்றுள் இஃது உலகியலின் மெய்மமை கூறப்பட்டது பழவினையை அறிந்த அளவில் இப்பிறப்பில் நன்மையே செயது இனி வருபிறப்பில் துன்பமற் வாழ்விருமபுதலாலும், அந் நன்மைக்கு மெய்மமை இன்றியமையாதா தலாலும் பழவினையினை விரும்பப்பட்டது

111 நிரைதொடி இ' இயையாத பொருளை இலலையென்று சொல்லுதல் யாவாக்கும் குற்றமாகாது இயல்புடையதே யாகும், இரப்போர் ஆசைக்கெட இன்றைக்கு என்னைக்கு என்று திருப்பி நெடுநாள் வரையில் போக்கி, அப்பால் இலலையென்று சொல்லுவதானது செயநன்றி மறந்தவரது குற்றத்தைக் காட்டிலும் குற்றமுடையதாகு மெனக் நிரை - வரிசை தொடி - வீர

112 தக்காரும் தக்கவா அல்லாரும எவ்வாறும், தம் காலம் - தங்கள் குணத்திலும், குணம் இல்லா ஆவ - குறைதலில்லாதவராவா, எப்படிப்போல வென்றால், அக்காரம் - சருக்கரை யானது யாவா தின்னினும் கையாது, வேம்பு, தேவரே தின்னினும் கைக்கும் எனக் 'அக்காரம் யாவே தின்னினும்' என்ற வழி யாவா இழிவு குறித்து நின்றது, தேவரே என்றவழி தேவா உயாவு குறித்து நின்றது

113 குளிரந்த மலை நாட்' எவ்வாறு போழ்தில் - ஒருவன் முயற்சியோடு ஆளவினைசெய்து பொருளீட்டிச் செல்வமுடைய னாயின் காலத்து, கழி கிளைஞா - மிக்க சுற்றத்தாராக், வான் - காமேல ஆடுமீனில் - ஆகாயத்தினிடத்தில் சஞ்சரிக்கின்ற நட்சத்திரங்களைக் காட்டிலும், பலா ஆவா, எலா - தகாதி, இடா ஒருவா உற்றக்கால, தொடர்பு உடையேம் என்பா சிலா - உறவுடையேம் எனப்பவா சிலரே யாம், இலலை யென - கால - தாள - முயற்சி

114 வடு - குற்றம், வையம் - உலகம், மன்னிய மூன்றுள் நடுவண்து எய்த இருதலையும் எய்தும் - நிலைத்த மூன்று பொருள் ஸ்ளாகிய அறம் பொருள் இனப்ப எனவறற்றுள் நடுவண் உள்ள தான பொருளை அடைய, பற்றை இரண்டு பக்கங்களான அறமும் இனபமும் ஒருவன் அடைவான், நடுவண்து எய்தாதான உலகப் பெய்து அடுவதுபோலுந் தயா எய்தும் - அந்நடுவிலுள்ளதான பொருளையடையாதான உலையிலிட்டு வேக வைப்பதுபோலும் துணிததை அடைவான் என்க

115 நல்ல வழிப் பசுவின் கன்றாயின், நாகும் - இளங் கன்றும், அதிக விலை பெறும், அதுபோல செவ்வமுடையவரானால் கவ்வியிலலாவிட்டாலும் அவர் வாய்ச்சொல் ஏறும், அறப் ஈரமுள்ள காலத்தில் பூட்டிய ஏர் உட்கொல்லாது மேலெழுந்தவாறு போவதுபோல, சுற்றவாயினும் தரித்திரர் சொல் ஏறுது என்க

116 தடம் - விசாலம் அடங்காதார, இடம்பட - விரிவாக, உண்மையான அறிவினைத்தருகிற தூலகளைக் கற்றாலும், என்றும் அடங்கா, இன் பேயசகரை காய - கண்ணுக்கு அழகாயுள்ள பேயசகரைக்காய்கள், உப்பும நெய்யும் பாலும், அயிர - சருக்கரையும், காயம் - உறைப்பும, பெய்து - இட்டு, அடினும் - சமைத்துப் பார்த்தாலும், கைப்பு அரு - கசப்பு நீங்காதனவாகும் பாரயிர (பால் + தயிர) என்றும் பாட்ட “உப்பொடு காய” இஃது உயாவு சிறப்பு (சொல் சொல் சூ நச 257)

117 விறல் - தன் பெருமையால் பிறவற்றை வெல்லுப. வெற்றி, கமழ - மணம் வீசுகின்ற, காணல் - கழிக்கரைச் சோலை களையுடைய, வீங்கு - மிக்க, நீர் - கடலின், சோப்ப - துறையையுடைய அரசனே! தங்களை இகழ்வாரைத் தாங்கள் அவருக்கு முன்னே நினைப்பாராக, அவரோடுபட்டது-அவரோடுணடாகிய தொடரச்சி தான் என்ன? உற்ற பால்-சம்பவிக் வேண்டியவை, உரு - வந்தேதீரும் என்க

புனைமலர் கழிக்கரையிற புலால் ஈற்றத்தைப் போக்கி மணம் வீசுதல் போலப் பிரதியிசுத்தலானது பகைவரின் நிகழையை அடக்கி மேலெழுமென்பது தொகைமொழி

118 பசுக்கள் தமமில் ஒவ்வாமல் பல்வேறு வகைப்பட்ட வண்ண வடிவங்களை யுடையனவானாலும், அந்தப் பசுக்களிற கந்தப் பால் வெவ்வேறு நிறங்களை யுடையன வல்லாதவாறுபோல, தரும் வழியானது ஒரே தன்மையுடையதாகும் பல நிறமுள்ள அப்பசுக்களபோல, ஈங்கு - இவ்வுலகத்தில், பல உருவுகொள்ள - சமயங்களும் பறபல வேஷங்களை யுடையனவாயிருக்கும் என்க

119 தேருங்கால் - நாம் ஆராயுமிடத்தி, இவ்வுலகத்தில் யா தாம் ஒரு புகழை அடையாதவா ' முயற்சியால் செல்வம் யாதாம் பெற்று வாழ்வடையாதவா ' யாதாம் வாழ்நாளின் கடு வில் வசையுரையை அடையாதவா ' யாதாம், கடைபேரக - வாழ் நாளின் முடிவுவரையில், செல்வம் உபத்தா - செல்வத்திற பொ ருத்தினவா ஆயினா எனக் யார்தாமுலகத்திலே செய்தாரென்று சொல்லப்படாதா, யாதா முற்பிறப்பில் தருமஞ்செய்த அந்த உபாயத்தால் இப்பிறப்பிலே வாழாதா என்பது ஒரு பழையவரை

120 தேரில் - ஆராயுமிடத்து, யம் தூதனைவன் தமமுயி ரைக்கொண்டு ஒடுமபொழுது, தம்மொடு செல்வது தமமால் இப் பிறப்பிற செயம்பட்ட பல்வினை தீவினைகள் அல்லால், யாங் கணும் - எவ்விடத்திலேனும், பிறிது இல்லை ஆங்கு அப்போது, தாம் தாம், போற்றி - பாதுகாதது, புனைத - அலங்கரித்து வைத்திருந்த, உடம்பும் - சரீரமும் பயன இன்று - பயனில்லை என்க

(13) 'தீவினையச'மாவது தீவினைப்பயனை அனுபவிக்கின்ற உயிர்களையும், அத்தீவினையைச் செய்வாரையும் நோக்கித் தாம் தம்மை அஞ்சுதல் இது மெய்யமையுடையார், தாம் மெய்யமையின் பயனை அனுபவிப்பதற்கு இடையில் தடைவாராமற் காத்துக்கொள்ள வேண்டுதலின் அந்த மெய்யமையின் பின் வைக்கப்பட்டது

121 சுடு காடு - சுகுகாடுகள், வகத்ததுன் - மனைவாழ்க்கை யென்கிற கனபத்தின் கண்ணே, தூங்கி - பொருந்தியிருநக, துறவின்கண் சோகலா - துறவறத்திற சோமது பிறப்பறுக்கமாட் டாத, மக்கள் - மனிதர்களுடைய, பிணத்த உயிர்போகிய உடல்களையுடையனவாம், புலம் செட்ட - அறியுந் திறமற்ற, புல அறிவாளர் - அறப் அறிவுடையாரது, வயிறு - வயிறுகள்

தொக்க - திரண்ட, விலங்கிற்கும்-மிருகங்களுக்கும், புள்ளிறகும் - பறவைகளுக்கும், காடே - இடிகாடுகளே யாகும் என்க

முந்நின் பிறப்பிலே இப்படிப் பல ஜீவனங்களைக் கொண்டு தின்றவர்கள் இந்தப் பிறப்பிலே ஆயுள் வரையில் துறக்க மனம் ஒருப்படாமல் மறுமைக்கு உறுதியையும் இழந்து மனைவாழ்க்கை யிலே இருந்து துக்கப்படுவா எனபது பழைய உரை

122 சுருமபு - வண்டுகள், ஆகரும் - நீங்காருசெய்கின்ற, காட்டுள் ஆய-காட்டிலுள்ளிருந்து, வாழும், சிவலும் குறும் பூழும் - கவுதாரியையும் காடையையும், கூட்டுள் ஆய - கூடுகளிலிருக்கும் படி கொண்டு வைப்பாாகாம மறுபிறப்பில், இருமபு-விலங்குகள், ஆகரும்-சபதிகின்ற, காலா ஆய - காலகையுடையவராகி, எதி லார்கு-பகைவாக்கு, ஆளாய அடிமைகளாய், கருப்பா கழனியுள் சோவா-வலிய நிலத்த வயல்களில் ஏவலாளராய்ச சோவா என்க

காட்டில் தம் கருத்துப்படி வாழ்தலினறி அவற்றின் இனத் தில் நின்றும் பிரித்துக் கூட்டிலடைத்து அவற்றாலாகிய பயனைத் தாம் பெறுதல்போலத் தம்மைத் தம்மிச்சைப்படி விடாமல் விலங் கிட்டு இனத்தாரில் நின்றும் பிரித்து இவராலாகிய பயனை எதி லா கொள்வாரெனக் இனிக் கரும் பார கழனி - இருள் நெருங் கிய துன்பம் விளைகரும் நிலமுமாம், அஃதாவது நாகம் எனவே, நாகத்திறநாளுண்பா ரென்பதுமாயிற்று

123 அக் கால் - முற்பிறப்பில், அலவனை - நண்டுகளை, விருமபி அதன் காலகளை முரித்துத்தின்ற பழுவனைவந்து அடைந் தக்கால், அங்கை - உள்ளங்கையானது, அக்கேபோல - சங்குமணி யைப்போல விரல்களெல்லாம் அழகி, ஒழிய - துண்டித்தவிழ், துக்கம் தொழுநோய் - துன்பநதருகின்ற குட்டனோய், எழுப - உண்டாகப் பெறுவார்கள் என்க தின்ற பாவத்தால் இவரைக் குட்டனோய் வருத்ததுமெனவும், கால முரித்ததனால் இவா விரல்க ளழகி விழுவனவெனவுங் கொள்க

124 நெய் போலவதுஉப - நெய்யைப்போலக் குளிரச்சி யைத் தரும் பொருளும், நெய்யும் என்றபடி, எரிப்ப - உடலை எரிக்குமபடி சுட்டு, எவ்வம் நோய் - துன்பநதந் நோயை உண்

டாக்கும், அதுபோல, கோடாரும்-ஒழுகத்தில் மாறுபாடிவலாத வரும், கோடி - மாறுபட்டு, கொடிய தீவினை செய்பவரைச் சாந்தி, பாபப - மிகவும், கொடு வினையா ஆகுவா எனக் நெருப்பெழச் சேராதக்காலென்றும் நோயாககுமென்றும் பாடம்

போலவதுஉம எனபது உரையசை “ஒப்பில் போலியும்ப பொருடடாகும்” என்ற கு மேற்கோள் (தொல சொல 278)

125 பெரியவா சினேகமானது பிறைச் சந்திரனபோல நான்தோறும் முறைமுறையே, நந்தம் - வளரும் சிறியோகன் நடபானது, வான ஊரா-ஆகாயத்திற் செல்லுகின்ற, மதியம்போல-பூரண சந்திரனைப்போல, வைகலும் - தினந்தோறும், தானே தேயும் எனக், ஊராதல் - போதல் (நிந 286 நச உரை)

பெரியவருடனே செயத நட்பு நலவினை யுண்டாக்கும் சிறிய வருடனேசெயத நட்புத் தீவினை யுண்டாக்குமென்பது கருத்து

126 சான்றோ என மதித்து நீ சாந்தாய், சாந்தோய க்கு அச சாந்தாரிடத்தில் சான்றாண்மை இல் ஆயின, அவரைச் சாந்தோனே கேள், ஒருவன் செப்பு அகத்து, சாந்த சந்தன முதலான வாசனைப் பண்டம், உண்டு என்று நினைத்துத் திறக்க, அந்தச் செப்பினுள் பாம்பு ஒன்றை, கண்டனந்து - கண்டார் போன்றதை, உடைத்து - ஒத்துள்ளது எனக் “சாந்தத்த துண்டென்று துடைத்து’ எனபது அச்சமரகலின் அச்சவுவபை (தொல பொருள் கு 294 போர)

127 சாபம் மலைப்பக்கங்களில், கனம் மணி நின்று இமைக் கும்-மீட்டாத இரத்தினங்கள் கிடந்தமன்னுகின்ற, நடனேகேள், மனிதரென்று உணரக்கருத்து வேறாயும் செய்யும்செயகை வேறாய் மிருத்தலால், ஒருவா எண்ணத்ததைத் தேரும் அளவினை உடைய வாயா ஒருவா உளா’ எவருமில்லை எனக்

மனத்தை வேறுபடுத்தி இப்படிச் செய்விப்பதுவும் தீவினைப் பயன இப்படிப்பட்ட தீவினையாளரைச் சேராமல் அஞ்சியிருக்க வென்பது பழைய உரை மணி சாரலிற் கிடப்பினும் தானே பிரகாசித்துத் தானிருக்குமிடத்தைப் பிறருக்கு அறிவுறுத்தல்

போல ஒருவரின் மனமொழி மெய்களின் தூயமை தானே பிறருக்குப் புலப்படுமென்பது தொகைமொழி

128 புனல தெளளி செதுமபு நின்று அலைக்கும் - பலை அருவிகொழித்தது அடிவாரத்திலுள்ள ஊற்றசின்னீரில் விழுந்து ததுமபி யிலையானிற, அழகிய மலை நாட்டரசனே, உள்ளததான நட்புகொள்ளாது, தமக்கு நன்மை பயக்கும் காரியத்தையேநாடும் தொழிலராகி, கள்ளத்தாலே நேசம் பண்ணினவரது மிக்க நேசமானது மனத்திலே குறறப்பட்டு, துன்பமாய முடியும் எனக

புனலானது மணிகளைக்கொழித்ததுக் கொண்டுவந்து விழுந்து அலைத்தல்போல அவர்களின் வருசனை யொழுக்கமும் நட்பாக்க கொண்டவா மனத்தில் விழுந்து வருத்தமென்பது தொகைமொழி இத்தகைய தீவினை யாளரை அஞ்சுக எனபது சுருத்த

129 ஓங்கிய ஒளிபொருந்திய வானாயுதம் பகைவா கையில், பட்டக்கால், ஊக்கம் - மனவெழுச்சியை, அழிப்பதுஉம் மெய் ஆகும், ஆக்கம் - தீயருக்குச்செய்யும் உபகாரம், இம்மை மறுமை ஆகிய இரண்டினையும், சென்று சுடுதலால், கல்லாரிடத்தினின்றும் தீர்வு, நீங்குதல் கல்லகாரியம் எனக சிதைத்தலால் என்றும்பாடம்

ஆக்கம் - இம்மை மறுமையிரண்டும், தன் சீவினைக் கெடுக்கு மாதலால் என்பது ஒரு பழையவுரை

130 மனை பாசம் கைவிடாய - மனை வாழ்க்கையிலுள்ள பற்றினை விட்டுடாழித்தாயலலை, எனைத்த ஊழி - எத்தனை ஊழிகாலம், செடத நன்று அல்லால் மற்றைப்பொருள்கள் சிறிது பொழுதானாலும் உயிரக்குப் பொருந்திய பயன் இல்லை எனக

தன்னாறசெய்யப்பட்ட நன்றல்லது உயிரக்கு உறுபயனில்லை என உருபுச்சொல் எஞ்ச வந்தது, இவ் உருபுச்சொல் வினை வினைக்குறிப்பா யடங்குதலின் வினையெச்சத்தினை பாறப்டும் (நன மயிலே கு 359) பாசம் - பிசாசுபாசம்

முன்செய்த தீவினைப் பயனால தன்னுடைய நெஞ்சு தனக்கு வசம் ஆகாமல், மனத்தை வேறுபடுத்தும் எனக

ஸ்ரீ :

செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி

எண் - பாட்டெண்

அக்கேபோல	123	உண்ணுமுனளி	9
அகத்தாரோ	31	உபகாரஞ	69
அச்சம்	81	உயிர்போயார	50
அம்பலய	97	உருவுமிளமையும	102
அம்புமழை	89	உள்ளத்தான	128
அருமபெறல	34	உறக்குந	38
அறம்புகழ	82	உறறபால	104
அறியாரு	108	ஊக்கித்தாங்	57
அறிவதறிந	74	ஊருனெழுந்த	90
அசுறுவை	1	ஊறியுவாத	47
ஆட்பாராத்தி	20	எண்ணு	5
ஆவாரா	32	எனக்குத்தா	15
ஆவேறுருவின	115	ஏற்றகை	98
இசையாவொரு	111	ஒக்கியவொள	129
இடம்பட	116	கடிப்பிடு	100
இடுமபைகூ	107	கணங்கொண்டு	25
இமமியரிசி	94	கரும்பாட்டி	35
இரும்பார்க்குங்	122	கலலெறிந	66
இலலமிளமை	53	கழிந்தாரிடு	49
இல்லாவிடத்து	91	காணிற	84
இழைத்தநா	6	காதலாரசொல	73
இளையானட	65	காலாடுபோ	113
இறப்பச்சிறி	99	காவாத்தொருவன	63
இனபம்	79	குடருங்	46
இனறுகொ	36	கூத்துநாய	70
இனனாசெயினு	76	கேளாதேவந்த	30
சண்டிரீ	109	கொன்னே	55
உடாஅதும	10	கோதையருவி	71

சான்றோரென	126	பல்லாரறிய	86
சிறுகாபெருகா	110	பல்லாவு	101
செமமை	85	பல்லானற	106
செலவாயாம	8	பணிபடு	17
சென்றேயெறிப	24	புககவிடத	83
சொற்றளாந்து	13	புன்னுனி	29
தக்காருத	112	பெயற்பான	97
தக்கோலந	43	பெரியவா	125
தண்டாசசி	62	பெரியார்பெரு	77
தமமையிகழநதமை	58	மக்கனாலாய	37
தமமையிகழவாரை	117	மதித்திறப	61
தாளுசெய	120	மலையிசைத	21
தாழாததளரா	14	மற்றறிவாம	19
தானகெழுநு	80	மறுமையு	95
தினைத்துணை	105	மனநங்கதங்க	23
துக்கத்துட	121	மனைப்பாசங	130
துக்கூர	2	மாககேழுமட	41
துன்பமபல	54	மாண்டகுண	56
துன்பமே	60	மாற்றாராய	67
தெண்ணீரக	44	மானவருங்கல	40
தோற்போவை	42	முலலைமுகை	45
தோற்றஞ்சால	7	முன்னரே	92
நடபுநார	12	மெய்வாயகன	59
நடுக்குறறுத	93	யாஅருலக்த	119
நடுவூருள	96	யாஅரொருவா	127
நரைவரு	11	யாக்கையை	28
நல்லாவின	115	யானையெருத்தப	3
நாராதெரடி	26	வடுவிலா	114
நிலையாமை	52	வளமபட	103
நினறனநினறன	4	வற்றிமற	78
நெடுங்கால	68	வாழநாடக	22
நெருப்பழற	124	வானிடுவில (கடவுள்)	
நோதது	64	வினக்குப	51
நேரலலார	72	வினைப்பயன	33
படுமழை	27	வெறியயா	16
பண்டமறி	45	வேற்றுமை	75
பரவாவெளி	88	வைகலு	39
பருவமெனைத்து	18		

இரண்டாவது 'பொருளியல்' எனபது முதலில் அறவியல் கூறத் தொடக்கி, அதன் கண்ணே இல்லற இயல்பு கூறிவந்த ஆசிரியர் அந்த இல்லறத்தின் வழிகுரியனவாகிய பொருள் இன்பமென்னும் இரண்டனுள் இருமைப்பயனும் பயப்பதான பொருட் பகுதியி னியல்பைக் கூறத்தொடங்கினார் அதனுள்,

1 'அரசிய'லாவது, அரசனது இயல்பைக்கூறுதல் பொருளின் துணைக்காரணமான அவ்வரசனது இயல்பை ஏழுகிராத தாற கூறத்தொடங்கி, அரசனது நெறிக்கு இன்றியமையாத கல்வி ஏனையோருக்கும் பொதுவாதலால் அதனை முதற்கட கூறுகின்றார்

(14) 'கல்வி'யாவது தத்தவ குலத்துக்கொப்ப ஒதலும், கற்றலும் பொருள்களை விளங்கக் கேட்டறிதலும், பின்பு அவற்றை தான் வகுத்துக் கூற வல்லதெனவாம்

131 குஞ்சி - புருஷர்களின் சினை, கொடுந தானை - வீணாத வஸ்திரம், கோடு அழகு - அதனிற் பட்டுக்கரை சரிகைக்கரைகளின் அழகு, மஞ்சள் அழகு - அரிதாரத் திலகத்தின் அழகு, ஒருவாகு இவை அழகு அல்ல, நடுவு நிலையையோடு கூடிய கலவியழகே அழகாகும் என்க

132 இம்மைப்பயக்கும் - இப்பிறப்பில் துன்பப்படும இன்பமெல்லாம் தரும், தம்மை விளக்கும் - தம்மைப் பிரஸித்தப்படுத்தும, தாம் உளராக் கேடு இனது - தாம் உயிரோ டிருக்கும் வரையில் அது கெடாது, எம்மை உலகம் - எத்தன்மையான உலகம், மமமா - மயக்கம், கல்விபோல அஞ்ஞானம் தீரக்கும் மருந்தினை யாம் காணவில்லை என்க இப்பாடலை ஒதற்சிறப்புக்கு உதாரணமாகக் காட்டுவார் நசு (தொல பொருள் கு 75)

133 களா நிலத்தது - உவாநிலத்திலே, பிறந்த உபபினைச சான்றோர்கள் மருதநிலத்தது வயலில் வீணாத நெல்லினும் சிறப்புடையதாகக் கொள்ளுவார் அதுபோல, கடை நிலத்ததோ ஆயினும் - கீழ்க் குலத்திற் பிறந்தவராயிருந்தாலும், கற்ற அறிந்தோரை, தலை நிலத்தது - சான்றோரிருக்கும் உயர்ந்த நிலையிடத்திலே வைக்கப்படுவதாகும் என்க

ஐவகை நிலங்களுள் களா நிலமாகிய நெய்தல் 'புலாஹம் ஊனம் புதைபடு சேறும், உவாநீரக குழியும் கவாபுள் எரினமும்' நிரமபப பெற்று நல்லோரடியிடு நெறியிலலா திருப்பினும் அந்நீர்தது உண்டாகிய உப்பு மக்களுக கின்றியமையாதது பற்றிக் களா நிலத்து என்று நிலத்தை இழித்தும் உப்பினை விழுமிதாக் கொள்வரென உபபைச சிறப்பித்துங் கூறினா

134 வைப்புழி - வைத்தவிடத்தில, கோள்படா - பிறராற கைப்பற்றப்பட மாட்டாது வாயத்து - தமக்குக் கிடைக்கப் பெற்று, ஈயில - பிறருக்குக் கொடுத்தால், கேடு இல்லை - அழிவ் தில்லை அரசா, செறின் - கோபித்தாலும், வெளவா - கைப்பற்ற மாட்டா , ஆதலால், ஒருவன் தன் பிள்ளைகளுக்குத் தேடி வைக்கிற ஆஸ்தி, விசை - கலவியேயாம் , பிற அல்ல என்க

135 கலவி கரை இலவாம், கற்பவா வாழநாட்கள் சிலவாம், மெல்ல நினைக்கில - பொறுத்திருந்து ஆலோசித்தால், பிணி பல வாம், ஆதலால், நீர் ஒழியப் பாலையுண்ணுகின்ற, குருகில - அன்னப்பற்றவைபோல, தெள்ளிதின் - நன்றாக, ஆராய்ந்து - ஆலோசித்து தெளிந்து - இன்னது கறகவேண்டுமென்று நிச்சயித்து, அமைவுடைய - பொருந்துவனவற்றை, கறக என்க

136 தூல கற்ற மகன துணையாக நல்ல கொள்ளுதலானது, காணில் - ஆராய்ந்து பாராக்குமிடத்து, தோணி இயக்குவான் - தோணியை ஒட்டுபவன், தொலை - பழமையாகிய, வருணத்து - சாதிபேதங்களுள், கடைபபட்டான் என்று - கீழானவனென்று, இகழாதவராய், அவன் துணையாக, ஆறு - ஆற்று வெள்ளத்தை, போய் அற்று - கடந்துசென்ற அத் தன்மைத்து என்க காணாய், முன்னிலையசை

137 தவல் அரும் - கேடில்லாத, தொல் - பழமையாகிய, கேள்வி - கேள்விகளால் வரும், தன்மை உடையா - குணங்களை யுடையவராய், இகல் இலா - தம்மில் மாறுபாடில்லாதவராய், எஃகு உடையா - புத்திக் கூமையுமுடையராய் புலவர்கள், தம் முள் - தங்களுக்குள், குழீஇ - ஒன்றுகூடி இருந்து, நகலின் - மகிழும் மகிழ்ச்சியைக் காட்டிலும், அகல் வானத்து - அகன்ற ஆகா

யத்திற்கு, உம்பா - அப்பால், உறைவா - வசிப்பாரான தேவாக னது, பதி - சுவாக்கமானது, இனிது ஆயில் - இனியதானால், காண்பாம் - பின்னா நோக்குவாம்; இனியதில்லை எனக் உறையுமபதி என்ற பாடத்திற்கு அகல வானதது, உம்பா - தேவாகன, உறையுமபதி - வசிக்ரும - சுவாக்க உலகம் என்று பொருள் கூறுக

“செலவம் புலனே” என்ற சூத்திரத்த அறிவு பொருளாக உவகை பிறந்ததற்கு “இகலில் காண்பாம்” என்ற அடிகளைக் காட்டுவா பேரா (தொல, பொருள் 259)

138 கனை - ஒலிக்கின்ற, கற்றறிந்தா நேணமை கருமபை நனியில் தொடங்கி, தின்றறற - தின்றறப்போன்ற தன்மையது பண்பு இலா ஈரம் இலாளா - நற்குணமும் இரக்கமும் இலாதவருடைய தொடர்பு நுனி நீக்கி, தூரில் - அடியிலிருந்து, தின்றனன் - தின்றறப்போன்ற, தகைத்து - பண்பினையுடைய காகும் எனக்

139 ஒளளிய நிறத்தையுடைய பாநிரிப பூசசோதலால், புத்தோடு - புதிய பாணியோடானது, தான - தானே அந்த வாசனையைத் தண்ணீரக்கு, பயநதாங்கு - கொடுத்தாற்போல், கல்லாரே ஆயினும் கற்றுரைச சாராது ஒழுகின், நானும்-தினமும், கல்லறிவு தலைப்படுவா எனக் தலைப்படுதல் அடைதல்

140 கற்பின - கற்கப்புகின், அலகு சால - அளவுபட்டி அமைந்த, அறிவு தூல கல்லாது - ஞானதூலகளைக் கற்காது, உலக தூல ஒதுவது - உலகவின்பத்தினைப் பயக்கும் தூலகளை மனிதா ஒதுவது கலகலவென்று பயனின்றிக் கூவும் அளவேயன்றிப் பிறவித்தடுமாற்றம் ஒழிக்கக்கொண்டு செலுத்தும் அளவை அறிவாரில்லை எனக் கலகல இரட்டைக்கிளவி

அறிவுதூல இறைவன் ஆகமதூல, அவை - அவகாமம், பூவாகமம், பஞ்சருதியாகமம் எனப்பன் உலகதூல - மாதிரம், கணிதம், வைத்தியம், சோதிடம், காப்பியம், புராணம், கண்மருள் சாலம், தொழில்வகை தூலகளும் பிறவுமாம் அறிவுதூல என்ற பாடத்தினும் அறிவுதூல என்ற பாடமாயின் ரேரிதாம் அறிவன் - கூடவுன்

(15) 'குடிப்பிறப்பாவது உயாகுடியிற பிறந்தாரது தனமையைக் கூறுவது அருளும் செல்வமும் குலமும் ஒழுக்கமும் இடையீடுபடாமல் தொடர்பு பெற்றவருவதே உயாகுடி எனப்படும், உயாகுடியிற பிறவாதவரும் இவரது ஒழுக்க முதலியவற்றைக் கண்டு, தாமும் அவண்ணம் நடக்க வேண்டுமென்று விரும்பும்படியாக ஒழுகுதலே உயாகுடியிற பிறந்தாரது தனமையாம் நறகுடியிற பிறந்தார்க்கே கல்விகளும் கேள்விகளும் பெருமபாலும் அமைபுமாதலால் இங் கல்வியினபின் வைக்கப்பட்டது

141 குடி பிறப்பாளா - நல்ல குடியிற பிறந்துள்ளவா, உடுக்கை உலறி - தாம் உடுக்கும் வஸ்திரப்பானது உருக்கெட்டுச் சிதைந்தது, உடம்பு அழிந்தக்கண்ணும் தம்கொள்கையிற குன்றா, அரிமா - சிங்கமானது, இடுக்கண தலைவந்தக் கண்ணும் - துன்பம் நோந்தாலும், கொடி புல கறிகுமே - படாகின்ற புலலைத் தினனுமோ? தினனாதெனக்

கொள்கையாவன — அருளும், அன்பு, அடக்கமும், வாய்மையும், பொருளாபி மின்சொலும், பொய்யில்லாமையும், குரவரைப் பேணலும் மற்றுமாம் உடுக்கை - ஆடைக்குத் தொழிலாகுபெயர்.

142 வான தோயும் மை தவழ வெறப் - ஆகாயத்தை அளவும் மேகங்கள் தவழுகின்ற மலைநாடனே! சானுண்ணமை - அமைதி, சாயல் - மென்மை, நல்லொழுக்கம், ஆகிய இவை மூன்றும், வானதோய குடி பிறந்தார்க்கு அல்லது - வாளைத் தொடுவது போலுயர்ந்த குடிப்பிறந்தார்க்கு அல்லது, பெருஞ்செல்வம் எய்தியக் கண்ணும் பிறர்க்கு, படா - உண்டாகாவாம் எனக்

வான தோய வெறபில் மை தவழ்தல்போல நல்ல குடியிற பிறந்தாரே சானுண்ணமை முதலியன உடையவா ஆவாரா எனத் தொகைமொழிப் பொருள் கொள்க

143 பெரியவர்களைப் பார்த்தவுடன், இருக்கை எழலும் - தாம் இருக்கும் இடத்தைவிட்டு எழுதலும், எதிரா செல்வம் - எதிர்கொண்டு செல்லுதலும், ஏனை - இன்னும், விடுபப - அவர்கள் நிற்க

வென்று சொல்லிய பிறகே, ஒழிதலொடு - நீங்கி வருதலும், இன்ன - ஆகிய இப்படிப்பட்டவைகளை, குடி பிறந்தா குன்ற ஒழுக்கம் ஆக்க கொண்டா ஆதலால், அவர்களைக் கயவல்ராடு, ஒன்ற-ஒருதன்மையாக, மதிக்கத்தக்கது அன்று என்க

“இருமுன்று மரபின ஏறோ பக்கமும்” என்னும் பகுதியுள் இது வழிபாடு கூறியது எனபா நச (தொல் பொருள் கு 75) ‘இருக்கை எழுவம் எதிர் செலவும்’ முதலியன பணிவினை இலாகா கண்மென்பா பரிமே ‘குலமவேண்டின வேண்டிக் யாராகும் பணிவு’ என்னுங் குறளுரையில் (960)

144 நல்லவை செய்யின் இயல்பு ஆகும், தீயவை செய்யின் பலா தூற்றும் பழி ஆகும், என்று உணரும் குடிப்பிறப்பு ஒரு வாககு, புணரும் - பூவ ஜனம் சுருத்ததால் சம்பவிக்கும் எளிதில் அதனைக் காட்டிலும், ஊதியம் - இலாபமானது, என்னை? என்க

145 கல்விகற்காதிருந்தால் அதற்கு அச்சம், கயவா - கீழ மக்களுடைய, செய்கைக்கு அச்சம், சொல்லாடையுள்ளும் - தாம் தவறி ஒன்றுஞ் சொல்லாதிருப்பதனுள்ளும், ஓர் சோவா - தப்பி ஏதேனுஞ் சொன்னோமோ வென்பதல்லுண்டாகிய சோவுக்கு அச்சம், கொடுக்கும் பொருளெல்லாம் சூரப்பார்க்கு ஒரு பொரு ளேனும் ஈயாமைக்கு அச்சம், ஆகிய இந்த அச்சங்கள் நற்குடிப் பிறந்தார்க்கு உண்டாகும். மாணா - மாட்சிமையிலலாத, தாழ்த்த குடியிற பிறந்தவர்களே, இம் மாததா - இவ்வுலகில் முனித துள்ள மரங்களுள் வைத்தெண்ணப் படியவா என்க

“இன்னுதிரக்கப்படுதல்” என்னுங்குறளுரையில், “இரக்கப் படுதல் - ஈவென்றிருத்தல், அதனை இன்னுதென்றது ‘எல்லாம், இரப்பாக்க கொன்றியாமை’ கூடுங்கொல்லோ என்னும் அச்சம் நோக்கி” என்றா பரிமே (குறள் 224)

146 கனம் மணி - மிகுதியான இரத்தினங்கள், முத்தொடு இமைக்கும், முழங்கு உயிர் - ஒலிக்கின்ற கடலினது, தண் சோப்ப! இனம் நனமை இன் சொல் ஒன்று ஈதல் மற்ற முள்ள மனம் நனமை என்ற இவை எல்லாம், இவ் - நல்லகுடியில், பிறந்தா கண்ணே உள் என்க

இவற்றைச்சேரத் தொகைமொழிப் பொருளால் இறபிறந் தாரை கடலாகவும், அந்த இறபிறநதாரிடத் தமைநதுள்ள இனநன்மை, இனசொல், ஈதல், மனநன்மை இவைகளையெல் லாம் அங்கடலுள்ள அமைநது கிடக்கு மணிகளும் முததுக்களமாக வும், இறபிறநதாரிடத்து இன நன்மை முதலியன பிரகாசித் தலை அந்த மணிகள் பிரகாசித்தலாகவும், ஔத்தியிக்கிருத்தலை உவரி முழங்குவதாகவும் கூறினா

147 செய்கை - நன்றாகச் செய்யப்பட்டுள்ள கட்டிடம், “இட்டிகை நெடுஞ்சுவாவிட்டம் வீழ்ந்தென” அழிந்து, சிதல் - நிறையான, மணடிற்றயினும் - மொய்த்ததானாலும், போ இல், பெய்யா - மழைபெய்து நனையாத, ஒரு சிறை - ஒரு பக்கத்தை, உடைத்தாகும், அதுபோல, குடிப்பிறந்தார, எவ்வம் - துன்பங் களை, உழந்தக்கடைத்தும், செயல் பாலலை - செய்யவேண்டிய கைகளைச் செய்வா எனக்

148 ஒருபக்கத்தில் ராகுவென்னும் பாம்பு கொள்ளும் மறறொருபக்கத்தில், அம் நண் - அழகிய இடம்கன்ற, மா - பெரிய, ஞாலம் - பூமியை, விளக்குவாஉம் - விளங்கச்செய்கின்ற, திங்கள்போல - சந்திரனைப்போல, குடிப் பிறந்தார, செவ்வன- செவ்வையாக, செல்லாமை - வறுமையானது, நோ நிற்பினும், நேரே நின்றாலும், ஒப்புவிற்றது - தாம் செய்யவேண்டிய கடப் பாடுகளுக்கு, ஒல்கார - ஸ்ரமபாட்டார எனக்

செவ்வனே நின்றினும் என்னும் பாடத்திற்கு நன்றாக நிலைத்திருந்தாலும் எனக் அன்றி, செல்லாமை நோ நிற்பினும்- வறுமை நோந்து நின்றாலும், செவ்வன ஒப்புவிற்றது ஒல்கார - செவ்வையான ஒப்புவிற்றது தன்றா எனக்

149 பொருளில்லாதவறுமை யுற்றிருக்கிற போதும் குடிப் பிறந்தார செய்வன பொருளுள்ள காலத்தும் சிறியவா செய்யா , புலவாய - மாணுது, பருமம் - சேணத்தை, பொறுப்பினும் - முதுகில் தாங்கிக் கொண்டாலும், பாய பரிமாபோல - தாண்டிச் செல்லுகிற குதிரையைப்போல, பொரு முரண - போசெய் தற்குரிய மாறுபாட்டை, ஆற்றாதல் இன்று - செய்ய வல்லதே

இலலை எனக் புலவாயைக் கூறியது. அச்சாதியுட் சில சேணை நாவகி வணடி இழுத்தலுக்கும் சவாரிசெய்தலுக்குமே பயன படலை உட்கொண்டெனக் பரிமாபபேல என்றும் பாடம்

150 நல்லகுடியிற் பிறந்தவாகன, ஏற்று ஒன்றம்-யாதொன்றம் இல்லாமல் வறுமையடைந்த காலத்திலும், பொருளினறித தம்மை யடைந்தவாக்கு, அசைவு இடத்து - தளர்ந்த விடத்துப் பற்றுக்கோல போலவார, அகன்ற நதியானது நீர் வற்றிய காலத்தும், தோண்டினால் தெளிந்த நீர் தெற்றென - விரைவாக, உண்டவதுபோலெனக் சோந்தார அசைவிடத்து என்றும் பாடம் குடிப்பிறந்தார தம் சோந்தார என்றபாலது, தன சோந்தா என்று, பன்மை ஒருமை மயக்கமாய் வந்தது

(16) 'மேனமக்க'ளாவது நல்லோரை வணங்குதலும், தீயோரை யிகந்தொருவுதலும், கீர்த்தியைப் பேணிகொள்ளலும், பழிக்கு அஞ்சுதலும் முதலான நற்குணங்களை யுடையா ரது நன்மையைச் சொல்லுதல், நற்குடிப் பிறந்தார்க்கே மேலான குணங்கள் உளவாதலின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

151 அங்குண விசுமபு - அழகிய இடம்கன்ற ஆகாபம், பாரிததல் பரப்புதல் திங்குள தன்னிடத்துள்ள மாசினைச் சுகிசு கும, சானரோ அம்மாசினைச் சுகியாராயத் தேயவா எனக்

மன - ஒழியிசைப் பொருளில் வந்தது மாசினே ஆற்றாபாத லால், திங்களை ஒவ்வார என்றபடி சிறப்பினால் அஃறிணை உயாதினை முடிபு எய்தியதற்கு மேற்கோள் (நன. மயிலை 377)

152 ஒரு காரியம் கூடுமாயினும் கூடாதாயினும் தம்பால் பழிவாராத வகையையே எண்ணுவா சானரோ நரியை நெஞ்சு கிழித்த அம்பினைக் காட்டிலும் சிங்கத்தைக் கொல்லாது அதனைப் பிழைத்தோடவிட்ட அம்புமேலாயவாறுபோல எனக்

153 பசியினாலே உடம்பு வற்றி நரம்பு மேல்வழுமாறு தரித்திர முற்றராயினும் வரம்பு கடந்து குற்றங்களை மேற்கொண்டு இரக்கப் புறப்படா, தம் அறிவினையே தறியாக்க

கொண்டு, முயற்சியென்னும் நாரினால் வறுமை யாற்றளாந்த மனத்தைச் சிக்ெனக் கட்டி கொண்டு, தமக்குள்ள பொருளானவினாலே செய்யத் தக்க காரியங்களைச் செய்வரென்க எழுவென்ற பாலது எழுந்தது எனத் திரிந்து நின்றது குரம்பு - வரம்பு, உரம்பு - அறிவு, கவறு - பிளப்புள்ள பனைமட்டை, நங்குப் பற்றுக் கோடுக்கு ஆயிற்று உள்ளம் - முயற்சி

154 நல்வரைநாட - நல்லமலை நாடனே! போகிற விடத்திலே ஒரு நாள் காணினும், சான்றவா தொல்வழி கேண்மையின் தோன்ற - பழையவழியால் வந்த சினேகம் போலத் தோன்றும்படி, புரிந்து - அன்பு செய்து, யாப்பா - சினேகிதராகத் தம்மோடு அவரைக் கட்டுவா, சிலநாள காலடி படிந் கலமலையினும் வழிதோன்றும் என்க

நல்லமலை தன்னை யடைந்த புதியவாக்கும் தேன் பலாப் பழம் சுவைநீர் வளளிக்கிழங்கு முதலியன நல்குவதுபோலச் சான்றோ ஒருநாட பழகினும் உதவுவரென்பது தொகைமொழி

155 கல்லாத ஒருவன் இலக்கணத்தோடு பொருந்தாததும் அருத்தமில்லாததுடன் பூர்வபக்தி ஸமாதான கோடியைச் சொன்னாலும் நல்லா வருந்தியும் கேட்பா, ஏனெனில் அக்கல்லாதவன் பலா முன்னே அவமானப்படுத்தலுக்கு இரங்கி என்க எழுத்து - இலக்கணம், எழுத்திற புல்லாக்கோட்டி, வறுங்கோட்டி என்று கூட்டுக் கோடி என்பது கோட்டியென இரட்டித்து நின்றது

156 சோலையினின்றும் வரைந்து கொண்ட கரும்பினைக் கணுக்கள் தெறிக்க நசுக்கி இடித்து நீர் பிழிந்தாலும், நல்ல சுவையுடையதே யாகும், அதுபோலக் குற்றமுண்டாக வைது அவமதித்தபோதும் நற்குடியிற பிறந்த மேனமக்கள் தம் வாயினால் கேட்ட சொற்களைப் பேசா என்க

157 குற்றமற்ற அறிவியுடைய மேன்மக்கள் வஞ்சித்துக் களவு செய்யா, கள்ளுண்ணா, நல்லோர்கள் நீக்கத்தக்க நீக்கருமங்களை நீக்கி, விடத்தக்கவற்றை விட்டுப் பிறாபால குற்றங் கண்டவிடத்து அவரை இகழ்ந்தாரையா, தவறியும் தம் வாயினால் பொய் கூறா, வறுமை வந்து தளர்ந்தாலும் இரங்கார்

எனக் நீக்கத்தக்கன—கொலை, களவு, கன, காமம் எனபன, விடத்தக்கன அநாசாரங்கள்

158 பிறா இரட்சியங்களைக் கேட்பதில் செவிடனாகவும், அயலாரா மனையியரை நோக்கவிற குருடனாகவும், கொடிய புறங் கூற்றுக்கள் கூறுவதில் ஊமையாகவும் நிற்பானாகில் அவனுக்குக் கூறுபாடு அறிநது எத் தருமோபதேசமும் செய்யவேண்டா எனக்

‘பலலாரா மறையிற செவியிலன் தீச்சொற்கண் மூவகை’ எனபதும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கது (ஏலா 20)

159 நல்லகுண மில்லாதாரா தம்மிடத்திலே ஒருவா பல காலஞ் சென்றால், ‘இவா ஏதாகிலும் ஒன்றை விருமபுவா’ என்று நினைத்து இகழ்வாராகள் சீராமையினை யுடையவர்களோ தம்மிடம் ‘இவா ஏதாயினும் ஒன்று வேண்டினால் நல்லது’ என்று நினைத்துக் கண்டபோதெல்லாம் சிறப்புச் செய்வார்கள் எனக்

160 இவா செல்வமுடையவரென்று அறப்பரை விடாமற் பிடித்துக்கொண்டு அவா பின்னே சென்று அறப்பரே வாழ்வா, எல்லா ஐசுவரியமும் நிறைந்த பிலத்தை ஒருவன் பெற்றற்றபோல் வல்லவா, நற்குவத்துப் பிறந்த மேனமக்களைச் சோந்தால் எனக் பெரியோர்களைச் சோந்தால் இம்மையில இன்பமும் புகழும் செல்வமும் உண்டென்றபடி.

(17) ‘பெரியாரைப் பிழையாமை’யாவது, அறிவும் அடக்கமும் அன்பும் ஆசாரமுமென்று சொல்லப்பட்ட நற்குணங்களை யுடைய பெரியோர்கள் சொல்லுகிற வசனங்களைக் கேட்டு, சொன்னபடியே மறவாமல் நிறறலும், அவாக்குப் பிழை செய்யாமையுமாக இது மேனமக்களோடு சோந்து பழகும் முறை கூறுகின்றாராதலின் இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

161 ஆரவாரிக்கும் அருவியையுடைய அழகிய மலை நாடனே! பொறுப்பா என்று எண்ணிக் குற்றநீர்ந்த பெரியோ மிடத்து அவா வெஞ்ஞாதக்க காரியங்களைச் செய்யாமை ஆவசியக் மாக்கும் அவா வெறுத்தால், பின் அவா வெஞ்ஞியைத் தீர்த்தல யாக்கும் அறிது எனக் வேண்டும், விதிப்பொருட்டு.

மலையைச்சோந்த அருவி தன் உயரந்த நிலையினின்றும் ஆரத்த விழுவதுபோலப் பெரியாரைப் பிழைத்தவா அலறிவிழுவ ரென்பது தொகைமொழிப் பொருள்

162 பொன்னைக் கொடுத்த அழைத்தாலும், வந்த சோ தற்கு அரியரான பெரியோரை ஒன்றுங் கொடாமல் அவா தாமாகவே வந்து தமமைச் சோந்திருக்கப் பெற்றும், நீதியோடு படாத அறிவில்லாதவா பயனின்றியே நாளைக் கழிப்பாரா எனக் அன்றோ - ஐயோ! கொன - பயனின்மையை யுணர்த்திற்று

163 ஒருவரைத் தாழ்வாக மதித்தலும் உயாவாக மதித்த லுமாகிய இரண்டிம் பெரியோர்களாலே செய்யப்படத் தக்கனவே யாகும் நீதியை உணராதாரும் செய்யும் முறையறியாதாரும் அறப் பணிதாக்களாற செய்யும் இகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சியும் சாரமான னுலகளைக் கற்ற பெரியோர்கள் பொருளாக மதியார எனக்

164 விரிந்த நிறத்தினையுடைய காகம் பாதாளத்திலே இருந்தாலும் ஆகாசத்திலே இருக்கிற இடியின் மிக்க சினத்திற்கு அஞ்சும் அதுபோல அரிதாகிய அரண் காவலையுடைத்தாயிருந் தாலும் பெருமைக் குணமுடைய பெரியோர்கள் கோபித்த காலத்துப் பிழைசெய்தோர் பிழைக்கமாட்டா ரெனக்.

165 எம்மை நீவீர் அறிந்திரிலலை எம்மைப்போல உயரந் தார இல்லகாணுமென்று தமமைத்தாமே பெரியராகச் சொல்லி முடிவுசெய்கிறது சித்தாந்தமன்று தாமத்தை அறியுஞ் சான றோர் தமமை அருமையுடையராக மதித்துப் பெரியராகக் கொள் வதே சித்தாந்தமாகும் எனக் அரியா-இன்றியமையாதவா என ர்படி கோள - விசாரம் செய்த முடிவு

166 பெருமை பொருந்திய குளிரந்த கடற்கரையையுடைய அரசனே! விடியற்காலத்துச் சூரியன் நிழற்போல சிறியவா கேண்மையால் அறிவு குறைந்து கொண்டே வரும் மானைக் காலத்துச் சூரியன் நிழற்போல் பழைய புகழுடையாராகிய பெரி யோர் கேண்மையால் அறிவு வளரும எனக் பெருங்கடலையடுத்த நாடு குளிர்ச்சி பெற்றிருப்பது போலப் பெரியாரைப் பிழையா தார நன்மை எய்துவரென்பது தொகைமொழிப் பொருள்

167 அரசா செல்வமும் ஸதிரீகளினுடைய யௌவன போகமும் அவரவர்களைச் சோந்தவாகன அதுபலிப்பாரகன , அதற்குத் தகுதி வேண்டாம் நெருங்கிய இலைகளாலே கவிநது குளிரநது நிழல் செய்யும் மரங்களெல்லாம் தம்மிடத்திலே சோந் தவாகரு வேற்றுமை யில்லாமல் ஒருபடியாக நிழலைத் தரும் , அதுபோலப் பெரியாரை அணுகினா இனபம் பெறுவரெனக

168 தெளிய ஆராயும் ஆராய்ச்சியில்லாத அறிவீனரைப் பிரிந்தாலும் அந்நினைவிலாகிய துன்பம் மிக உண்டாகும் பெரியதாய் வற்றாத நீயாமிகக் கழியையுடைய சோப்பனை' யாரிடத் துவ கலநது உறவுபண்ணுமை மிக நல்லதெனக படாநோய - நினைத்தலாலுண்டாகும் துன்பம் பெரிய கடலும் தன்னைச் சாராத கழியிற பிரியாதவாறு போலப் பெரியோர் தம்மைஅடுத்த சிறியோரைக கைவிடா எனபது தொன்மொழிப் பொருள்

169 புதியனவும் உறுதி பயப்பனவுமான நூல்களைக் கல் லாமலும் பெரியவாகட சென்று கேட்பனவற்றைக் கேளாமலும் கழிந்த நாளாயினும் தமக்கு ஸாத்யமானவற்றை இரப்போர்க்குக் கொடாத பகற்பொழுதாயினும் சொல்லுமிடத்து நற்குணமுடைய பெரியோரிடத்து உண்டாகா எனக

பகலெனதது நண்டு ஒருநாளுள் முதற் பதது நாழிகை கழிந்த இரண்டாம் பதது நாழிகையை “ ஒருநாள் முதற் பதது நாழிகை யும் அறத்தின் வழி ஒழுகிப் பின் பதது நாழிகையும் இறையின் முறைமை கேட்டுச் செய்த பொருளைப் பரிசிலாக்குக் கொடுத்தது மகிழ்ந்திருத்தலால் .” எனபது புறப்பாட்டுரை (புறம் 69)

170 பெரியவாக்குப் பெருமையாவது நல்லோரிடம் வணக்க முடைமை , ஒரு காரியத்தை முற்றுவீததற்குத் தகுதியுடை யார்க்கு உரிமையாவது தாம் வலியிலாபோல ஒடுங்கியிருத்தல் , செல்வமுடையவரும் தம்மைச் சோந்தவரது துன்பத்தை நீக்கு வாராயின் செல்வமுடையாரே எனக சிறுதகைமை, சீலவ ணக்கம் ‘பெருமபூட சிறுதகை’ என புழிப்போல (வெண் மா)

(18) ‘நல்லினஞ் சோத’லாவது, நல்ல இனத்தினைப் பொருநது தல் அவ இனமாவது நல்லதன் நலனும் தீயதனநீமையும்

உள்ளவாறு அறியுஞ் சான்றோர் குழு இவ்வினத்தின் மறுதலையாவது சிறிநினமாம் நலவினஞ் சோநது ஒழுகி ஞாக்கே பெரியாரைப் பிழையாமை கூடுமென்பது உணராததற்கு இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

171. அறிவிலலாத காலத்திலே அடக்கமில்லாதவருடனே கூடி, நெறியல்லாதன செய்து தீயவொழுக்கத்தில் ஒழுகியன வெல்லாம வெயில முறுகியபோது புல்லானது பனியின் சம்பந தத்தினை விட்டாறபோல, சனமாகத்திணையறிந்த நல்லோரைச் சோநதாற கெடும என்க

172. எஞ்ஞானமும் அறநெறியை அறியுங்கோள், யமதூதன க்கு வுருவானென்று எஞ்ஞானமும் அஞ்சுவகோள், பிறா சொல்லுகிற கடின வசனங்களை எஞ்ஞானமும் பொறுங்கோள், கபடமான சொற்களைச் சொல்லுதலை எஞ்ஞானமும் ஒழியுங்கோள் தீவினையாளர்களுடைய சினேகத்தை எஞ்ஞானமும் இவறுங்கோள், பெரியா வாய்ச சொற்களை எஞ்ஞானமும் கேளுங்கோள் என்க

இப்பாட்டினை “மாததிரை முதலா” என்ற சூத்திரத்துப் பல நோக்கா யோடியதற்கு மேற்கோளாகக் காட்டுவா இளம் (தொல பொருள் 416) “நோக்காவது, கேட்போர் மீண்டும நோக்கிப் பயன கோடலையுடையவாகச் செய்யும் கருவி” எனப் பா நச (௩௩-௩௪) இப்பாட்டினுள் “ஒருவழி நின்ற எஞ்ஞானம் மெனறதனைப் பிரித்துப் பிறவழியுங் கூட்டி முடிக்க வேண்டுத லிற பிரிநிலை எச்சமாயிற்று இதனை ‘வினக்கு’ (நடு நிலைத் தீபம்) எனப்” என்றா மயிலை (நன கு 359)

173. என் நெஞ்சே! கேட்பாயாக, அடைந்தவரது பிரி வும், பொறுத்தற்கரிய நோயும், சாவும் முடங்கலான உடம்பெடுத்த வாகளுக்கு உடன்பிறந்தனவாதலால், அநேக காலமாகத் தொடங்கி வருகிற பிறப்பு இன்னாது என்று அறிகிற பெரிய அறிவினை யுடையாரை நனகு புணாவாயாக என்க அம்மாவென்னும் அசைச் சொல் நீட்டம் விளியாகக் கொள்ளப்படும் (தொல சொல் 153 சேனா நச) உடங்கு - ஒருசேர என்றலுமாம்

174. நனரூய ஆராயநது பாகக, பிறப்பு இன்றைதே யாயினும் அதை யாரும் வெறாகள எக்காலத்திலோவெனில மகக ளாயப் பிறந்தகாலத்தும் மககட பண்பினை இடையறாமற்செலுத்தி வரும் நெஞ்சினையுடைய நல்லவாகளுடனே எநநாளும் தாமும் அந்த நட்பினை இடையறாமற் செலுத்தி நட்புக் கொள்ளப்பெற்றின அக்காலத்து எனக இந்தப் பிறப்பு நல்லது ஆகும் இறப்ப - மிக, இறப்ப இன்னாது என்று கூட்டலுமாம் மககட பண்பாவது - நனமககடகே உரிய அன்புடைமை, நல்ல குடிப்பிறப்பு முதலியன

175 ஊருக்குள்ளே முற்றத்தினீரும் ஜலதாரையினீரும் கூடிச் சமுத்திர நீருடனே சோந்தால் பேரும் வேறுகிப் புண்ணிய தோத்தமெனப்படும அப்படிப்போல நல்ல குலத்திலே பிறவாத வரும் நல்ல குலத்திலே பிறந்த பெரியோர்களைச் சோந்தால், மலை போலப் பெருந் தோற்றமுடையவராவா எனக பேரும் பெரி தாகி என்றும் பாடம் ஒரும, ஆராயநது பாககின்ற எனக , அசையும் ஆம் உரவுநீர் - மிக்கநீர், உலாவுநீருமாம் அது கட லுக்காயிற்று குன்றுபோல நிறறலாவது,

“ அளக்க லாகாப் பெருமையு மருமையு
மருவக்கல் முடைமையு மேற்ற ஈருமையும் ” ஆம்

176 ஓங்கிய அழகிய பரந்த ஆகாசத்தின கண்ணே நல்ல கிரணங்கலையுடைய வெள்ளிய சந்திரனைச் சோந்தன்னதஞ்ஞல முயலும் தொழப்படும அப்படிப்போல சிறப்பிலலாதவாகளாயினும் மலையொத்த பெரியோர்களுடனே நட்புக்கொண்டால் மிக்க சிறப்பினைப் பெறுவா எனக குன்றுதல் - இல்லையாதல் , மகளிர் பிறைச் சந்திரனைத் தொழுதல் பண்டைக்கால வழக்கு ‘ஒள ளிழை மகளிர் உயாபிறை தொழும’ (அகம் 239) எனபதும் காண்க சந்திரனிடத்து முயலிருப்பதாகக் கூறுவது கவிமரபு ‘குறுமுயன் மறுநிறம் கிளர மதிநிறைநது . . ’ என பதுவ காண்க (அகம் 141)

177 பாலுடனே கூடின தண்ணீர் பாலாய்க் காணப்படுமே யல்லாது தண்ணீராய் நிறம் வேறுகத் தெரியத் தோன்றாது. அதுபோல ஆராயநது பாககமுடிதது நல்ல பெரியோர்களுது பெருமையின் சம்பந்தத்தினாலே சிறிவவாகளுடைய சிறுமைக

குணமும் தோன்றாது மறையும் என்க தெரிய எனற்பாலது தெரிநது எனத் திரிநது நின்றது

178 உழுகின்ற கொல்லையிலே பெரிய கட்டையைச் சோநது நின்ற புல உழவா உழுகிற கலப்பைக்குப் பெயராது , அதுபோல வல்லமையில்லாத மெலிந்தவரேயாயினும் அறிவு ஆற்றல்களால் வனமையுடையவர்களைச் சோநதவாமேல பகைவருடைய கோபமானது செல்லாது என்க.

‘புனதது இருங்குற்றி’ என்க ‘செல்லாவாம செறநரா சினம்’ எனபதற்கு ‘சததுருக்கள படை செய்ய மாட்டார்கள், அவர்களை வெல்லப்போகாது’ எனபது ஒரு பழையவுரை

179 நிலத்தினது நனமையினாலே வளநாத நெல்லைப் போலத் தாம் தாம் சேரும் குலத்தினது நனமையினாலே சான்ற வாகளாக ஆகின்றார்கள் நன்றாய் ஒடுகிற கப்பலை ஒரு சமூக காற்று வந்து கெடுத்தாற்போலத் தீய சோகைக் யுண்டானால் நல்ல குணமும் கெடும் என்க நல்ல காற்றினாலே நலவழியில் நன்றாயோடுங் கப்பலும் தீவளியால் திசை தடுமாறிச் சிதைதல இயலாதலபற்றி, நலவினஞ் சோநத் வழியும் தீயினத்தின் ஒருவுதல் ஆவசியகமெனபதாயிற்று இதனை ‘ஊதியப்’ எனபது ஒருவாக் குப பேதையா கேண்மை ஒர் இவிடல்’ எனனுங் குறளால் அறிக

180 மனத்திலே குற்றமில்லாதவரா யிருந்தாலும் தாம் சோநத் தீய இனத்தின் கூட்டுறவாலே ஒருவா இகழப்படுவா எவ்வாறெனில், காடழிக்கப்பட்ட கொல்லையானது தீப்பற்றிய காலத்து ஆண்டிள்ள நல்ல பரிமனமுள்ள சந்தனமும் வேங்கையும் சோநது வேமாறுபோல என்க ‘மனத்தான்’ எனபது உருபு மயக்கம் மனத்தாலும் என்று பொருள் கொள்ளலுமாம் எறி புனம், வெட்டிச் சுட்ட கொல்லை (புறம் 231) குறிஞ்சி நிலத்துக் குறவா தீனை விதைத்தற்குத் தரிசாய்க் கிடந்த காடுகளை வெட்டிச் சுடுதல் மரபு. ‘தொடுத்தோற கானவன குடுறு வியன்புனம்’ எனபது அகம் 368 கீழ்ப்பாடலில் மெல்லியா துணைவலி பெற்ற ராயினுந் தீயினஞ் சோநதாற் கெடுவெனென்றா, இப்பாடலில் இறப்பச் சிறந்தாரும் அவ்வினஞ் சேரக் கெடுவெனென்று கூறினா

- (19) 'பெருமை'யாவது குல ஒழுக்கத்தினாலும் கலவி யொழுகத்தினாலும் தனையும் தருமமும் உடைமையினாலும் தீவருவந்தடுத்த காலத்தும் தம் நற்குணங்களைக் கைவிடாமையினாலும் பெருமையுடையரது இயல்பு நலவினஞ் சேர்ந்ததாகக்கே இப்பெருமை சித்தித்தலின் இஃது அதன் பின்வைக்கப்பட்டது

181 ஒருவாக்கு ஒன்றைத் தானங் கொடுக்கவோ கூட வில்லை யெனவனமும் நீங்கி நெடுங்கால மாகிவிட்டது, அந்ஞால முன்பு ஆசையுடனிருந்த மகளிரா இப்போது நினைக்கின்றார்களில்லை அப்படியிருக்க, ஆசை வைத்து ஸம்ஸாரத்தில இருந்து வாழக்கடவோம் எனனும் ஆசையினை விட்டொழித்துத் துறந்து போவதே நமக்குச் சிறந்த பொருளாவது போலும் - ஒப்பில் போலி (தொல் சொல் சூ 278) இப்பாடல் நெஞ்சினை நோக்கிக் கூறியதாக எழுந்தது

182 இந்தச் சமசார வாழ்க்கையிலே நின்று இன்பமுற்றோமெனனும், இப்பிறப்பிலே எல்லாப் பொருளையும் போகுகளையும் பூரணமாக அடைந்தோமெனனும் நினைத்து ஐசவரியத்தை மெய்யெனது நமப்பி பிறகு தமக்கு வருகிற துக்கத்தை விசாரியாமல் மறந்து காலங்கழிப்பா அறிவில்லாதவா அந்த ஸம்ஸார வாழ்க்கை இருந்தாற்போல விருந்து கெடும் எனற்றிந்த ஞானிகள் சுகதுக்கம் இரண்டற்கும் ஒருபடியாக இருந்து, துக்கம் வருங்காலத்து வருந்தா எனக் ஏழுறுதல் - இன்புறுதல், மயங்குதலுமாம் பொச்சாததல் - மறத்தல்

183 மறுமைக்கு உறுதியாகிய தாமங்களை மயக்கமில்லாமற் செய்து, நரகத்தில் விழாதவாறு நீங்கள் அறிவுடையவர்களாய வாழுங்கோள் நீங்கள் நின்றவிடத்தில் நிற்கும்போதுதானே பொருள்கள் நிறம் மாறுகின்றன அஃதேயன்றி ஒரு காரணமுமின்றிப் பல புதிதாகவும் உண்டாகின்றன அதை நீங்கள் காண லீராக எனக் மறுமைக்கு வித்து ஆவது அறம் அது வீட்டுவகிற சென்று முனைத்து இவனுக்குப் பயன்படுதலால் சிறுமைப்படல், சிறியோர் தனமையைப் பொருந்தல் என்றலும், சிறறினஞ்சேரல் என்றலும் ஆம்

184 மழை பெய்யாத காலத்தும், நடுவே யூறுகின்ற நீரை யுடைய மணற்கேணி தன்னிடத்திலுள்ள தண்ணீரை இறைத்துக் கொண்டபோய் ஓர் ஊராரொலலாரும் உண்டாலும், அவர்களுக்கு நீர் கொடுக்கவல்லதாகும் என்று பெரியோர் கூறுவர் தரித்திரம் வந்த காலத்தும் பெரியோர் ஏற்பாடுக்கு இலலை மெனனாமல் சுபாவமாகக் கொடுக்கிறவாறு போலச் செல்வமுற்ற காலத்தும் சிறியோர் மகிழ்ச்சியுடன் கொடார் எனக் கூறுவது கண்ணு மெனனும் பாடம்

உறைத்தல் - மழை துளித்தல் மழையில்லாக காலத்து மணற்கேணி பல ஊற்றுக் கண்களால் நீர் சரவாமற் போனாலும் நடுவிலுள்ள ஓர் ஊற்றுக்கண்ணால் சரத்தல்பற்றி நடுவேயூறு கின்ற எனப்பட்டது மறையார் எனப்பா பெரியோரின வேறான சிறியோர் 'பெரியோர்' எனப்பதில் ஓர் விசுதி அப்பெரி யோரின அருமை குறித்து ஒருமைக்கண் வந்தது, மறையார் எனப்பதில் ஆர்விசுதி அத்தகையார் பலர் எனப்பது குறித்துப் பன்மைக்கண் வந்தது மணற்கேணி போலப் பெரியோர்க்கு ஈதலும் சிறியோர்க்கு ஈயாது தாழ்த்தலும் இயல்பென்பதாலும் பெற்றும்

185 மிக்க நீரைக் கொடுத்து உலகத்து மக்களையெல்லாம் ஊட்டின ஆறு தண்ணீரிலலாமற் போனவிடத்தும் அந்த ஆறு நிலே கலலுகிற அவயூற்றிலே நீர் ஊறுவதுபோல, பெரியோர் கள் தம் ஐசுவரியத்தைப் பலருக்கும் கொடுத்து வறுமையடைந்து வாடியவிடத்தும், தங்களுக்கான மாத்நிரம் செய்யத்தக்க கடமை களைச் செய்து சில பேருக்காவது கொடுப்பாரெனக் கலலூற்று, வினைத்தொகை கலலூற்றுழி என்றும் பாடம்

186 பெரிய மலையையுடைய நாடனே! பெரியவார்களிடத் திலே உண்டாகிய குற்றம் வெளிய எருதினமேல போடப்பட்ட ரூபிபோல வெளிப்பட்ட தெரியும் பெரிய இடத்தைக் கொண் டதோடொத்த குற்றத்தைச் சிறியோர் செய்தாராயினும் அச் சிறியோரிடத்திலே அந்தக் குற்றம் தெரியாது மறையும் எனக். நரை, இடபம் தோன்றக் கெடும், ஆகாரவீற்று அக்ஷிணைப் பனமை முற்றுமுன வலியுயல்பாயிற்று ஒன்றானும், சிறிதும்: 'தோன்றக்கெடும்' என்றும் பாடம்

187 பொருந்திய சிறுமைக் குணத்தை உடையராய பண்பில்லாதாரிடத்திற் கலந்து உறவுகொண்ட நாளெல்லாம துன்பமேயாகும். நெறியல்லாதவற்றை வினையாடுமிடத்தும் வேண்டாத நல்ல அறிவினை விரும்பும்வார்களிடத்துப் பகையுண்டாயிருந்தாலும் பெருமையுண்டாகும் எனக் அசைதல், தளர்தல் சண்டு நெறியிறறனாதலை உணர்த்திற்று செல்வக் கடுங்கோ ஆழியாதன “நகையினும் பொய்யா வாய்மையான” என்று புகழ்ப்படுத்தலும் சண்டு நோக்கத்தக்கது (பதிற் 70)

188 மெததென்ற இயல்பையுடைய நல்லாரிடத்து மெததெனவே ஒழுக அது கடந்து பகைவரிடத்திலே யமதுதனும் அஞ்சத்தக்க பலத்தினைச் செய்க முழுதும் கபடமாயிருக்கிற வரிடத்துக் கபடமாகவே ஒழுக எல்லா நன்மைக் குணமும் உடையாரிடத்து நன்மையை விட்டு விலகாது ஒழுக, எனக் மெனமை, உட்குடைமை, சலம் என்ற இடங்களில் ஆய்விடல என்னும் தொடரைத் தனித்தனியே பெய்து முடிக்க மெல்லியல் நல்லாருள் என்னும் பாடத்திற்கு மெல்லிய இயல்பும் நற்குணமுமுடைய ஸ்திரீகளிடத்தில என்ற பொருள் கூறுக சலவா - பொய்யருமாய்

189 பரிசுத்தமான மனமுடையவா தன்னைக் கடியவனாகப் பண்ணி, ஒருவன் மிகவும் கொடிய கோடகளைச் சொல்ல வேறு படுத்தி விட்டாலும், தம் மனத்திலே வேறுபாடு சிறிதுமில்லாமல், உறுதியான மனமுடையவர்களாய், அசையாமல் நின்று எளிகிற விளக்கினுள்ளே யிருக்கிற சுடாபோலே தங்கள் குணம் சலியா எனக்

கடுக்குதல், அச்சுறுத்தலுமாய் துளக்கமில்லா விளக்கின் சுடா போலத் தூயவருடைய மனம் சலியாதென்பது கருத்து

190 முற்பட உண்ணும் உணவினை நாடொறும் தருமம் செய்து, அதனால் வருகிற பயனைப் பெரியார் உண்பா அப்படி உண்ட பயனானது காமம் வெகுளி மயக்கங்களாகிய மூன்று குற்றங்களையும் கெடுத்தது தாம் பிறக்கிற பிறப்பெல்லாவற்றான னும் அமமலங்களினின்றும் தம்மை நீக்கிவிடும எனக் பிறறுறு துத் துறநல், விருந்தோம்பி மிச்சில் மிசைதலுமாய்

(20) 'தாளாண்மை'யாவது இடைவிடாத மெய் முயற்சியை ஆளுநர் தன்மை அதனை ஆள், பொருளும் பெருமையும் உறவும் உண்டாமாதலாலும் பெருமையுடையதாகக்கே இகிது அமையுமா தலாலும் இகிது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

191 தண்ணீரை மிகுதியாகக் கொள்ளாத குளத்தின் கீழுள்ள பயிரைப்போல, உறவினா கொடுப்பதனைஉண்டு இருப்போர் பின்பு அந்த உறவின முறையா நிலலாதபோது இறந்து படுவா வாளைக் கையிலேந்திச் சுழற்றிக்கொண்டு கூத்தாடுகின்ற கூத்தியின் கண்கள்போல இடைவிடாமல் எநநாளும் ஊக்கமாயிருக்கின்றவாக்களுக்கு ஒரு காலத்திலும் பொருள் வருவாய் தவறுவதில்லையெனக் குளத்து நீர் வற்றியபோது பயிர்கள் சாத்தலைக் கூறின் முகத்தால் புடவன் வேற்றுக் குளங்களுக்குச் சென்று உயிர்வாழ்தலையும் கூறி, நட்பாரை நம்பித் தாம் மடிந்திருத்தல் அரசாக்கு மிக்க இழக்கினைத்தரும் என்று கூறினாருமாயிற்று 'வாளமலையாடும்' என்னுமிடத்து "வாளை எடுத்து நின்று ஆடுங்கூத்து" என்று சிலப அருமபத் பொருள் கூறியவதனால் 'வாளாடுகூத்து' என்பதற்கு வாளைக் கையிலேந்திச் சுழற்றிக்கொண்டு கூத்தாடுதல் எனக் 'மீளாது பெற்ற விறற்கழலோன் வாளாட்டின வாளாடு கூத்திவந் தாடினான்' என்று பயின்று வருதலால், கூத்தியருள் வாளாடு கூத்தியரென்பாரா ஒரு சாரராபோலும்

192 அசைந்து ஆடுகிற கொம்பாய வழியருகே நின்றது கூடப் பெரிதாய்வாரம் முற்றியவுடனே யானையைக் கட்டுகிற தற்கு உதவும் ஒரு தறியாகும் ஒருவன் முயற்சியினாலே தன்னைக் குறைவில்லாமற் செயது கொள்வானானால் அவன் செலவ் முடையவனாதலும் அவ்வாறேதான் எனக்

193 வலிமிகக் புலி தனக்கு இரையாகிய மாமிசம் கிடாதபோது ஒருநாளேக்குச் சிறிய தேரையைப் பிடித்தும் தின்று கிடக்கும் அறிவினாலே செயத் உத்தியோகம் பலிக்கவில்லையென்று மனம் சலிக்க வேண்டாம் இடைவிடாமல் முயலுகின்ற ஒழுகத்தினாலே மேலான தொழில்களும் கைகூடும் என்க காற்றொழில் - உத்தியோகம் சிறு தொழிலும் ஆம் கை, ஒழுகம்

194 தன்னுடைய முயற்சி ஒருகாலத்தப பலித்ததில்லை யாயினும் அதனை ஒருவழியாக முயன்று முடித்துத் தனராமல நிற்பது ஒருவனுக்குச் சாமாததியமாகும் முயன்ற காரியமெல்லாம் பலிகுமுாயின், மகளிராகளுங்கூடச் செல்வமுடையவர்கள் ஆவாரன்றோ என்க

கண்டல, முள்ளி, முள்ளியைக் கடலைகள் சிதைக்கின்ற குளிராத கழிக்ககரையையுடைய நாடென என்றது வலியையில வாத 'முள்ளிச்செடியை மோதி அழிப்பது வலிய அலைக்குப் பெருமையிலலாதவாறு போல எளிய காரியங்களைச் செய்து முடித்தல் லெய்யோரூபுகளது எனப்பது தொகை மொழியின் பொருள் புருஷா வாழ்வது ஆணமையிலலை என்று பொருள்பட்டி நின்ற மையால், தொழிலபற்றி, பற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது ஓநாரம், எதிர்மறை கண்டல, தாழையும் ஆம்

195 இவா நல்ல குலம் எனவும் இவா தீயகுலம் என்றும் சொல்வதுமாததிரமே யல்லாமல், அதில் ஒரு பயனுமில்லை பழைய சிறப்பினையுடைய சுத்தமான பொருளால் மாததிரமே அல்ல, தவம் கலவி முயற்சி என்ற இவற்றாலும் ஒருவருக்குக் குலம் மேலாகக் கூறப்படும் என்க பொருட்குத் தொல் சிறப்பாவது, நடுவண்து எய்த இருதலையும் எய்தலாம் ஒன்பொருளாவது அறத்தினால் ஈட்டப்பெற்றதும் துக்காக்கு ஈயப்படுவதுமாகியது ஒன்றோ, எனபதனை எண்ணிடைச் சொல்லாக்கி, பொருளும், தவமும், கலவியும், முயற்சியும் ஒன்றுசேரக் குலமும் எனலுமாக எல்லாவற்றிற்கும் முயற்சி வேண்டும் எனப்பது ஒரு பழைய உரை

196 தாங்கள் ஒருதின் காரியம் முடியுமளவும் தங்கள் அறிவினை வெளிப்படாமல் அடக்கிக்கொண்டு, அறநினைத்த காரியத்தைப் பிறா அறிய வெளியிடா அறிவடையவர்கள் பிறா நினைத்த நினைவை அவர்களுடைய காரியங்களைப் பார்த்தே ஆராய்ந்து அறியும் துடப் புத்தியுடையா குறிப்பிலே உலகம் தங்கிறதென்க அறிவு, ஊக்கம், உறுப்பு எனப்பன அவ்வவற்றைச் செய்யப்படும் காரியங்களை உணர்த்தின் ஊக்கமுரையா எனபதற்குத் தம் வலிமிகுதியை எடுத்துச் சொல்லா என்றலுமாக ஊக்கம் உறுப்பினால் ஆராய்தல் எனபதற்கு வலிமிகுதியைக் கண் தோள் மாபு

முதலிய உறுப்புகளால் ஆராய்தல் என்று உரைப்பினும் அமையும. ஊக்கம் வலியிருதியென்று பொருள்படலே “ஊக்கமுடையான ஒக்கம்” என்றும் குறள உரையிற் காண்க

அமைச்சரின இலக்கணங் கூறுமிடத்து அவர் “பகைவா சூழ்வனவற்றைத் தாமறிந்து அழித்து, அவர் அறிந்து அழியாதன தாம் சூழ்வா” என்ற பரிமேலழகர் விசேடவுரை நினைக்கத்தக்கது

197 கறையானால் தினனப்பட்ட ஆலமரத்தை அதிலே பிறந்த அதன் வீழ் ஊன்று கோலாகத் தாங்குகிறபோல், தன்னுடைய பிதாவுக்கு ஒரு குற்றம் தோன்றினவிடத்து மைந்தனானவன் பாதுகாக்க அது கெடும எனக் குதலைமை, தளர்ச்சி

198 யானையினுடைய புகாமுகத்தைப்பிளந்து புண்படுகும் கூடிய நகங்களையும் வலிய முயற்சியினையுமுடைய சிங்கத்தை ஒத்த வலிமையுடையவர்கள் தாம் செய்கின்ற உத்தியோகத்திற்கு அழிவு வந்து வீட்டிலே யிருக்கத்தக்க கெடுவதாலும், தானாக் கெடத்தக்க காரியங்களைச் செய்வாரோ? செய்யா எனக் இவ்விருக்க என்றபாலது இவ்விருந்து எனக் திரிந்து நின்றது தலை வருதல். முடிவடைதல் ‘தலைப்போகனமையின்’ என்பது புறம் (223) நோன்றான், வலிய காலுமாம் “ஆளி, யுயாறுதல் யானைப் புகாமுகத்து ஒற்றி, வெண்கோடு புய்க்கும்” என்று பயிலுதல் உண்மையால், அரிமா யானையை அடித்தலை அறிக (அகம் 252)

199. இளிய கரும்பிலே பிறந்து, திரண்ட அடியையுடைய குதிரையின் பிடரிமயிர்போலும் அதன் பூவானது தேனோடு கூடிய வாசனையை இழந்தாற்போல் மிக உயர்ந்த குலத்திற பிறந்ததனால் என்ன பயனுண்டாம்? தன்னுடைய பெயரை நிலை நிறுத்தும் மிக்க ஆண்மையிலலாவிட்டால் எனக் பெயர் பொறிக்கும் பேராண்மையாவது நடுகலிடத்துப் பெயரும் பீடம் எழுதி, பீலி சூட்டிப் பூசிக்கப் பெறுதல் இமயத்திலு புலியுங் கயலும், விலலும் பொறித்தல் போன்றதுமாம் பெயர் பொறித்தற்கு ஏதுவான ஆண்மை எனக்

200 பெரிய செல்வத்தையுடைய முதத்தரையா என்பாரை மிகவும் சந்தோஷத்துடனே கொடுக்கிற கறியோடு கூடிய

சோறதை முயற்சியிலலாத சுயவாகன விருமபிப புசிபபா தாம மிக விருமபிச செய்யும் உத்தியோகத்தினாலே வந்த புல்லரிசிக கூழும் மேலோருக்கு அமிருதமாக இருக்கும் அவர்கள் கருனைச் சோறு என்ற பெயரையும் கேட்டறியார என்க

முத்தரைபா என்ற பெயருடையா இந்நூல் செயதா காலத்து விளங்கிய சிறைசா வகுப்பின ரெனப் “தமயில இருந்து தமது பாதது உண்டறறால் அம்மா அறிவை முயக்கு” எனனுய குறளோடு இப்பாடலை ஒப்பிடுக

2 ‘நட்பிய’லாவது அரசாக்கு அறம் பொருள் இனபய என்னுய மூன்றற்கும் துணையாகிய நட்பினரது திறன் கூறும் இயலாம் அரசாக்கு இன்றியமையாதனவான அவகம் ஆறனுள் நட்பு ஒன்றாதலாலும் அஃதிலவழி அரசன் நீதி செலலாதாத்லா லும், இவவியல் வேண்டப்பட்டது அரசனது அவகம் ஆறவன் “படைகுடி கூழ அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறம்” இவவியலுள் உறவினரைத் தழுவுதலும், நட்பினரைச் சோதித்தறிந்து நட டலும், நடட்பின் ஒருகாலத்து அறியாமையால் அவர் செய்த பிழையைப் பொறுத்துக் கோடலும், தீயநட்பினரை ஒருவுதலு மாகிய உபாயங்கள் கூறப்படும் அவற்றான்,

(21) ‘சுற்றந்தழா’லாவது, அரசன் தன் கிளைஞரைத் தன்னின் நீங்காமல் அணைத்தல் மந்திராசுற்றமும அடங்குதற்குப் பொதுப்படச் சுற்றமென்றா ‘திரியாச சுற்றமொடு முழுது சேணவிளங்கி நடுக்கினறி நிலியா’ (புறம் 2) என்று அரசா ஒம்படுத்திக் கூறப்படுதலின், இச்சுற்றமும ஒருதலை யாகத் தழுவுறபாலதாம் தாளாண்மையுடைய அரசாக்கே இது கூடுமாதலின் இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

“பகைவா கையா ஸடிபட்டுவந்தடைநதவாக்களையும், கருப்புக் காலங்களிலே உண்ண உடுக்க இல்லாமல் வந்தடைநதவாக்களையும் கைவிடாது, அவர்கள் துக்கத்தைப் பரிகரித்தலும் தம்முடைய உறவின முறையார்களும், கிளையிலுள்ளார்களும் தீங்குற்ற காலத்து, அத்தீங்கு தமக்கு வந்ததுபோல எண்ணிப் பரிகரித்து வருதலும் ஆம்” என்பது ஒரு பழைய உரை

201 கருப்ப முற்பத்தியான காலத்திலே மசககை என்ற நோவும் பிறகு கருப்பத்தைச் சுமந்திருக்கிற வருத்தமும் பிள்ளையைப் பெறுகிறபோதுள்ள நோவும் இவை முதலான துக்கங்களும மடியிலே கிடக்கிற பிள்ளையைக் கண்டவுடனே தாய் மறந்ததுபோலத் தான தனியாயிருந்து தளர்ந்த துக்கமெல்லாம் கேட்காம விசாரிக்கிற தன்னுடைய சுற்றத்தாரைக் காணவே கெட்டுப்போ மென்க.

வயா, வேட்கைப் பெருக்கம், அலிதாவது “கருப்பத்தாங்கி வருத்தமுற்று, துக்கரப்பமும் பொருண்மேற் செல்லும் வேட்கை” எனப் பாநச (தொல் சொல் கு, 371) கவான - பக்கமுபாம அசைதல் - தங்கியிருத்தல், தளர்த்தலுமாம் ஈன்ற அக்கால் என பது ஈன்றக்கால் என அகரம் தொகுத்தது செய்யுள் விகாரம்

202 வெயில மிகவும் கடுமையாய்க் காய்கிறபோது மரமானது அந்த வெயிலையெல்லாம் தான மேலே பொறுத்தது கொண்டு, தன்னண்டையிலே வந்தவாக்குக்கெல்லாம் ஒருபடியாக நிழலைக் கொடுத்து அவாக்குடைய தாபத்தைப் போக்கியும், பழுத்த மரம் பலருக்கும் அதுபலமாவதுபோலத் தன்னுடைய திரவியங்களைப் பலரும் அனுபவிக்கப் பண்ணி, அவர்கள் வருத்தத்தை நீக்கித் தான வருந்தி வாழ்கின்றதே நல்ல முயற்சியை உடைய புருஷனுக்கு லக்ஷணமானது என்க அழல், சூரியவுலக ணம் ‘அழன்மேயந் துண்ட நிழன்மாயியவு’ எனப்பது அகம் 395 நேரோத்தல் - ஒருபடியாக எல்லாருக்கு மொத்தல்

203 ஒன்றன்மேலொன்றாக அடுக்கிய பக்கமலையையுடைய ஈட்டனே! தம்மைச் சோந்தவரைப் பெரியோர் தாங்கமாட்டோம் எனறார்கள் அலிதென்போலவெனில் மேனமேலும் கனத்த காய்களைப் பலவாக்க காயத்தாலும் தன் காயைப் பொறுக்கமாட்டாத கொம்பில்லாதவாறு போல என்க எடுத்தல், நிலையினை நும் உயர்த்துதல் எடுக்கலம் எனப்பது எடு என்ற பகுதியும் கு என்ற சாரியையும் பெற்று எடுக்கு என்றாகி, பின்பு எதிர்மறை இடைநிலை அல்லும், தன்மைப் பன்மை விசுதி அம்மும் பெற்று உதாரங்கெட்டு அகரமேறி முடிந்தது யாம் எடுக்கமாட்டோம் என பது பொருள் வனகாய் எனப்பதில், வன்மை பெருமையையும்

கனதையும் உணரத்திறு தமசோநதாரா என்ற பாலது தன் சோநதாரா என்று ஒருமைப் பன்மை மயங்குமாய் வந்தது பெருமையானது அடுக்கிய பல மலைக் கற்களைத் தன் சிகரத்து ஏற்றி வைத்துக் கொண்டிருந்ததில் போலத் தன் சுற்றத்தை உயர்த்துதல் பெரியோர்க்கு அழகென்பது தொகைமொழி “தொகைமொழி எனினும் சுருக்கமெனினும் ஒக்கும்” (வீர அலங் 11)

204 உலகத்தாரா அறிய முடிய நடபுககொண்டாலும், சிறியவர்களுடைய நடபுச் சிலநானொழிய நிலலா, தளாச்சியிலலாதாருடனே கொண்ட நடபானது தாம் கொண்ட தவமாகிய நெறிகளோரிடையூறு வருங்காலத்தும் அதற்குத் தளராமல் நிற்கிற பெரியோர் நிலைபோல் நிலைக்கொடாமல் நிற்கும் எனக் ஒலகுதல் - தளாதல் நட்பு நிலலாவாய்ச் சிலகாலமே நிற்கும் எனலுமாய் இது தழுவக்கூடாத நட்பினரை விலக்க வேண்டுமென்றும் தழுவக்கூடிய நட்பினரை அணைத்தல் வேண்டுமென்றும் கூறிய முகத்தால் பெரியோருடன் கொண்ட நட்பு நன்னெறியில் உயக்குமென்று குறிப்பித்தாராயிற்று

205 இவா நல்லவா இவா பொல்லாதவா, இவா எம்மைச் சோந்தவா இவா அன்னியா என்று சொல்லப்பட்ட பேச்சுச் சிறிதும் இல்லாதவராகும் இயல்புடையையினாலே, தளாந்தாரா துன்பங்களை ஆராய்ந்து, அவரைச் சென்று கிட்டி அந்தத் துன்பங்களை நீக்குவாரா யாவாசில ருண்டோ, அவா எல்லார்க்கும் பெரியவா ஆதற்கு உரியாரா எனக் நல்லோர் தீயோர் என்ற வேற்றுமைஇன்றி இடா உற்றுழி உதவுக் எனப்பதாயிற்று சிறறினத்தாரா கேண்மை தீப்பயன் தருமென்று கீழ்ப்பாடல்களிலெல்லாங் கூறிவந்த ஆசிரியா இப்போது நல்லாரா பொல்லாரா யாவரையும் ஒருபடிபாக்கக் கூறுகி இடாநீக்கக் என்றது எனையோவெனின், இறப்பச்சிறந்தானை ஓர் இறைவன் தீயினத்தாலே தீங்குறலும் நல்லினத்தாலே நலனுறலும் இல்லையத் தன் பெருவலியின் முன்னே மறையாரா பெருமையை, விளக்குமுன் இருள்போல மாயவிகக் வலலன் என்பதை உணரத்தற்கெனக் அஃது இலங்கையா வேந்தனான இரா வண்ண போரிலே தன் சேனை முழுவதும்படத் தனியொரு அகப்பட்டகாலத்து, அவனது நிலைமையை நோக்கிய இராமன் அவனை

வதைப்பதைவிட்டு 'நீ இன்றுபோய் நாளை நின் சேனையோடு வா' என விடுத்த உதவியதுபோலும் ஊராண்மையாகும் துன்பநுடைப்பார யார என்பது உம பாடம் இன்னா என்பது இனிமையென்னும் பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புமுற்ற இக்கையா என்று பொருள்படும் இனையா என்பது சண்டி இன்னாரின் வேரூட தீயா என்று பொருள்பட்டு நின்றது

206 பொன்னின் கலத்திலே புலிக்கத்தைப் போலே வெள்ளையான சோறறை மிகவிட்டு, சாக்கரையும் போகட்டுப் பாலும் வார்த்து அன்னியா உண்பிக்க அவா கையிலே மனங் கைத்து உண்டலினும், உப்பிலவாத புலவரிசிக் கூழைத் தன் உயிர்போலுமிருக்கிற சுற்றத்தாரா பக்கலிலே எந்தக் கலத்தில வார்த்துச் சிறிதளவு குடித்தாலும் மனம் திருப்தியடையும் என்க

அமரார தம் மனத்தே கைக்கத் தாம் உண்டலினும் என்றும், அமரார கைத்தாகிய புழுக்கலை உண்டலினும் என்றும் கூறலுமாம் முன்னையதில் கைத்து என்பது எச்சத் திரிபு பெய்தல் - மிகச் சொரிதல் பொற்கலத்திற்கு மறுதலையாய எக்கலத்தானும் என்ற துணையால், கலம் யாதுமின்றிக் கையே கலமாகக் கூழை உறிஞ்சிக் குடித்தாலும் என்றும் கொள்க புழுக்கல் - புழுக்கிய உணவு புலியுக்கி போன்ற புழுக்கல் ஆவது - பிடித்தால் அடங்கி, விட்டால் வெவ்வாறாகும் அன்னம் என்பது ஒரு பழைய உரை இத்தகைய அன்னத்தைச் சாக்கரையும் பாலும் கூட்டி யுண்ணும் உணவின் சிறப்பினையும், மிகக் நீரை யூற்றித் தளரக் காய்ச்சிய கூழை உப்பும இன்றி உண்ணும் உணவின் இழிவையும் விளக்கினா புறக்கைக்கு 'தயங்குநீத் தண்புறக்கை' 'நெடுநீர்ப்புறக்கை' எனலும் அடைகன கொடுக்கப்படுதல் காண்க (நால 210, புறம் 64)

207. காலத்தாலே உபசாரத்தோடு, இட்டாலும், பகைவா வீட்டிலே இட்ட இனிய கறிச்சோறு வேம்புபோலவிற்கும அநதி வேளையிலே உறவின முறையா ருசியற்ற இலக்கறியை இட்டாலும் அவரிடத்திலே அது ருசியாயிருக்குமெனக் நாள்வாய், விடியற்காலையில் வெங்கருளை - குடான கறியுணவு எனலுமாம் வேளாண்மை வெங்கருளை, ஒப்புரவு செய்து இட்ட விரும்பத்தக்க கறிச்சோறு எனலுமாம்

208 கருமானுடைய செழுமட்டியைப் போல வெறுப் பில்லாமல தினந்தோறும் நன்மை போலவும் ஹிதம்போலவும் சொல்லிப் பதம்பண்ணி உண்கின்ற சில உறவினா நெருப்பிலே இருமபைப் போகட்டுத் தான்மாதிரித் திருமபி வருகிற குறடி போலக் கைவிட்டுப் போவானென, அக்கருமானுடைய உலையானிக் கோலைப்போலத் தம் உறவினமுறையா எரிகிற நெருப்பி லேயும் முழுகும்வரே நட்பினா என்று சொல்லத் தக்கரா எனக்

கொட்டியுண்டலாவது தானம் போட்டு உண்டல், அஃது பீரபுகளுக்கே இச்சுகம் பேசி வயிறு வளாததல் “இச்சை பல சொல்லி இடித்து உண்கை” என்றா பிறரும் கொட்டித் தல - தானம் போடல் என்னும்பொருட்டாதலால் ‘கொட்டி அளந்தறி யாப் பாடலும்’ (திரிக 57) எனபதனால் அறிவு பதம்பண்ணும் தொழிலையுடைய செழுமட்டிக்கு வஞ்சகா உவமை கூறப்பட்டா. சுற்றத்தாரா துன்புறம்போது தாமும் துன்புறத்தலே சுற்றத்தருவது விலகிக் கண மென்றாராயிற்று தம் உயிர்த்தொழுவன வேளபாரி மூவேந்தர்களாலும் வஞ்சித்துக் கொல்லப் பெற்றபோது கபிலா பிரிவாற்றாது வடக்கிருந்து உயிர்துறந்த புறப்பாட்டு வரலாறு ஈண்டு சிந்திக்கத்தக்கது.

209 நல்ல வாசனையை யுடைத்தா யிருக்கிற பூவினாலே கட்டப்பட்ட குளிர்த் மாலையையுடைய பெண்ணே! ஒரு நட் பினருக்கு ஒரு நட்பினா இறக்குமளவும் இம்மையில் அவர்களு டனே இன்புறுவன வறறிலே இன்புற்றெழுந்து அவா துன்புறுவன வறறிலே தாமும் துன்புறுது போலால் அவருக்கு மறு மையிலே செய்யும் உதவிதான் யாதொன்றுண்டு எனக்

அரசாக்கு ‘துணைநலம் ஆக்கத்தருஉம்’ என்றபடி நட்பின் ரால் எய்தற்பாலன அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன் றுமே யாதலாலும், அவை இம்மையிலேயே எய்துவன வாதலா லும் நட்பாக்கு ஒரு நட்பா மறுமையிற் செய்வது ஒன்று மில்லை என்றா

210. தம்பால் விருப்பிலலாதா மனையிலே வேறுயிருந்து உண்ணுகின்ற காட்டுப் பூனைக் கண்போன்ற ஒளியும் ஸுகோஷ

ஊழமான கறியுணவும் வேம்புபோலே கைகரும் தன்னைத் தான் விரும்புவது போன்ற விருப்பமுடைய சுற்றத்தாரா மனை யில் தளர்ப்பத தளும்ப நீர் கூட்டி அட்ட பழைய குளிரந்த கூழும் வலியு அளவும் சென்று இனிக்கும் அமிரதமாகும் எனக் வேறு இருந்து உண்டலாவது “வாயாரா பெருநகை வைத்தலும்” நகாது மனம் வேறுபட்டு உண்டல் வெருக்குக்கண் ஒளியுடைத் தென்பது “வெருகிரு னோக்கி யன்ன கதிராவியு .” எனலும் அகப்பாட்டானுணாக (73) புற்கை, மிக்க நீர் கூட்டி யடப் பட்ட கூழ் எனபது கீழ் 206 ஆம் பாடலினும் கூறப்பட்டது காண்க தயங்குதல், அசைதல் என்றும் எனபோடு இடையதற்குக் காரணமாகிய அமிழ்தம் என்றும் என்பு, உடம்பு (குறள 74)

(22) “நடபாராயதலாவது ஒருவருடைய பல குணங்களையும் ஆராயாமல் விரைந்து நட்புக் கொண்டவா பின்பு அவா பால ஒரு குற்றங் கண்டவிடத்து நடபுவிடுதல், “விலங் கிற்கும் வினனல் அரிது” எனறபடி இழிவாதலால் நட்புக் கொள்ளுமிடத்துக் குடிப்பிறப்பும் ஒழுக்கமும் குணமும் நன்மையும் வாயமையும் பழுதுசெய்யாத தன் மையுமாகிய இவைகளை நன்றாக ஆராயந்து நட்புச் செய் தலாம் கீழ்திகாரத்திற் கூறிய சுற்றத்தார்போல நல்ல நட்பினரும் அரசாக்கு அறம் பொருள் இன்பங்களுக்குத் துணையாக இருத்தலின், இது சுற்றத்தாலின் பின் வைக் கப்பட்டது

211 நட்புக் கோடலின் கருத்தினை உணராதும், கல்வி கற்றும் அறிந்தவர்களுடைய நட்பு, கருமபின் குருத்திலிருந்து அடிவரையில் தினுறற்போல நாளுக்கு நாள் ருசி யதிகரித்துக் கொண்டேவரும் இனிமைக் குணமில்லாதவருடைய நட்பானது அக்கருமபின் அடியிலிருந்து குருத்திற்கு நேரே தின்று கொண்டு போனதுபோல நாளுக்கு நாள் ரஸம் குறைந்து கொண்டே வரும் எனக்

நட்புக் கோடலின் கருத்தினை யுணரலாவது, ‘நருதற் பொருடடன்று நட்டல் மிகுதிக்கண் மேற்சென றிடித்தற்

‘பொருட்டு’ என்று உணாதல் கற்றறிந்தாரின கருத்தினை அறிந்து அவரோடு கொண்ட கேண்மை யெனினும் பொருநதும்.

212 பொன்னைக் கொழித்து அருவி விழுவதனாலே பக்ஷிகளெல்லாம் பறந்தோடுகின்ற பூக்களையுடைய மலைநாட்டே! நல்ல குடிப்பிறப்பைக் கருதி, ‘இவா நடுவே வேறாசாதவா’ என்று ஒரு பக்ஷமாந் நட்புக் கொண்டதேயல்லாது மற்றொரு பக்ஷமாகிய மனத்தினை நனகு ஆராயநதறிந்து நட்புக் கொள்ளப் பட்டதொன்று அன்று எனக்

நல்லிறப்பிறப்பு என்று கூட்டுக் மனத்தால் குடிப்பிறப்பு மனநதுயமை என்ற இருபக்கமும் ஆராயந்து அறிந்து நட்புக் கொள்ளப்பட்ட தொனறல்லாததாய், நல்லிற பிறப்பொன்றே எண்ணி, இவா இடையில் திரியாா என்று கொண்ட நட்பு நன்மை அல்லாதது ஆகும் என உரைப்பினும் ஆம் கெழு கேழ் என்றாய்ப் பொருநததலை உணாததிற்று (தொல் சொல் கு 303 நச உரையை நோக்குக) பொன்னோடு பொருநதி என்பது பொருள் மலையிடத்துப் பிறந்த அருவியானது நீரைக் கொழித்தலை விட்டு ஒரு காலத்துப் பொன்னைக் கொழித்து விழுந்து, பக்ஷிகள் அஞ்சி இரிதற்கிடத்தைப் போல் நற்குடியிற பிறந்தோரும் ஒரு காலத்து வெருவத் தக்கன செய்தல் கூடுமென்பது தொகை மொழிப் பொருள் “குடிப்பிறப்பு ஒன்றினையுங் கொண்டு நட்புக் கொள்ளாமல் அவா மனத்தினையுந் தீர ஆராயந்து நட்புக் கொள்ள வேண்டும்” என்பது ஒரு பழையவுரை அதற்கு உதாரணம் அடுத்த பாட்டிற் கூறுவா மனமறிய, மனம் அறிந்த தனாலே என்று காரணப் பொருட்டாய் வந்தது

213 யானையைப் போலே இருக்கிறவர்களுடனே கொள்கிற நட்பை விட்டு நாயைப் போலே யிருக்கிறவர்களுடைய நட்பினைக் கொள்ளக்கடவன யானை தனக்குக் கவளம் இட்டு வளாக்கிறவனையே ஒருகாலத்தில் கொலவும் நாய் தன்னை வளாக்கிறவன் எறிந்த வேல் தன் உடம்பிலே பட்டு உருவாநிற்கவும், தன் வாலைக் குழைத்து அன்பு பாராட்டிடுமெனக்

இது ஒருவரை நட்புக்கொள்ளாமிடத்து அவருடைய உயரகுடிப்பிறப்பினையும் மனந்துய்மையையும் நோக்கவேண்டுமென

அம், குடியும் குலமும் உண்டென்று நட்புக் கொள்ளாமல் அவர் மனத்தினை நன்றாய் ஆராய்ந்து மனந் துயராயிருப்பின குடியும் குலமும் இல்லையாகிலும் நட்புக்கொள்க என்றுமலித்தாராயிற்று

“பெருமையும் சிறுமையும்” எனனும தொல்காப்பியச சூத திரத்து (285) கழியச சிறிதாக உவமித்ததற்கு ‘யானை யினையவா ... வேண்டிய’ எனபதனைக் காட்டினா பேரா ‘நடபுரீஇ’ என்றுமபாடம் அறிந்தறிந்தும், நன்றாய் அறிந்தும்

214 மனத்தினாலே ஒருநாளும் நட்புக்கொள்ளாதவர் எந்நாளும் தம்மருகில் இருந்தாராகிலும், நட்பினராகார தம் நெஞ் சிலே எந்நாளும் சினேக பந்தம் உடையார தாம் கொண்ட நட பினைத் தந்நடடோர் தம்மை விட்டு அகன்று பலநாளும் தூரத்தி லுள்ளார ஆயினும் கைவிடுதலில்லை என்க

நட்புக்குப் “புணாச்சி பழகுதல் வேண்டா, உணாச்சிதான நட்பாம் கிழமைதரும்”, (குறள் 785) “தூரநொழுகிக் கண்ணுந் துணைகள் துணைகளே, சாரநொழுகிக் கண்ணுஞ் சலவா சல வுபோ” (திரு. 51) எனபன ஈண்டு சிந்திக்கத்தக்கன

215 கொம்பிற பூதத் பூபபோல மலர்நது பின் குவியாது தலை நாளிலே நட்புக்கொண்ட சந்தோஷம் போல இருக்கிறதே நட்பாகும் தோண்டிய குளத்திலே யிருக்கிற தாமரை அல்லி ஆம்பல முதலிய பூக்களைப்போல முன்னம் மலர்நது பின்பு முகு ளிதமாவதுபோலக் கண்டபோது சந்தோஷமாக நட்புக்காட்டிக் காணாதபொழுது இகழ்நது பேசுகிறவர்களைப் பெரியோர் விரும்பு வதுமில்லை நட்புக்கொள்ளுவதுமில்லை என்க

கோடு, கிளை கூம்புதல், குவிதல் வேட்டல், நட்புக் கோடல் தொடுதல், தோண்டிதல் தொட்ட எனபது தோட்ட என நீண்டது பின்னையதான கூம்புதல், இகழ்தல் என்று பொருள் பட்டது ‘உலகந் தழீஇயது ஒப்பம் மலாதலும் கூம்பலு மில்லது அறிவு’ எனனுங் குறளுரையில் இப்பாடலின் கருத்தினை உரைநடையில் மிகத்தனா பரிமே

216 கடையான அதமருடனே கொண்ட சினேகம் பாகரு மரத்துக்குத் தினம் நீருறறுவது போல எந்நாளும் பிரியஞ்

‘சொல்லி ஆகவேண்டும்; மத்திமருடனே கொண்ட சினேகம் தென்னைமரத்தைப் போலச் சிலநான் பின்னே திரிந்து ஆக வேண்டும், உததமருடனே கொண்ட சினேகம் பனைமரத்தைப் போல ஒரு நாள் கண்டு பேசியபோதே அமையும் என்க

தொன்மையுடையாராவார நதகுடியிலராயினும் மனம் தூய மையாகிய சிறப்பினை உடையாரா எண்ணரும் பெண்ணை என்றது, ஏனைக் கழுகு தெங்குகளைப் போல மக்களால் மதிக்கப்பட்டிருந்தல். எண்ணுதல் - மதித்தல் அருமை, ஈண்டு இனமைமேற்று, பனங்கிழங்கினை நடடவா பின்பு அதற்கு நீருற்றி வளராத வேண்டுமெனில்லை தெனனைக்குச் சில வருஷங்கள் நீர் ஊற்றியே வளரக்கவேண்டும் பாக்கிணுக்குத் தினம் நீருற்றவேண்டும்

217 கழு நீரிலே வெந்த பச்சை இலைக்கறியானாலும் நட பிளா கையிலே ஒருவன் பெற்றால் அது சிறந்ததான் அம்ருதம் போல இருக்கும் சிறந்த தாளிப்போடும், துயையலோடும் பொரு நதிய வெள்ளைச் சம்பாச்சோறே யாயினும் விருமபாதம் - கை வந்தது உண்டல் எட்டிக்காயபோலாகும் என்க காரடகுள் என்பது இலைக்கறியினும் இழிந்த கறியை உணர்த்திற்று குய, தாளிப்பு, “குயகொள கொழுந்தவை” என்றா புறத்தினும் 160

218 நாயின காலவிரலைப்போல மிகவும் சோந்திருந்தாலும் ஈயின காலவடிச் சிறுமையும் உதவி செய்யாதவர்களிடம் கீழ் எனப்பயனும்? வயலால் தனக்கு ஒரு பயனும் இல்லாவிட்டாலும் தூரத்திலே யிருக்கிற தண்ணீரைக்கொண்டுபோய் அந்த வயலுக்குப் பாய்ச்சி, அதனை விளைவிக்கும் வாய்க்கால் போன்றவா நடப்பின. அவா தூரத்தேயிருந்தாலும் சென்று கொள்ளவேண்டும் என்க ஈக்கால், ஈச்சிறகு என்பன மிகச் சிறுமைக்குத் தூ அளவு

219 மனம் சுததமில்லாதாரிடத்துக் கொண்ட நடப்பினும் பகை நல்லது மருந்திலே தீராத வியாதியை அனுபவித்தலினும் சாதல் நல்லது ஒருவனை நெஞ்சுகொல வைவதினும் கொல்லுதல் நல்லது இல்லாத குணத்தைப் புனைந்து சொல்லிப் புக்கதலினும் வைதலே நல்லதென்க

220 பலருடனே மருவிப் பலநாளும் கலந்து நடந்து ஆராய்ந்த பின்னா பொருளாகத் தக்கவரை நடபுக் கொள்கிறது

ஒருவனுக்கு உறுதியாகும் பல்வினாலே கடித்தப பிராணைப் போகும் பாம்புடனேயும் நட்புக்கொண்டபிறகு அதைவிடுகிறது மனத்திறகுத் துன்பமா யிருக்குமாதலால் என்க

தன்னோடு நட்ட நாகராஜனை தக்கனை இந்நிரன் ஜனமே ஜயன் யாகத்தீயில் விட்டுவிட அஞ்சி அவ்வர வரசனுடன் தானும் அதீயில் விழுந்தழியத் தீர்மானித்து விண்ணுலகினின்றும் இழிக தன்னென்னும் புராண கதை ஈண்டு நினைக்கத்தக்கது பரிதல் - அறுத்தல் . ஈண்டிக் கடித்தல் மருவி, பொருவி, பரிந்து, மருவி, என்பன நான்கு மாததிரை அளபெடுத்தன (தொல் எழுத்து. 6 நச உரை)

(23) 'நட்பிறியிழை பொறுத்த'லாவது, தாம் 'நட்புக்கொண்ட வா பொல்லாத காரியங்களைச் செயதாராயினும், அவர் அறியாமையாற் செயதாரென்றதல், தம்மிடத்திலே விச வாசத்தினாலே செயதாரென்றதல் கொண்டு அவர் செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்தல்

221 ஒருவா நல்லவரென்று, தாம் மிகவும் விருப்பி நட்புக் கொள்ளப்பட்டவரிடத்து ஒரு நட்புமில்லையாயினும் அதனைப் பிறற்றியாமல் அடக்கிக்கொண்டு போக்க கடவா அஃது என் போல என்னின் நெல்லுக்கும் உமியை அடக்கிக் கோடல் உண்டு, நீருக்கும் துரையை அடக்கிக் கோடலுண்டு; பூவிற்கும் புறவிதழை அடக்கிக் கோடலுண்டாயவாறு போல என்க

'உயிரை ஆக்கும் நெல்லும் நீரும்' என்றும் 'நெல்லுயிர் மாந்தாக் கெல்லாம் நீருயிர்' (புறம் 186 உரை சிந் 2908) என்றும் சிறப்பித்து கூறப்படும் நெல், நீர் என்ற இரண்டும் மங்கள மாத்தலோடு நூற்றழுடைமையும் காலத்தின் மலாத் தலும் வண்டிற்கு நெகிழ்த்தலும் கண்டோருவத்தலும் விழையப்படுதலு முடையதாய் சிறந்த பூவும் சிறப்பில்லாத உயி, துரை, புறவிதழ் என்ற தம் அங் கங்களை அடக்கிக்கொண்டிருத்தல்போல அரசனும் சிறப்பில்லாதவராயினும் தன் நட்பினரைத் தழுவிக்கோடல் வேண்டுமென்ற ராயிற்று உமியுண்டு, துரையுண்டு, புறவிதழுண்டு எனப்பனவற் றிற்கு உமியை அடக்கிக் கோடலுண்டு, துரையை அடக்கிக் கோடலுண்டு, புறவிதழை அடக்கிக் கோடலுண்டு என்றுபொருள்

தநது உரைக்கப்பட்டது நெல்லிற்கு என்னுமிடத்தச் சிறப
பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது

222 கட்டுகிற கரையைத் திரும்பத் திரும்ப உடைத்துக்
கொண்டுபோகும் தண்ணீரை நசுபி பிழைக்கின்றவா அநத நீரு
டனே பிணங்கிக் கொண்டிரா; பின்னே யநத நீரைப் போக
வொட்டாமல் அணைபோட்டுக் கட்டுவார்கள் அப்படிப்போல
தாம் வெறுக்க வெறுக்கத் தீயன செய்தாராயினும் தாம் வேண்டி
ஆக்கிக்கொண்ட நட்பினர்களைப் பொறுத்துக் கொள்வார்கள் எனக்
செறுதோறு எனபது செறுத்தோறென்று வலிமிக்கு நின்றது.
செறுதல், தடுத்தல் வயல்தோறும் எனினும் அடையும், செறு,
வயல் உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கத்தெனக் செம்புனல் என்றா
உழவாக்கு மிகவும் ஆவசியகமான புதுப்புனலை புதுப்புனலைக்
கண்டு உழவா கலி சிறந்து ஆரத்தலும், அரசா விழவு அயாதலும்
தமிழ்நாட்டு வழக்கு இதுனை, 'உழவா ஒதை மத்கோதை உடை
நீரோதை தண்பதங்கொள விழவா ஒதை சிறந்தாப்ப' என்னும்
சிலப் கானல்வரிப் பாட்டானும், 'உலிப்புனல் பொருதயருதோங்கு
படப்பை ஒலிக்திசு கழனிசு கழாஅ முன்றுறைக் கலிகொள
சுற்றொடு கரிகாலகாணத் தண்பதங்கொண்டு' என்னும் 276 ஆம்
அகப்பாட்டானும் (தண்பதங் கொள்ளல் - புதுப்புனலாடல்)
வையையைய பற்றிய பரிபாடற் பாட்டுக்களானும் பிறவற்றானும்
அறிக முன்னையதான வெறுப்ப - வெறுக்கத்தக்கன, பின்னைய
தான வெறுப்ப - மிக் எனலுமாம்

223 பொன்னைப்போல நிறத்தையுடைய கோங்கமல்லிலே
அழகிய வண்டிகள் ஆரவாரிக்கும் உயர்ந்த மலைநாடனே ' மிகவும்
பொல்லாத காரியத்தைத் தன்னுடனே நட்புக் கொண்டவா செய
தாராயினும் பொறுக்கத் தருவதொன்று அன்றோ? ஏனெனில்
ஒருவா பொறுக்கவே இருவாக்கும் நட்பு உண்டாகுமாதலால் எனக்.

உயாவரை வினைத்தொகை உரு, வழிவழகு, உருவ என நறு
நிரிந்தது (அகம் 1 உரை தொல் சொல் 302. நசு) தன்னிடத்
துள்ள தேனையெல்லாம் நுகாந்து தன்னை யிறுதியிறு துறக்கும்
வண்டினுக்கு நெகிழ்ந்து, பின்னையும் பல புதுமலர்களை ஊழ்த்து
அதனை நுகாவிக்கும் கோங்குபோல அரசனும் தன் நட்பா செய

யும் மிக்ககளைப் பொறுத்துக் காலங்களில் உள்ளம் நெகிழ்ந்து, உதவி செயதல் கடனென்பது தொகை மொழியின்பொருள். தன வடிவழகாலே கோங்கினை மயக்குறுத்திய வண்டென்பார உருவவண்டென்றா நிறத் கோங்கெனறது நல்ல ஜாதியைக் குறிப்பித்தது அதனை உபமேயத்தினும் பொருத்திக் கொள்க. கோங்கினை நிறம் பொனனை ஒக்குமென்பதனை 'கோங்கினை, காலுறக் கழனற கண்கமழ பணிமலா, கைவிடு சுடரிற்றேனறும்' (அகம் 153) எனப்பதனால் அறிக

224 மடிகினை அலைகள் கொணாநது ஒதுக்கிய தூய வெள்ளிய கிரணங்களை யுடைய முத்துக்களைத் தீவிரமாக வருகினை கப்பல் கரைகளிலே சிதறச்செய்யும் கடற்கரையை யுடையவனே! தமமால் நட்பு விட்டுவிடுதற் கரியவா நற்குணங்களை யுடையவரல்லாதவராயின், அவா தம் நெஞ்சினைச் சமிகிறதற்கு மூட்டிய தீயாவா என்க கப்பல் விரைந்த கரையை நோக்கி வருதலால் அலை பலமாயமோதி, கரையிலே ஒதுங்கிக் கிடந்த முத்துக்களைப் பரதமாகக் காணிகொள்ள ஒட்டாமல் சிதற் அடித்தும், மீண்டும் கடலிலேயே மிடுதலும் விடுகின்றன என்றாராயிற்று கப்பல் இவ்வாறு மனம் நோவத் தீங்கிழைத்தாலும், அது விடுதற்கரிய தொன்றாதல் போல நட்டாரும் இயல்பிலரேனும் விடற்கரியா என்பது தொகை மொழிப்பொருள்

225 பொன்னையும் தானியத்தையும் நல்ல வீட்டையும் சுட்டுப் போட்ட நெருப்பினைத் தினந்தினம் இருக்கிற வீட்டதேடிக் கொண்டு வந்து வீட்டுக்குள்ளே வைத்து ஆக்கிக்கொள்ளுதலால் பொல்லாத காரியங்களைச் செய்தாராயினும் விடப்போகாதவர்களைப் பொன்னைப்போலே தக்கவிடத்து வைத்துச் சோவு படாமற் காத்து அடக்கிக்கொள்ள வேணும் என்க

'அலகுபத் மிகுத்த கடியுடைவியனகா' என்றும், 'கூழுடைத் தந்தை இடனுடை வரைப்பு' என்றும் (அகம் 49, 145) 'நெல்லுடைமை கூறியவதனால்', இல்லிறகு அகிதுடைமையே நனமையாவது பொன்னொடு கூடிய நல்லில் என்றமையால் தன தானியங்களும் பிற சம்பத்துக்களும் நிறைந்த இல்லினைக் கூறினாராயிற்று. பொன்னும் நல்லிலும் சிதைந்தமைக்கு இல்லவா சோவே

காரணமன்றித் தீயின குற்றமன்றென்று கொண்டு, அததீயினைத் தொழுவம் வேண்டுமென்க

226 தமமை விட்டுப்போகாதவாகன் பொல்லாத காரியங் களைச் செய்தாராயினும் அவர்களை விட்டுவிடப்போமோ' அனுகு தற்கரிய தன்மையினையுடைய ஆகாசத்தைத் தன முகங்கொற குத்துகின்ற நீண்ட மலையை யுடையவனே! தன கண்ணைக் குத்திற்றென்று தனகையைத் தறிசகப்போமோ என்க

ஓராதாமுமின்றி நிற்கின்ற ஆகாயமானது தன்னைக் குத்தி யிடிக்கின்றதென்று மலையைக் குறைத்து விடுத்தலிலைமாதல் போல, இன்னு செய்த நடபின்ரைவிடப் போகா தெனடாதம் ஆகாயம் நிராதாமாக நிற்கின்ற 'தன்பதனை' 'வந்து நிலைஇய காயம்' (புறம் 30) என்பதனால் அறிக்க சூழப் பாடலில் தீய இயல்புடையா தம் தீய இயல்பினால் தீங் கிழைத்தாராயினும் அனைக்கென்றோ அப்பாடலில் 'லலியல பும உபகார குணமுமுடையாரும் அற்புதமையால் ஒரு கால தீங்கிழைத்தாராயினும், அவரையும் அனைக்க என்றார் விற்று வின்குத்து நீளவரை வெற்பு என்பதற்கு விண்ணைக் குத்தும் நீண்ட மூங்கில்களையுடைய மலைநாட்டு என்றலுமாய் வரை, மூங்கில், கணுவுடைமையால்

227 விட்டு விளங்குகின்ற நரையுடைய குளிராக் கடற் கரையையுடையவனே! நடபுங்கொண்டபின் அந்நடபின் பொல லாத காரியஞ் செய்தாராயினும் அதனைக் குற்றமாக எண்ணுங்கள் சான்றோர்கள் நடபின்ராய ஒன்றுகூடிய ப்ன அவர் செய்த குற் றங்களை அடக்கிக்கொள்ளாமல் பிறரறியச் சொல்லும் உறுதியற்ற அறிவீனா, அக்குற்றஞ் செய்தவரைப்பாடிவிலும் கட்டையா என்க இலங்குதல், விட்டு விளங்குதல் 'இலங்கிழை' எனபுழிப்பொல வெண் மா விழுகெழுந்தது ஒளிவிடுதலுமாய் 'முலைமுசுஞ் செய தன முள்ளெயிறிலங்கின' எனபுழிப்போல (அகம் 7) 'கன்னி யார் குற்றமுந் தூற்றாமரபினா, என்னைகொல் எதிலார் நாடடி?' என்று பலராலும் இகழ்ப்படுதல் 'நோக்கி 'திண்ணறிவிலாதா தாமும் அவரிருகடை' யென்றோ கடலநீர் தனனோடு கலந்த உப

பின் உவாப்பினைக் குறறமாக எண்ணுது விழுந்தெழுந்த ஒளிவிடு தலபோல அரசனும் தன் நட்பினா குறறத்தைத் தானுந் தழுவிக்கோடலவேண்டுமென்பது தொகைமொழிப்பொருள்.

224 ஒலிக்கின்ற அருவியையுடைய நாடனே! அன்னியர் செயத தீங்குகள் பிராணவாதை தருவதொன்றாயினும், ஆராய்மிடத்து 'உறறபால தீண்டா விடுதலரிது' என்று, 'தன்னையே தான னோவின அலவது' அவ்வன்னியரை நொந்து கொள்ளற்குத் தக்க காரணம் யாதுளது? ஒன்றுமில்லை அவ்வாற்றுக குமபோது காதல பொருந்தியவா செயத தீங்குகள் நெஞ்சத் துள்ளே கிடந்து சீரியவாகும் என்க

செய்த விழுமியவராம் என்றபாலது விழுமிதாம் என்று பனவைக்கண் ஒருமை மயங்கி வந்தது. சீதாபிராட்டியாரைக் கண்டு திருமயி வந்த வானரவீரர்கள் மதுவனத்தை அழித்தாராயினும், அக்குறறம் சுகிரீவனுக்குப் போகயமாயிருந்த தென்னும் இராமாயண வரலாறு ஈண்டு சித்திக்கத் தக்கது மலையினின்று வருபுனல் ஓயாது ஒலிக்கின்றதாயினும், மக்கள் அதனை ஓர் அழகாகக் கருதுவது போலக் காசலா குறறஞ் செயவாரேனும் அதுவும் ஓர் சுவையேயாம் 'பண்ணிய யாமொக்கு' நடரா கழறுஞ் சொல்' (நான்மணி 100) என்றது பிறரும்

229 தமா என்று தமமால் நடபுகுகொள்ளப் பட்டவரிடத்திலே தமரல்லாத உறறத் தாம் காணில், அவரைப் பண்டை நடப்பினருள்ளும் அந்நாமாக நன்கு மதித்து, அவா செயத குறறங்களைத் தம் மனத்தில ஆட்கொடுக்கொள்க என்க 'தமமை' என்புமி இரண்டனுருபற்கு ஏழனுருபின் பொருள் கொடுத்தாரைக் கப்பாட்டத் தீழ்ப்பாடலில் தமா குறறங்களைப் பேரகயமாகக் கொள்ள வேண்டுமென்றா இப்பாடலில் அது கூடாவிடில், 'முடிபு அகடபு ஓர் இ விடல்' என்றா

230 ஒருவனுடைய குறறத்தினையும் நல்லருணத்தினையும் அனை நடபுகுகொண்டபின் இது குறறம் இது குணம் என்று சோதித்துக்கொண்டு திரிவேனாலை, நடபின்ன கூறிய இரகசியத்தை வெளியிட்டவன் செல்லும் தீக்கதியை நான் அடைக, அகி

தேயனறி ஒலிக் கினை கடல்கூழ்ந்த வையகத்தாரா எனனை இகழ்க எனக 'எனமகன இராமன நாடிழநததற்கும காடடிற் கேகியதற் கும நீயே காணம எனற கோசலைமுன பரதன செய்யும் சபதங் களுந 'மறைகாவா விட்டவன செல்லுநதீக்கதியை நான் அடைக' என்று கூறி, அதன்பின் 'செய்நனறி கொன்றவன செல்கதியை நான் அடைக' என்று கூறலான் செயநனறி மறத்தலோடொப்ப இதுவும் பெருமபாவமென்று கொள்ளப்படும் 'ஊழி பெயருங் காலத்து யாவருளு செயத இருவினையும் நீங்குதலின, அக்காலத் தும் செயதி (செயநனறி) கொன்றோருக்கு உயதியில்' (புறம் 34 உரை) என்று கூறுவது கோக்கி, செயநனறி மறத்தலின பாவத் தை உணரக 'அருமறை காவாத நட்பும் ஒற்றொன்னப்படுவோ' (திரி+ 35) என்றோ பிறரும் இப்பாடலை நட்பின் ருசியறிந்த ஒருவன கூறிய வஞ்சினமொழி எனக்கொள்க

(24) 'கூடா நட'பாவது குடியாலும் குணத்தாலும் ஆசாரத் தாலும் தமமனத்திற்கு ஒவ்வாதவரும் மனத்தாற் கூடா திருந்தே, தம் காரியம் முடியுமளவும் புறத்தாற் கூடி யொழுக்குருமாயுள்ளவாகளது நட்பு இத்தகைய நட்பின் றை அஞ்சி ஒழுகல் வேண்டுதலின இது நட்பிற் பிழை பொறுத்தலினபின் வைக்கப்பட்டது

231 கரிய குணத்தினின்றும் மிக அருவிகள் விழுகின்ற நீர்மலையையுடைய நல்ல நாடனே! தீய நட்பினா தம் காரியம் முடியுமளவும் கட்டுகள் எல்லாம் அற்றுப் பிரிந்த பழைய கூரையை யுடைய வீட்டிலே மழைபெய்யும்போது ஒழுகுகிற தண்ணீ ருக்குச் சேற்றை அணையாகக் கோலிக்கொண்டும், அந்த அணைக் குளமே விழுகிற தண்ணீரைத் தம்மேல் எற்றும், அதிகமான போது இறைத்தும் கிடப்பா எனக செறித்தல் - பொருத்தத்தல், அஃதில்லாத கூரை, கட்டுப்பிரிந்த கூரை கரை - கறுப்பு சீரையாய் மலையில் தங்கியிருந்த நீர் மிகுதியான வழி அபமலையைத் திறந்து அருவியாய் விழுகதுபோய் விடுவதுபோல புறத்தாற் கூடிய நட்பினரும் தம் காரியம் முற்றியவழிப் பிரிவா எனக

232 வெள்ளிய அருவியையுடைய நாடனே! சீரியவருட னைய காண்ட நட்பு மிகக் சிறப்பினையுடையதாய் மழையினாலே

வினியுனகன் மிக வுண்டாளுற்போல நனமையைத்தரும் சீரியவா அல்லாருடனே கொண்ட மிக்க நட்பானது மழை பெய்யாக காலம்போல வறுமையாகவிருக்கும் எனக

மாரியால் என்னும் மூன்றனுருபு தொக்கது மாண்ட பயத தது என்பது பயம மாண்டது என்று மாற்றியுரைக்கப்பட்டது

233 துண்ணிதான அறிவினையுடையாரோடு உறவு செய ததிலுண்டான பயனை அனுபவித்தல் விருப்பத்திற நேவருல கத்தை ஒக்கும், துண்ணிதான துலை அறியமாட்டாதாராகிய பய னிலலாருடனே உறவுகொண்ட பயன் நரகத்திலே அனுபவிக்கி ததுபோல விருக்கும் எனக

துகாதல் - அனுபவித்தல் விழைவிறறு - விருப்பத்தையுடையது - ஊதியம் - இலாபம் அது மக்கட்பிறப்பானாகிய இலாபம் ஒன்று - ஒப்பு துண்ணிதான அறிவினையுடையாராவா புலவா, 'தேவரணையா புலவா' (நானமணி 75) எனபா ஆதலால், அவ ரோடு கூடி துகாவுடைமை சுவாககபோகத்தை ஒக்குமென்றா 'ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை எழுமையும் தான புக்கு அமுந தும் அளறு' எனபவாதலால், துலுணாச்சியிலலாத மாக்களோடு கூட்டுறவு நரகானுபவம் போலும் என்றா

234 அருகுதோறுஞ் சந்தனமரங்கள் நிறைந்த சோலையை யுடைய மலைநாடனே! மனத்திலே நட்புக் குணமில்லாதாருடனே கொண்ட உறவு வளருவதுபோலத் தோன்றி வைக்கோல நெருங் புப்போல ஒருபொழுதும் நிலலாமற் கெட்டுப்போம் எனக

நந்ததல் - ஆதலும், கெடலுமாகிய பொருளபடுவதோ சொல் சண்டிக் கெடல் என்று பொருளப்பட்டது, சாரல் - பக்க மலை, பந்தம், கட்டு, சினைக்க கட்டின ருசி எனக

235 செய்யத்தகாத காரியத்தைச் செய்வதாகத் துணிதலும் செய்யத்தக்க காரியத்தைச் செய்யாமல் நெடுநாள் விட்டுவைத் தலும் நிச்சயமாக இனபம் வரத்தக்க காரியத்தை யிகழ்த்தலும் ஒரு வாககு அப்பொழுதே துக்கத்தைக்கொடுக்கும் எனக

‘செய்தக்க வல்ல செய்க்கெடும் செய்தக்க செய்யாமை யானும் கெடும்’ எனபதும், ‘துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி இன பம் பயக்கும் வினை’ எனபதும் காண்க

236 ஒரு குளத்திலே தோனறி ஒருவழிப்பட வளாநத வீடத்தும் விரிநத நனமையையுடைய குவளைபை ஆம்பல சரி ஒவ்வாதைப்போலப் பெரியாருடனே உறவுகொண்டாலும், நல்ல குணமில்லாதா காரியங்கள் வேறாயிருக்கும் என்க

குவளை - செங்கமுநீர்ப்பூ ஆம்பல - வெள்ளாமபல யாமை வானை கரும்பிறகொண்ட தேன இவற்றினோடு கூட்டிக் குவளை யானது மருத்திலிதது மகனாற குறிஞ்சி முல்லைகளாகிய வன புலத்தித் தம் சுற்றத்தார்க்குப் பெறுதற்கரிய உணவாகவிருந்திடும் சிறப்புடைத்தாகலானும், ஆம்பலரிசியுணவு தலைமழித்த கழிகல் மகளிரும் அடைமறிபட்டோரும் அபரணத்தில் வருந்தியுண னும் இழிவுடைத்தாகலானும், குவளையை ஆம்பலொகலலா எனப்பட்டது இவற்றினை ‘கீழமைடக்கொண்ட வானையும்... . யாமையும் கரும்பிறகொண்ட தேனும் பெருந்தறை குவ ளையும் வனபுலக் கௌரிகு வருவிருந்தயரும்’ (புறம் 42) என றும், ‘அளியதாமே சிறு வெள்ளாமபல பெருவளக் கொழுநன் மாயகதென்பொழுது மறுத்து, இன்னு வைகலுண்ணும் அலவப் படுஉம புலலாயினவே’ (ஈழ 246) என்றும், ‘சிறு வெள்ளாமப லல்லி யுண்ணும் கழிகல் மகளிர போல்’ (ஈழ 280) என்றும், ‘செழுஞ்செய நெல்லின் விளைகதிர கொண்டு, தடந்தாளாமபன் மலரொடு கூட்டி இடுஉங் கடந்து வாளமருங்கி வேந்த ரோட்டிய பாரி’ (அகம் 78) என்றும் வந்துள்ளவற்றான அறிக

237 இளைய சிறுகாங்கு முந்திப்போய்த தனத்தப்பன கொண்டுவந்த கனியைப் பயற்ற நெற்றைப்போலும் விரலாலே நெரித்துக் குற்றிப் பறிக்கிற மலைநாடனே! ஒருமை யில்லாதாரு டனே சொண்ட வறவு பொல்லாதென்க

முற்றல - முற்றிய கனி நெறு - சண்டுப் பயற்றம் நெற ினை உணர்த்திறு இது மந்தியின் விரல்போன திருத்தலால்

ஞெமிததிடுதல் - தழுப்பாக்குதல், நெரிததல், ஞெழுகிட்டு
என்றும் முற்பட்டததையை என்றும் பாடங்கள்

236 என்னுல நடபுச செய்யப்பட்டவனதனக்கு ஒரு துன
பம் வருங்காலத்து என்னுடைய உயிரை அநநடபுச செய்தவன்
கையிலே கொட்டினகில, நட்புசசெய்தவனது காதன மனைமாலைக்
காவலழித்தவன புககநகத்திலே புகககடவேன பெரிய புகழை
யுடைய பூமியிலுள்ளவாகள் எனனைச சிரிப்பாராக என்.

239 பசுவின நெய்வாத்திருக்கிற கலசத்திலே அநத நெய்
யைச கொட்டிப் போட்டு வேப்பெண்ணெயை வாரத்து வைத
ததனோடொகும் தேனபடுகின்ற மலைநாடனே! நல்ல அறிவினை
யுடையவா உறவைவிட்டுப் புல்லறிவாளருடனே நடபுக்கொள்ளு
கிறதென்க

வேம்பு அடு நெய் - வேப்பங்கொட்டையைச காய்ச்சிய நெய்

240 வடிவிலுல நல்ல அழகையுடையவனிடத்து ஒப்புரவில்
லாத்து காய் ஒரு பருகுவதற்கு அமைநக பாலிலே நீரைச கலந்
ததனோடொகும் அறிவுடையவா பொல்லாதவானைச சோநது
தீயராகுதல் நாகப்பாடபு விரியன பெடையோடே கூடினதோ
டொககுமென்க

‘நாகம் விரியனபெடையுடனே புணர்நதால், அதின் வயிற
றிலே கறபமுற்பவித்த அநத நாகத்திற்கு ஆயுச குறைந்துபோ
மாறுபோலப் பொல்லாதவனைச சோநதால் நல்லவனுங் கெட்டுப்
போவான்’ எனபது ஒரு பழைய உரை

3 ‘இன்பவிய’ லாவது இன்பம் எயதுத்தற்குரிய ஒழுகுகங்
களைக கூறும் இயலாமை அவை அறிவுடையாராதலும், அறிவின
மையின் நீங்கியாராதலும், நன்றியைப் பயக்கும் செல்வமுடையா
ராதலுமென மூன்றுமாம் நடபினரை உடையாரே இன்பம்
எயதுத்தற்குரியாராதலால், இது நடபியலின்பின் வைக்கப்பட்டது

(25) ‘அறிவுடைமை’யாவது “இயற்கையறிவினனாதலும், அறம்
பொருளினபம் வீடெனனும் நானகிணையும் தூலசொன்ன
முறைமையாலே அறிநது அறிவுக்குத் தக்கதாக இமமைக

கண நடந்து மறுமைக்கு உறுதியாகிய காரியங்களைத் துணிந்தறிதலும், உலகவியறகை யறிந்து உலகத்துக்குத் தக்கதாக ஒழுத்தலுமாய்”

241 பகைவா இளைத்தவிடம் பார்த்துப் பெருமைக் குண முடையாரா தாமாகவே தலையிறக்கிக் கொள்வாராக (அந்தப்பகை உரைக்கொல்லப் படையெடுத்துப்போகாரா) ஆராயுங் காலத்து, சந்திரனை மறைக்கும் இராகு அந்தச் சந்திரன பிறையா யிருந்தகாலத்துமறையாது பூரண சந்திரனாம்போது, மறைக்கும் எனக்

வீரரல்லாதார மேலும், முதுகிட்டார மேலும், புண்பட்டார மேலும், மூத்தார இளையார மேலும் போர-குச செல்லுதல் படை மடமாதலின (புறம் 142 உரை), தகவுடையார அது செய்யார எனக் தகவு - பெருமை தலைசெல்லல்ல - மேற்றசெல்லல்ல அணங்குதல் வருத்துதல், அணுகுதல்

242 குளிரந்த கடற்கரையையுடையவனே ! தரித்திரரான மனுஷ்யருக்கு, அணிகலமாவது அடக்கமுடைமை ஒருகால வரம்புக்கடந்து அடக்கமின்றி நடந்தாராகில தாம் வாழ்கின்ற ஊராராலே தாம் குடி பழிக்கப்படுவாரா எனக்

சீர உயாவு மாததிரை அளவு ‘சிறிய சுருக்கத்தவேண்டும் உயாவு’ எனப்பொருளும், அவவுயாச்சிதான அளவிறத்தலாகாது என்று விதித்தாராயிற்று

243 எந்நிலத்திலே விதைக்காலும் எட்டிவிதை செனை மரமாகாது தென்னாடாகிய நாகத்திலே பிறந்தவரும் பூமியிலே பிறந்து தருமத்தைச்செய்து சுவாகக்கத்திற்குப் போவாராக தன்னுடைய அறிவினது நன்மையே மறுமைக்கு உறுதி ஆவது வடக்காகிய சுவாகக்கத்திலே பிறந்தவரும் மறுமைக்கு உறுதியாகிய பயனைச் செய்துகொள்ளாமல் நாகத்திலே விழுகின்றவா பலா உளா எனக்

தென்னன் நாம தென்னாடு. தென்னவன் - கூற்றுவன், இதனைத் ‘தென்னவற்பெயரியதுன்னருந் துப்பின்’ என்னும் மதுரைக் காஞ்சியடிக்கு நச்சினூக்கினியா உரைத்த விசேடவரையால்

அறிக கூற்றுவன் நாடு நரகமாயிற்று “தேவரொலலாரும், யாம் சேரவிருத்தலின், மேருத்தாழ்ந்து தென்திசை உயாந்தது” (தொல் எழுத்து. பாயி நச உரை) என்னும் தொடரானோக்கி, வட திசை சுவாககமாதலறி

244 வேம்பினிலையிலே வானைப்பழம் பழுத்தாலும் தன்னுடைய இயல்பான சிஞ்சுவை சற்றுங் கெடாது. அதுபோலத் தான் சோந்த இனம் பொல்லாதாயினும் பெரியோர்கள் அக கூட்டுறவாலே மனம் பொல்லாதகிறதில்லை பண்டையினும் குணசிறிப்புறுவானாக

245 கடற்கரையிலும் நல்ல நீருண்டாம் மலைச்சாரலிலேயும் உப்புநீர் தோன்றும் ஆதலால் தாவகன் இணங்கினை இணக்கத்தின் வழியே யாகா ாரைகளை மோதுகின்ற அலைகளையுடைய குளிரந்த கடற்கரையையுடையவனே! அறிவுடைய மனிதரானா தம்மறிவினவழியிலே ஒழுக்குவா என்க

246 பருத்த அரையையுடைய புனைமரத்தாற் சிறப்புப் பெற்று, மிக்க குளிரந்த கடற்கரையையுடையவனே! ஒருகால விட்டு நீங்குதலும் ஒருகால கூடுதலும் செய்யக்கடவதொன்றல்ல மருவிய செய்கையை எல்லாவிடத்துமுடையவா யாவா ஒருவருடனேயும் டெபுக்கொள்ளாமல் இருக்கிறது நல்லது என்க

247 ஒருவா அறிவிக அறியும் அறிவுடையாரை நட்புச் செய்யவே இன்பங்கள் பொருந்தும், அறிவை அறிவிகவும் அறியமாட்டாதாரை விட்டு நீங்கவே, பல துன்பங்களும் நீங்கும் என்க

‘பிணிபயிலும் புலனன்னா புலலறிவினாடவா’ (நானமணி 33) என்பவாதலால், அவரைப் பிரியப் பிரியுமாம் நோய் என்றா

248 நல்ல நிலையிலே தன்னை நிறுத்திக்கொள்ளுவானும், தன்னை முன்னின்ற நிலையினின்றும் கெடுத்துக் கீழாகிக் கொள்வானும், முன்னின்றநிலையினும் தன்னை மேனமேலும் உயாச்சி பண்ணிக் கொள்ளுவானும், தன்னைத் தலைமையடையுமபடிசெய்து கொள்ளுவானும் தானே என்க.

‘பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம், கருமமே கட்டளைக கல்’ (குறள் 505) எனபதுங் காண்க

249 தமக்கு ஒரு கருமஞ் செய்துகொள்ளுகை காரணமாக அறிவில்லாதாபின்னையும் பெருமைக குணமுடையா செலவூகின்றது, பெறுதற்கரிய மரபினை யுடைய திரைகள் ஆரவாரிக்கும் பேரொலியையுடைய கடற்கரையை உடையவனே! அது அறியாமையல்ல அறிவுடைமையேயாம் என்க

கரும வரிசை, கருமத்தின் தகுதி வரிசை தகுதி என்று பொருள் படலைத ‘தத்தம் வரிசையான இன்புறாஉம மேல்’ என பதஞ்ல அறிக ஒதம் - அலை ‘நிலைஇய பண்பிலா நேரலா என றொன்று, உலைய உரையாது உறுதியே கொள்க’ (பழ் 253) எனபது ஆனரோ ஆணை என்க

250 ‘பொருள் வரவாளுகிய காரியங்களை உட்படுத்தலும் போக போகயங்களை அனுபவித்தலும், தாமத்தினைத் தகுதியுடைய பெரியவர்களுக்குச் செய்தலும் ஆகிய இவை மூன்றுகாரியமும் ஒரு பிறப்பிலே முடிகப்படாமல் ஒருவருக்கு வந்து எய்குமாகில அதுவல்லவோ சிறந்த யாத் திரையாகப் போய், தான் கருதின தீவிலே பலிப்புண்டாக வியாபாரம் பண்ணி, இடையூறின்றியே வந்து தன் பட்டினத்தைச் சேரவிட்டிருந்த கப்பலையுடையவன் மனம்போலே அமைதியுடையது’ எனபது ஒரு பழைய உரை

(26) ‘அறிவினமை’ யாவது தன்னுடைய அறிவில்லாமையைக் கண்டு மாதா பிதா குரு முதலானவர்கள் தனக்கு அறிவு வரத்தக்கதாகச் சொன்ன வசனங்களையும் உட்கொள்ளாமல் அவர்களை உதாசீனப்பண்ணி, தூல் கூறுவனவற்றையுமிகழந்து, உலகத்தியற்கையான முறைகளை விட்டு, தன்னறியாமைக்கேற்ற பொழுக்கங்களை ஒழுகி, எல்லாராலும் இகழப்படுதலும், மறுமைக்கு உறுதியல்லாதன செய்தலுமாம் இஃது அறிவுடைமையின் மறுதலையாகவின் அதன்பின் இது வைக்கப்பட்டது

251 கூாமையான அறிவில்லாமையே ஒருவாக்கு வறுமையாவது, கூாமையான அறிவுடைமையே பெரிய செல்வமாவது;

விசாரிகருவகாலத்துப் பெண்ணிலக்கணங்களும் சில நிறைவுறு
மையால் அவற்றினை விருமபி, ஆணமையைமுற்றும் இழந்த
பேடியுய பூனாளோ கண்ணுக்கினிதான ஆபரணங்களை என் க

‘தனக்குப் பாழ் கற்றறிவிலலா உடம்பு’ என்பவாசலான,
துண்ணுணர் வினமையை வறுமை என்றா ‘அறிவுடையா
எல்லாமுடையா’ என்பவாதலால் துண்ணுணர் வுடைமையைப்
பெருகு செவவமென்றா செவவம் அறிவைப்போல சொக்க
மோகங்களைக் கொடாதென்பது ஒரு பழைய உரை

252 பல தூலங்களையுங் கற்றறிநது கேள்வியாலவரும் பயனை
உணர்வார பெருமை அழிநது துக்கப்படுகிறகாரணம் அறிநீரில
லையோ? பழைய சிறப்பினையுடைய சரஸ்வதி அவர்களிடம் வசித்
தலினாலே மகாலக்ஷ்மி பிணங்கி அவர்களிடம் சேராமாற போவா
ளெனக் முந்தின ஜன்மத்திலே இவா கலவிகுத்த தவசுபண்ணிச
செவவத்துக்குத் தவசு பண்ணாமையால் இந்த ஜன்மத்தில வறிய
நாய்த் துன்புறுகின்றார்கள, கலவிகும் செல்வத்துக்கும் தவசு
பண்ணத் தக்க அறிவு வேணும் என்பது ஒரு பழைய உரை

253 பிதா பதி என்று தனக்குச் சொல்ல இது உறுதியாகிய
சொல்லல்லவோ என்று அதனை உட்கொள்ளாமல் இகழ்ந்தவனை
ஒருவா அறிவுகொளுத்த எழுதிய ஸ்ரீல ஒன்றனைப் பலாகூடிய
அவையின் முன்னே மெல்லக் கொடுக்க, அந்நகு அவன் கோபித்
துக்கொண்டு எல்லாரும் பார்த்தறியத் தன் கலவியிலலாமையை
யறிவித்து, அவரைப் புடைக்க ஒரு கோலை எடுத்தகொள்ளு
வான் எனக் கழறுதல் வைதல், ‘கழறுப் வென்பவவனபெண்டி’
(அகம் 76) என்புழியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க

254 கலவியிலலாமல் வளநதாலொருவன் உலகத்திலே
நல்ல அறிவாளரிடம் புருநது மெள்ள (மென்னமாக) விருந்தாலும்
அது நாய் இருந்ததேனென்குகும், ஒரு வசனத்தைச் சொன
னாலும் அது நாய் குரைத்ததேனென்குகும் என்க

255 இலக்கணத்தோடு பொருந்தாத பூரவபக்ஷ ஸமாதான
கோடியையுடைய கடையானவன் அறிவுடையோர்கள் நடுவே
புருநது தான் கல்லாததைச் சொல்லுவன் பெரியோர்களோ

தாம கற்றவற்றையும் அறிவிலலாதாரிடம் அவர்கேப்பினும் சொல்லா, அகிலேனெனில் தாமசொல்லுகிறவிடத்திலே அநதச்சொல் மதிக்கப்படாமல் விடப்படுமென்று எண்ணி எனக் கோட்டி எனபதற்குக்கீழ் 155 ஆம்பாடலிலும் இப்பொருளை கொள்ளப் பட்டது, கடாவுதல் - கேளவிகேட்டல்

256 கற்றறிந்த நாவீனையுடையவா தாம சொல்லுகிற வசனங்களிலே தப்புவரப்போகிறதே என்று அஞ்சி ஒன்றையும் சொல்லா கல்லாதா அநதத் தப்பு வசனங்களுக்குப் பயப்படாதே சொல்லுவார்களே அகிலேனபோல வெனில் பீனமரத்தினமேலே உலாந்த ஒலை சலசல வென்று சத்தமாயிருக்கா, எப்பொழுதும் பச்சோலை சத்தமில்லாமலிருக்கும் எனக்

257 நனமை யறியாத மனிதாக்கு அறத்தினது வழியைச் சொல்லுவ காலத்து மலைமேலே அடிககிற முனையோல்த சீலமுறிந்த செவியிலே சென்று ஏறவாதும், ஆதலால், அவ்வபதேசம் பனறிகுக்கு கூழ்வாக்கிற தொட்டியிலே தேமா வகளியைப் பிழிந்ததனோடொக்கும் எனக்

பத்தாக்குப் பனறிப் பத்தா என்ற பெயருணையால், (சிலப் பாடு 110 அடியா உரை மதுரை அடி 91 ஈ உரை) கூழ் வடித்தற்குரிய பனறிப் பத்தாறிறேன வடித்தற்கு உதனவாய் பனறிப்பத்தாவது, நீர் இறைக்கும் ஒரு வகைக் கருவியாம், இதனை ஆபி எனப்

258 பாலவாரத்தாக்கமுவிப்பவரால் உலாத்தினாலும் கரிக்கு வெள்ளிதாக்கிய நிறமுண்டாகுது அதுப்பாலக் கொல்கொண்டு அதட்டிக் குத்திச்சொன்னாலுப் புண்ணிய மில்லாதவனுக்கு அறிவு புலப்படாதெனக் வால் - வெண்ணை யிருந்தை - - 1

259 தேனொழுகு நன்றாய் மணத்தாலும், பூவிறுத்தினால் குடிக்கச்செல்லாது இழுகத் தவ முசலியவற்றையே விருப்பம் நையப்போல நெஞ்சிலே கலந்த இழிகுணங்களுடையவாக்குத் தகுதியை யுடையா வாயினின்றும் வருப தேனபோல மணிய தெளிந்த கொலவின் ஸாரம் எனப் பயனுண்டாம் எனக்

பூ மிசைதல் என்று மேல் வருதலுநோக்கிப் பொழிந்து என் பதற்குத் தேன் பொழிந்து என்று பொருள் கூறப்பட்டது மிசை தல் - உண்டல் தோவு ரசம்

260 கற்றுணாநதவாகன சொல்லும் குறறமற்ற துண்ணிய கேள்வியினையுடைய உறுதிச சொல்லைக் கீழாயினான் தன் மனத தில் தரித்துக்கொள்ளாமல் தள்ளிவிடுதலால், தன்னையேபோலும் பிறிதொரு கீழாயினை முகத்தைப் பார்த்துத் தானுமொருகூட்டங் கூடிக்கொண்டு அதிலே பிரியமாய்ப் பேசுவான் என்க

(27) 'நன்றியில் செல்வ'மாவது தாம் ஈடடிய செல்வத்தா லுள்ள அனுபவத்தைத் தாமே அறியாதாரிடத்தாக் தமமுற வினருக்கு உதவாத பேதையாரிடத்தும் ஒன்றினை வேண் டிவநதாகுக் கொடாதே தூழுக்கார யிருப்பாரிடத்தும் நிற்கும் செல்வமாம் என்பது ஒரு பழைய உரை அறி வினமை காரணமாகவே செல்வம் நன்றி பயவாதொழி தலின், இஃது அதனபின் வைக்கப்பட்டது

261 குறைத லிலலாததாகிப் பழங்கன மிகப் பழுத்திருநதா லும் பொரிந்த அரையினையுடைய விளாமரத்தில வெளவால் செல்லாததுபோலக் குணமிலா கார மிக்க அணுமைக்கண் மெத்த ஐசுவரியமுடையாராயிருநதாலும் அவர் செல்வம் பெரியோர்களால் விருமப்ப படுவதொன் றன்று என்க அருகுதல் - குறைதல்

262 அள்ளிக்கொள்ளத் தக்கதாய குறிய மொடக்கெகீர யுடையதாயினும், குடும்புவை விருமபுவோ கள்ளியின் மேலே கைகளை நீட்டா அது குடிதற்குரிய பூவல்லாமையாலே, அது போலச் செல்வம் மெத்த உண்டாயிருநதாலும் கீழமக்களை அறி வுடையார் குறுகார் என்க

263 அனேகமான அலைகளையுடைய கடற்கரையிலே தாய் ருநதாலும் வலிதாகத் தண்ணீர் ஊறுவதும் உவரிலலாததுமான கிணற்று நீரிடத்துப்போய்ச் சாப்பிடுவார்கள், அப்படிப்போலக் கொடாதவர்கள் ஐசுவரியவானகனாய்ச் சமீபத்திலேயிருநதாலும் அவர்களை நத்தாமல் தூரத்திலே போயாகிலும் கொடுக்கிறவ னிடத்திலே அறிவுடையவர் பொருளை வேண்டவர் என்க

264. அறிவுடையா மிடித்திருக்க அறிவிலலாமல் வடடுப போலவும் வழுதுணங்காய போலவும் இருக்கிறவர்கள் பட்டுப் புடவையும் நல்லபுடவையும் உடுத்த வாழ்ந்திருக்கிறபடியி னாலே பொருந்தின கடல்கூழ்ந்த பூமியிலே புண்ணியம் வேறுபட் டிருக்கும் என்க வட்டுகறி முனனி, வழுதுணங்காய-கத்தரீக்காய

265 நல்லவரும் நயத்தினை உணராத தக்கவருமாய் இருப்ப வா வறியராயிருக்க, நயமில்லாரும் கலலாதவருமாயிருப்பார்க்குச் செலவம் வருகைக்குக் காரணம் முனசெய்த வினைப்பயன் அல்லா மல் வேலபோலும் நீண்ட கண்களையுடையவனே ! இப்போது நினைத்து வருகின்றதொன்று அன்று என்க

266 நல்ல செந்தாமரை மலாமேல் உறையும் பாவை போன்ற மகாலக்ஷ்மியே ! நீ பொனபோன்ற நல்ல மக்களைத் துறந்து அவரின வேறான மணவாத புறவிதழ் போன்ற அறப் மக்களிடம் புகுவாய் அதற்குத்தொல்ல வினைப்பயனே காரண மாதலால், அந்நன்மக்களும் புன்மக்களும் இந்நிலத்துச் சாம்பராய் நசிக்கக்கடவா என்க

நன்மக்களையும் சேர நசிக்க என்றா, தாம் காமங்களை ஆக்கிக் கோடற்கு ஆவசியகமான ஆததம் அவரிட மின்மையால் இனி, செலவத்திற்கு முற்பிறப்பிலே தவம் செய்யாத பாபி ஒருவன் வறுமையுற்று வருந்திக் கூறும் கூற்றாக இப்பாடல் செயப்பட்டுள்ளதாகக் கொண்டு, வேறு பொருள் கூறி அபசாரப்படுவாரு முளா கலவிக்குப்போலச் செலவத்திற்கும் தவஞ் செய்யவேண்டு மென்று கீழ் 252 ஆம் பாடலிற் கூறப்பட்டிருத்தலின் யாம் கூறிய பொருளே பொருத்தமாதல் உணரக் தகி தனனுள்ளே மணங்கம் மும் பூவை வைத்திருந்தும் மணத்தை அடையாததுபோல, தாம் காமங்களுக்குரிய ஆதத்ததை வைத்திருந்தும் புன்மக்கள் அவற் றினை அடைவதில்லை என்பது கருத்து இனி, பாவைக்குத் தகட் டினை அடையாக்கின, அது தன் காப்பத்திற் பூவினை வைத்துக் காத்து வெளிப்படுத்திருப்பதுபோலப் பலவூயிரையும் காத்தீன்ற ஜகன்மாதாவான மகாலக்ஷ்மியே ! என்க நாற என்பது குருநிக் கோடிக் குஞ்சரநகரம் எனபுழிப்போல நின்றது விளியா, வை தற்பொருளில் வந்த வியங்கோள்

267. நயமுடையாரிடத்திலே யிருத்திற வறுமைக்கு நாண மில்லையோ? ஒருவராகும் பிரயோசனமில்லாதாரிடத்தன்ன செவ் வுமானது கல்வொடு கூட்டிய அவ்வரக்குப்போஸப் பிரியாத நிற கின்றதே! வேல்போலுங் கண்ணையுடைய மகாலக்ஷ்மியே! இந்த இரண்டும் நயநூலாதே நீங்காமல் நிற்கின்ற இந்த அநிசயந காணயோ நீ என்க

கொடாத லோபியிடத்திலே ஏறு நிற்கிறபோபடுகிற துக் கங்கனைப் பாராடலிருக்கிறாயே என்றவாறு 'திருக்குழாய் ஒண் செயயாள பராததுறின் உண்டாகும்' எனப்பவாதலால், மகாலக்ஷ்மி ஸைக்கடாகழிகுமாறு பிராத்தித்தது இப்பாடல் என்க ஒருவாச கும பிரயோசனமில்லாதாரிடத்து நிற்குஞ் செவ்வம் ஏற்கிறவாசுள பசி நோயைத் தணிக்கவல்லலை எனபது ஒரு பழைய உரை

பறப்பு - மலை, ஈண்டு, கலவககு ஆயிறறு பயின் - அரக்கு, அசகருங் கண்ணு கூட்டிற் பிரியாது என்பதனை 'பயிடுளுடி சோத திய நற்போற பிரியலம்' (அகம் 1) எனப்பனுவல் அறிக

268 நாணிலிள்ள அல்லாதார காலநடையாந வழிநடந்து தூரதேசங்களுக்குச் சென்று இழிந்த கலவை யுணவுகளை உண்டு னூந்திச காலங்கழிகந், நாணிலிகளோ அப்படி வழிநடவாமல தம கீட்டிலே சுகமாக இருந்தது, நெய்யும் பாலும் மேலே ஆறுபோல ஒழுக்குப்படி நல்ல உணவைக் கருனை முதலிய பொரிக்க கறியோடு உண்டு மகிழ்வா என்க.

வலவைகள் - நாணிலிகள், வலவை களிடத்தே பெருஞ் செலவந்தங்கி யிருத்தலும் மாண்புடையாரிடத்தே வறுமை தங்கி யிருத்தலும் பிரத்தியக்ஷமாம்

வலவைகள் அல்லா 'இடபாற்றுப் பட்டு ஒன்று இரந்த வாக்கு ஆறடுது, முட்டாற்றுப்பபட்டு முயன்று உள்ளூர் வாழ்தலின் டெட்டாற்றுச் சென்று நிரைமனையிற கைநீட்டிம, கெட்டாற்று வாழ்கையே நன்று' என்று கொண்டு, காலாறு சென்று கலவை கள் உண்டு கழிப்பா என்றார்

நாணில்லாதவாதன தூரதேசங்களிலே போய்க் கிடைத்த விடத்திலே சோறுகிலும் கூழாகிலும் உண்டு நாணிக்கழிப்பா,

நாணமுடையவர்கள் தூரதேசங்களுக்குச் செல்லாராய் தமமுள்ளே அடங்கியிருந்து கிடைத்திருந்த மாததிரஞ் சாப்பிட்டித தங்களுடம்பிலே வேலாவ வடிய வீட்டிலேயிருந்து வயிற்றை வளாத துக்கொண்டிருப்பா எனபது ஒரு பழைய உரை

269 பொன்னிறத்தினை யுடைய செந்நெல் கதிருடனே கருவும் வாட மின்னலுடனே விளங்காநின்ற மேகமானது கடலுக்குள்ளேயும் பெய்யும், அதுபோலக் கொஞ்சமான அறிவுடைய வா பெரிய செல்வத்தைப் பெற்றால், தரித்திரருக்குக் கொடாமல் வலிமையினால் பறித்ததுகொண்டுபோகிற பேருக்கும் தனைப்போலே செல்வத்தைப் பெற்றவர்களுக்கும் கொடுப்பவரென்க

காற்றால் அலைபுண்ட மேகம் தான் விரும்பாத விடத்திற்பெய்தலை நவிவார்க்குக் கயவ ரீதற்கு உவமையாகக் கொள்க “நாநகைவிதிரா கயவா கொடிறுடைக்குங் கூனகையரல்லாதவாக்கு” என்றா வளருவனரும்

270 ஒதினாராயினும் ஒதாதவரோ டொப்பா அறிவில்லாதா, ஒதாதாராயினும் ஒதினவரோடு ஒப்பா அறிவுடையவா மிருந்த தரித்திரவான்களாயினும் ஒருவரைச்சென்று இரவாராகிவ் பரிசுத்தரான செல்வரோடொப்பா, செல்வருங் கொடாராகிவ் தரித்திரரோடொப்பா என்க

‘செல்வரெனினும் கொடாதவாநல்கூந்தார, நல்கூந்தக்கண்ணும் பெருமுத்தரையரே செல்வரைச்சென்றிரவாதா’ எனமேல 294 ஆம் பாடலில் வருதன்னமையும் நோக்கு

4 ‘துன்பவிய’ லாவது, இன்ன இன்ன ஒழுக்கங்களால் துன்பமெய்தற்பால தெனக்கூறும் இயலாம் அஃது ஈயாமை, இன்மை, மானம், இரவச்சம் என்னும் நான்கு அதிகாரங்களாற் கூறப்படும், அவற்றுள்,

(28) “ஈயாமை”யாவது ஒரு பொருளைக் கண்டவிடத்து அதன் மேல் ஆசை செல்லுதலும், பொருள் கொடுக்கிற காரணமாகக் கோபமுண்டாதலும், பொருள் தனக்கு மெத்த வந்தவிடத்தும் ஆசையடங்காமையும், ஒருவாக்கு ஒன்

றைக்கொடுத்தால் அதில்குறையுமென்று லோபத்தால் ஒரு வாகு ஒன்றைக் கொடாமையுமா” இது நன்றியில் செலவழிப்போலப் பிறாகுப் பயன்படாத தொன்றாதலால், அதன்பின் இது வைக்கப்பட்டது

271 தம்முடன சினேகம் பண்ணின பேருக்கும் பண்ணாத பேருக்கும் தமக்குள்ள மாதிரம் சமைத்த அமுதை அவர்களுக்குக் கொடுத்ததாழம உண்டாராகில, அஃது இல்லறதாமததிற்கு அழகு அஃதன்றிச் சமைத்ததை வைத்துக்கொண்டு ஒருவரையும் வரவொட்டாமல் கதவை அடைத்துக்கொண்டு தாம் மாதிரம் உண்டு உயிர் வாழும் மறுமைக்கு உறுதியைச் செய்து கொள்ளாதவாக்குச் சொர்க்கத்தின் கதவு அடைத்திருக்கும் என்க

அதில - சமைத்தல், பிரம்சாரி வானப்பிரததன், சநியாசி எனற மூவரும் அட்டி உண்ணாதவராகையால், அட்டிண்டு வாழ்தல் இல்லறத்தார தாமமாயிற்று அவர்க்கு விருந்தினர், பண்டையறிவுணமையிற் குறித்த வந்தாரும் அஃதினமையிற் குறியாது வந்தாருமென இருவகையினராதின் அவ்விருவரும் ஈண்டிக கூறப்பட்டா ஆவது - சொர்க்க மோகங் களுக்காவது ‘இல்லா விடத்தும் இயைந்த வளவினாள் உள்ள விடம்போற பெரிது உவந்த - மெல்லக் கொடையொடு பட்டருண்ணுடை மாந்தர்க்கு அடையாவாம் ஆண்டைக் கதவு’ என்பது நினைக்கத்தக்கது

272 எவ்வளவானாலும் பொருந்தியவளவினாள் கொஞ்சமாதிரம் தாமததைப் பண்ணினவா தலைவராவா, பெரிய செலவங்கள் வந்தவிடத்தும் அறத்தைச் செய்யாது பின்னைச் செய்வோமென்று இருக்கிறபோ கடுக இறந்தொழிந்து கடல்குழந்த உலகத்திலே பழியாகிய கடலின் முழுகினா என்க

273 தான் தேடின பொருளை நன்றாக உண்டு கழியாமலும், துறந்தபேருக்குக் கொடுக்காமலும் அப்பொருளைச் சுமமாணவத்து இறந்தபோன அறிவில்லாதவனை அவன் தேடிவைத்துப்போன பொருளும் அவனைச் சிரிக்கும், உலகத்திலே அருளுடையாரும் அவனைச் சிரிப்பார்கள் என்க.

பொருள் அவனைச் சிரித்தலாவது, ஈள்வா முதலாயினாரால் அது கவரப்பட்டு ஒழிய, உலகம் அவனைச் சிரித்தலாம்

274 ஒருவாககு ஒன்றைக் கொடுத்தலும் தானுண்டலும் தெளியாத குறுகிய நெஞ்சினையுடையவன் பெற்ற பெரியசெல்வம் தன குடியிலே பிறந்த அழகிய கன்னியரைப் பகருவ காலத்திலே பிறன் வந்து மணஞ்செய்து அனுபவிக்கிறது போல, கொடாத வன் செல்வமும் பிறனால் அனுபவிக்கப்படும் என்க

275 அலை யெறிகிற பெருங் கடலைச்சோர் திருந்தும் உலகத்தாரா நீர்வறறுகிற சிறிய கிணற்றிலூறுகிற ஐந்தலைத்தேடி உண்பாரா, அதுபோல, மறுமைக்கு உறுதி யறியாதவா ஐசுவரியத்திலும் அறிவுடையோரிடத்திலுள்ள மிக்க தரித்திரமே உலலது என்க மறுமைக்கு உறுதி அறியாதா ஆகமாவது, பழிமலைந்து எய்கிய ஆகம் சான்றோருக்கு அவவாகத்தினும் நலஞ்ரவே சிறந்ததென்றா, நிலையாத செல்வத்தின் பொருட்டு நிலையுள்ள பழியை மேற்கோடல் அவா சால்போடு இயையாமையின்

276 என்னுடையது என்னுடையது என்று இருக்கிற அறிவில்லாதவன் தேடிவைத்த பொருளை யானும் என்னுடையது என்னுடையது என்று இருப்பேன், தன் தாயின் தான் ஒருவனுக்கும் ஒன்றையுங் கொடுக்கிலன், தானு மதுபலிக்கிலன் இவையிரண்டையும் யானும் செய்கின்றிலேனே அந்தப் பொருளை என்க

277 ஒருவருக்கு ஒன்றைக் கொடாத ஐசுவரியமும் தரித்திரா பிழைத்தாரா, அஃதெப்படி எனில், பொருளைப் புதைத்து வைத்த விடத்தில ஒருவன் எடுத்துப்போக அதனை இழந்தானென்ற சொல்லினையுந் தப்பினா வருத்தப்பட்டு வந்தபொருளைக் காககிற கவலையுந் தப்பினா புதைத்தற்குத் தோண்டுகிறதையும் தப்பினா, இவா பொருளுடையவரென்று பலவான்களாலே நோவக கைபிணித்துக் கட்டியடிக்கப்படுகின்றதனையும் தப்பினா, இப்படிப்பலவ கையாலும் வருகிற துக்கங்களைத் தப்பினா செல்வமிலாதாரா என்க

278 தான் தேடியபொருளைத்தான் உள்ளபொழுதே கொடுத்திலன் தன் தாயத்தார்களுக்கும் சுற்றத்தார்களுக்கும் அப்பொருள் உரித்தாயிருக்கின்றதாயினும், அவா கொடுக்க வலியிலா, தான்

இறப்பதன் முன்னரே தானே கொடுப்பானாயின் அந்தச் சுற்றத் தார வேண்டாமென்று சொல்லா, தாளிறத்தப்போனபின்பு அவர் அதனைச் செலவழிக்கிறபோது தான் வந்து வேண்டாமெனச் சொல்லான், ஆதலால், கொடாமலிருக்கிற காரணம் யாது என்க

279 இரக்கினறவா கனறைப்போலவும் கொடுக்கிறவா பசுவைப்போலவும் உபாயத்தால் கொடுக்கிறதே ஒருவாக்கு வணமையாவது அந்த உபாயத்தை ஒழித்துப் பசுக்கறக்க வல்லவர்கள் அழுத்திவருத்தக் கறக்கும்போது சுரக்கும் பசுவைப்போலவாயுதங் கொண்டு உடம்பிலே நோவப் பண்ணுகிற பெருக்குக்கொடுக்கிறது கீழ்க்கள்ள இயல்பாம் என்க

இவ்வலரிடத்து வள்ளல்களுக்கு இயல்பாயுண்டாகிய வாத ஸல்லியத்தை விளக்க அவரைக் கன்றாகவும் பசுவாகவும் உவமித்தார 'கனைத்திளவ கற்றெருமை கன்றுக் கிரங்கி நினைத்து முலை வழியே நின்று பாலசோர நனைத்திலலஞ் சேருக்கும்' என்றும், 'காலுண்ட சேற்று மேதி கன்றுள்ளிக் கனைப்பச் சோந்த பால்' என்றும் பயின்றுள்ளமை கொண்டு, கன்றுக்கு மனம் நெகிழ்ந்து சுரக்கும் இயல்பு எருமைக்கும் உண்டு என்பாருளராயின், அதற்குப் பசுவைப்போலக் கன்றிற்கு விரகிற சுறக்கும் ஆற்றல்லில என்க விரகிற சுரத்தலாவது, கற்ககிறவாக்கு வேண்டிய வளவு பால்கொடுத்ததுஅவா இனிப்பாலிலலை என்னும்படி வஞ்சனையால் மடியை வற்றவைத்து அவா விட்டபிறகு தன் கன்றுக்குத் தான் ஒளித்துவைத்திருந்த பாலைக்கொடுத்தல் வள்ளல்கள் தெய்வத்தால் தாழ்வுற்று ஒன்று மிலராயவிடத்தும் வறியவாக்குச் சிறிதாயினும் கொடுப்பர் என்பது கருத்து இது, தன் தம்பியால் நாடுகொள்ளப் பட்டுக்கொடுப்பற்றியிருந்த குமணன் பெருந்தலைச்சாததனாகு வாள் கொடுத்ததுபோன்ற பெருவணமையாய் கீழ்க்களோ, "கருமபு போல கொல்லப் பயன்படும்" என்க

280. பொருளைத் தேடிதலுந் துன்பம் அநவனம் துக்கப்பட்டுத் தேடின பொருளைக் களவுபோகாமற் காக்கிறது மிகவுந் துன்பம், காத்த பொருள் சிறிது குறையுமாயினுந் துன்பம், அந்தப் பொருள் கெட்டுப்போனாலுந் துன்பம், ஆதலால் துன்பத்துக்கெல்லாம் இருப்பிடமாயிருக்கும் இரதப்பெருள் என்க

இப்படித் துன்பத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிற பொருளைப் புதைத்துவையாமற் கொடுக்கவேண்டுமென்பது கருத்தது

(29) 'இனமை' யாவது உலகத்துள்ள மனுஷ்யரால் எண்ணப் படாமற் செய்வதும், பசிபிணிக் ஞுண்டாக்குகிறதும், இனப்பங்களை அனுபவியாமற்புரிவது, பிறராலிகழப்படுவது மான வறுமையாம் இத் முற பிறப்பிற் பிறாக்கு ஈயா தாக்கே வந்து எய்துவது ஒன்றாதலின் ஈயாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது 'உமமைக் கொடாஅ தவரெனபா குணடுகீர் வையத் தடாஅ அபிப்பினவா' எனபதனால் முற்பிறப்பிற் கொடாதவரே இப்பிறப்பில் வறியராய்ப் பிறப்ப ரென்பதனை அறிந்

251 துவா ஊட்டிய புடைவைகளை யுடுக்குக்கொண்டு திரிந் தாராயினும் பததாக் எட்டாக் ஒரு சிறு பொருளுதையாராயிருந் தால், எல்லாருடனேயும் சரியாக் வைத்தெண்ணப்படுவார்கள் தங்களுக்கு எல்லா வழியாலும் ஒத்திருக்கும் நல்ல குடியிலே பிறந்தாராயினும் தரித்திரராயிருந்தால் அவர்கள் செத்த பிணத் திலும் கடையாக வைத்து எண்ணப்படுவார்கள் என்க

பொன் வெள்ளி முதலிய உலோகங்களைச் சந்தியாசிகள் ஸபரிசித்தலுங் கூடாதென அறநூல் விதியுண்டேனும், அவ விதியைக் கடந்து பொருள் வைத்திருந்தாரே மதிக்கப்படுவாள் எனறமையால் உமமை இழிவு சிறப்பு மற்ற மூன்று ஆசிரமத் தினரும் கண்டமாகித்திற நெழுத்தாக் இறப்பாச சிறந்த சந்தி யாசிகட்கும் இனமை தீதெனக் கூறிய முத்ததானே அதன் இழி வைப் புலப்படுத்தினாராயிற்று அத்து - சிவப்பு பதனெட்டு என் பன அப்பொருளுக்கு ஆகு பெயர் பாடு பெருமை

252 நீரைப் பராக்கிலும் இலேசானது நெய்யென்று சொல்லுவார்கள் நெய்யைப்பராக்கிலும் புகை இலேசென்பது எல்லாரும் அறிந்தது ஆராயுகநாலத்தது இப்பென்னும் துன்ப முடையவன் சென்று புஞ் புனையும் புகுத்தகரிய வாயிலை அழைந்து என்க. இப்பவன் மிகவும் அறப்பென்பது கருத்தது நிரப்பிடுமபை என்று கண்ணழித்து, பொருள் தேடுகிற துன்பம்

எனலுமாம் நிரப்பு இப்பொருட்டு ஆதலை 'நிரப்பிடுமபை பல பெண்டிரானன்றியும்' எனபுழியுங் காண்க (நானமணி 96)

283. கொல்லையுணத்திலே கிளிகளைக் கல்லினைக்கொண்டு ஓடும் காட்டையுடைய நாடனே! ஓங்கியகலையுடைய மலையின் மேலே காந்தட்பூ மலராககாலத்து, சிவந்த காலகளையுடைய வண டுனங்கள் போகாவாகும் அதுபோல வறுமை யுற்றபேருக்கு உற வின் முறையா ரிலலை என்க பொறி, ஈண்டுப் பாதத்தினை உணர்த்திறது

284 சரீரத்தைவிட்டுச் சீவனுடைநது போயினவிடத்து அப்பிணத்தைக் காக்கைகள் கொத்தவந்தது கூடிஓற்றபோல ஒரு வாகஞ்சு செல்வமுள்ள காலத்து அனேகமபோ அடிமையாய வரு வாகள பிறகு அந்தச் செல்வங் கெட்டுப்போயத் தரித்திரம் வந்தது, வண்டுகளபோலப் பல திக்குகளிலும் சென்று, பெற்ற உணவுகளை உண்டு அவர்கள் திரியுங்காலத்து அவரைக்கண்டு மிடியாலே துன்பமற்றீரோடுவென்று வினவுவாரா இவவுலகத்திலிலலை என்க தொண்டாயிரவா - ஒன்பதினாயிரமபோ எனலுமாம், தொண்டு-ஒன்பது(மலைபடு 21) உடைந்தழிஇ என்றும் பாடம்

285 ஓசையையுடைய அருவி கலவின் மேற்புறத்தைக் கழுவகிற கூட்டமான மலைகளையுடைய நாடனே! வறுமையுடையவாக்குப் பிறந்த குலங் கெடும், பெரிதாகிய ஆணமைத்தன்மும் கெடும் சிறப்புடைத்தான கலவியுங் கெடும் என்க

286 உள்ளே மிகுகின்ற பசியினாலே தமமிடத்தில ஓன றை விருமபிவந்தவாக்குக்கு உள்ளூரிலேயிருந்தும் ஓனறை உதவ மாட்டாதவன் உள்ளூரிலேயிருந்து ஒரு பயனுமில்லாமல் தன் வாழநாளைக் கழியாமல், தான் தூர தேசங்களிலேபோய் ஊர்தோறும் புதியனாய்த் திரிந்து உயிர வாழத்தலை நன்று என்க

287 தம்முடைய நயமான ஒழுக்கத்தையே யல்லாமல் நிரம்பி எழுந்த அறிவையுஞ் சேர இழந்துவிடுவா, கூர்மைட யிருக்கிற முல்லையருமபைத் தமக்குச் சரியிலலையென்று வருத்து கின்ற பறகளையுடையவனே! நாடோறும் தம்முடைய குடுமபத் துக்கு வேண்டிவதை அன்றன்று தேடிக்கொண்டுவந்து சோக கின்ற துக்கத்தையுடையவா என்க

288 இல்லிலேயிருந்து வாழ்கிறவிடத்திற் பொருளருகி
இரக்கிறவர்களுக்கு ஒன்றைக் கொடுக்க இயலாமல் முட்டியவழித்
தன்னுடைய முயற்சி யுற்சாகங்களிலுமேயும் ஒன்றுமாகாமல் உள
னூரிலேயிருந்து வாழ்கிறதிலும் தூரதேசங்களிலே போயவீடுக
டோறுமபுகுந்து கையேற்றிற் கெடுவழி வாழ்க்கையே நன்று என்க.

இட்டாறு - குறுகியவழி கீழ் 286 ஆம் பாடலில் இல்லறத்
தானுகிருந்தே வேறாசாசென்று இரத்தல் நல்லது என்றா இப்
பாடலில் துறவியாகி இரத்தல் நன்று என்றா

289 முன்பு தாம் செல்வத்துக்குப் பண்ணின தவம்
மாண்டகாலத்து யறியராய வருந்தி, டடகங்களை இட்டிருந்த கை
களினாலே இலைக்கறி பறித்தற்குத் துற்றினைப்பிடித்து வளைத்து,
அந்த இலைக்கறியைப் பறித்துவந்து வேக வைத்து, பனங்
குடலையே கலமாகக் கொண்டு உப்பிலலாமல் வெந்நீர் இலைக்கறி
யைத்தின்ற மனங்குறைந்து வாழ்வா என்க

290 நல்ல நீர்மையினையுடைய அருவிகள் ஒருகாலத்தும்
அருமல் மிக்குறி சிறப்பினையுடைய குளிரந்தமலைநாடனே! புள்ளி
களையுடைய அழகிய வண்டுகள் ஒருகாலத்தும் பூத்துத் தம்
மிடத்தளள தேனை அருந்தச்செய்து இப்போது மறிப்போன
கொம்பினமேற் போகாது அதுபோல ஐசுவரியம் குறைந்தருக்கு
உறவின முறையா இலலை என்க

ஆரத்த - நுகாவித்த, 'வருந்தி பிறங்காத்தம் மாசாத்து
வான்' என்புழிப் போல (சிலப் மங்கல 33) இதற்குக் 'கால கை
சிறகுகளை விரித்துக்கொண்டு திரிகிற' என்பது ஒரு பழையவரை

(30) 'மான்' மாவது எவ்விடத்திலும் தன் குழிக்கேற்ற ஒழுக்
கஞ்சிதையாமற்குத் தொழுதலும், அவ்வொழுக்கத்துக்கு
அழிவுவரின தன் பிராணனைவிட்டு அதை ரக்ஷித்தலும்
மாம் 'சிறிய சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு' என்ப ஆக
வின், இஃது இனமையினபின் வைக்கப்பட்டது

291 தமது செல்வ பலத்தால் திறமையில்லாதா செய்கின்ற
பெரிய ஆரவாரத்தினைக் கண்டவிடத்தும், எரிந்து மண்டிக் காடு
தீப்பட்டாற்போல வேகாநிற்கும் மானமுடையா மனம் என்க.

292 தமமுடைய வறுமையைச் சொல்லுவதன் 'முன்னரே அறிந்து அவ்வறுமையைத் தீர்க்கவல்ல இயல்புடையார்களு நம் பட்ட வறுமையைச் சொல்லாத தம் நெஞ்சத்தைத் தமக்கு உரித் தாகப் பெற்ற மானமுடையவா பசினோயாவ எழும்பு தோன்ற ஊன கெடினும் பண்பிலாதா பின்சென்று, தமது வறுமை தோன்றச் சொல்வரோ என்க

முன்னையதான ஓதாரம் எதிர்மறை பின்னையது இரக்கக் குறிப்பு தம் வறுமையை ஒருவருக்குச் சொல்லா எனபது ஒரு பழைய உரை

293 ஐசுவரியவானகள் வந்தால் நமமுடைய மனையிற் கொண்டு புகுநது, நமமாலேயான உபசாரங்களைச் செய்வோம், அந்தச் செல்வமுடையாரிடத்திலே நாம் போனால், நம்மைத் தம் முடைய மனையினுட் கொண்டு புகுந்தால் தம்முடைய மனையாள் காணில் அவள் கற்பழியும் எனபா போல நாணிக் சோற்றைப் புறங்கடையில் வைத்து இடுவராதலால் செல்வருடைய உறவை மறந்திடிக என்க

294. இப்பிறப்பினையும் நன்றாகும், இறந்துபோன பிறகு பூமியிலே தன் கித்ததியையும் அழியவிடாது, மறுபிறப்பு நன்மையினையும் விளைப்பிடுகும் வெறுப்பில்லாமல் புழுக்குமணவா நின்ற மயிரினையுடையாய் 'மானமுடையோரால் பதிக்கப்பட்ட நடக்கை ஒருவாக்கு மிகவும் நன்று என்க

இயலுதல் - உலாவுதல் ஈண்டுப் புகழிடம்ப உலாவுதல், இயல்நெறி - இயலுதற்கான வழி என்க மதிப்பு, மதிப்புக்கு ஏதுவாகிய நடக்கையை உணர்த்தினமையால் ஆகுபெயர். அது, பெருஞ்சித்திரனா தமக்கு வெளிமான தப்பி சிறிது ஈய வர, அதனைக் கொள்ளாது வெறுத்துப் போய் குமணனைப் பாடிக்குமணனை பகடுகள் கொடுப்பக கொணாந்துநின்ற, வெளி மாணாக கடிமரத்து யாதது, நின்னூராக கடிமரம் வருந்தத் தந்து யாம் பிணித்த நெடுநல் யானை எம்பரிசில்' (புறம் 162) என்றதும், தம்மனைவியை நோக்கி, 'நின்னயநதுறைநாக்கும் நீ நயநதுறை ன்க்கும், பண்மாண கற்பினினை கிளைமுத் லோகக்கும், கடுப்பின

கடுமபசி தீர யாழ் நின் கெடுகுறியெதிர்ப்பை நல்கியோகுகும்,
இன்னோககு என்னாது என்கெடுஞ் குழாது, வலலாங்கு வாழ்
தும் என்னாது கீயும் எல்லோகுகும் கொடுமதி மனைகிழுகோயே'
(ஈ. 163) என்றதும் போலவது

295 பாவமேயன்றிப் பழிப்பு வசனங்களு முண்டாகத்
தக்க காரியங்களைத் தாங்கள் சாகவரினும் சான்றவா செய்யார்,
சாவுதுதான் ஒருவாக்கு ஒருநாளில் கண்பொழுதைத் துன்பமே
யல்லாமல் அநதப் பாவமும் பழியும்போல எப்பொழுதும் உள்தாய
குற்றங்களைச் செய்யமாட்டாது என்க

‘பிராணனைவிட்டாலும் மானத்தைக் காக்கவேண்டும்’ என
பது ஒரு பழைய உரை அருநவை - தீராத குற்றம்

296 வளப்பதையுடைய பெரிய பூமியில் உயிர் வாழ்பவ
ரெல்லாருள்ளும் செல்வராயினும் ஒருவாக்கு ஒன்றைக் கொடாத
வா தரித்திரரேயாவா, வறுமை வந்தவிடத்தும் பெரிய முததரை
யாபோன்ற செல்வரோடொப்பார செல்வரை யடைந்து இரந்து
உயிர்வாழாதார என்க

ஒருவாக்கு ஒன்றினைக் கொடாமைக்குக் காரணம் ஆகையாத
லாலும், அவ்வாசை ‘நல்குரவு என்னும் நகை’ (குறள் 1043) என
றபடி நல்குரவாதலாலும், கொடாதவரை நல்குநதாரென்றாரா
‘வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வம் சுண்டிலலை’ என்பது
பொய்யாமொழியாதலால், ஒருவரிடத்து ஒன்றினை வேண்டாத
வரைச் செல்வரென்றா கீழ் 270 ஆம் பாடலிலும் நல்குநதம்
செல்வா இரவாதார, செல்வரும் நல்குநகார சுயரெனின
என்று கூறப்பட்டது நோக்குக

297 கடையானவரெல்லாரும் மானத்தினும் காம்ப பசிக்
கஞ்சவா இடையானவரெல்லாரும் அதனினும் சாவுக்குஞ்சுவா,
விற்போலும் வளைந்த பருவத்தின்கீழ் வேலபோலும் பீண்ட னை
கையுடையவனே! தீலயானவரெல்லாரும் உலகப் சொல்லும்
பழிப்புரைகளே அஞ்சி விடுவர் என்க

‘சாதலின் இன்னாததிலலை’ என்பவாக்கலின், ஈண்டு இன்ன
மையைச் சாதலென்றா மானங் கெட்டுருங் காலத்தி. அந்

னிலும் பசியை அதிகமாகக் கொள்ளுவா கடையாயினா, அதனைப்பொறுத்தாராயினும் பிராணனை அதிகமாக நினைப்பா இடையாயினா மானத்தையே முதனமையாக நினைத்து உயிரைவிடுவர் தலையாயினா என்பது கருத்து. 'தனக்கு ஒவ்வாச சொற்பட்டாற் சாவதாம் சாலபு' என்றா பிறரும் (நானமணி 4)

298 'இவா நல்லவா, மிகவும் இரங்கத்தக்கவா, இப்பொழுது தரித்திரராயினா' என்று இகழ்ந்து செல்வராயினா கொஞ்சமாகப் பாரகிற காலத்திலே கருமானுடைய உலை ஊதுகிற தீயைப் போல் உள்ளே வேகாநிற்கும் தலைநாயுடைய சான்றோ மனம எனக் சிறுநோக்காவது, சிறுமையேனாற் நோக்குவது

299 தமமை விருப்பிவந்தவாக்கு ஒன்றைக்கொடாதிருப்பது நாண்பனது, எல்லாநாளும் பயத்தினாலேவருகிற நாணமும் நாணமன்று தன்னை எளியவனாகவைத்துக் குடிப்பிறப்பாலும் ஒழுக கத்தாலுந் தன்னிலும் மேலானவாகள் செய்ததைச் சொல்லா திருப்பதே நாணம் என்பது ஒரு பழைய உரை

300 கடமாணைக் கொன்ற காட்டிலுறை வேங்கைப் புலியானது அந்தக் கடமான இடப்பச்சம் கீழாக விழுந்ததானால், அங்னைத் தினனும்ப் போயவிடும், அதுபோலப் பெரியோர்கள் விருந்த ஆகாசம் கவித்த உலகமெல்லாம் பெற்றினும் மான மழிய வந்த சாகிவ் அதனை விரும்பாரகள் எனக்

'தொடங்கு வினைதவிரா அசைவில நோன்றாட, கிடந்தயிரா மறுகுவதாயினும் இடம்படின வீழ்களிறு மிசையாப் புலி' (அகம29) என்பதனால் புலியின் அதற்கைய மானத்தைஅறிக

(31) 'இரவச்ச' மாவது வறுமையுற்றா ரொருவரை அவ்வறுமை தானே தளளிக்கொண்டுபோய் இரப்பிக்கும்பொழுது, தங்கள் பிரகாசமெல்லாம் அடங்கி, கண்கள் குழிந்து, கடுகப் பேசவுங் கூடாமல் ஒடுங்கி, தாம் அறிந்த தாமங்களை மதுரமாகச் சொல்லித் தமது வறுமையைப் புலப்படுத்துங்காலத்து ஐசுவரியவான்கள் அதனைச் செவியிலே ஏற்காது அவரை எளியராக நினைத்துக் கடைக்கணித்தலையும், கொடுப்பாரைப்போலே யிருந்து, பிறகு ஒன்றுமில்லையெனவே, பெருமூச்செறிந்து செயலற்றுப்போகும் போகையுங் கண்டு, அந்த இரப்பினை அஞ்சலாம்.

மானமுடையாரே இரவினை அஞ்சுவ ராதலால் இஃத, அதன பின் வைக்கப்பட்டது.

301 'இஃத வறுவியார நமமாலே ஆகின்றரல்லது எந்த நாளும் இவாதமமாலே நாம ஆதரபடியான ஒரு காரியமுமுடைய ரல்லா' என்று தமமை மயங்க நினைத்த மனத்தினையுடையாரபின் தெரிந்த அறிவினையுடையா செலலக்கடவரோ என்க

மயங்க நினைத்தலாவது 'செலவம் சட்டக்கால போலவரு' வதனைச் செருக்கால் நினையாமை 'தெருண்ட வறிவினவா' எனபுழி இனசாரியை நிறு இரண்டனுருப தொகை

302 இழிவான காரியங்களைச் செய்கு சமதுமனம் சந்தோ ஷப்பட்டு நன்றாய நிறைய உண்கின்றதிலும் பழிக்கத்தக்க காரியங் களைச் செய்யாமல் பசித்தல் ஒருவாக்குக குற்றமோ' கணனுமைத்து விழிக்கிற மாதிரியாயிருக்கும் ஒருவன் இறந்தபிறக்கிடுக என்க

'அப்படிப்பட்ட பிறப்புகளாக இழிவான காரியங்களைச் செய்யாமல் நல்ல காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து'

இழி, பழி, முதனிலைத் தொழிற்பெயர்கள் இழித்தற்கு பழித் தற்கு என்க அழித்து, இவவுடலை யழித்து எனலுமாம்

303 வறுமையினாலே இரங்கத் துணிந்து இரவாமலிருப் பாருமில்லை அப்படி இரந்துகொண்டு திரிந்தாலும் சிறிதுதூரத்தி லேயே எதிரேவந்து தழுவிக்கொண்டு வீட்டுக்கு வாருமென்று கூட அழைத்துக்கொண்டுபோய் உண்ணுமென்று உபசரிப்பாரு மில்லை. அப்படி உபசரித்தாரிடத் தல்லது சாப்பிடச் சமமதியா மேலானபெரியோர்கள் என்க

"உலகத்தில் இப்படிச் செய்வா ரில்லாமையால், இரப்பினை அஞ்சக்கடவன்" எனபது ஒரு பழைய உரை முகம் - அதிதி நான்வன உள்ளே நுழைத்தற்கு இடமாகிய இல்லத்தான நோக்கு, புகுதல் - அவ இல்லத்தான நோக்கிய அந்நோக்கெதிரா சென்று புகுதல், முகம் புகுதல் எனபது இல்லத்தான முகனமாந்து "நாகக், அந்நோக்கினுக்கு எதிரென்று புகுதல்"

304 மகாலக்ஷ்மி தன்னை விட்டு நீங்கினாலும் மதம்வங் கோபித்துக் கொண்டாலும் செல்வாபாற் சென்று இர என்னும் நெஞ்சத்தைக் கோபித்துக்கொண்ட மனத்தினனாய், இரவாமை யாகிய உயர்ந்த ஒழுக்கத்தை நினைக்கினவனது பொருளைத்தேடிப் புதைத்து வைக்கும் அறிவிலலாரா பின்சென்று எனக்கு இல்லை யென்று அவர்கள் முகம்பாக்கத் தாம் நாணிக் கழுத்தை வளைத்துக் கொண்டு நிலலாரா மேலாயினா என்க

305 ஒளியாத உறுதியான ஸையுடைய கண்ணாப்போல் வாரிடத்தம் இரவாமல் உயிரவாமுவதே ஒருவருக்கு வாழ்க்கையா வது, இரக்கக்கடவேன என்னும் நினைப்பினுள்ளும் ஒருவாகரு நெஞ்சு வெந்து உருகாநிற்கும் ஆதலால், இரக்கிறவன் மனம் எப்படி இருக்கும் என்க.

‘கரவாது உவந்தீயும் கண்ணனா கண்ணும் இரவாம்கோடி யுறும்’ என்றும் ‘இரவுள்ள உள்ளம் உருகும் கரவுள்ள, உன்ன துஉம் இன்றிக் கெடும்’ என்றும் கூறினா பொய்யில் புலவா என்க.

306 தமக்கு இன்னொமையான பொல்லாததே பொருத்தக் கடவது, எல்லதே பொருந்தாம் விருக்கக்கடவது என்று சொல்லித் தன் நெஞ்சினைத் தானே இரக்க ஆசை நீங்கிவிடுதலால், பொருண் மேற காதலையுடைய மனத்தினாலே துன்பமிருத்தது கண்ணுங் குழிந்து அன்னியா பக்கற்சென்று இரக்குமிரப்பு என்க காரணங் தான் என்க காதல்கவற்றல் - காதலாலவருத்தல்

307 மலையின் அகலமெல்லாம் பொன்னைக்கொழித்தது விழு கிற அருவியினையுடைய மலைநாடனே! இந்த உலகத்திலே எந்நா றும் முன்பு பிறந்தவாகன வடிவல்லாமல் பலரும் புதியவாகனாய்ப் பிறந்தாலும் இரக்கிறவர்களை இகழ்ந்து பேசாதவனே என்றும் பிற வாதவன் என்க எல்லாரும் இரப்பவர்களை இகழ்வதால், இகழாதவனே உததம்புருஷன் என்பதும், அவனே மோக்ஷமடை தற்கு உரியான் என்பதும் கருத்து மகன் - உததம் புருஷன். ‘மகனே தோழி எனறன்ன’ (அகம். 48) என்புழியும் காண்க

‘இல்லெனக்கு ஈக என்பவனை நருவான்.....யாதும் கடைப் பிடியாதான்’ என்றார் பிறரும் (இரிக 75)

308. தன்னுடைய வறுமை தன் மேனியை அழிக்கத் தன் நெஞ்சினுள்ளே நல்லறிவினைக் கெடுத்தது, அறிவில்லாமையை நிறுத்திக்கொண்டு, ஒருவரிடத்திலேபோய் எனக்கு யாதானு மொன்றனைத் தரவேணுமென்று இரக்க இரக்கப்பட்டவன் இல்லையென்று மறுத்தானாகில தான் சாகாமலிருப்பதே எனக்

“இரப்பவா சொல்லாடப் போஓம் உயிர” எனறா வளருவ னாரும் மாற்றுதல் - மறுத்தல்

309 “ஒருவா ஒருவரைச் சோந்தால் அவா நினைவின்படியே ஒழுகவல்லராய் மனங்கொள்ள நடந்துபோவதல்லது பெருமை கெட்டு எமக்கு யாதானும் சிறிது தந்த உதவி செய்யமாட்டாரோ என்று சொல்லுஞ் சொல்லிப்பார்க்கிலும் மெளனத்தான துறந்து போய்த் தவம்பண்ணும் நல்லவழி இன்னாதோ” எனக்

மேற்பாடலில் இரத்தலினும் இறத்தல் சாலுமென்றா, இப் பாடலில் துறத்தல் சாலுமென்றா. ஏகாசம் எதிமறை, வறுமை யால் ஒடுங்கிஒழுகும் வாழ்க்கை என்றமாம்.

310 பழைய நட்பே காரணமாக ஒருவா தம்பால் விருமபி வந்தவிடத்து அப்பழைமைக்குப் பொருத்தமாக யாதானும் ஒஃ உதவியைத் தாம்செய்க, அவ்வாறன்றி அவவுரிமையினாலே வந்த அவரை இவாதாகி உதவிசெய்யாநெனில், வந்தடைந்தவாதம் நெஞ்சத்தில மூட்டப்படிக் அணையாமல் நின்று சமிகின்ற நெருப்பு அது ஆகும எனக்

கந்த - பற்றுக்கோடு பசைதல் - விருமபுதல் கிழமை - உரிமை பொத்ததல் - மூட்டிதல் பொறுத்தல் - தாங்குதல், ரகசித் தல் கிழமை அவா பொருநெனனின் என்று கூட்டிக் இது பாஞ்சாலனான துருபதன் துரோணசாரியன் கிழமையைப் பொறுது எள்ளியபோது, அத்துரோணசாரியனுக்கு உண்டான மனக்கொதிப்புப் போன்றதொன்று.

‘பழைய உறவே காரணமாகத் தாமும் அவரும் கலந்து நடந்த முறைமையினைக் கொண்டு, அவவுறவினாலே அவரை வினவாமல் ஒன்றைச்செய்தால், அப்படிச் செய்காரியத்தை அவா

பொருளாகில், தன நெஞ்சிலே மூட்டப்பட்டு ஆறாமல் இருந்து
கொண்டு சுமிகிறெருப்பல்லவோ' எனபது ஒரு பழைய உரை

5 'பொதுவிய' லாவது, அரசியல் முதலாக முற்கூறிய
வியல்களுக்கும் 'பகையியல்' முதலாகப் பிற்கூறும் இயல்களுக்கும்
பொதுவாகிய இயலாம்

(32) 'அவையறித' லாவது கற்ற அறிவின்னையுடையவா திரட
சியை அறிதல் 'அஃதாவது உலகத்துக்குப் பொதுப்பட
வழங்கும் நூல்களைக் கற்றுணர்ந்தாரும் தங்கள் தங்கள் சமய
நூல்களைமாத்திரம் கற்றுணர்ந்தாரும், எல்லா நூல்களையு
முட்புகுந்து உண்மையான பொருள்களை உணர்ந்தாரும்,
பலகற்றும் ஒன்றினையும சொல்லாமலடங்கி யிருப்பாரும்
கூடியுள்ள சபையிற் போய், தான ஒன்றினைச் சொன்னால்
அது வெல்லும் தோற்றமும் என்று அறிந்து சொல்லுதலாம்
இரவினை அஞ்சுவான் கலவிமுடிதலால் அரசன் பாத பரிசு
பெற்றவாழ முயலுப்போது அவ அரசனோடிருந்த அவை
யினது இயல்பினை அறிதல் இன்றியமையாத தொன்றாக
லின் இஃது இரவச்சத்தினபின் வைக்கப்பட்டது

311 உண்மையான ஞான நூல்களைக் கற்றவருடைய
ஸபையிலே கலந்திருப்பதினைத் தவிர்த்து, அவ்விடத்திலே ஞான
மில்லாதபொருளைக் கொண்டுவந்து அவற்றினை மிகவும் பரக்கப்
பேசித் தாம் சொன்ன அறப்பொருளையேக்கொண்டு ஒழுக்கும்
மயக்கமான அறிவுடையார முன சான்றோர் தம்முடைய நல்ல
ஞான உபதேசங்களைச் சொல்லாமல் நமுவ விடக்கடவா என்க

கோட்டி - ஸபை உறழ்தல் - கலத்தல் கை - சிறுமை
இருள் என்னும் பொருள்தரும் கார என்னுஞ் சொல் ஈண்டு மயக்
கத்தை உணர்த்திற்று 'வெளியாரமுன வானசுதை வண்ணங்
கொளல்' என்றா பெரியாரும்

312 தன்னுடைய நாவுக கிசைந்த பாடங்களைச் சொல்லி
நூலின் நயத்தினை உணர்வார்போல் நடித்துச் சமப்பிரதாயமல்லாத
பொருளை அந்நாற்குட புகவிடும் வஞ்சகரான பொய்ப்புலவனை
ஸபையிலே கற்றடங்கிய உண்மைப்புலவா அணுகார்; அவ்வாறு

அணுகினால் அதகீப்புலவன அசசுப்பையிலே அவவ ணுகியார் குடியைச் சீர்குறையும்படி பழிகும, அல்லது தன தோள்களைத் தட்டிக்கொண்டு சண்டைக்கு எழுந்திருக்கும் எனக

அணுகினால் எனபது அவாய நிலையான வந்தது நப்பாடம், செவியேறக கற்றபாடம் எனபது ஒரு பழைய உரை

313 தாம் சொன்னவழியையே பிடித்துக்கொண்டு, தம் நா சூனியெடுத்தாற்போல அதனையே பலகாலும் சொல்ல விரும்புவாரும், பிறா கற்ற கலவியின அளவையாவது அவா மறறையோ மனங்கொள்ளும் வண்ணம் பொருளை விரித்துரைக்கும் வல்லபத்தையாவது தெளிய அறியாரும, தாம் கற்ற சில விஷயங்களைப் பிறாமனம் கொள்ளும்படி உரைக்கும் வழியை அறியாரும், இவற்றைச் சொல்லின் நாம் தோறபது நிச்சயம் எனபதனை அறியாராய மரபிலலாதன பலவற்றை உரைப்பாரும்" என மாந்தரபலா உண்டு எனக

'சொற்றாறு எனபது சொற்றாறு என்று அகரம் தொகுத்து, ஆறு கொண்டு என்பது ஆற்றுக்கொண்டு என்று வலிமிக்கு, 'சொற்றாற்றுக்கொண்டு' என்றாயிற்று கற்ற ஆற்றல் என்றும் கற்றவன்மை யென்றும் கொள்ளப்பட்டது சொல் தாறு எனா கொண்டு, சொல்லாகிய தாறு எனவும் ஆம் தாறு, யானை காளை முதலியவற்றைத் குத்தி ஓடச்செய்யும் முட்கோல

314 நல ஆசிரியனிடத்துப் பொருள் விளங்க அறிந்த பாடத்தால் அல்லாமல் பேதையானவன் தான் பள்ளியிலே அபத்தமாகக் கற்ற பாடத்தால் ஒரு குத்திரத்தைக் கற்றுக்கொண்டு அதனை நல்லறிவுடையோ நடுவிலே புகுநது கூசாமற் சொல்லித் தன்னுடைய புல்லறிவினைத் தெரிய அறிவித்துவிடும் எனக.

கணக்கு - ஆயா, கணக்காயா என்றாயிற்று, கணக்கு நெடுங் கணக்கு எனப்படும் அரிச்சுவடி, ஆயா, ஆயத்தை உடையவா, ஆயம் ஆவது கூட்டம், ஈண்டுசிறுபிள்ளைகளின் கூட்டம், சிறு பிள்ளைகளைக் கூட்டமாக வைத்துக்கொண்டு அரிச்சுவடி கற்பிக்கும் உபாத்தியாயா என்பது கணக்காயா எனபதன் பொருள், இவ்வுபாத்தியாயர் பால் இளமையில் வழுப்படக் கற்ற பாடம்

என்க பேதை நாணுது சொல்லுதல், 'ஒண்மை உடையம் யாம் என்னும் செருக்கினால்'

315 தாம் வெல்லுகிறது காரணமாக விலங்குகளைப்போல உண்மைப்பொருளை மனத்துக்கொள்ளாமல் வெம்பிக் கொடுத்தது எழுந்தது எரிந்துவிழுவாரோடு எதிர்த்துத் தமது சொல்லின் சதுரப்பாட்டினைக் கொண்டு செல்கின்றவா தமகையில் அவர்களால் அறைந்து உதிர்க்கப்பட்ட தம் பலலைச் சுரையின் விதைபோன்று காண்பா என்க

ஒன்றுதல் - எதிர்த்து நெருங்குதல் வித்தகம் - சதுரப்பாடு பல்லுதிர அறையப்படுவா எனபது கருத்தது

316 சுதத பாடத்தைக் கற்று, அதன் பயனைத் தெளிய அறியமாட்டாத மூடா வெறுக்கத் தக்கனவற்றைச் சொல்லும் போது, அழியாத சீாமையினையுடைய சான்றோர் 'இப்படிக்கொத்த பிள்ளைகளைப் பெற்றவள என்னபாவஞ் செய்தாளோ' என்று மிக வருந்தித் தாமும் இப்புல்லிய சொற்களைக் கேட்டலாற் நாணி மெளனமாய் நிற்பா என்க

தேடருஞ்சீர் என்றும் பாடம் 'சான்றோனென்க கேட்டதாய்' 'சுன்ற பொழுதிற் பெரிது உவ்'த்தலால், மூடனென்க கேட்டதாய் 'குழவிஇறப்பினும் ஊனதடிபிறப்பினும்' நலமன்றோ என்றும், 'வாதுவல் வயிறே வாதுவல் வயிறே நோவேனத்தை நின்னீனறனனே எமமில் செயயாப் பெருமபழி செய்த கல்லாக காணைய யின்ற வயிறே' என்றும், 'உண்ட என்முலை யறுத்திடுவன யான்' என்றும் இறப்பத துன்புறுவாள என்று, இறப்பப்பரிந்து என்றோ. சமழ்த்தல் - நாணல். கீழ் 155 ஆம் பாடலிலும் மூடர் சொற்கேட்டுச் சான்றோர் வருந்தவா என்று கூறப்பட்டது உம் காண்க ஈன்றாட்டு என்பது 'எவ லீளையா தாய்வயிறு கறிப்ப' என்றாற்போலின்றது

317. பெறத்தக்க பரிசுத் தொகையினைப் பெற்றுக்கொண்டு வழங்கும் பரத்தையரது தோன்போல வான்முறையாகக் கற்பனக்கெல்லாம் நூல்கள் எளிதாய் வரும், ஆனாலும் தளிர்போன்ற

மேனியையுடைய அபபரததையாது உளளம் போல யாவரும் எளிதில் அறிய ஒணனாததாக்கும் அந்நூலின் உட்கருத்து என்க

‘பெறுவது’ ஆவது நிரணயிக்கப்பட்ட பரிசுத்தொகை என்க. அது ‘மாதவிமாலகருக் கோவலன கொடுத்த வாங்கிய பரிசும் ஆயிரத்தெண கழஞ்சு பொன்’ எனறறபோனறது நெறிப்பட்டுக் கற்றலாவது ஆசிரியன நின்றநெறியினகட்பட்டு ஒழுகுதலும் பிறற்றைநிலை முனியாது கற்றலுமாம் கல்வியிற் பெரியா அயோத் திமாநகரைச சூழநதுள்ள அகழியை வருணிககு மிடத்து, அது “பொன்விலை மகளிர மனமெனக் கீழ்போய” எனற அருளிச் செயதமையால் (கம்ப நகர 14) அம்மகளிர கருத்தின ஆழத்தை அளவிடல் அரிதெனக் உலகத்தில் நூலகற்றார்பலராக அவை யிலே தலைவராதற்குரியா சிலரேயாதற்குக் காரணம் யாதென வினவினாருக்கு உததரமாக எழுந்தது இப்பாடல் எனக் மேற் பாடல்களில் இதினை விளக்குவா முறி - மந்தளிருமாம் இது மாமை எனப்படடி, மகளிராக்குச சிறந்த மேனியழகாகும் பெறுவது கோடலாவது, கொடுப்பாரைக் கொள்ளாது விலையைக் கொள்ளுதல் எனபா பரிமே (குறள். 813)

318 அறிவு வரததக்க புஸ்தகங்களையே மிகுதியாகச் சேகரித்து அவற்றினை அனபோடு சமந்தகொண்டு தமயில்லத ஁ நிறைத்து வைப்பினும் அவற்றின் பொருள தெரியாராய் மூலபா டத்தினை மாததிரம் மறவாமல் மனத்திற போற்றியிருக்கின்ற புலவரும் வேறாவா, அவற்றின் பொருளை அறிந்து தெளிந் தும் பிறா ஐயங்களைத் தெளிவித்தும் சிற்றக்கவல்ல புலவரும் வேறாவா எனக் புத்தகமே - ஏகாரம் பிரிநிலை அவற்றை - அப் புஸ்தகங்களிலுள்ள பாடல்களை எனக். அகம், மனமுமாம் புலவர் பிறறைத்தேற்று மாற்றை அடுத்த பாடலிற் கூறுவா

319 பழிப்பற்ற காட்டுபபசககளின் மந்தை தங்குகின்ற நெடிய மலைநாடனே! நூலின் பொருளைச் சங்கிரகமாகச் சொல்லு தல், விஸதாரமாகச் சொல்லுதல், உட்பொருளைச் சொல்லுதல், அதனில் இல்லாது குறைந்த பொருளை அழைத்துச் சொல்லுதல் ஆகிய இப்படிப்பட்ட நான்கு வகையாலும் ஆராய்ந்து விரிவுரை கூறமாட்டாதா சொற்கள் நூலிற்கு நல்ல உரை ஆமோ என்க.

தூற்துப் பொருள் கூறுதல் நாலவகைப்படும என்பதனை 'பொழிப்பே அகலம் துட்பம் எச்சமெனப், பழிப்பில் குததிரம் பன்னல நான்கே' எனப்பதனால் அறிக பொழிப்புரையாவது பாடம், பதப் பொருள், உதாரணம் என்ற மூன்றும் கூறுதல் அகலவுரையாவது எடுத்துக்கொண்ட நூலிலிருந்தாயினும், பிற நூல்களிலிருந்தாயினும் சூகேஷ்பங்களைக் காட்டுதல் அவ்வாறு செய்து அவற்றிற்கு ஸபாநானங்கள் கூறித் தன்கோட்பாடைநிலை நிறுத்ததலும் நூலினுள் மறைந்துகிடக்கும் துணணிய பொருளை எடுத்துச்சொல்லுதலும் முறையே துட்பவுரை எச்சவுரைகளாம் அடுத்த பாடலில் ஸபையில் தலைவராதற்குரிய நல்லாசிரிய ரிலக்கணங் கூறுவா

320) எவ்வளவுதான் அறிவு நூல்களைக் கற்று, பொழிப்பு அகலம் துட்பம் நூலெச்சம் எனப்படும உரை விசேஷங்களை அறிந்த கூறத்தக்காராயினும், நல்ல குடிப்பிறப்பிலாதவா ஒரு ஸபையிலே வழிசொல்லையுடைய கல்லாதவரை அணைத்திக் கொண்டு போகும் பொறுப்பையாகிய சுருவியை உடையா ஆவரோ ஆகார நற்குடியிற பிறந்த நல்ல அறிவாளர்களோடெனில் அவ்வறிவு நூல்களிற பழகித் தெளியாதாபால் காணப்படும புலவறிவினைத் தாம் காண்பதில்லை என்க

எனைத்தென்பது அளவினையும் தன்மையினையும் காட்டிற்று மேல் நூல் கற்பினும் என்று வந்தபடியால், பிறா என்பதற்கு நூல் கல்லாதார என்று பொருள் கூறப்பட்டது அவரைக்காத் தலாவது, அக்கல்லார பல்லாருள் நாணலபரிந்து கண்ணோடி அவ ருரையை வருத்தியுந் கேட்டல் 'நீரொழியப் பாலுண குரு'கே போனதவராதலின், நல்லறிவாளர்கள் நூல்தேற்றருதாரின் புலவறி வினை அறிவது இல் என்றா தாம் என்றா, தமமின் வேருள நியறிவாளர் புலவறிவே அறிவெனப்பதுகருதி 'வலம்புரி முததிற குலம்புரி பிறப்பும், வானயாறனை நாயமையும் வானயாறு, நிலம் படாந் தனை நலம்படா ஒழுககமும், திங்களன்ன கலவியும் திங்களொடு, ஞாயிற்னை வாயமையும் யாவதும், அஃகாவனபும வெஃகா உள்ளமும், தலைநாவன்ன சமநிலை உளப்பட, எணவகை யறுப்பின ராகித்' திண்ணிதின, வேளாண் வாழ்க்கையும்

தாது ளாண்மையும், உலகிய லறிதலும் நிலைஇய தோற்றமும், பொறையும் நிறையும் பொச்சாப பின்மையும், அறிவும் உருவும் ஆற்றலும் புகழும், சொற்பொருளுணராததுஞ் சொல்வனமையும், கற்போருஞ்சும காமுறப்படுதலும், இன்றோரன்னதொன்னெறி மரபினா பன்னருஞ் சிறப்பின் நல்லாசிரியர்' என ஆததிரேயன் பேராசிரியன் கூறிய பொதுப்பாயிரத்தானே அவையிற றலைவரா தற்குரிய ஆசிரியரைக்கண்டுகொள்க நவிறல - பழகுதல, 'நாவொ டநவிலா நகைபடு தீஞ்சொல்' (அகம் 16) எனபுழியும் காண்க

6 'பகையிய'லாவது இம்மை மறுமை வீடுகடகு உறுதியாகிய புகழ் அறம் ஞானங்களை 'அடைய ஒட்டாமற் றடுக்கும் பொலலா ஒழுக்கங்களைக் கூறும் இயலாம் அவ்வொழுக்கங்கள் புலலறிவாண்மை, பேதைமை, கீழ்மை, சுயமை என்னும் நான்கு காரங்களாற் கூறப்படும் அவற்றை,

(33) 'புலலறிவாண்மை'யாவது, அறப் அறிவினை ஆளுந் தன்மை அது தான் சிறற்றிவினனாயிருந்தே தன்னைப் பேரறிவினனாக மதித்து, உயர்ந்தோர் கூறும் உறுதிச் சொல்லாக கொள்ளாமை அவையறிவானுக்குப் பகை புலலறி வாண்மை டுதலின் அதன்பின் இஃது வைக்கப் பட்டது

321 அருளிஞ்வே தாமததை உரைக்கும் அன்புடையவா வாயினின்றும் வருஞ்சொல்லைப் பொருள்போலே மனத்திலே வைத்துச் சோவுட்டாமற் காததுகொள்ளா அறிவுடையோர், ஒரு பொருளினும் வைத்து எண்ணாததாத அறிவிலியோ அச்சொல்லே இகழ்ந்து சொல்லும், இஃதென்போல எனின், கூழ் போலக் காயந்த பால்த் துழாவிய அகப்பை அப்பாலின் சுவையை அறியாததுபோல என்க

பாறகூழ், கூழப்பால் என்று முன்பினனாகத் தொக்க உவமைத்தொகை கூழ - சோறுமாம், 'கூழுடைவியனகா' (புறம் 70)

322 பொருமை முதலிய குற்றமில்லாதவா தர்மவழியைக் கூறும்போதும் செப்பமுடையா ரல்லாதா அதனைச் செவ்விலும் ஏற்றுகொள்ளா, அஃதென்போல எனின் தோலைக் கவவித்

தின்னும் புலையாநாயானது பாற்சோற்றின ருசியை அறிந்த
கொள்ள முடியாதவாறுபோல வீனக

தாமோபதேசம் பண்ணுவாரா குற்றமுள்ளவராயின அவருப
தேசத்தை ஒரு சிலா கேளாதிருத்தல் கூடும், அங்ஙன மன்
றெனபார அவலியமில்லார எனறா அறத்தாறு உரைக்குங்
காலும் என்ற சிறப்புமமை விகாரத்தாற் றொக்கதெனக தோல்
கல்வித்தினனும் என்றமையால், குணங்கா நாய்க்குப்பிறவற்றினுங்
காட்டில் தோலின்கண் விருப்ப மிகுதியைக் காட்டிற்று

323 கண்ணிமைக்கும் முன்னே தம்முயிர் போரும முறை
யினை எல்லா வகையாலும் சூம் கண்டிருந்தும், திணையனவும்
நன்மையினைச் செய்யமாட்டாத நாணமில்லாத மூட ஜனங்கள்
இருந்தாலென்ன இறந்தாலென்ன எனக எனைத்து, எல்லாம்

324 ஒருவனுக்கு ஜீவித்திருக்கும் நானோ சில, அச்சில
நாளும் உயாகருக காப்பிலலை, ஆதலால், கண்டபேரோ டெட்
லாம் கூடி மகிழாமல் பலரும் தூற்றும் நிரந்தரமான பழியோடு
தான ஒருவனை விலகித் தனித்திருந்து யாவருடனும் பகைகொள்
ளுதல் என்னகாரணமோ எனக

ஏமம் - காப்பு பழியால் எனபுழி ஆல் ஒடுபொருளில்
வந்த மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு மற்ற இரண்டிடத்தும் ஆல்
அசைகள் தண்டுதல் - நீங்குதல்

325 ஒருவனை அவன் சென்றிருந்த சபைமுன்னே சென்று
ஒருவன் அவமதித்தது வைதானாக, அப்போது வையப்பட்டவன்
'இது நாம் முன்செய்க வினையின் பயன்' என்று பொறுத்ததுக்
கொண்டு சுமமா இருப்பானாயின அதன்மேல் வைதவன் வாழ்ந்தி
ருப்பானெனில் அது அதிசயிக்கத்தக்கது தான என்க

வியததக்கான் - வியததற்குத் தகுதியுடையன "மனறிற்
கொடும் பாடுரைப்பான் .. எச்சிமிழுநது வாழ்வான்" என்பவாத
லின், வியததக்கான் வாழுமெனின் என்றா புத்திர மித்திரகன்
திராதியரோடு நாசமுறுவான் என்பது கருத்து

326 முதுமைப் பருவம் பின்னும் அதிகரிப்பதன் முன்னே
அறச்செயல்களைச் செய்யப் பிறரையும் உத்ஸாகப்படுத்தித் தானும்

அதன் கண்மூயலாதான், வீட்டிலுள்ள வேலைக்காரியாலும் எற்றித் தள்ளப்பட்டு, 'வெளிப்புறத்திற் போ' என்னும் பொல்லாத சொற்களைக் கூறப்படுவன என்க. ஊக்குதல் - பிறரை உத்ஸாகப்படுத்தல், முயல்தல் - தான முயன்று செய்தல் தூக்குதல் - தள்ளுதல் 'போகஎன்னும்' எனபது அகரம் தொக்குப, போகென்னும் என்றாயிற்று 'இறக்கக்கடவாய்' எனலுமாம் இது வைதற் பொருளில் வந்த வியங்கோள போ என்னும் பொருளாயின விதித்தற் பொருளாய் தொழுததை - வெள்ளாட்டி.

327 புல்லறிவினா நல்ல துகறிகளைத் தாமும் பொசித்து நன்றாக விரா, தகுதியுடைய பெரியோர்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்யா, தமக்கு அரணாகிய நல்ல அறத்தினது நெறிகளையுஞ் சேரமாட்டா, ஸமஸார ஸம்பத்திலே ஆழந்திருந்து மறுமைக்கு உறுதிகளைமறந்து வீணே தம்முடைய நான்களைக் கழிப்பரென்க

ஆக்கம் - ஈண்டு ஆக்கிக்கொண்ட குடும்பமாகிய செலவம். மயங்குதல் ஸமஸாரம் ஸதிரமென்று மயங்குதல் அவததமே வாழ்நாளாக கழியாமற் பயன்படக் கழித்தல் 'கருமமுமுன்படாப் போகமுந் துவவாத தருமமுந் தக்காராகே செய்யா - ஒரு நிலையே முட்டினறி மூன்று முடியுமே லல்தென்பபட்டினம் பெற்ற கலம்' என்பதனால் அறியப்படும்

328 சிறுவயதிலே தொடங்கித்தாம் இறந்து போகுமிடத்திக்கு உணவாகிய அறத்தைச் சிசுகெனவே தேடிக்கொள்ளாமல் தேடிய பொருளை இறுக இறுக வைத்திக்கொண்டு அறத்தினைச் செயதற்குப் பிணை நினைப்போமென நிருகுகும் அறிவில்லாதவா தாமிறக்குங் காலத்து நாவிலுந்து பேசுவொண்ணுமையால் கையால் ஐடைகாட்டின பொன்னும் புளித்த விளங்காயா மென்க

"புளிவிளங்காயாவது அநதியகாலத்திலே ஒருவன் வாயெழாமலிருக்கிறபோது பெண்டு பிள்ளைகளைப் பார்த்துத் தான் தேடின பொருள்களைத் தருமம் பண்ணச்சொல்லிக் கையால் சுமிகளைக் காட்டினால், அதனைப்பார்த்து அவர்கள் அவன் சொல்லுகிறதையறிந்தும் அறியாதாபோல, 'ஐயா' விளம்பமுமா கேட்கிறீர்?

அது கொடுக்கும் பக்குவதையில்லில்லையே! எனச் செய்வோம்? என்று மெய்யான உறவுபோல அழுவார்கள (சிறு 1553) பொருளைக் கொடுக்கச் சொல்லுகிற வசனம் பொய்யாயப்போம் ஆனபடியினாலே பொருள் வந்து கிடமினபோதே தரும்த்தைப் பண்ணவேண்டுமென்பதாம்.” வலசி - உணவு, ஈண்டு அறமாம் தோட்கோப்பு - தோளிற் கோக்கப்படும் கட்டமுது

329 சிறற்றிவினையுடையா வறுமை வந்தவிடத்தும் தீராத பிணிவந்தவிடத்தும் மறுமைக்கு உறுதிவேணுமென்கின்ற மனத்த ராயத் தரும்த்தைச் செய்யவேணுமென்றிருந்து, ஐசுவரியமுட உடலவலிமையு முண்டானகாலத்திலே ஒரு சிறு கடுகளவாணுட மறுமைக்கு உறுதியான தரும்த்தைச் செய்யச் சிறதியா என்க

விழுப்பிணி - பிழைத்தற்கு ஏதுவிலலாத பிணி “விழுத தொடை” (அகம் 53) எனபுழிப்போல ஆற்றிய காலமாவது ஐசுவரியத்தாலும் உடலவலியாலும் அறஞ் செய்யச் சக்தி பெற்ற காலமாம் ஐதை - சிறுகடுகு

330 அளவிறந்த காதலையுடைய தமது உயிரை ஒத்தாரைக் கொண்டு போகிறதற்கு முயற்சிசெய்யும் கூற்றத்தினைக் கண்டு வைத்தும், பெறுதற்கரிய மனுவதய சரீரத்தைப் பெற்ற பலலறி வாளா அறஞ்செய்கிறதற்கு நினையாமல ஒரு பயனுமில்லாமலே தம்முடைய வாழ்நாளைக் கழிப்பா னியோ என்க

என்னே, என்னும் வியப்பிடைச்சொல் உடர்பின் பெற்ற கருமையை உணர்த்திற்று கூற்றமுங் கண்டு என்னுமிடத்து உமமை பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது

(34) ‘பேதைமை’யாவது யாதும் அறியாமையாம், “இந்த மனம் இந்திரியங்களின் வழியோடி அந்தந்த அனுபவங் களை உணமையாகக் கருதி இந்தப் பரமபுருஷ பரமாண மொன் றினையுமே துணிந்து மற்ற பரமாணங்களான சாஸ்திர முதலானவைகளைத் தப்பறையென்று மயங்கி, மறுமைக் குறுதியை யிழந்து, இந்தப் பிறப்பிலே உலகத்துக்கு இயற்கையான முறைகளைத் தமக்குச் சிறந்தவர்கள் சொல்லக்கேடும் உட்கொள்ளாமல இகழ்ந்து, பொல

லாதவாகளுடன் இணங்கி, 'எல்லாராலும் இகழ்பட்டு இம்மைப்பயனையும் இழத்தலாம்" எனபது ஒரு பழைய உரை புலவறிவாண்மையின மிகுதியே இஃதாக்கலின் இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

331 கம்மைக கொல்லுதலிலவல்ல பெரிய கூற்றம் தமது உயிரைக் கொண்டுபோகிறதற்குக் காலத்தையும் உபாயத்தையும் பார்த்துத் திரிய, இந்தச் சமுசாரமென்னப்பட்ட வலையிலகப்பட்டு நின்று, மனைவாழ்க்கையின்கண்ணே ஒழுகி, அதிலுண்டாகிய இன்பங்களை யனுபவித்து, அதனை மெய்யாக்க கருதி இறுமாந்திருக்கும்வா பெருமையானது, யாமையைக் கொல்லுகிறவர்கள் தண்ணீரை உலையாக்கவைத்து அதினுள்ளே யாமையை விட்டுத் தீமூட்ட, அந்தயாமை தனக்குப் பின் வரப்போகிற நிலைமையை யறிபாமல் அந்த நீரிலே முழுகி விளையாடினாற்போலும் என்க

யாமையென்று மேலவந்தமையால், கொலைஞர் எனபதற்கு யாமையைக்கொல்லுகிறவர்கள் என்று பொருள் கூறப்பட்டது 'உலைப்பெயது அடுவதுபோலுந் துயர்' என்று கீழ் 114 ஆம் பாடலில் வந்ததும் இச்செய்தியையே குறித்ததெனக் காணடை வலையாவது ஸம்ஸாரவலை செமமாததல் - இறுமாததல்

333 குடும்பத்துக்கு வேண்டுவனவெல்லாம் குறைவறச் செய்து நிரப்பிவிட்டு, தாமததைப் பின்னா அறிவேமாம் என்று குடும்ப பாரத்திலேயே மூழ்கியிருப்பவா தன்மையானது பெரிய கடலிலே முழுகப்போனவா ஒகை எல்லாம் ஒருங்கே அவிந்தபின் நீர் ஆடுவேமாம் என்றிருத்தலோடு ஒக்கும் என்க மற்று கீழ் 19 ஆம் பாடலிற் போல வினைமாற்றின்கண் வந்தது உடன் - எல்லாம்

333 குலமும் தவமும் கல்வியும் உயாகுடிப்பிறப்பும் பிராய முதிர்ச்சியும் ஆகிய இயவைவந்தினையும் தடையிலலாமல் ஒருவன் அடைந்திருந்தவிடத்தும், நன்மையமைந்த குற்றமற்ற பழைய சிறப்பினையுடைய உலக வாழ்க்கையை வாழ அறியாமையானது நெய்யிலலாத பாற்சோற்றுக்கு ஒப்பு என்க

உலகமறிதலாவது 'உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுக'லை அறிதல், இதுகலலார கல்வி பலகற்றும் அறிவிலாத ராவா என்க

இனி, நலமந்த மில்லாததோர் மோகத்திற்கு உறுதியாவன அறியாமையுமாம் எல்லாவற்றிற்கும் கடையிலே மூப்பினை வைத்தார் 'மூப்பினகண நன்மைக்ககனரூன.. . கல்விப்புனை கைவிட்டான்' எனப்பவாகலான்

334 அறிவுடையோகூறும் உறுதிசொற்களைக் கேளாவாயி னும் கற்கள் அதமரான மனிதர்களைக்காட்டிலும் மிகவும் நல்லன, ஏனெனில், அவை தம்மையடைந்தவாக்கு நின்றல், இருத்தல் கிடத்தல் நடத்தல் என்னப்பட்ட எல்லாக் கூரியங்களுக்கும் நினைத்த போதெல்லாம் உதவி செய்தலான என்க

இன்னினி எனபதனைக் கீழ் 29 ஆம் பாடலிற் கூறி யாங்குக் கொள்க 'கல்லை ஒருவன் ஒரு பரகாரமாக வகுத்து அதற்குப் பிராணபரதிஷ்டை பண்ணினால் அவனுக்கு அது சொர்க்க மோகங்களைக் கொடுக்கும், ஒரு வாயக்காலுக்குமேல் படுக்கச் செய்தால் அந்த வாயக்காலிலே அவன் விழாமல் தன்மேல் நடந்து போம்படி உதவி செய்யும், தன்னை எதிர்த்துப் பகைவன் வருங்கால் அவன்மேலே எறிந்தால் அது அப்பகைவனைத் துன் புறுத்தி எறிந்தவனை ரக்ஷிக்கும்' இவ்வாறான பல உதவிகள் அது செய்தலால், தீங்கினையேயன்றி உதவியே செய்யாத கடையரின மேலானது என்றார்.

335 தான் பெறுவது ஒன்றுமில்லாவிட்டாலும் ஐசுவரியங் களைப் பெற்றவனையேபோலத் தம்மோடு எதிரிடாத பேரோடும் கோபங்கொண்டு வைரத்தினாலே பொல்லாத வசனங்களை உண் மைபோலப் புனைந்து கூறுவிட்டால் பேதைக்கு நாவானது தன்னைத் தினனுமபடியான கொடிய தினவுடைத்தாகும் என்க

336 நல்ல கொழுந்துகளையுடைய புனைகன மலாநது பரி மளிகரும் கடற்கரையையுடையவனே! தம்மிடத்திலே பிரிய மில்லாதார் பின்னே திரிந்து அவர்களைத் தம்மிடத்திலே பிரிய முன்னவாகளாகப் பண்ணிக் கொள்ளுவோர் மென்கிறவர்கள் ஆக்கிக்கொள்ள முயலும் புல்லிய நட்பானது கல்லைக் கிள்ளிக் கையை வேறுவேலை செய்ய வொட்டாதவாறு இழந்ததனோடு ஒக்கும் என்க

தங்கண அமாவிலலா என்று மூலபாடத்தினைத் திருத்திக்
கொள்க. அமாவு - விருப்பம் வணக்குதல் - வசப்படுத்தித் தல
கேணமையை அறிவ எனபா ஒரு பழைய உரைகாரர்

337 எறுமபு தனக்குக் குடிககிற...றகு ஆகாவிட்டாலும்
நெயிருக்கிற பாணைப்புறத்தைவிடாமற் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும்,
அப்படிப்போல யாதொன்றையும் கொடாராளும செலவமு
டையோரைச் சுற்றிக்கொண்டு விட்டுப்போகா உலகத்துப்
பேதையாயினா என்க

338 நல்ல ஸுகங்களைத் தினந்தோறும் அனுபவியாமலும்,
தாமதத்தைச் செய்யாமலும், இல்லாதவாக்கு யாதாயினும் சிறிதும்
ஈயாமலும், எல்லா வாற்றாலும் இனியவாகளான மனைவியரைக்
கூடாமலும், புகழ்பட வாழாமலும் இருக்கும் பேதையார் தம் வாழ்
களையும் வெறுரோ என்க

அருங்கதிக் கற்பினா தோள் (சோதல்). திரிகடுகம்
போலும் மருந்து' என்றும் 'கற்புடையாட பூப்பினகட சாராத்
தலைமகன்...கலவிப்புணை கைவிட்டா'ன் என்றும் கூறப்படு
தலநோக்கி 'எல்லாம் இனியாராதோள் சேரார் முனியார்கொல தாம்
வாழ்நாள்' என்றா இததனையார் இருத்தலினும் இறத்தல் நல
மெனபது கருத்து நாளையும் என்றபாலதாய் சிறப்புமமை விகா
ரத்தாற நெருக்கது

339 ஒருவா தமமை விருப்பிக்கொண்டாட அதற்குமாறாக
'யாம் அவரை விருப்புகின்றிலேம்' என்றிருக்கும் ஆயந்த நன்மை
யில்லாத பேதையாரிடம் காணப்படும தீரட்பானது, ஒலிக்கின்ற
குரலோடு பாய்ந்தது விழுகின்ற அலைகடல் சூழந்த உலகம் கைவச
மானாலும் இன்னாது என்க

340 ஒருவன் விரிவாகக் கற்ற கலவியும், பரந்த மெனமைக்
குணமும், குடிப்பிறப்பும் அயலா புகழ்வே பெருமை அடையும்,
அவ்வாற்றன்றித் தான புகழின் மைத்துனர்கள் பலருண்டாய்
மருந்தினாலே தீராத பித்தன் என்று பலராலும் இகழப்படுவான்
என்க.

சுண்டுமைத்துனராவா 'வரிசையறியாக கலலென சுற்றமும்' விடரும் தூத்தரும் நடரும் வேழம்பருமாம் அவா இவனை எப பொழுதும் முகஸ்துதிசெயது புறத்திற்புகழ்நது அகத்திற பழிப்பா எனபது கருத்தது டே'தையா தம்புகழ்நது தம்மையே ஏளனத்திற குளளாகருவா எனக

(35) 'கீழ்மை'யாவது குலமும் குடியும் உடையரேனும் அவை யில்லாதார்போலப் பொல்லாத குணமுடைய கடையராயி னூ தன்மையாம் பொல்லாத குணமாவன், ஒருவா ஐசுவரியத்தைப் பார்த்துப் பொருடல் அவா செல்வம் கெடத்தக்க நாரியங்களைப் பண்ணுதலும், தாம் பெற்ற அற்பத்தைக் கொண்டு தம்மைத்தாமே மதித்துப் பிறரை அவமதித்தலும், ஒருவா செய்த நன்றியை நினையாமையு மாம் பேதையாருள் ஒரு சாராரே கீழாயினாராதலால் பேதைமையின பின் இது வைக்கப்பட்டது

341 அரிசிக் கப்பியை நாள்தோறும் ஒருபடியாகக் காலத தாலே வாயிலே போட்டாலும் குப்பையைக் கிளறுகிறதை விடாத கோழிபோல மிக்க தாமங்கன அடங்கியுள்ள நூல்களை விரித்தசு சொல்லி அறிவித்தாலும் கீழானவன் தன் மனம்போன வாறே நடந்துகொண்டு போவான் எனக

கடவது ஆ, கடமையாக காலே, நாளின் காலேவேளையுமாம்.

342 உறுதியான நூல்களைக்கற்று அதன் பொருளை உட் கொண்ட தோஷமற்றவரிடத்திலே தாமதியாது போகவேண்டு மென்றுசொன்னால் கீழானவன் நித்திரைகொள்ளவேணும் என்று சொல்லி எழுந்தது போய்விடுவான், அகிலலலாவிடின் தனக்கு ஒரு நோயினைக் கற்பித்துச் சொல்லிகொண்டு போவான் எனக

காழ் - உறுதி, மறங்குதல் - நோயுறுதல் எனபது ஒரு பழைய உரை

343 மிகுதியாக விழுகிற அருவியையுடைய மலைநாடனே! தாமபெரிய செல்வத்தைப் பெற்றாராயினும், தம்முடைய ஒழக் கம் குன்றாமல் அந்த ஒழக்கத்தின் வழியே நடந்துகொள்ளுவாங்

சான்றோ, பெரிய செலவததைப் பெற்ற விடத்திலேயும் தாம் செய்யும் பொலலாத குணத்தினைச் உடையவல்லவ னாவதல்லது செலவமுடைமையால் பெருமைக்குணம் உடையனாகான கீழானவன் என்க

நடை - செலவம் பிறங்குதல் - யிருதல் பிறங்குநீர்ப் பண்ணை' என்புழிப்போல

344 தினையளவு நன்றி ஒருவா செய்தால் அதனைப்பனை யளவ போலப் பெரிதாக நினைத்தது கொண்டிருப்பாரா சான்றோ பனையளவாக நன்றியை எந்நாளாளு செய்தாலும் விளங்கும் அருவியினையுடைய மலைநாட்டினே! ஒரு நன்மையினையும் அறியாத கீழானவனிடத்து ஒரு நன்றியும் இல்லையாய் விடும என்க

நன்றியில் என்றும் பாடம் செய்ததன்று என்று முன் வந்த மையால், 'பனையனைத்து' என்பதற்குப் பனையளவு நன்றி என்று பொருளுரைக்கப்பட்டது

345 பொற்கலத்திலே சோழாட்டி அதற்குக் காவலாகப் புறத்தே மனியா காத்தது கொண்டிருந்தாலும் நாயானது எச்சிலை எப்பொழுது போடுவார்களோ என்று இமை கொட்டாமல் பார்த்திருக்கும், அதுபோலத் தன்னைப் பெருமையுடையவனாகப் பண்ணிக் கொண்டிருந்தாலும் கீழானவன் செய்யும் காரியங்கள் அந்தக் கீழமைத் தொழிலையாகும் என்க

புறந்தருதல் - காத்தல் சீர - தன்மை பெருமையுடைத்தாக என்று முன் வந்தமைக்கு ஏற்பக் 'கருமங்கள் வேறுபடும' என்பதற்கு கீழமைத் தொழிலாகும் என்று பொருளுரைக்கப்பட்டது

346 தேவேந்திரனுடைய ஐசுவரியத்தை ஒத்த செலவத்தைப் பெற்றாரானாலும் சான்றோ எப்பொழுதும் வரம்பு கடந்த வாதத்தைக்கொச சொல்லா, காணிப்பொனமேலே முந்திரிப் பொன் அதிகமுண்டாகில் கீழானவன் தன்னை இந்நிரைப் போல எண்ணிக்கொண்டு விடுவான் என்க.

சக்கரன் செலவம் சக்கரச்செலவ மெனக் வாசுதேவக் கோட்டம் என்பதுபோல, சக்கரன் - இந்நிரன், 'புருட்தன் சக்கரன்

புரநதான் மருத்துவன் . ..ஐந்தருநாதன் இந்திரன்பெயரே' என் பது பிங்கலம் இந்திரனாய எண்ணிவிடும என்று பின்னா வந்தமைக்கு ஏற்ப சக்கராசசெலவம் என்பதற்கு இந்திரனுடைய ஐசுவரியம் என்று பொருள் கோடலே சிறப்புடைத்தெனக் முந்திரி என்பதுமுந்நாற்றிருபது கூற்றில் ஒன்று காணி என்பது எனப்பது கூற்றி லொன்று காணிமேற முந்திரிமிகலாவது காணிமுந்திரி, அல்லது காலவீசமாம், அறுபத்து நான்கு கூற்றிலொன்று கால வீசம் பொன் பெற்றஞாயின், கீழாயினுன் தன்னை இந்திரனாக மதித்துவிடும எனக்

347. குற்றந தீரநத பசுமபொனடேலே குணம் சிறந்த நவ மணிகளை அமுத ி அழகுபெறச் செய்யப்பட்டதாயினும், செருப் பானது தன் காலுக்கல்லாமல் மற்ற உறுப்புகளிற பூணற்கு ஆபரணமாக ஆகாதவாறுபோல பெரிய செலவத்தை யுடையனாயினும் கீழானவன் தான் செய்கிற தொழிலால் மதிக்கப்படுவான் எனக்

மைதீர் பசும பொனனாவது, கிளிச்சிறைப் பொன், 'வீறுயா பசுமபொன்' எனபுழியும் காணக் (சிலப் அரங்கம் 165) நவமணி களாவன வயிரம், மரகதம், மாணிக்கம், புருடராகம், வயிரீர்ப்பம், நீலம், கோமேதகம், முத்து, பவளம் என்பன அவற்றுள் வயிரத் திற்கு இந்திரசாபம்போல ஒளிவிடுதலும், எட்டிப்பலகையுட, ஆறு கோடியும், தாரையும், சுத்தியும், தராசமும் உடைமை குணச்சிறப் பாம் மரகத்திற்குப் பசிய ஒளி பரத்தலும், நெய்கத்தலும், கிளிக் கழுத்தம் மயிலின்கழுத்தம் ஒத்தலும், பசும்பயிர்போலப் பசுத்த லும், பொன்மையோடு கூடிப்பசுத்தலும், பத்திபாயத்தலும், பொன் வண்டின் வயிறுஒத்துத் தெளித்தலும் குணச்சிறப்பாம் மாணிக்கம் நான்குவகை அவையாவன பதுமராகம், நீலகந்தி, குருவிநதம், கோவாங்கு என்பன அவற்றுள் பதுமராகம் தாமரைப் பூ செங்கழுநீர்ப்பூ, சாதகப்புள்ளின் கண், இந்திரகோபம், மினமினி மாதளம்பூ, மாதளவிறை, நெருப்புத்தழல் முதலியன போன்றி ருத்தல் குணச்சிறப்பாம் நீலகந்தி அசோகந்தளிர் கோகிலக் கண் செம்பஞ்சு, பலாசம்பூ, அரளிப்பூ, இலவம்பூ என்ற ஆறும் போன்று ஒளிவிடுதல் குணச்சிறப்பாம் குருவிநதம் செம்பஞ்சு, கிலகம், உலோத்திரம், முருக்கமலா, குன்றி, முயல் உதிரம்

‘சிறதூரம், குக்கிறகண்’ என்ற எட்டிம போன்று ஒளிவிடுதல் சிறந்த குணமாம். கோவாங்கு கோவைக்கனி, செங்கல், குராமலா, மஞ்சள் என்ற நான்கும் போன்று ஒளிவிடுதல் சிறந்தகுணமாம், புருடராகத்திற்கு ‘பூச உருவிற பொலந தெளித தனைய’ நிறம் சிறந்தகுணமாம் வயிளேயத்திற்குத் தேன துளிபோலவும் சூரிய நெளிபோலவும் கலந்து விளங்குதல் சிறந்த குணமாம் நீலமணி நீலோற்பலம், சுருமபு, காயாமபூ முதலியனபோல நிறமுடைத் தாதல் சிறந்தகுணமாம் கோமேதகத்திற்கு மஞ்சளும் சிவப்பும் கலந்தாலொத்த நிறம் சிறந்த குணமாம் முத்துக்கு வெள்ளியைப் போலவும், அங்காரகனைப் போலவும் வெண்ணீரமை செந்நீரமை யுடைமையும் உருண்டை வடிவுடைமையும் சிறந்தகுணமாம் பவளத்திற்கு உருட்சியும், சிறதூரமும் ஈச்சங்காயும் முசுமுசுக்கைக்கனியும், தூதுன்பபழமும் போன்ற நிறம் சிறந்த குணமாம் இவ்வாறு மாண்டமணி அழுத்திச் செய்யப்பட்ட தெளிவும் செருப்புச் செய்துகொண்டவன் காலுக்கு ஆவதல்லது அவனுடைய பிற உறுப்பிற்கு அணியாவதில்லை என்பார தன காதகேயாம் என்றாராகாததன் அடிநிலையும் (செருப்பும்) காண்ணப்பன் அடிநிலையும் முறையே பரதாழ்வாருக்கும் பரமசிவனுக்கும் சிறத்தேயனியத்தக்க மாண்புடைத் தாயினவே எனின், அவை காத்ததற்கும் கண்ணப்பற்கும் காதகேயாயினமை சித்திக்கப்படும்

346 காவலினாலே பிறரால் அழிக்க ஒண்ணாத மலை நாடனே! கீழானவன் குணமானது கண்ணோட்டமில்லாமல் ஒருவனைக் கடுமையான வசனங்களால் பேசவல்லதாம், பிறருக்கு வந்த துக்கங்களைக் கண்டு சந்தோஷப்படும் அடிக்கடி கோப வேசமுடையதாகும், அக்கோபத்தினை ஒருவன் ஆற்றவும் ஆற்றல் வெந்து அயலாரை இகழ்ந்து பேசும் என்க

வேகம் சினவேகம், வேகுதல் என்பது கோபத்தினுற கொதித்தல் ஏகுமாம் என்று கண்ணழித்து நல்லோர் சமாதானம் செய்யவும் பகைமை ஒழியாது மீண்டும் சண்டைக்கு எழும் என்க விறன்மலை, தனபெருமையாற்பிற மலைகளை வெல்லும் வெற்றியினை யுடைய மலையுமாம்

349 மதுவினைப்பொழிந்து பரிமளியாநின்ற நெய்தற்பழுவின் யுடைய ஒலியாநின்ற கடற்கரையை யுடையவனே! தம பின்னே ஒருவா ஒருநாள நிற்பினும் அவரைச் சான்றோர் பலநாள பழகிய பழையமையானவா என்று அவரிடம் இனிய குணமுடையராவா, கீழானவர்களோ தப்பினனே ஒருவா பலநாள திரிந்துகொண்டு போனாலும் அவரை விருமபாதே இகழ்வா எனக

பனனாட பின்னிநிபினும் கீழாயவா விழையாதே என்றவா என்று கூட்டப்பட்டது நிற்பினும் என்றபால் சிறப்பு மை விகாரத்தாற்றொக்கது கீழாயினாபின பனனாட நிற்பின என்றறகு ஏறபச சான்றோர் முன ஒருநாள நிற்பினென்று வருவித்தரைக்கப்பட்டது கீழ் 154 ஆம் பாடலிலும் 'செல்வழிக் கண்ணொருநாட காணினுஞ் சான்றவா, தொல்வழிக் கேண்மையிற ரேனறப புரிந்தியாப்பா' என்று கூறப்பட்டிருத்தலை நோக்குக உயிர்த்தல ஈண்டு மனம் வீசத்தலுக்காயிறு

350 ஐயனே! கெளய, காதுகொம்பு முதலிய உறுப்புக்களைக் குறைத்து, கொம்பத்தக்க இமைபுல்லைத் தினமும் கொய்து கொண்டுவந்து போகட்டு உண்பித்தாலும் சிறிய இடப்பங்கன் வண்டியைப்பூண்டு இழுத்தலைக் கறகமாட்டா, அதுபோல, அடைவிக் கப்பட்டசெல்வ முடையராயினும், கீழமக்களை அவர்கள் செய்கிற தொழிலால் அறியப்படும எனக

குறைத்தலாவது, காளைக்கன்றுகள் வளரவேண்டி கொம்பைச் சூட்டுக்கொல்லா தீயத்தலும் காதுகளை அறுத்தலும் வாலமயிரைக் கத்தரித்தலும் மரபு 'பெரிய எருது தினகிற புல்லைக் குறைத்து' என்பது ஒரு பழைய உரை தேற்றினும் என்றும் பாடம் இதற்குத் தெளியச்செய்தாலும் என்பது பொருள் வையம் - தோ என்ப, கொல்லாவண்டி என்றும், கூடாரவண்டி என்றும் வழங்குப இதனை 'மானமா நோக்கியும் வைய மேறி' (சிலப். கடலா 120) எனபுழிக்காண்க தீற்றுதல், உண்பித்தல், 'நென்மாவல்சி தீற்றி' (பெருமபாண 343) என்புழியும் காண்க கீழ் 347 ஆம்பாடலிற் கீழமக்கள் நன்குமதித்தற்கு உரியரல்லா என்றா இப்பாடலில் அவர் பிறாக்குப் பயன்படுத்தலுமில்லா என்றா

(36) 'கயமை' யாவது, "குலத்தாலும் குடியாலும் கல்வியாலும் குறைவற்றிருக்கவும் அதனாலே ஒரு பயனுமில்லாதவராய்க் கீழானவா செய்கையாயினவற்றைச் செய்தல் அவை பிறருக்கு ஒரு கேடுவந்தால் தமக்கொரு நன்மையாகக் கருத்தலும், பிறருக்கொரு நன்மை வந்தால் தமக்கு ஒரு கேடுவந்ததாக நினைத்தலும், தமக்கொருவா நன்றி செய்தால் அவர்க்குத் தீங்குசெய்தலும், ஒருவரிடத்திலே தமக்கு ஒருகாரியம் ஆகவேண்டியிருந்தால் அஃது ஆக்கிக் கொள்ளுமளவும் அவர்க்கு உபசாரம் செய்து அநதக காரியம் ஆனபின் அவரை அநநியரைப் போலப்பார்த்தலும், தமமைத் தண்டிக்கத் தக்கவர்க்கு உபசாரஞ் செய்து சிறிது பொருள் கொடுத்தலுமாம்" எனபது ஒரு பழைய உரை கீழாயினின ஒருசாராரே கயவராசலின, இது கீழமை யின பின் வைக்கப்பட்டது

351 நிறைந்த அறிவினையுடையவா வயதிற சிறிய ராயினும் தமமனம் சீயவழிலே செல்லாமற் காததும் நலவழியிலேயே செல்லமாறு வளப்படுத்தியும் தமமை அடங்கச்செய்வா, புல்லறிவினாரோ பிராயம் முதிர்முதிர் சீய தெழில்களில் தழுமபேறி தீயொழுக்கங்களிலே ஒழுக்கித்திரிந்து பருந்துபோல மனத்தாளே குற்றம் நீங்கா என்க

ஆரந்த எனபது ஆரத்த எனவலித்தல் விகாரம்பெற்றது கூடத் தலாவது ஐம்புலன்களையும் நெறியினின்றும் விலகாமற் காவல் செய்தல், ஒம்புதலாவது நன்னெறியிலே மேலும் மேலும் செல்லமாறு மனத்தை வளத்தல் எருவை - பருந்தின் ஒருசாதி அது, மூடவொயெல்லாம் கழன்ற மிக்க முடைநாற்றமுடைய தசையை மிகவிரும்பிக் கவரும் இயல்பின் தென்பதும், இடிகாட்டிலும் சுகொட்டிலும் சென்று பிணத்தின் தலையைக்குத்திக் கணமணி களைப் பிடுங்கிக்கொண்டு பறந்துசெல்லும் தன்மைய தென்றும் கூறுப இதனை, 'செஞ்செவி எருவை புலிதுறந்த கலவுக்கழி கடுமுடை, கொள்ளைமாந்தரின் ஆனாது கவரும்' என்றும், 'ஆளழித் தயாதத் அஞ்சவரு பதுகைக்க, கூறுகிச செவ்வாய எருவைச்செவல், படுபிணப் பைந்தலை தொடுவன குழீஇ, மல்லன

மொசிவிர லொறறி மணிகொண்டு, வல்வாயபுபேடைக்குச் சொரியும்' என்றும் பயின்றுள்ளமை கொண்டு அறிக (அகம் 3,215) புலவறிவினரும் இவ்வெருவைபோலப் பலரும்வெறுத்து அஞ்சுததக்க தீதொழிலை விரும்பிச்செய்வா எனக் போதது, பொத்தது எனபதன் நீட்டலவிகாரம், பொத்தது - பொநது, ஈண்டு மனக்குற்றமுடைமை அறிவால் மனம் நிறைந்திராமையுமாம் திரித்தரிவைபோல என்று பாடங்கொண்டு 'பொல்லாத தொழிலை நினைத்திருக்கிற வேசிகளைப்போல' எனபது ஒரு பழைய உரை இப்பாடலின் முன்னிரண்டடிசடகு பரஹ்லாதனையும் பின்னிரண்டடிகடகு ஹிரணயனையும் உதாரணங் காட்டலாம்

352 நீர் அருத வளமுடைய பெரிய பொய்கையிலே எப்பொழுதும் விடாமல் வாழ்ந்திருந்தாலும் தனக்குள்ளு வழுமபினை அறுக்கமாட்டா, தேரையானவை அதுபோலக் குற்றமற்ற சீரமையினையுடைய தூலகளைக்கற்றாலும் அந்ததூல்கள் சொன்ன முறைமையிலே ஒழுகத்தக்க அடக்கமொன்று மில்லாதவர்கள் நல்ல குடியிலே பிறந்தவா என்றதல் தூல்கற்றவா என்றதல் சான்றோரால் தெளியப்படுப தன்மையராதல் அரிது என்க

பொய்கைக்குச் செழுமையாவது நீர்வற்றாமையும் தாமரை செங்கழுநீர் முதலியன பூத்துப் பரிமளித்தலுமாய் தேரைக்கு வழுமபாவது அதன் மேலுள்ள வழுவுமுப்பாற் பரி நூல்க்கு வழுமபாவது கரவடா (மூலதேவா) இயற்றிய சிலதூல்களபோலக்களவ, காமம் சூதுமுதலியவற்றைக்கூறுதல் ஞானபாக்கத்தை யே உபதேசிக்கும் தூலென்பார் வழுமபில் சீரதூலென்றார் துணுக கமாவது ஈண்டு ஐயபுலன்களும் அடங்க ஒழுகுதல் கலவி இல்லா ராயிருத்தலினாலே கயவா தீதொழிலிற கன்றிப் பொத்தது அருராயினா, வழுமபில் சீர தூல்கற்பின் நன்மக்களாகாரோ என்றுவினவினாக்கு உத்தரமாக எழுந்தது இப்பாடல் எனக் "கற்றனா ஞானமின்றேற காமத்தைக் கடங்கலாமோ?" என்ற கலவியிற பெரியார் அருளிச்செயலும் ஈண்டு சிந்திக்கத்தக்கது "ஒதியுணர்நதும் பிறாக்குரைத்தும் தானடங்காப் பேதையிற பேதையா ரில்" என்றார் பெரியாரும்

353 கூட்டமான மலைகளையுடைய நாடனே! ஒருவாமுன் னினறு கூச்சமினறிக குறறமெல்லாம மறையக குணமே கூறுதற் கும சான்றோக்கு அரிதாயிருக்க, எதிரில் நின்று தாக்ஷிணியமில் லாமல குணமெல்லாம அழியக குற்றமே கூறும் சிறியவாகட்டு நாவானது கல்லினாலோ விஷத்தினாலோ வேறு எதனாலோ பண் ணப்பட்டது அநதோ' எனக

கணம் - கூட்டம் கண - தாக்ஷணியம் அமுங்குதல் - கெடு தல் ஒருவா உழை நின்று கண இன்று குணன அமுங்கக் குற்றம் கூறும் சிறியவா என்று கூட்டப்பட்டது இதற்கேற்பச சாந றோருக்கு 'உழை நின்று கண இன்று குற்றம் அமுங்க' என்று வருவித் துரைக்கப்பட்டது குற்றம் மறைத்துக் குணத்தினை எதி ரிற் புகழுவதால் புகழ்ப்பெற்றா அப்புகழ்ச்சியினை வஞ்சப்புகழ்ச்சி என்று திரியக் கொள்ளுவாரோ வென்று சான்றோ அஞ்சுவதால் 'குணனையுங் கூற்றகு அரிதால்' என்றா உமமை சிறப்புமமை. சான்றோது நா செஞ்சொல்லோடே பயிலுமென்பதும் சிறியவா நா அதனின் வேறான தீசசொல்லோடே பயிலுமென்பதும் கருத்து. எற்று - எத்தனமைத்தான பொருள் ஒ, இரக்கப்பொருளில் வருதது இக்கயவராத பிறாககு என்ன தீங்கு என்றாககு உத்தர மாக இப்பாடல் எழுந்ததெனக

354 இரண்டு புறமும் உயாநது அகன்ற அலகுலையுடைய குலமகளிர் வெள்ளாட்டிகளைப்போலத் தமது உடைமேனி முதலி யவற்றை அழுக்கடையப் பண்ணிக்கொள்வரே யன்றித் தம் பெண்மையினது அழகைப்பிறா கண்டிமயங்குமாறு அலங்கரித்துக் காட்டிலே அறியாராய, இறகண்ணே உறைநது அடங்கியிருப்பா; அவரின் வேறான பரததையரோ வெனில் தம் பெண்மையினது அழகைப்படுத்துவெள்ளம் போலக் கஸ்தூரி, பூ, சந்தனம் முதலிய வற்றால் அலங்கரித்துக் கொண்டு, பலருக்கும் விளங்கக் காட்டி தம்மைஒத்தார பலரோடு கூடிச்செருக்கோடு இராசவீதி கடைவீதி களில் நடந்துசெல்வா எனக

முன்னையதான பெண்ணீர்மை, கற்பு நாண்முதலிய நற்கு ணங்களமைந்த பெண்ணியற்கை பின்னையதான பெண்ணீர்மை,

அககுணங்கள் ஒழிந்த பெண்ணியறக்க புதுப்பெருக்கு “பூ
நிரைத்தம் மெனதாது பொருந்தியும் தேனவளாவியும் செம்
பொன் விராவியும், ஆனைமாமதம் ஆற்ற வளாவியும்”, “மதமழ
யானை யெனன்” (கம்ப ஆற்று 8,16)ச சேறல நோக்கி அது
பரததையாகருத தொழிலுவமமாகக் கூறப்பட்டது மதித்தல் -
செருகருதல் இது ‘மத’ என்னும் உரிச்சொல் ஈறு திரிந்து நின்
றது ‘மதித்துஇறப்பா மறறையவா’ எனபதற்கு இயையக குலமக
ளிரா இலவினை இறவாது அடங்கியிருப்பா என்று கூறப்பட்டது
அவா இலவினைக்கடவா எனபதனைப் ‘படிசொற கடவாத
பாவாய’ எனபதனால் அறிக.

பகைவாபாலும் கொதுமலா பாலுமே கயவா குற்றங் கண்டு
ரைப்பா நடடோபால அவவாறு செய்யா என்றாக்கு, அவ்வா
றன்று, அவா நடடோபால சிலநாள உறவு பாராட்டித் தம் காரி
யம் ஆனபின்னா அவரை அவமதிப்பா என்றாயிற்று “புதுப்பு
னலும் பூங்குழையா நட்புமிரண்டும், விதுப்பறநாடின வேறல்ல -
புதுப்புனலும், மாரியறவே யறுமே மவரன்பு, வாரியறவே அறும்”
என்று மேல் 370 ஆம் பாடலிற் கூறுவதும், “தலையும் ஆகமுந்
தாளுந் தழீஇ யதன், நிலைநி லாதிற்றை நின்றது போலவே, மலையி
னுள்ளவெலாங்கொண்டு மண்டலால், விலையின் மாதரை ஒத்ததவ்
வெள்ளமே” (கம்ப ஆற்று 6) என்று கூறுவதும் நோக்கிப்
புதுப்பெருக்கத்தைப் பரததையருக்கு உவமை கூறுங்கருத்தினைச்
சிறுக்க

355 கயவாதமக்கு நனமையளிகும உத்தமங்கள் ஏவிய எவ
வேலையையும் செய்யார், தம்மைஅடித்து வருத்திப் பொல்லாங்கு
செய்யவல்லாரைக் கண்டபோது அவாக்கு எவ் ஏவலையும் செய
வா, அதனால் அக்கயவா, தளிராமேல் நின்றதாளுதும் பிறா ஒரு
என்று கொண்டு அடித்தாலன்றித் தாளுக் அததளிரின் உள்ளே
பதியாத உளியின் தன்மையினை ஒத்தாராவா எனக்

இனி அக்கயவாதமக்கு உறுதியாயின சொல்வாரிடத்தும் இனி
யரல்லரோ என்று வினாவினாக்கு உத்தரமாக எழுந்தது இப்பா
டல் என்க, தட்டுத்தல் - அடித்தல் “எவ்வுரு செய்கலான்” என

றும் “கருமப்புபோற கொலலப பயன்படுங்கீழ்” என்றுங் கூறிஞா பொய்யில புலவரும் எனக

356 மலையில்வாழும் குறவன் தன் மலைதநத பொருளின் நலத்தினை நினைத்து அமமலையைப் பாராட்டுவன, நாட்டில்வாழும் உழவன் தனக்குப் பயன்படவினைநத வினைநிலத்தினை நினைநது அதினைப் பாராட்டுவன, சான்றோ தமக்கு ஒருவா செயதநனமையை நினைத்தசு செய்தாரைச சிறகநப் பாராட்டுவா, கீழானவன் தனை ஒருவா ஒருகால வைத்தனையே நினைத்து அவரைப் பகைப்பன எனக

உளளுதல - நினைத்துப் பாராட்டுதல குறவன், உழவன், சான்றோ எனற இவா முறையே மலைநலம், நிலநலம் பிறாசெயத நன்று ஆகிய இவைகளை நினைத்திருத்தல இயலப்புபோலக் கீழ் பிறா வைத்தனை நினைத்திருத்தல இயலபெனபதும், குறவன் நில நலத்தை உளளுதலும், உழவன் மலைநலத்தை உளளுதலும் சான்றோ பிறா செயத தீமையினை உளளுதலும், அரிதாயவாறு போலக் கீழ் பிறா செயத நன்றியை உளளுதல அரிது எனபதும் கூறிஞராயிற்று “நோத்து நிகரல்லாற நீரல்ல சொல்லியக கால, வோத்து வெகுளா விழுமியோ, - ஓதத்தனை, உள்ளத தான உள்ளி உரைத்தறா யூகேட்பத, துள்ளித்தூண் முட்டுமாங் கீழ்” எனற 64ஆம் பாட்டிலும் நோக்குக இதனால், அற்பத்திற்கும் பெருங்கோபங் கோடல கயவா குணம் எனபது கூறப்பட்டது

357 தமக்கு ஒரு நன்றி செய்தவா பின்னா ஒருசேர னுறு பிழைசெய்தாலும் சான்றோ பொறுப்பா, கூலவாகனோ தமக்கு எழுதுறு நன்றியைச செய்தவா ஒரு தீங்கினை அறியாமையாற செய்துவிடின் அவ்வெழுதுறு நன்றியினையும் தீங்காய எண்ணி விடுவா எனக,

ஒன்றுதல - கூடுதல, ஒருசேர என்றபடி, ஊர்வன, பறப்பன, நீர்வாழவன, விலங்கு, தாவரம், தேவா, மக்கள் எனற பிறப்பு ஏழினும் பிறப்பொன்றுக்கு னுறு நன்றி விழுககாடு எழுதுறு நன்றிசெய்து என்றா போலும்! இது நன்றி மறத்தலும் கயவாக்கு இயலபெனபது கூறப்பட்டது

354 வறுமையுற்ற காலத்தும் நறகுடியிற் பிறந்தவா செய்கிற உதவியைப் பெருஞ்செல்வம் எய்தியவிடத்தும் அறிவிலியாகிய கயவா செய்யமாட்டா, கொம்பின்கண் இருமபாலே யன்றி வயிரத்தாலே பூண்கட்டினாலும் பன்றியானது போன்ற பகைவாக்கு வருத்தத்தைச் செய்யவல்ல யானை ஆகுமோ என்க

ஏடு - பொல்லாங்கு 'ஏடுநிலத்தில் இடுவதனமுன்னம்' என்றாரா பெரியாரும் ஏடு பருவம் ஏட்டுப்பவரும் ஐகாரம் சாரியை. ஈண்டு வறுமையை உணர்த்திற்று செயிர்த்தல் - வருத்துதல் யானைக்கொம்பில் இருப்புபூண செறித்தலும், அதனைக்கொண்டு பகைவா மாப்பினை உழுவித்தலும், அவாகோடடை மதிலினை இடிப்பித்தலும் வழக்கு 'வயிரம் செறிப்பினும்' என்பதற்கு வயிரம் முற்றினாலும்' என்பது ஒரு பழைய உரை கீழ் இறப்பிறப்பு எனலும் அதிகாரத்தில், 'செல்லாவிடத்துங் குடிப்பிறந்தா செய்வன, செல்லிடத்துஞ்செய்யா சிறியவா - புலவாய், பருமம் பொறுப்பினுடையபரிமா போற் பொருமுரண ஆற்றத்தலின்று' எனறுகூறப்பட்டதும் நோக்குக கயவா பெருஞ்செல்வ ராயினும் அறஞ்செயவதிலா என்றாரா

359 "இன்றைக்கே ஐசுவரியவாளுவோம் இவ்வைசுவரியம் மாறாமலே மேலுப் விருத்தியாவோம், இனிச்சிறிது தாழ்த்து விருத்தியாவோம்" என்று தமக்கு எய்தாத செல்வத்தை எய்தியதாகக்கருதி மனோராசசியம்செய்து, அதையே தொடர்ந்து உரைத்தலினாலும் மகிழ்ந்து, கடைசியில் வேறு சம்பவித்தலால் மனம் வருந்தி, பூவீனுட்கிறந்த தாமரை மலரோடு பிறந்த தாமரை இலை போலப் பயனின்றி அழிந்தா பலா என்க

ஒன்றி ஒன்ற எனத்திரிக்க ஒன்றி உரையினமகிழ்ந்து உள்ளம் வேறாதலாவது, கிருபண சாமனென்னும் பிரம்சாரி தான பிசை எடுத்தது ஈட்டிய அரிசியினைப் பாணியிற் சேமித்தது, அதன்கீழ்ப்படுத்திக்கொண்டு, "நாட்டிற் சிறுவிலைக் காலம் எய்தின இவ்வரிசியினை இருமடங்கு விலைக்கு விற்கு, ஒருகாராடுவாங்கி, அது குட்டியீன்று பலகியபின்னா அவற்றினை ஓராவினுக்கு மாற்றி, அதுகன்றுகளோடு நிரையாயினவளவில், அவற்றினை ஒருகுதிரைக்

குமாற்றி, அது குடிகளின் பல்வியலிடத்து விறற்பு பெருகு
செலவமுடையேனாகி, ஒப்பாபபனக கன்னிடை நாடி மண்புரி
வல அவன் வயிற்றில் ஒருமகன் பிறப்பான், அவன் தவழ்கறறுச
செலவுழி, 'நங்காய மகனை' எனக்கூறியேறகு, அவன் வேலை
மிகுதியால் எடாளாக, அவனை இவ்வாறு உடைப்பல்" என்று
உடைத்தது, அரிசிப்பானையை உடைத்து, அரிசியைத் தெருவிற
சிதைத்து மனம் வேருகியது போன்ற கதையை யுட்கொண்டு
இங்ஙனம் கூறினான் என்க.

'கயவா உள்ளபொருளை வைத்துக்கொண்டு அறஞ்செய
யாமல் மறுமைக்கு உறுதியை இழந்து, தமக்குத் தகாத செலவத்
திறகு ஆசைப்பட்டி இம்மைப்பயனையு மிழந்து பவராவும் இகழ்ப
படுவா" எனபது ஒரு பழைய உரை

36() நீரினுள்ளே பிறந்து பசுமை நிறமுடைய தாயினும்
சடையகத்தா ஈரம் தவகியிருத்தல் இல்லையாதல்போல, நிறைந்த
பெரிய செலவத்திலே பிறந்து வளராதிருந்த விடத்தும
மலையிடத் துள்ள பெருங்கலலை ஒத்தாரை உலகம் உடையதாயிரா
நின்றது என்க

ஒரும, அசை கிடை - நெட்டி நிறைபெருகு செலவம்
என்றபாலது எதுகை நோக்கி நிறைப்பெருகு செலவம் என்ற
யிறறு சீழ் 'கலனளி நல்ல கடையாய மாககளின்' என்று கயவரைக
கலவினும் கடையராகக் கூறியவா ஈண்டு கல்லொடு அவரை
நேரோப்பித்தது ஈரமின்மையின் கலவும் கயமும் ஒக்குமென்று
கருதின ரேனும், மற்றைகருகன போல இஃது ஒருவரால் எடுப
பித்துப் படிமம் வகுத்தலும் நிறுத்தலும் படுத்தலும் செய்து பயன்
கோடற்கு ஆகாது எனபதனைவிளக்க அறைப்பெருங்கல் என்று
அடைகொடுத்தா என்க "இதனால் கயவரது தனயின்மையும்
எதற்கும் பயன்படாத தன்மையும் கூறப்பட்டன

7 'பன்னெறியிய' லாவது, தொடர்புடையன வல்லாத பல்
நெறிகளையும் கூறும் இயல் என்க "இந்த நூலை அதிகார அடைவ
செய்த பதமுறா அதிகாரங்களின் மிகுத்த பாடல்களைச் பல நெறி

களையும் சோதித்துச் சோதது ஓரதிகாரமாகப் பெருடபாலிற் கோத்தாரா” எனப்பது ஒரு மழைய உரை.

(37) ‘பன்னெறி’ யாவது, மேற்கூறியவாறு பல நெறிகளையும் கூறும் அதிகாரமாக இதுகாறும் பெரும்பாலும் செய்வன தவிரவனவான புருஷ தாமதங்களைக் கூறிவந்தாரா, இனிச் செய்வன தவிரவனவான ஸதிரீ தாமதங்களைக் கூறுகின்ற ராதலின் இவ்வதிகாரத்தினை அவவிருவா தாமதங்களும் கூறும் அதிகாரங்கட்கு இடையூற பெய்து வைத்தா ரென்று கொள்ளப்படும்

361 மேகமண்டலத்தினை உருவி உயாநதிருக்கிற மாளிகை யாய், நல்ல காவலையுடையதாய், பாணிக்கமுதலிய நவமணிகளி னைத்தவின்க்கு அக்ஷண்டமாக எரிந்து கொண்டிருப்பதாய்ச் சிறந்தி ருந்தாலும் என்னப்பயன்? நற்குணங்களால் விரும்பத்தக்க மனையா னாயிலலாதான லீடானது பாக்கிறதற்குப் பயங்கரமாயிருக்கிற காட்டினை ஓக்கும் என்க

மழை - மேகம் திளைத்தல் - இடைவிடாது அமமேகத் தோடு பயிறல் ‘தினையா வரும் அருவிக் கயிலை’ (திருக் 395) எனபுழிப்போல இழைவின்க்கு, வினைத்தொகை விழை, முத னிலைத் தொழிற பெயர் டாண்ட மனையாளாவான மேல் 39 ஆம் அதிகாரத்திற் கூறிய குணங்கள் நிறைந்த மனையாள என்க ‘காண்டறகரிய காடு’ என்றாரா, முனிவரா வாழ்ந் காடன்றிப் புவி முதலியன வாழ்ந் காடு என்னுங் கருத்தினால் இடுகாடு, சுடுகாடு எனினும் பொருந்தும்

362 காவலிற் சற்றும் சோவிலலாத வானோர் காவலுக் குள்ளே யிருந்தும், அக்காவற் சோவினைச் சிறிது பெறுவராயின எவ்வளவாயினும் சோரஞ்செய்யாத காலம் சிறிதேயாம், அம் மெத்தென்ற மொழியினையுடைய மகளிரா கற்பொழக்கத்தினைக் கொள்ளாத காலம் (‘சோரஞ்செய்கிற காலம்’) பெரிதேயாம் என்க

வான், ஆகுபெயரால் வாளவீரரை உணர்த்திற்று வழக்கு எனைத்தும் இல்லாதவானோர் ஆவார, ‘துஞ்சாக்கண்ணா அஞ்சாக் கொள்கையா, அறிந்தோர் புகழ்ந்த ஆணமையா செறிந்த, தூல

வழிப்பிழையா துணங்கு துண்தோசசி ஊககருங் கணையி
னா' என்று சான்றோ கூறிய இலக்கணங்கள் அபைந்த வாள்வீரா
எனக் (மகவரை அடி 644 - 647) பாணி - காலய அசுசின
மொழியா என்புழிசுடடு, பண்டறிசுடடு, கீழ்ப்பாடலிற கூறிய
மாண்பிலா மனையாளுமாம சினமொழி - சிலவாய மொழி

363 புருஷன் கோபத்தக்கு அஞ்சாமல் அடி' என்று எதிரே
நிற்கிற மனைவி யா தூதனோடொகும், விடியற காலத்திலே
சுயலவறையிற பிரவேசியாதான மருந்திலே தீராத கோயோ
டொகும், சமைத்த உணவினைப் புருஷனுக்கிடச் சமமதியாது
தாணுண்பவள இல்லிலே வாழும் பேயோடொகும், இந்த மூன
றுபெரும் கொண்ட புருஷனைக் கொல்லத்தக்க ஆயுதம் போன
றவா எனக்

கூற்றம், பிண், பேய என்ற மூன்றனுள் கூற்றமானது எய்தி
யவனைப் பலநாள வருத்தாது அணுகியவுடன் கொல்லும், பிணி
அவ்வெய்தியானைப் பலநாள வருத்திக்கொல்லும் பேய அவனைப்
பலநாள வருத்திக் கொல்வதோடு, அவன் மனையகத்தயிருந்து
அவன் வமிசத்துளரா யாவரையும் பீடித்து வருத்தும் இவவுவ
மையின் தன்மையை உபமேயத்தினும் பொருத்திக் கொள்க

364 கலியாணத்தை நீக்கிவிடச்சொல்லிக் கேட்கும் நீக்கா
னா, இருதயம் வெடித்துப்போக முழங்கிய சாப்பறையினது ஆர
வாரத்தினைக் கேட்டுத் தெளியானாய், பின்னையுமொருத்தியை
மனைவியாக மணந்துகொண்டு அவனையே மறுமைக்கு உறுதி என
நம்பிக்கிழந்து ஒருவனிருக்கும் இருபடி, கலையெடுத்ததுதன்மேல்
எறிகிறதவற்றையுடைய பித்தா இருப்போடு ஒக்கும் என்பா எனக்

ஏமம் உறுதல் என்பது ஏழுறுதல் என்று குறைந்து நின்றது
ஏமம் - ரகக்ஷ என்பா என்பதற்கு எழுவாய் பெரியோ

365 ஒருவாக்குத் தலைமையானது தவத்தினை முயன்று
செய்து வாழ்தல், இடையானது நல்ல குணமுடைய ஸ்திரீ
களுடன் கூடி இல்லறம் நடாத்ததல், கடையானது பொருள்
கூடவில்லை யென்று நினைத்து அந்த ஆசையால் தம்மை அறிய
மாட்டாதா பின்னே சென்று நிற்கும் நிலை எனக்.

“உணரா” ஆவா தமது குடியும் குலமும், தன்மையும் முதலான நன்மைகளை அறியாதா” எனபது ஒரு பழைய உரை

366 பலதூல்களையுங் கற்றப பொழுதினை இனிது கழிப்பா தலையான அறிவுடையா நல்ல காரியங்களைச் செய்வதனாலே வந்த பொருளை ஏற்றவாக்கு இட்டும் தாமும் உணரும் பொழுதினைப்போகருவா இடையாயினா இனிய வஸ்துகளை உண்ணப் பெற்றிலேம் நிறையப் பொருள் பெற்றிலே யாம் எனலும் வெறுப்பினால் இரவிலும் உறங்கா கடையாயினா எனக

367 செந்நெல்லா லுண்டாகிய நீண்டமுனை பின்னும் அசை செந்நெல்லினது தன்மை தப்பாமல் விளைதலால், அந்தச் செந்நெல் கழனி முழுதும் விளைகிற வளப்பத்தையுடைய ஊரேனே! தகப்பனறிவே பிள்ளையின் அறிவாம் எனக

நோக்கி யறிகலலாத தமமுறுப்புக் கண்ணடி, நோக்கியறிப வதுவேபோல - நோக்கி, முகனறிவா முன்ன மறிப வதுவே மகனறிவு தருத 'யறிவு' என்ற பழமொழிச் செய்யுளும் இக்கருத்தாதல காணக

368 உடைமையுடைய பெரிய செல்வரும் பெருமையுடைய சான்றோரும் செட்டு, வைப்பாட்டி மக்களும் கீழான சாதியும் பெருத்த, கடையாயினவா தலைவராகி, குடைக்காற போலக் கீழ்மேலாய் நிற்கும் உலகவியற்கை எனக

369 தமக்கினிய ராகிய உறவின முறையா தம்முடைய மனத்திலே இருக்கிற குறையை வந்துசொல்ல, அந்தக் குறையை மாற்ற நினையாத மனமுடைய கொடியவர்கள், மாணிக்கங்களைக் கொழித்தது விழுக்கிற அருவியினை யுடைய மலைநாட்டே! உயிர்வாழ வதிலும் இறத்தல் நன்று எனக.

வரைபாயதல் - இறத்தல்

370 புதுவெள்ளமும் அழகிய குழையினை யுடையபொது மகளிரது நட்பும் இந்த இரண்டும் விரையாமல் நன்றாய் ஆராய்வுகாலத்து வேற்றமையிலலை, புதுவெள்ளம் மழையிலலை யாகில இல்லையாம், அந்தப் பொதுமகளிர அன்பு பொருள் வரவு இல்லை யாகில இல்லையாம்' எனக

மேற் பொதுமகளிரா என்ற அதிகாரம் வருவதனாலும், பொருளையே கொண்டு கொடுப்பாரைக் கொள்ளாத அவா இயல்பு கூறப்படுதலாலும் 'பூங்குழையார்' என்றதற்குப் 'பரததையா' என்று பொருளுரைக்கப்பட்டது விதப்பு - விரைவு

(36) 'பொதுமகளி' ராவது நல்லா தியுமென்று எண்ணாமல் பொருள் கொடுப்பார்க்கெல்லாம் பொதுப்பட நுகரத்தகுரிய உடம்பினை உடையராதி, குணத்தினை லல்லாமல் வடிவிலுமாததிராம மகளிரா வடிவுடையாரது இழிவான இயல்பு சீழ் அதிகாரத்திற் புதுப்பனலும் பூங்குழையார் உடம்பு' என்னும் சிறுசு செய்யுட்கருத்தோடு இவ்வியல் தொடர்புடைத்தாதல் காண்க

371 விளக்கினுடைய ஒளியும் பரததையா உறவுமாகிய இரண்டும் குற்றமற்ற ஆராயுங்காலத்து வேறுபாடினவை விளக்கொளியும் நெய்யுறுமாகில் அணையும், பரததையா அன்பும் என்ப பொருளில்லையாகில் அறம் என்க

துளக்கு - தளாச்சி, சாணடுக குற்றத்தினை உணர்த்திற்று

372 அழகிய புடைபரந்த அகன்ற அலகுலையும் ஆராயந்த ஆபரணங்களையு முடைய ஒரு பொதுமகளியாம் பொருள் மிகுடையேமாயிருந்த காலத்து நம்மொடு, "ஐய! நாமக்கொருகேடு எய்தின யாம் ஆயத்தோடும யாயோடும வரைபாயந்த உயிரா திற்ப போட, இது திண்ணம்" என்றாள் இப்போது எம்மிடம் பொருள் இனையால தன்காலில் வாத்தோயினைக் கற்பித்துக் காட்டி வரக் கூட இல்லையே என்று அழுது மலைச்சிறத்தினுக்கு ஏறுது கீழே நின்றொழிந்தாள், இனி யாம் பொருள் பெற்று வருவேமாயின் வருவாள் போலும் என்க

வியையினையன்றிக் கொடுப்பாரை விரும்புவது பரததையாக்கு இயல் பலவாதிருக்கவும், காமம் காழ்க்கொண்ட குலமாகாது செயலான 'சாவிற சாதலையும் நோவினநோதலையும் மேற்கொண்டா போன்று 'செங்கோடு பாயதும்' என்றது காழ்க்கரைப் பொருள் பறித்தற்குச் செய்யும் உபாயங்கள் பலவற்றின் ஒன்று என்க

காணம் - பொருள் மேவுதல் - விருமபி ஏறுதல் கால் நோய், இரு பெயரொட்டுப் பண்புப்பெயர் கால் - வாயு, வாயு என்னும் நோய் இனிக 'கோடு பாய்தம்' என்னும் சொல் கழிந்தது என்று பொருள் தருதலின் 'மன' கழிவினகண் வந்தது 'பாயதுமே' என்புழி ஏகாரம் தேற்றப்பொருளில் வந்தது தம் விருதி முன்னிலையையும் படாக்கையையும் தன்னொடு கூட்டிக்கொண்ட உளப்பாட்டுத் தன்மை யானும் நீயும் என யாயும் யாயமும எனக் கலுழ்ந்தது, "இக்காமுகன் பொருளுடையனாகிய காலத்து வரவேணுமென்று" என்பது பழைய உரை கோடுபாய்தல் - இறத்தல்

373 அழகிய பரந்த சுவாகத்திலே தேவாகளாற் பூசிக்கப் படும் தேவேந்திரனே யாகிலும் ஆகுக, கொடுக்கிறதற்குத் தம் கையகத்து ஒரு பொருளுயிலலாதவாகளைத் தளிர்போலும் நிறத்தினையுடைய அப் பொது மகளிர இருக்கைகளாலும் தொழுது, தம்மிடத்தினின்றும் போகச் சொல்லி விடுவா எனக்

மால் என்பது இந்திரனுக்கு ஒரு பெயராதலை, "அமராவதி யோன ஓயிரங்கண்ணன் காண்டாவனன் மால் வெள்ளை வாரணன்" எனப்பதனால் அறிக (பிங்கல வானவா) மிக்க வியா மோகத்தினைத் தாத்தக்கவன் என்பா 'செங்கண்மால்' என்றும் பெரிய அதிகாரம், பெருமை, கலவி முதலிய எல்லாவாற்றாறும் சிறந்தானென்பா "அங்கண் விசும்பின் அமரா தொழப்படும" என்றும் கூறினா இத்தகைய தேவருட் சிறந்த புருஷனையாவது அவன் பாற் பெறத்தக்க காம போகத்தையாவது கொள்ளாது, பொருள் ஒன்றினையே கொள்ளுவா பரத்தையா என்று அவா தொழிலை இகழ்ந்தா ராயிற்று இந்திரன் சிறந்த சிருங்கார போகத்தை அளிக்கவல்லவெனப்பதனை, "புககவ னோடுங் காமப் புது மண மதுவின் தேறல், ஒக்க உண்டு" என்ற கல்வியிற் பெரியா அருளிச்செயலினின்றும், 'போகி'யென்று அவனுக்கு ஒரு பெயருணமையினின்றும் தெளிக வனப்பு, போகம், பிறப்பு, தொழில் முதலியன வேண்டா என்பது எஞ்சி நின்றவின் மன் ஒழி யிசைக்கண் வந்தது "தொழுத்து, பொருளுடையனாயின காலத்து இவன் வரவேணுமென்று" என்பது ஒரு பழைய உரை.

374. சேசமில்லாத நெஞ்சினையும் அழகிய நீலோற்பவம் போன்ற கண்ணினையும் உடைய பொதுமகளிராதமக்குக் கொடுப்பதற்குப் பொருளில்லாதா விஷததிற்கு ஒப்பாவா, * உலகம் காணச் செக்கினை ஊர்த்துகொண டிருப்பாரானாலும் ஈட்டிய செலவமுடையா அப்பரததையாகஞ்ச சாககரைபோல இனிய வராவா என்க

ஆணம் - நேயம், 'ஆணமில் பொருளெமகரு அமாநனை' என்றா கலியினும் (1) செக்கரா சாதியில் மிக இழிந்தனா என்பதும், செக்கு மிருகவதை செய்யுமிடத்தினும் பதினமடங்கு அசுத்தமுடைய தென்பதும் தூற்றுணிபு காண என்பதற்கு, செக்கரா இழிகுலத்தினா இழிதொழிலினா என்று தாமும் உலகமும் அறிந்திருந்தும் என்றமாம் அக்காரம் - சாககரை

375 ஒரு தலையைப் பாம்பிற்குக் காட்டி, தாமரை முதலிய பூக்களினின்றும் ஒழுகும் தேனோடு கலந்து தெளிந்த பொய்கையிலுள்ள மீனுகு மற்றொரு தலையைக் காட்டி விலாவரு மீன போல அவரவா மனம் ஒப்ப அன்பு செய்யும் பரததையா தோனைச் சோவா விலங்கு போன்ற வெள்ளிய அறிவினா என்க

விலாவரு மீன, பாம்பு காணும்பொழுது பாம்பு போலவும், மீன் காணும்பொழுது மீன போலவும் வடிவு கொள்ளும் இயல்பினது எனப் தேம் - இனிமை, மணமுமாம் வெள்ளறிவாவது - பேதைமை பரததையா ஆளுகருத் தக்கப் - ஒழுகும் இயல்புடைய ரென்பதனை "மெய்வரு போகம் ஒக்க உடனுண்டு விலையுங் கொள்ளும், பையர வலகுலாதம் உள்ளும் பளிங்கும்போல, மையரி நெடுங்கண் நோக்கம் படுதலுங் கருகி வருது, கைபுகிற சிவநது காட்டிம் கருதுகம்" என்ற கல்வியிற பெரியா அருளிச் செயலினாலும் தெளிக. காமரசத்தையறிய மாட்டாமலும், நாணிழந்தும் மெய்யிடைப் போகம் ஒன்றினையே விரும்புவதுபற்றிப் பரததையா தோள சேருங் காழகரை விலங்கோடு ஒப்பிட்டா. "பொதுநலத்தார் புன்னலத்தோயார் மதிநலத்தின், மாண்ட அறிவினவா" என்றா பொய்யில் புலவரும் என்க.

376 தூலொடு கேரத்த மணியும் இணை பிரியாத அன்றிலும் போல நித்தியமும் நம்மோடு கூடியிருந்த ஒருநாளும் நம்மைப்

பிரியமாட்டோம் என்று உரைத்த பொன் தொடியினை யுடையாரும் போர் செய்கின்ற யாட்டுக் கிடாயின் கொம்புபோல அன்பின்றித் திருப்பிலிட்டாள்; கலல மனமே! அவள் பால் நயந்து நிற்பாயோ; அனறி னன்னெறியில் திருப்புவாயோ? என்க

பொததுதல் - கொததல், 'உள்ளம் பொத்திய உருஞ்சுமி கூர் எரி' எனபுழிப்போல (அகம் 279) கல் - மாணிக்கக்கல். அன்றில் துணைபிரியாது, பிரியின் துயிலாதென்பதனை "அன்றில், துணை யொன்று பிரியினும் தஞ்சா காண்" (அகம. 50) என்பதனாலும் அறிக ஆட்டுக்கிடாய் போர் செய்ய வல்லதென்பதும், அதன் கோடு பின் முறுகருடையது என்பதும் "தகா மருப்பு ஏய்ப்பச் சுறறுபு சுரிநத, சுவன்மாய பிததைச் சேங்கண் மழுவர்" என்றும் (அகம 101), "அருகோடி நீங்காது அணைதலு மின்றித் திரிகோட்ட மாவிரியச் சேரிப—பொருகனம், புகரு மயங்கப் பொருது புறவாயை, நகருமாம் நல்ல தகா" என்றும் பயின்றுள்ள வற்றான் அறிக கீழே கூறியாங்குப் பல்லாற்றாலும் சோதித்துப் பொது மகளிரது அன்பின்மையைத் தெளிய அறிந்தானொருவன் அப்பொது மகளிரால் விடாதே அன்பு செயது ஓடும் தன் நெஞ் சினைக் கழறித் திருப்புவதாக இப்பாடல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

377 பசுவையபோலே நகசிக் சுகம் கொடுத்தது; காழுகா கைப் பொருளைப் பறித்ததுகொண்டு, பின்னா வண்டி இழுத்தலுக்கு உதவாது குதித்ததற் தள்ளியோடும் காளைபோலும் இழிவாகிய பொதுமகளிருடைய அன்பினைச் சிறப்பாக எமக்கேயுரித்து என்று இன்பம் தகர்த்தரு ஆசைப்பட்டிருந்தார் வறியராசிப் பின்னா அப் பொது மகளிரால் தறக்கப்பட்டு வருந்தும்போது உலகத்திலுள்ள பலராலும் நகைக்கப் பெறுவர் என்க

ஆமா சேமா - இருபெயரோட்டுக்கள் ஆவாகியமா சேவாகிய மா என்க ஆ - பசு; மா - மிருகம் சே - இடம. குப்புறு தல் - துள்ளுதல்; குதித்தல் சில்லை - இழிவு; இழிவுடைய பரத்தைக்கு ஆகுபெயர். ஏமாத்தல் - ஆசைப்படுத்தல்; 'அருந்தேமாந்த நெஞ்சம்' என்புழிப் போல.

378, காழுகராலே பொருள் பெற்று இன்புற்று வந்தபோது அவர்களுக்கு இனியார்போன் றிருந்து, அக்காழுகர் பொருளை

யெல்லாம் தாம் உண்டு அககாமுகரை வறியராக்கியபோது, அக காமுகருக்கு வேண்டாதவரே யாவதன்றி, யாட்டுக்கிடாய்க்கொம்பு போலத் திருகலுமுடையவராகும் மான்போன்ற நோக்கினை யுடைய தம் குலத்தொழிலான களவு மாககத்திலேயே நிறகும பொதுப பெண்டிர்களது பெரிய மூலையைச் செவ்விய மாககத்திலே ஒழுக்குவேம என்பவர் சேராரா என்க

ஏமாததல் - இன்புறுதல் ; 'காமா நெஞ்சம ஏமாந்துவப' என்றா புறத்தினும் தடும் - பெருமை, (தொல் சொல் 320)

379 ஒளிபொருந்திய முகத்தினை யுடைய பொது மகளிரா காமுகாகுப பின்னா துன்பஞ் செய்யப்போகிற தம் கருத்தினை உள்ளே அடக்கிக்கொண்டு, இப்போது அககாமுகா தெளியாதக்கதாக்ச சொன்ன சொறக்கேட்டு நம்பி, 'இப பொதுமகளிரா எமக்கு உற்ற உறவினா' என்று திருபதியடைகிற காமுகாகளும் திருபதியடையட்டும், அப்பொது மகளிர்களோ யார்க்கும் உண்மையான உறவினா அல்லா, அவா தம் உடம்பினைத் தம் இலாபத்திற்கே கொண்டுள்ளார்கள் என்க

ஒண்ஹதலாராக இருப்பது, ஊறு செய்கிற நெஞ்சத்தினை மறைத்தற்கு. உடம்பினா எனபது, குறிப்பு வினைமுற்று

380 ஒளிமிக்க முகத்தினை யுடைய பொதுமகளிரா தம்முள்ளம் ஒருவன்பாலிருக்க, உடம்பினைப் பிறனொருவன்பால இருத்தி, வஞ்சனை யாற்செய்கிற அனபெல்லாம் தெளிய அறிக திருநதம் பாவஞ் செறிநத பிறப்பினை யுடையாரே அகப்பட அன்பினை அறியாராவா என்க

உள்ளம் ஒருவன் உழையதாய என்பதற்கு இயைய 'உடம்பு வேறொருவன் உழையதாய்' என்று வருவித்தப பொருளுரைக்கப் பட்டது. பாவஞ்செறிநத உடம்பு - பாவப்பிறப்பு. உடம்பு உடம்பெடுத்தலுக்க காயிற்று. விலங்கினை வதைசெய்து ஊண்விறகும் இடத்தினும் பதின்மடங்கு அசுத்தியானது செக்காட்டும் இடம்; அதனினும் பதின மடங்கு அசுத்தமானது கள் விறகுமிடம்; அதனினும் பதினமடங்கு அசுத்தமானது விலைமாதா உடம்பு என்பது அறதூற்றணிபு. இவ்வுடம்பினா பொய்ம்முயக்கத்தினை உடையாரைத் திருநீக்கப்பட்டாரா என்றா பொய்யில் புலவரும்.

இவ்வதிகாரமும் மேல் இரண்டு அதிகாரங்களும் காமத்தப் புரலுள் அடங்குவன என்றும், அதனுள் முதலாவது இன்பத் துன்பவியல் என்றும், இவ்வியலுள் இப்பொதுமகளிர் என்ற அதிகாரம் அடங்கு மென்றும் கூறப் இவ்வதிகாரத்திற் கூறியபொது மகளிர், அகப்பொரு ளிலக்கணங்களுட் கூறப்படும் ஒப்பாரும் மிககாருமிலாத தலைமகனாற் கொண்டு காமந் துயக்கப்படும் காமக்கிழத்தி, சேரிப்பரத்தை முதலாயினா போலாது, செக கூர்ந்து கொண்டா முதலான எல்லாரானும் பொதுவாகத் துயக்கப்படும் இழிந்த குணத்தினாராதலின், எல்லாப் பொருட் கும கேட்டினைத் தருதலோடு நரகிற் கும ஏதாவாகிய இவரி யல்பினைக்கூறும் அதிகாரம் திருக்குறளிற்போல் பொருட் பாலிலேயே கோக்கத்தக்கதென்க. பரிபெருமானும் வரைவின மகளிர் என்ற அதிகாரத்தைக் 'கேட்டுக்குக் காரணமாதலின், துன்பவியல்' என்று கொண்டா பரத்தையரோடு தலைமகனுக் ளுள்ள கூட்டத்தினை மேலையோ பாவமும் பழியுமெனக் கூறுது, தலைமகனுக்கு அப்பரத்தையர் குரவரால் வகுக்கப்பட்ட உரிமை கள் என்று அமைத்ததுகொண்டமையும் நோக்குக் இஃது இறை யனர்களவியல் 40 ஆமகுத்திர உரைக்கண் தெற்றென விளங்கும்.

(39) 'கற்புடை மகளி' ராவது, கொண்டாளிற சிறந்த தெய்வம் இன்று எனவும், அவனை இன்னவாறே வழிபடுக எனவும் இரு முதுகுரவா (தாயும் தகப்பனும்) கற்பித்தலானும், வேட்பித்த ஆசிரியன்கண்ணும், கற்பித்த ஆசிரியன்கண்ணும், சான்றோர்கண்ணும், தேவாகண்ணும் ஒழுகும் ஒழுக்கத்தினைக் கணவன் கற்பித்தலானும் தெளிப அறிந்து, இல்லறத்தினைத் தான வாழுமுராரா மெச்சுமபடி நடத்தும் நறகுணமுடைய மகளிரது தன்மையாம் கீழ அதிகாரத்திற் செவ்விய நெறியில் ஒழுகுவாக்குத் துணை ஆகாத தீயமகளிர் இயல்பு கூறினா, இவ்வதிகாரத்தது அச் செவ்விய நெறிச் சோவாக்குத் துணை ஆகின்ற நல்ல மகளிர் 'இயல்பு கூறுகின்றாராதலின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது

381. அயோனிசத்துவமும், வனப்பும் முதலியன உடைய மையால் தேவேந்திரன் மனைவிபோலும் பெருங் கீர்த்தியுடைய மனைவியே ஆனாலும், பெறுதற்கரிய தன் கற்பின் மகிமையினாலே தன்னை விரும்பி அடையும் ஆசையால் தன்னை வழிபடும் காமுகர் இல்லையாகத் தன்னைக்காகவும், இயற்கைமனம் கமழும் நெற்றியி னையுடையாளே, இல்லறமாகிய நன்மைக்குத் துணையாவன என்க.

இதனால் பிறப்பு வனப்பு முதலியவற்றால் ஒருத்தி உத்தம மனைவியாகாள் என்றும், பிறனால் காமிக்கப்படாதவாறு அவள் நெஞ்சினைச் சுடுகிற அருங்கற்புடையாளே இல்லறத்திற்குத் தக்காள் என்றும் கூறினாராயிற்று மருதி என்ற பாபப்பனி காவிரி நீராடி வருகின்றாளைக் ககந்தன் மகன் காதலன் காமுற்று அழைத்தபோது, அவள் அஞ்சிக் கலங்கி, “மண்தினி ஞாலத்து மழைவளந் தருஉம், பெண்டி ராயிற் பிறாநெஞ்சு புகாஅா, புககேன பிறனுளம் புரிநூன் மாபபன், முததீபபேணும் முறை யெனக்கிலலை” என்று அரற்றினமைகொண்டு, பிறனா காமிக்கப் படும் மனைவி இல்லறத்திற்குத் துணையாகாள் என்பதனை அறிக

ஸாவாங்க ஸூதரியும் பூஷிதையுமாய் மண மண்டபம் வந்தினைநத சீதாப்பிராட்டியாரின் வனப்பினை வருணிக்கப் புருஷ கலவியிற் பெரியாரா, “வைவள நவிறறுமொழி நண்ணவர லோடும், வையநுகா கொற்றவனு மாதவரு மல்லாரா, கைகள் தலை பக்கன்” என அருளிச்செய்தமை கொண்டு, பிறா நெஞ்சு சுடும் பெற்றியையுடைய கற்பின் இலக்கணத்தினை அறிக ஐராணிக் குப பெரும பெயராவது, அமுதெழுக கடைநத காலத்து, அதனோடு உடன் பிறந்தமையும், அநேகம் அசசரப் பெண்களுக்கு நாயகமாய், அன்ன நடையினள் என்று பொருள் படும் ‘சசி’ என்ற நாமமுடைமையும் பிறவுமாம் இவ்வாறு சிறந்த அவளும் பிறா நெஞ்சு சுடும் பெற்றியாளன்றி, நகுவுந் நெஞ்சிற் புகக் எண்மை தோன்ற ‘ஐராணியன்ன பெருமபெயாப் பெண்டிரெனினும்’ என்றா. உமமை உயாவு சிறப்பு பின்னிற்பா இன்மையாதற்கு அரும் பெற்ற கற்புக் காரணமாயிற்று பின்னிற்றலாவது - வழிபடுதல், நன்மைக்குத் துணை என்று நான்காவது விரிக. நன்மையாவது சண்டு இல்லறம் பின்னிற்றாரினமையையுடைய நறுதுதலாள்

என்றும், (கணவனைப்) பேணும் நறுநுதலான என்றும் கூட்டலு மான பேணுதல் கணவனைப் புறந்தரும் விருப்பத்தை உடைத் தாதல். இன்னமையே என்புழி ஏகாரம்பிரிநிலை, கற்பின் - கற்பால் 'பின்னிற்பாரினமையே பேணும்' என்பதற்கு, "பின்னிலலாத படிநகுத் தன் மேனியை அழுக்கடையப் பண்ணிக் கொண் டிருக்கிற" என்பது ஒரு பழைய உரை

இனி, 'காமஞ்சான்ற கடைக்கோட்காலை' என்ற சூத்திரத் திற்கு இப்பாடலை உதாரணமாகக் கொண்டு, "இதனுள் அருந்த தியைப்போலும், தமக்குப்பெரும் பொருள்களை நசுசுதலாலே இரப் பாசது வறுமையையே விருமபிப் பாதுகாத்தது, அவாக்கு வேண்டு வன கொடுக்கும் மகளிரா நாம் செலவின்ற வானப்பிரதத் காருகத் திற்குத் துணை ஆவா எனத் தலைவன் கூறவே, தலைவியும் பொருள் களிற பறற்றறாளாய யாமும் துறவறத்தினமேற் செல்வாமெனக் கூறியவாறு காண்க" என்றா நசு (தொல் பொருள் கு 192)

382 "ஒருகுடம் நீராற சோறமைத்தது உண்ணுமாறு மிடிப் , பட்ட காலத்தும் மடங்கலந்த மொழியும், கணவனமேற் காதலும் மனைக்கு மாட்சிமையும் உடையாள கடல்நீரை எல்லாம் வற்ற உண்ணும் கேளிர உரினும் முனனம் செலவமுள்ள காலத்திற போல் மகிழ்ச்சி யுடன் இல்லறம் நிகழ்த்துதலைத் தனஒழுகக் கெறியாகக் கொள்ளும்" என்க

மிடிப்பட்ட காலத்தும் இல்லறம் நிகழ்த்துதலை நெறி யாகக் கொள்ளும் என்றமையால், முன செலவமுள்ள காலத்து இல்லறம் நிகழ்த்தினமை உணரப்படும், உமமை இறந்தது தழீஇயது கடன நீாமையாவது, இல்லறக் கடமைகளை நிகழ்த்து ம தன்மை அக்கடன்களாவன, "அறவோக களித்தலும் அநதண ரோம்பலும், துறவோக கெதிரத்தலும், தொல்லோ சிறப்பின் விருத்தெதிர கோடலும்" ஆம். கேளிர உணடற்கே ஒரு கடல் நீ முற்றும் வேண்டும் எனவே, அவா பனமை சிந்திக்கப்படும் மடமொழி என்றமையால், கேளிரக்கு இன்சொற் கூறனமுதலியன கொள்ளப்படும் கையாறு - கைக்கு ஆறு என னானகாவது விரிக், ஒழுகக்கெறி என்க 'மாதா, காதல்' (தொல் சொல், 328). "நன்னெறிப் படரும் தொன்னலப் பொருளினும்

என்னும் பகுதிக்கு இதனை உதாரணமாகக் காட்டித் தன் மனைவி இவ்வாறு செய்ய வல்லவள் எனத் தலைவன் வியந்து கூறிய தென்பா ௩௪ (தொல பொருள் 146)

383 தன இலலமானது நான்கு திகிலிலும் வழியாய், மிகச் சிறிதாய், மேலாகப் பெய்கிற மழை கூறைவழியாக எப்புறத்தினும் கொட்டினாலும் உத்தமமான இலலற ஒழுக்கத்தினை ஒழுகுவதில் வல்லவளாய்த் தான் வாழுமூரார் தன்னைப் புகழுமபடியான மாட சிமைப்பட்ட கற்பினையுடைய மனைவி அமைநது நின்றதே இலலற மாவது என்க

நாலாறு எனபுழி, ஆறு - திசையினை உணராததிறறு உறை - மழைததுளி மேலாய் - மேலாய் ஒழுக்கங்கள் இல ஈண்டு இலலறத்தினை உணராததினது, ஆகுபெயர் இப்பாடலைப் 'பெற்ற தேஎத்துப் பெருமையின் நிலைஇக குற்றம் சான்ற பொருள் எடுத்தாரைப்பினும்' என்னும் பகுதிக்கு உதாரணமாகக் காட்டி, 'இதனுள் மனைவி அமைநது நின்ற இந்நிலையே இலலறமாவ தெனவே, யாம முன்னா ஒழுகிய ஒழுக்கமும் இத்துணை நனமை யாயிற்று என்றாளுயிற்று இது குறிப்பெச்சம்' எனபா ௩௪ (தொல பொருள் 146)

384 கண்ணுக்கு இனியவளும் காதலனது விருப்பின் வகை தன்னை அலங்கரித்துக் கொள்ளுகின்றவளும், தன்கற்பி னை தன்னையாரும் அஞ்சும் மதிப்பினை யுடையவளும், ஒப்புரவு செய்யும் இயற்கைக் குணமுடையவளும், கணவனைக் கண்ட விடத்தித் தலைநாளிற் போலக் கூசுவளும், இடம் அறிந்து புலநது, இன்பம் பயக்குமாறு புலவி நீங்குபவளும், மடப்பத்தினை யுடையமொழியினையுடையவளும், கணவனுடைய காதலையுடைய வளுமே மனையறத்திற்குப் பொருநதிய மனைவி யாவள் என்க

'காதலன காதல வகைபுனைவாள்' எனபதற்குக் 'கணவன் கண்டு காதலிக்கும் வகை புனைவாள்' எனபது ஒரு பழைய உரை. உட்குடைமை, இவளது கற்புச்சிறப்புப் பிறர்க்கு அச்சம்செய்தல் அஃது 'ஆணம்கன கையி லயிலவாள் அனைத்து' எனபா முன்னும் ஊரான் இயல்பாவது, முன் 'குடநீர்டிண்ணும்' என்னும் பாட லிற்கூறிய இயல்புடைமை தலைமகனை வணக்கஞ் செய்தும், தலை

மகற்கு எதிர்மொழியாது, வினையவழிப் பிறரால் கூற்று நிகழ்த்தியும், எதிர்ப்பட்டிழி எழுந்தொடுங்கியும் ஒழுக்குதல் தலைமகளது இயல்பாதலால், 'உட்கி' என்றா இடனறிநது ஊடலாவது, தலைமகன் தவறிலனையவிடதது ஊடுதல், அவன் அவ்ஹூடலை, "ஊடிப் பெறுருவங் கொல்லோ றதல் வெயாபபக், கூடலிற றேன்றிய உப்பு" என்று விருமபுவனாதலின் 'துணிநனி கன்றிடிற் காமங் கெடேம (பரிபா 6) என்பவாதலின் 'இனிதின் உணரும்' என்றார் மடமொழியாவது இராமபிரானுடன் காடு நோக்கிப் புறப்பட்ட சீதாபிராட்டியார், 'ஆண்ட நகர் ஆரையோடு வாயிலக் லாமுன், யாண்டையது காணென இசைத்தது' போனறது பெண், மனைவி இசைசொல் இப்பொருளில் வருவதனைக் கீழ் 87 ஆம் பாடலில் 'வயபலன் பெண் மரீஇ' என்புழிக் காட்டினும், ஊர் நாணியல்பினுள் எனனும் பாடத்திற்கு ஊரார் தன் நற்குண நற் செய்கையைக் கண்டு நானுமபடியான நல்லியலபினுள் எனக்

"கழிவினும் வரவினும்" எனனும் தொல்காப்பியச குத்திரத்துக்கு இப்பாடலை உதாரணமாகக் காட்டி, "கட்கினியாள், இது காமம், வகை புனைவாள், இது கற்பு, உட்குடையாள், இஃது ஒழுக்கம்; ஊராரணமை, இது சுற்றம் ஒய்பல் ஊடி உணாதல், இஃ தலவவை கடிதல்" என்றார் நச (தொல் பொருள் கு 153)

385 எம் கணவா எநநாநம் எம்முடைய தோளின் மேல் முயங்கிச் சிறப்புற்றாலும், இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்நதநாளிற் கண்டேம்போல் அவரைக் காணும் எநநாநம் நாணுவேம், எம்மியல்பு இவ்வாறாக, பொருண்மேலுள்ள விருப்பத்தால் பலா மாபிணையும் அணைத்து ஒழுகும் பரததையா நம் கணவரோடு நாணுது உறவினராகின்றனரே' இஃது என்ன அதிகயங்கொல எனக்

இனி, "பொருள் நசையால் பனமாபு சோகதொழுகும் நாண்மற்ற பரததையா நம் கணவாக்கு நாண் கற்பமுதலிய குணங்கள் ஸ்மந்த நமமினும் எனன அதிகம் உறவினரே' எனலுமாம் இப்பாடலை, பரத்தையரோடுகூடிப் பிரிந்துவந்த தலைமகன் தலைமகளோடு தனனைக் கூட்டுவிக்குமாறு தோழியை வேண்ட, தோழி மறுத்துச் செல்லியதாகக் கொள்க கெழுவென்னும் உரிசைசொல் நந் திரிந்து நின்று பொருத்தத்தினை உணர்த்திற்று

386. நாண்முதலிய குணங்கள் நான்கினையும் பெற்ற தலைவி இல்லறப் பகுதியை நிகழ்த்துமாறு தன்மனத்திற் பலவகையாகக் காணுமியல்பின் நலமானது, மனத்திலே உணர்வினை உடையவன் ஒதிய தூவ விரியுமாறுபோல விரியாநின்றது; கொடை நலமானது வள்ளனமை பூண்டான் அறத்தான் ஈட்டிய பொருள்போலச் செவ்வியுறுகின்றது, கற்புநலம் பிறர்க்கு அச்சஞ் செபதலின் அறிவுடைய ஆணம்கன கையிலுள்ள கூரிய வாள்போன்றுளது என்க

தொளரிய ஆணம்கன என்றது, காப்பன காத்துக் கடிவன கடியும் விவேகமுடையானே இதனால், தலைம்கள் தன்மனத்தால் இல்லறம் நிகழ்த்துமாற்றைப் பலவகையாகக் காணலும், பிறர்க்குத் தான் கொடுத்தலும், கற்புசிறுத்தலும் கூறப்பட்டன “அஞ்ச வந்த உரிமைகண்ணனும்” என்னும் பகுதிக்கு இப்பாடலை உதாரணமாகக்காட்டி, “இது தலைவன தலைம்கள் உரிமைகளை வியந்து கூறியவாறு” என்பா நச்சினாகுகினியா (தொல, பொருள் 146) கடிமனை புகச்செவிலி அவவாறு வியந்து நற்றாய்க்குக் கூறியதாகக் கொள்ளலுமாம்

357 எனனோடு வனப்பு கற்பு நாண்முதலிய எல்லாவற்றாலும் ஒருவரு ஓவவாது முகம் ஒன்று மாதிரி அழகிய பரத்தை யரை முயங்கிய மலைபோலும் மாப்பினையுடைய தலைம்கள் நீராடாது என்னையும் முயங்கவரும் அஃது உடனே கருங்கொள்ளையும் செங்கொள்ளையும் ஒப்பக்கருதித் தூணிப்பதற்கு என்று விலைக்குக் கொண்டாலும்கு என்க

வரைமாப்பின் என்னும் பாடத்திற்கு நன்னுதலாரைத் தோய்ந்த மாப்பினோடு என்னையும் தோய்வரும் என்று பொருள் கூறுக உயர்ந்த சாதியான செங்கொள்ளை இழிந்த சாதிபான கருங் கொள்ளோடு உடனே ஒப்பக் கருதினமைபோலக் குலம்களோடு பொதும்களை ஒப்பக் கருதினன என்று பிரப்புவுயப் போலியாகக் கொள்க “தவலருஞ் சிறப்பினத் தன்மை நாடின, வினை யினும் பயத்தினும் உறுப்பினும் உருவினும், பிறப்பினும் வருடம் திறத்தியலென்ப” என்பது தொல்காப்பியம் குலத்தால் உயர்ந்த தலைம்களே! இழிந்தாரான பரத்தை மகளிரைத் தோய்ந்து எச்சிற்பட்டாய், மேற்குலத்துப் பிறந்த எம்மைத் தீண்டல்; நீராடிவா

எனத் தலைமகற்கு வாயின் மறுத்ததாகக் கொளக பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனோடு தலைமகள் புலந்து சொல்லியது இப்பாட்டு தூணி - நான்கு மரக்கால், பதக்கு இரணமொரக்கால்; தூணிப்பதக்கு ஆறுமரக்கால் சைனாகக்குக் கொள்ளின் கஞ்சி ஆகாரமாதலால், அமமத்ததினரான இவ்வாசிரியா கொள்ளை எடுத்தோதினாரென ஊகித்தலுமாம் அஃதவாககு ஆகாரமென்ப தனை மிருசசக்கடிகை முதலிய வடமொழி நூலகளிலும் காண்க. 'நீராடாது' எனபதற்கு, தன் உயராத குலத்தின தன்மையிற் பழகாது எனவுமாம் நீரா - தன்மை. 'நெடுஞ்சுழி நீத்தம் மண்ணுநீரோ போல்' எனபுழிப்போல் (அகம் 62). ஆடுதல் - பயிலுதல்

388 ஊரான தலைவனுக்குத் துடியின் இடப்புறத்துக் கண்ணை ஒப்போமாதலால், பாணனே! நீ தலைவனைப் பற்றிக் கொடியவற்றை என்பாற கூறு கின்றாய், இனி அவ்வாறு கூறுதே கொள, உனக்குத் தலைவனமேற கொடுமைகூற விருப்புளதாயின், மெல்ல அடியிட்டு விலகி, துடியின் வலப்புறக் கண்ணை ஒத்தாறான பரத்தையா மாடுகிச சென்று சொல்லு என்க

இப்பாட்டு, தலைமகன் வாயில்பெற்றுப் புருந்தது அறியாது வந்த பாணனுக்குத் தலைமகன் நகையாடிச் சொல்லியது அஃதாவது வாயில்கள் பன்னிருவருள் ஒருவனான பாணன் தலைவியை ஊடல் தணிவித்துத் தலைமகனை அவனொடுங் கூட்ட எண்ணித் தலைமகன் கொடுமையைக் கூற, அவன் கருத்தினை அறிந்த தலைவி, தான் முன்னரே ஊடல் நீங்கித் தலைவனைக் கூடினமை தோன்றப் பாணனோடு நகையாடி, 'நீஎன்பால் தலைமகன் கொடுமையைக் கூறவேண்டா, அதை நான் கேட்டுப் பொறுத்தி ரேன, மற்றும் அவன் இதுபோழுது என்மாட்டுள்ள, நீமெல்லச் சென்று பரத்தைக்குத் தலைமகன் கொடுமைகளைக் கூறுவாயாக, அவன் கேட்டுச் சகித்திருப்பான்' என்றாள் தலைமகன் கொடுமையைப் பிறாகூறக்கேட்டுத் தலைமகள் சகியாது இயற்படமொழித் வியலபாதலின் இவ்வாறுகூறினாள் துடியின் இடக்கண் அடித்துப் பயன்கொள்ளப் பெறுததுபோல யாமும் தலைவனால் தழுவிப்பயன் கொள்ளப்படாதேம் என்றும், அத்துடியின் வலக்கண் அடித்துப் பயன் கொள்ளப் பெறுதலபோலப் பரத்தை தலைவனால் தழுவிப்

பயன்கொள்ளப் பெறுகிறனென்றும் கூறினோம். கண் - துடி முழவு முதலியவற்றின் அடிக்கும் இடம் 'அடிபையவிட்டு ஒதுங் கிச்சென்று' என்றான், நீ இவண் வந்ததனைப் பரத்தை அறியின் வெகுளுவாள் என்னுங் கருத்தால் 'நிலம் பெயரந் துறைதல் வரைநிலை யுரைத்தல், கூத்தாக்கும் பாணாகும் யாதத் வென்ப' என்பதனால் பாணன் கூற்று நிகழ்ந்தது.

389 நீ ஒருக்கிறகு இடையூறியிருந்த கோரையைப் பறித் தெறிந்ததனால் நீ தடையினறி ஒழுக்கும் தண்ணிய வயல்கள் சூழ்ந்த ஊரான தலைவனிடத்து ஒரு பெண் ஈப பறந்து உட்கார் வும் முன் புலந்த ஊடினவளும் யானே, இப்போது தீப்பறக்கு மாறு தாக்கிப் பரத்தையா முலைகள் மோதிய தலைமகனது குளிரந்த சந்தன மணிந்த மாப்பினை நோக்கியும் பிராணனை விடாமல் இருந் தவளும் யானே என்க.

இப்பாட்டு, பரத்தையிற பிரிந்து வந்த தலைமகனோடு நீ புல வாமைக்குக் காரணம் யாகென்று வினாவிய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது என்று கொள்க. சாய - கோரை அதனைப் பறிக் நீர்திகழும் ஊரான எனவே தலைமகன் எனமேல் அன்புசெய்தற்குத் தடையாயிருந்த என புலவியை நீக்க, அவன் பெரிதும் தலையளி செய்தானென்றவாறு. யான புலந்தே நிற்பின், அவன் எனனை அகன்று பரத்தையா மாடுசு செல்லவங் கூடுமாதலால் என புலவி கழிந்தது என்றமையால், மன கழிவினகண் வந்தது ஈப பறக்கவும் என்றபால் சிறப்புமமை விகாரத்தாற் றொக்கது இது புலவி பொருளாகத் தோன்றும் அச்சமாம், 'பிணங்கல் சாலா அச்சம்' (தொல் பொருள் 256) என்றமையான இஃது அமைந்தது உடமைகளுள் முன்னையது எதிரது தழீஇயது, பின் னையது இறந்தது தழீஇயது ஏகாரம் தேற்றம்.

390 அரும்பு மலரும் மாலைவினனாகிய தலைவன் எம்மை அருளுமென்று பெரிய பொய வாரததையை உரையாதேகொள், பாணனை! ஏனெனில் ஊரனுக்கு யாம் கரும்பின நுனியிலுள்ள கணுக்கள் போல ருசியற் றிருக்கிறோம், அக் கரும்பின் நடுப்பாகத் திலுள்ள கணுக்கள் போலத் தலைமகனுக்கு ருசி மிக்க அப்பரத் தையாக்குச் சென்று அதனை உரைப்பாயாக என்க.

இப்பாட்டு வாயில் வேண்டிச்சென்ற பாணனுக்குத் தலைமகள் வாயில் மறுத்தது அல்தாவது பாணன் தலைமகன்மாட்டு வந்து “தலைவீ! உனனோடு கூட்டம் வேண்டித் தலைமகன் நின் தலை வாயிலின்கண் நின்றுகொண்டு, நீ அருளசெய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறான், உன் குறிப்பென்னை?” என்றனாகத் தலைமகன் பாணனோடு வெகுண்டு மேற்கூறியவாறு கூறினான் என்பது. மலர்நாத பருவத்தினையுடைய அருமயினை (வண்டு) அவிழ்க்குந் தாரினான் எனவே புலவி உணர்த்தவும் உணருந் செவ்வியிலலாத என்னைப் பயனினறியே புலவி உணர்த்துவான் என்றானாம் அன்றியும் அகமலாநது எதிரேற்றுக கொள்ளாத காமஞ்சாலா இளமை யோனை நுகாரநான் என்று புலநதானுமாம். அருமயி, போதாய், அதன் பின்னரே மலருமெனப் (குறள 1227)

முனராவது, ‘காமததுப்பா’லாவது காமத்தைப்பற்றிக் கூறும் பகுதியாம் காமமாவது ஈண்டு தாமத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கும் மாறுகோளில்லாத இனப்பரம் அல்து ‘அகம்’ என்று தமிழ் மொழியாளரார் கூறப்படுப அகம் கூறும் அகமாவது, “ஒத்த அனபான் ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடுகின்ற காலத்தாப் பிறந்த பேரினபம் அககூட்டத்தின பின்னா அவவிருவரும் ஒருவாகக்கூருவா தத்தமக்குப் புலனாக இவ்வாறு இருந்தகெனக் கூறப்படாத தாய், யாண்டும் உள்ளத்து உணாவே நுகாரது, இனபம் உறுவதோ பொருளாம்,” “அகத்தே நிகழ்கின்ற இனபத்திற்கு ‘அகம்’ என்றது ஓர் ஆகுபெயர்” என்பது முதலில் அறப்பகுதியினைக் கூறியமுறையானேபின்னாபொருட்பகுதியினைக் கூறினா, ஈண்டு முறையானே இனப்ப பகுதியினைக் கூறுகின்றா “முன்னாலே இனப்பபகுதியினைச்சொல்லி, பின்பு உலக முறைமையான் பொருட்பகுதியினைச் சொல்லி, அதன்பின்பு அறப்பகுதியினைச் சொல்லி, வீடுபேற்றிலே முறையுலக வேண்டாவோ எனில் அவ்வாறன்று, இளமைப் பருவத்திலே அறத்தினை உணர்த்தும் தாலகளைக் கறபித்து, பின்பு மணஞ்செயலித்து, அந்ந இல்லற முறைக்கேற்க ஒழுக்குமடிபண்ணி, பின்னா உலகத்தினை நல்வழியில் நடாத்ததற்கு மதுமுதலிய தாலகளிற் கூறியபடி ஒழுக்கு

வித்து, பின்னா இந்தப் பிரபஞ்சம் மேலுமுண்டாய வருதற் பொருட்டு இன்பப்பகுதியினைச் சொன்னாரென்பது அற்றாயின, வீடுபேறு சொல்ல வேண்டாயோ எனின், முன்பு சொன்ன முறைகளினவழி வழுவாது ஒழுகி இன்பமனுபவித்து, அறுபது வயதின்மேல் முழுவதும் துறந்து, உண்மைப்பொருளை அறிந்து பற்றினை விடவே, வீடுபேறுமாதலால், அதற்கென ஒரு பகுதி உரைக்க வேண்டா என்பதாய்”

(40) ‘காமத்துதலிய’லாவது, காமத்தினைக்குறித்துக் கூறும் இயலாம் கீழ்க் கற்புடை மகளிர் அதிகாரத்துக் கூறப்பட்ட மாண்புடைய மனைவியோடு காமத்தினைக் கருதி அறத்திற்கும் பொருளுக்கும் விரோதமின்றி ஒழுகுதலாம் அவ்வாறு ஒழுக, இம்மை மறுமைப் பயன்களுள்ளவாம்

391 புணராவிடின் பசிலபாயும், பிணங்கி மெலியாவிடில் காமம் சுவையினை யுடையதாகாது, ஆகலால், தெளிந்த கடல ஒருபடியாக நிலலாமல் திரையால் அலைக்கின்ற நீண்ட கழியை யுடைய குளிராத கடற்கரையை யுடையவனே புணராத பின்னும் புலப்பது காமஞ் சிறத்தற்கு ஒரு வழியாம் என்க

இப்பாட்டு, தலைமகளை ஊடல் நீக்கிக் கூடிய தலைமகன் கழி உவகையுடைய தன்னுள்ளே சொல்லியது என்க இது, ஊடுதலின் கண்ணே உவகை பிறத்தலின் ஊடலுடையவை என்க பசிலயாவது, மகளிர் கணவனைப் பிரிந்தகாலத்து அவர்க்கு முன புள்ள நெறியின் ஒளிகெட்டுக் கண்ணாடியில் வாயினால் ஊதிய பொழுது ஆவிபடாநது ஒளி மழுங்குவதுபோல வேறுபட்டுக் காட்டுந் தன்மை உப்பு - இனிமை காமத்திற்குப் ‘புணாதலின் ஊடல் இனிது’ ஆகலான, ‘புல்லாப் புலப்பது ஓர் ஆறு’ என்றா. ஒருபடியாக நிலலாது அலைகள் மாறிமாறி அலைத்தலால் கழிசிறப்புறுதலுபோல, ஒருபடியாக ஊடலாதல் கூடலாதல் இன்றி மாறி மாறிச் செய்தல் காமத்திற்குச் சிறப்பு ஆகின்றது என்பது உளஞ் ஐறப்பொருள், மற்று, வினைமாற்று, முயங்கும் வினையை மாற்றுதலின் “தலைமகற்கு வாயில்நோநத் தோழி தலைமகன்புலவி நீங்கச் சொல்லியது” என்பது ஒரு பழைய உரை உள்ளுறை இரண்டிற்கும் பொருந்துமாறு காண்க

392 தம்மால் வீரூப்பப்பட்ட காதலரது தாருத்த அழகு பெற்ற மார்பினை மூலைகள் விம்மப் புணருமளவு மில்லாத மகளிராககு மேகம் இமமென்று பெய்ய முழங்குகின்ற திசைகள் எல்லாம் சாப்பறை கொட்டினுற்போலும் தன்மைதது எனக

இது, “பருவங்கண்டு ஆற்றாளாகிய தலைவி தோழிகுசுசொல்லியது” அஃதாவது, வினைமேலாவது பொருள் மேலாவது சென்ற தலைமகன், ‘காக்காலதது வருவேன்’ என்று வற்புறுத்திப் பிரிந்தான், அக்காலம் வந்தும் அவன் வாராமையால், தலைமகன் பிரிவு கூற்றாது தோழிகுசு சொல்லியது என்க ‘வேந்தறு தொழிலே யாண்டி னதகமே’ எனப்பவாதலால், வினைமேற்பிரிவு ஆறுமாதம் இடையிட்டது வினைமேற் சேறலாவது போகாக்குப் புறப்பட்டுப் போவது பொருள்மேற் சேறலாவது, பொருள் ஈட்டி வரப் போவது இப்பிரிவும் ஆறு திங்கள் இடையிட்டது ‘ஏனைப் பிரிவு மவ்வயி னிலையும’ எனப்பது தொல்காப்பியம் தா - மூலை அது மார்பில் அணிவது ‘இம்’ ஒலிக்குறிப்பு

393 கமமத தொழில் செய்கின்ற கம்மாளாகள் தம் தொழிற் கருவியை ஒடுக்கி வேலையை நிறுத்தும் மயக்கஞ் செய்யும் மூலைப் பொழுதிலே நல்ல மலர்க்காப் பொறுக்கி மூலை தொடுக்கின்ற தலைவி தான் தொடுத்த மூலையைக் கையினின்றும நடுவவிட்டு, நாயகனாகிய துணையிலலாதவாககு இம்மூலை என்னபயன் தருவது என்று சொல்லி அழுதான் என்க

இது, தலைமகள் செல்வு உடம்படாமையைத் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது. அஃதாவது, தலைமகன் வினைமேலாதல் பொருள்மேலாதல் செல்லவேண்டித் தோழிமூலமாகத் தன் நினைவினைத் தலைவிகு உணாதத, தலைவி அதற்கு உடன்படாது சொல்லியதனைத் தோழி தலைமகளிடம் வந்துகூறியதாம் கமமம் - கம்மாளை செய்யும் தொழில் கம்மஞ் செய் மாககளும் கருவி ஒடுக்கினர் என்றமையால் தலைவனும் வினைமேற் சேறல் ஒழிவாளுக என்பது உன்னுறைப் பொருள் என்று - ‘என்றுசொல்லி’ எனப் பொருள் படுதலால் சொல்லெச்சம்.

394. அஸ்தமயமாகும் சூரியனை நோக்கி, வண்டுபோன்ற, இரோகைகளையுடைய தன்கண்ணிலே கொண்ட நீரை மெல்லிய

விரலாலே முறையேவழிததுத் தெறிதது, சயனத்தின்மேலே தன் தோளை வைத்துக்கிடந்த விமமி, கூறிய பருவதது நாம வாராது தாழ்த்துகுற்றஞ்செய்த நாள்களாகச்சுவரின்கண் இழைத்தவற்றை மெல்லிய விரலில வைத்தது எண்ணுமோ தலைவி! அந்தோ எனக.

இது, வினைமுற்றி மீண்ட தலைமகன் தோப்பாகன் கேட்பச சொல்லியது அக்தாவது போரில் வெற்றிபெறது மீண்ட தலை மகன் தோப்பாகன் கேட்குமபடி சொல்லியதாம் செல்சடா - வீழ கின்ற குரியன்; சிதா - வண்டு சிதாக்கண், அரிக்கண் எனக. உழும் - முறை நான் - நானே உணராததும் சுவரிலுள்ள கோட்டுக்கு ஆகுபெயா 'நாளொற்றித் தேயந்தவிரல்' எனபுழிப்போல. வினை முடித்தது மீளுந்தலைமகன் மாலைக்காலத்தே தனபதி வந்தனை வதாக்ச செயயுள் செய்வது மரபாதலின் தலைவி மாலைக்காலத்தில அவன் வரவை எதிரானோக்கி யிருந்தானெனக

395 பாங்கனே! கேட்பாயாக, சிறு சிரலானது என மனத னதக கவாநதுகொண்ட காதலி கண்ணைத் தன் உணவாகிய கயல் எனனும் விபீத உணாசசியால் அவன் பின்னே சென்றது, பின் சென்றும், முயற்சியோடு குதத எழுந்தும் ஒள்ளிய வளைத்த புருவமானவை விலவளைவாமென்று அறிந்தது அஞ்சி, குததமாட்டா தாயிற்று எனக.

இது, தலைமகன் தானுற்றதனைப் பாங்கற்குக் சொல்லியது. அக்தாவது தலைமகன் தான் கண்ட தலைவியின் இயல்பு இன்ன வாறாகும் என்று தன் உயிப்பாங்கன்குச சொல்லியது எனக. பாங்களுவான், பேரறிவும், பெருங் கலவியுமுடைய பாப்பான்; அவன் தலைவனுக்கு இன்றியமையாதவன் அவன் அறியாதது தலைமக னிடம்ஒன்றுமில்லை யெனபது மரபு சிரல் புருவத்தினை விலவென்று அஞ்சி எறியாது விலகியதுபோல, தோழியையும் ஆயத்தினையுங்கண்டு அஞ்சாநின்றேன் யான், நீ என அசைத்தினை ஒழித்துத்தலைமகளுடன் என்னைக் கூட்டக்கடவாய் என்றுபாங்கற் கூட்டம் வேண்டினானாகக் கொள்க சிரல் - சிசுவிப்புள்; அது மீனுண்ணும் பறவைகளுள் ஒன்று அமம் - கேள் 'எறிகல்லாது' எனற்பாலது கடைக்குறையாய் 'எறிகல்லா' எனநின்றது.

396. சிவநத ஆம்பல்போல மணங்கமழும் வாயையும் அழகிய மருங்குலையுமுடைய என்மகளின், சிவப்புமிக்க செம்பஞ்சிக் குழம் பினைப் பஞ்சினைக் கொண்டு ஊட்டினாலும் 'மெல்ல ஊட்டு மெல்ல ஊட்டு' என்று கூசி, உளங்கு இருத்தது கொள்ளும் அடிகள் இப்போது பரலையுடைய கானத்தைச் சகித்தனவோ ஐயோ! என்க

இது, மகட்போக்கிய செவிலித்தாய சொல்லியது, நற்றாய சொல்லியது உமாம் அக்தாவது தலைமகனுடைய தலைமகள் இல்லவர் அறியாமல் இரவே தலைமகன் ஊடாக்குப் போயவிட, அவள் போன நெறி பாலை நிலமாதலால், அதன் கொடுமையைக் கூறி, இரங்கிச் சொல்லியதாம் இவ்வாறு நற்றாய சொல்லியதும் ஆம். நற்றாய ஆவாள் தலைவியைப் பெற்ற பின் கிழத்தி செவிலியா வாள் தாயின் தோழி மருங்கிற்கு அடிகள் கானம் ஆற்றின கொல்லோ என்று கூட்டுக் பஞ்சி ஊட்ட அடிகள் அஞ்சும் என்று அவற்றின் மெனமையை விளக்கினா "பஞ்செனச் சிவக்கும் மென்கால் தேவி" என்றா கலவியிற் பெரியாரும் மகளிர வாயின் பரிமளத்திற்குச் செவ்வாமபல மலரை உவமைகூறுவது வழக்கு, "ஆம்பல் நூறும் தேம்பொதி கிளவி" என்றா பிறரும் அன்றோ, இரக்கம் குறித்தவந்தது 'பையவென' என்றபாலது பையென என்று தொகுத்து நின்றது

397 ஒலககண்க்கு எழுதுவோர்களின் ஒலி அடங்குகின்ற புல்லிய சிவநத அநதிப்பொழுதின்கண்ணே இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்நதுபோன தலைமகனது பிரிவை நினைந்து, தன் அழகிய முலை மேற்பூசி அழகு செய்கின்ற சந்தனத்தோடு மாலையையும் வீசி யெறிந்து அழுதாள் என்க

இது, தலைமகன் ஒருவழித் தணந்து வந்தமையுணர்ந்த தோழி அவன் பிரிவை ஆற்றாத தலைவியின் நிலைமையைச் சிறைப்புறமாகக் கூறியது அக்தாவது தலைமகன் தலைகமளைச் சிலநாள நீங்கி மறுபடி அணைய, அவன் பிரிந்தகாலத்தில தலைவி வருந்தியதைத் தலைமகன் கேட்குமாறறால் மறைந்து நின்று கூறியதாம். வன் முலைமேற் நிமிர்ந்து கோலஞ்செய் சாந்தோடு மாலை பரிந்திட்டு அழுதாள் என்று கூட்டுக் அக்தாவது இயற்கை யழகுள்ள முலை மேலே திமிர்ந்ததனால் செயற்கையழகும் செய்கிற சந்தனத்தோடு

நாலையையும் வீசி எறிந்து அமுதாள் என்று நாயகன் இல்லா காலத்துச் செயற்கையதகு செயலனவான் சந்தனக்கோலமும் பூ நாலையும் வேண்டாமென்று வீசிஞன் என்பது குறிப்பு இதனால் கலைமகனை வரைவொடுபுதுமாறு (வேளிப்பட்ட மணந்தது கொண்டு போமாறு) குறிப்பு லுணாததிஞனாம்

398 பிரகாசம் பொருந்திய தொடியினையுடைய தோழி! மெல்லியலபுடைய மகளிரால் கடந்துசெல்ல ஒண்ணாத பாலே சிலத்துவழியில் காண்போன்ற தலைவன் பின்னாலே நானே நடந்து செல்ல மாடிகெவையோ என்று ஐயமுறுகின்றாய், பொருந் குதிரையை ஒருவன் பெற்றாளுகில், அப்போதே அதனை ஊரு ளாற்றையும் அவன் கற்றாளுவான் என்க

இஃது உடன்போக்கு தோந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல் வியது அஃதாவது தலைவனுடன் அவன் ஊராக் குப் போக உடன டிட்ட தலைமகள் தோழிக்கு ஐயமீங்காத தன் கடைப்பிடியைச் சொல்லியதாம் இது, தலைமகளையும் தலைமகளையும் உடன்போக் குப் பொருததுவித்த தோழி செவிலியமுழைச்சென்று அறத்தொடு சிறுநூலாக, அவ்வறத்தொடுநிலை மாடசிமையிட்டமையால், தலை மகளைநோக்கி, நீ, “நீரின ஆற்றிடைப்போய வருகதுங்குறை யெனனை?” என்றாடுகுத தலைவி அறத்தொடுநிலை மாடசிமைய டட்டதறியாது கூறியதாம் “வேளிப்பட்ட பிணறையும் உரிய கிளவி” என்றதனால் இதுபெறப்பட்டது (இறை களவு கு 23)

கானே என்று தலைமகனைக் கூறினமையால் அவன் பாலே சிலத்துத் தலைவனையுஞ் குதிரையைப் பெற்ற ஒருவன் அதனை ஊருமாறறைக் கற்கவேண்டிவதுபோல நாயகனைப் பெற்ற யான் அவன் குறிப்பறிந்த ஒழுகும் சுறப்பொழுக்கத்தினை மேற்கொண் டேனென்று தான் பேரிறகிழத்தி யாயினமை கூறிஞளாம் சுற்றான என்பது துணிவு பற்றிவந்த காலவமுவமைதி

399. பூவிலுறையும் பாவையாகிய திருமகள்போலும் என மகள் நேற்று என முலையின்கண்ணும் முததுவடமும் தன் மெய் முழுவதும் பொருநதுமாறு தழுவிய குறிப்பினை யான் அது போழ்து சிறிதும் அறிந்தேனிலலை, அது கலைமகளின் கூட்டங்கள்

வேங்கையை வெருவி ஓடும் நெறியிலே தலைமகனோடு செல்ல வேண்டிச் செய்த குறிபோலும் என்க

இஃது உடன்போயின தலைமகனை நினைந்து செவிலித்தாய் மனையினகண் மயங்கியது நற்றாய் மயங்கியது உமாம் அஃ தாவது, தோழியால் தலைமகள் தலைமகனுடன் போயினாள் என்று சொல்லக்கேட்ட செவிலி முன்னாள் நடந்ததனை நினைத்துச் சொல்லியது நற்றாய் அவலிவயததைச் செவிலிசொல்லக் கேட்டுச் சொல்லியதும் ஆகும்

முதது, அதன் வடத்துக்கு ஆயினது ஆகுபெயர் முழு மெய்யும், மெய்முழுதுமீ என்று மாறுக டுலககணம் - குறிப்பு 'தலைகணம் வேங்கை வெருஉய்' என்றதன் கருத்து தலை மகனும் அவனைச் சாராதாரும் சான்றோரை முன்னிட்டு வரை வொடுபுகுத்தற்குத் தலைமகள் தந்தையை அஞ்சினாள் என்றவாறு

400. பொன்போலும் சுணங்கினையுடைய கோங்கருமபு போலும் முலையினையுடை தோழி' கண் மூன்றுடைய சிவபெரு மானும், காகையும, படத்தினையுடைய பாம்பும், எண்ணெய்ப்பெற்ற தாயும் எனக்குச் செய்த பிழை என்ன' பொருளை எழுப்பிரிந்த தலைவா சென்ற அந்நெடிய வழியே பிழைசெய்தது என்க

இது, தலைமகள் பொருளவயிற் பிரிந்தவிடத்து ஆற்றாறைய தலைமகள் தோழிகளுக்குச் சொல்லியது. எண்பு பொருள் வயிற் பிரிவு தலைமகள், 'யான் பொருள் எட்டிவந்தது, தலைமகளை வரைவல்' (மன்னஞ்செய்வல்) என்று பிரிவது

"பொன்போலும் நிறத்தையுடைய கோங்கினது அருமபை ஒத்த முலையினையுடையாய் காமனை உருவழித்தப் பின்னும்வனை உளக்கிய மூன்று கண்ணையுடைய சிவனும், குயிலை வளர்த்த விட்டகாகையும, மதியை அனுடைய விழுங்கிப்பின்பு முளதாகி விட்ட படத்தையுடைய பாம்பும், இத்துன்ப முதற்கு என்னை ஈன்ற தாயும் எனக்குப்பிழை செய்ததென்னை' பொருளவயிற் பிரிந்து நம்முடைய தலைவா போயின நெறியன்றே பிழைசெய்தது என்றவாறு" என்பது ஒரு பழைய உரை

பொன், அது போன்ற சுணங்கிறகு ஆகுபெயர் பொன் போன்ற கோங்கு எனலுமா? பாங்களு - தலைவா, அவா (சுண) நெறி சேயமைத்தாயிராமல் அணிமைத்தா யிருப்பின, இளவேனிற பருவமாகிய இதனில் மனமதனும குயிலும் மதியும் அனணையின் கொடுஞ்சொல்லும் எனக்குத் துன்பமா யிரா அவை பெரிதும் விருமபத தூக்கவாகவே காணப்படும் எனக்குத் துன்பம் விளைத்துப் பிழைசெய்வது தலைவாசென்ற மெடிய வழியே என்றான் எனக் தலைமகன் சென்ற பாலை நிலம் தலைவியின் உள்ளத்து அகலாது நிறைவின, அந்நிலத்து மலராகிய கோங்குனைத் தோழிமுலைக்கு உவமை கூறினான் 'பொன்னீன' என்ற பருத்தந் தலைமகன் பொருளவயிற சென்றதனை உள்ளி எனக் 'சமியக்கெழு மூவா காகமும், மொழிபெயர் தேளத்த பன்மலை யிறநக' தலைவா சென்றாரென்று தலைவி வருந்தவது இயல்பாத் தலைவ, அந்நெடு நெறியே பிழை செய்கின்றான் அனணை வேறு பட்ட தலைவியை ஐயுற்றுக் கொடுஞ்சொற் கூறுவது வழக்கென யானை, "உன்னங் கொள்கையொடுளங்கரந் துறையுமனை சொல்ல வாய் உயகம்" என்று தோழியும் தலைவியும் கூறுமாற்றால் உணரக் தலைமகன் அணுமைக்கண் நின்றபோது அனணைசொல்லும் கொடுஞ்சொற்கள் தலைவிக்கும் தோழிக்கும் உள்ளத்துத் துன்பஞ் செய்பாது மகிழ்வூட்டு மென்பதனை "இவ்வநது நின்றேற கண்டனள் அன்னை, வல்லே எனமுதம் கோக்கி, நல்லமனமென நகூஉப் பெயர்ந்தோனே!" (அகம் 248) என்பதனாலறிக் காககை குயிலை வளர்த்து விடலாவது, குயில தான் இட்ட முட்டையினைக் காககையின் கூட்டிற் போகட்டுவிட, காககை அதனைச் சென்ற முட்டையென்று அறியாது, தனதென்றே நினைத்து அடைகாத்துக் குஞ்சுபொரித்து வளர்க்குமென்ப இக்கருத்தினைக் கொண்டே குயில 'பரபிருதம்' என்றும், காககை 'பரபிருத' என்றும் வடமொழியாளரால் வழங்கப்பெறும் பரபிருதம், பிற னால் போஷிக்கப்படுவது, பரபிருத, பிறனைப் போஷிப்பது

குறிப்புரை நிறைவேற்றியது

“கண்ணன் கழலிணை, நண்ணு மனமுடையே
னெண்ணுந் திருநாமந் திண்ணம் நாரணமே”

ஸ்ரீ:

குறிப்பு அகராதி

எண் - பாட்டெண்

- அ, சுட்டுப் பொருளில் வரு
வது, 123, 171, 367, 369
அகூ - ஐயோ, (அருளினகட
குறிப்பு) 9
அகூகுதல் - குறைதல் 12
அக்காரம் - வெல்லம், 112,
206, 374
அக்காரமனனாவாக்கு, 374
அகூ - சங்குமணி, 123
அகூ - நடுவு, 2
அகத்தா - வீட்டிலுள்ளாரா, 31
அகத்தா - உள்ளே, 106, 126,
331, 337, 360, மனத்திலே,
303
அகம் - வீடு, 303 318
அகலநிலா, 151
அகல்யாறு, 150
அகல்வானதது உம்பா - அகன
றவானத்தின் அபபால், 137
அகலம் - மாட்டி, 389, 392
விரிவுரை, 319
அகலவசூல, 354, 372
அகழ்தல் - கீண்டிதல், 150
அங்கண், 148, 151, 176,
373.
அங்கண்ம - ஜலதாரை, 175,
அங்கை - உள்ளங்கை, 123
அங்கோடு - அழகியக்கம், 372.
அச்சத்தோடிநாற்பொருள், 82
அச்சம், 81, 82, 83 84, 145,
299
அச்ச - வண்டியச்சு, 48
அசாஅ - தளாந்து, 201
அசைஇ - தளாந்து
அசைந்த - நோமையினின்ற
தளாந்து, 187
அசையாது - தளராமல், 194.
அசைவு - தளாச்சி, 150
அஞ்சிபின் வாங்குமடி, 396.
அஞ்சுதல், 74, 87, 172, 256,
297, 396
அஞ்ஞானம், 311
அட்டது - சமைத்தது, 271
அட்டில் - சமையலறை 363
அடக்கம், 65, 170, 242
அடக்குதல் - புனைத்தல், 26,
மறைத்தல், 105,
196, 221, 229
அடக்குப - அடங்கச்செய்வா,
351
அடகு - இலை, 289, இலை
கறி, 207, 217
அடங்கு, 74, 116, 171.
அடம்பமூ, 107.
அடாஅ அடுப்பு - சமைக்காத
அடுப்பு, 94.

அடி பெயராத - அடிபெயர்க்க
ஒண்ணாது, 62

அடிகல் - சமைத்தல், 68,
114, 116, 271, 269, 363,
302.

அடிககன் மலை - பககமலையை
யுடைய மலை, 203

அடிகிய மூவுலகு, 100

அடித்தடுத்து, 203, 348.

அடிப்பு, 94

அடிவதுபோலுந்துயா - காய்ச்சு
வதுபோலும் துன்பம், 114,

அடைக்குமா மாணடைக்கதவு
-சுவாககவாசறகதவு மூடப்ப
டடிருக்கும், 271.

அடைத்திருநதுண்டல, 271

அடைநதக்கால் - வருதுசோநத
போது, 123

அடையப்பட்டா - சேரப்பட்டா,
287

அடையாவாம - மூடப்பெரு
மல திறந்திருக்கும், 91

அடையாவாம ஆண்டைக்கதவு
-சுவாகககதவு அடைபட்டி
ராவாம 91

அடைவொழிந்தா மானறமைந
தா - சோதலை ஒழிந்தா
அறிவுநிரம்பினா, 54

அண்ண, 31

அணங்கருந துப்பினரா - பிற
ரைவருத்தகினறவெல்லற்க
ரிய வலியுடையபாம்பு, 241

அணங்கு காமநெறியால உயிர
வாட்டு வெதவ்வப்பெண, 14

அணங்குதல வருததுதல், 241,

அணிகலம் - ஆபரணம், 242.

அணிகிளர்வண்டினம்- அழகிய
வண்டுக்கூட்டம், 290.

அணிநிலககண - அழகிய நீ
லோற்பலம் போனறகண்,
374.

அணியகலம் - அழகிய மாப்பு,
389, 392

அணியா - சமீபத்திலுள்ளார்,
218, 261

அணியானோ, 251

அணை - சோத்துக்கட்டு, 192;
தடை 231, படுகை 394.

அதது, - செந்நிறம், 281.

அதா - வழி, 192

அதனை அது, 276

அந்தோ - ஐயோ, 394.

அபகாரம், 69

அபராணம் - பிறபகல, 207.

அம்பல - சிலரறிந்தபழிச்சொல்
87

அம்பு - பாணம் 89, 152

அம்ம - கேட்பாயாக, 395

அம்மருங்கு - அழகிய இடை
மையுடைய மகள், 396

அம்மனைக்கோலாகிய ஞான்று-
தாயினக்க கோலாகிய
காலத்து, 14

அம்மா, இடைச்சொல், 173.

அமாதல - விருமபி இருத்தல்,
303, விருமபுதல், 1, 392.

அமாவு - விருப்பம், 336

அமரா - தேவா, 373

அமரா - விருப்பாதா, : 06.

அமிழ்து, 200, 210, 217

அமைநத - பொருந்திய, 63

அமைநதா - அடங்கியவா, 54.

அமைநதான - பொருந்தினவ
ன், 240.

அமைவுடைய - பொருத்தமு
டைய, 135.

அய்யாதல் - விரும்புதல், 16
 அயல் - அயலா, 67
 அயிர - கண்டு சாகக்கரை, (பா)
 (116)
 அயிராணி - இந்நிரன் நேவி,
 391 (அருந்ததி எனபா நச)
 அயில - கூமை, 386
 அரக்கு - சிவப்பு, 396
 அரண், 164
 அரவு - பாம்பு, 400
 அரற்றுதல் - ஒலித்தல், கூவல்,
 41, 249
 அரா - பாம்பு, 241
 அரி - கோதை 394
 அரிது, 74, 76, 109, 161
 184, 244, 352, 353, 361,
 அரிமா சிவகம். 141, 152, 195
 அரிமா கொடிப்புற கறிக்கு
 மோ 141
 அரிமாப பிறைபெய்தகோல
 சிவகம் தப்பி ஓடுமாறு குறி
 தவறினபத அம்பு, 152
 அரிய, 77, 282, 317,
 அரியா, 162, 165, 224, 226
 அரியரோ - இலரோ, 77
 அருகலது - குறையாதது, 261
 அருங்கலம் - அரிய ஆட்டணம்
 10
 அருத்தம் - செலவடி, 304
 அருத்தி 351 (நச)
 அருகை - தீரத்தகரிய குற
 ம, 295
 அருமபிணி - தீரத்தகரியநோய,
 173, 363
 அருமபு, 390, 400
 அருமபெறல் யாககை - பெற
 தகரிய உடம்பு, 34
 அருமபெறற் கற்பு, 381.

அருமை, 56, 164
 அருவி, 71, 77, 79, 161, 228,
 285, 231, 232, 290, 307,
 343, 344, 369
 அருள், 7, 20, 273, 321, 390.
 அருளில் கூறறு, 20
 அருளும - அன்பு செய்யும்,
 390
 அருளு மவனை கரும - அருளு
 டையாரும் அவனைச்சிரிப்பர்
 273
 அரோ (அசை), 211, 239,
 266, 346 [திழல், 166.
 அலகு நிழல் - மாலை கால
 அலகுல், 354, 372
 அல்லல் - வறுமை, 170, 252,
 87
 அல்லல்களைப்பெனின் - துன்ப
 ததை நீக்குவாராயின, 170.
 அல்லலடைமா பட்டா - துன்
 பமடையப்பட்டவா, 287.
 அலகு - அளவு, 22. 140
 அலரி - பூ, 199
 அலவன் - கண்டு, 123
 அலமதல், 20, -5, 29
 அலி - ஆணையுபு மகுத்துப்
 பெண்ணுறுபுக் குறைந்த
 நடும்சகம், 85,
 அலிபாகி யாடியுண்பா - நடும்
 சகமாயப் பிறகு கூத்தாடி
 ஜீவிப்பா, 85
 அலை - திறை, 107.
 அலைத்தல் - ஆடுதல், 47,
 125, 194, 224, 257, 391.
 அவலியம் - மனக் கோட்டம்,
 322
 அவலம் - அனலும், 171.
 அவதம் - பயனின்மை, 327.

அவமதிப்பு, 163
 அவா - ஆசை, 59, 181.
 அவாய் - விருமபி, 251
 அவிழ்தல் - நெகிழ்தல், 12, 390
 அவை - சபை, 325
 அவிதல் - அடங்குதல், 66, 332
 அவிரகதிரா ஞாயிறு - விட்டு விளங்குகின்ற கிரணங்களை யுடைய சூரியன், 69
 அழல் - தீ, 89, 124, சூரிய வெப்பம், 202
 அழித்தல், 92, 129, 238, 302.
 அழித்தப பிறக்கும் பிறப்பு - அழிந்து மறுபடி பிறக்கும் பிறப்பு, 302
 அழிதல், 33, 105, 141, 147, 252, 272, 293 302, 309
 அழிந்தார பழி கடலத்தன் - பழியாகிய கடலுள் அழிந்தார, 272
 அழுகுதல், 123
 அழுகுதல் - கெடுதல், 111, 300, 353
 அழுத்ததல் - பதித்தல், 347
 அள்ளிக கொள் வன்ன - அள்ளிக கொள்ளத் தக்க, 262.
 அனத்தல், 7, 103
 அனவு, 81, 91, 190, 272, 323, 330
 அனாய - அனாவிய, 177
 அனாயறற - வளாவியதுபோலும், 240
 அளித்து - இரங்கத் தக்கது, 15
 அளியர் - இரங்கத்தக்கார, 298.

அளிய விகிதம் - நெஞ்சு கோவ இகழ்தல், 219
 அளிநீரா - அருட் குணமுடையார், 355
 அற்புத்தனை - ஸநேகபந்தம், 12.
 அற்றக கடைத்தம் - இல்லாத போதும், 150.
 அற்றம் - வறுமை 72
 அறங் கூறவேண்டா, 158
 அறத்தாறு - அறநெறி, 257, 322
 அறநெறி, 118, 172
 அறப்பயன், 36, 99
 அறம், 7, 10, 19, 29, 32, 32, 63, 99, 118, 156, 165, 172, 190, 257, 272, 321, 322, 326, 330, 332, 336.
 அறவினை, 29, 326, 332
 அறவுண்ணும் - முழுதுமுண்ணும், 382
 அருச்சுவேதோதி - அணையாமற் சுடுமதி, 310
 அறிதற்கரிய பொருள், 317
 அறிதினேல அறியவேண்டிய, அறிந்திரிலையோ, 106, 252
 அறிதும் - அறிவோம், 272.
 அறிமின, 172
 அறியா - அறிந்து (கடவுள்); அறியாத, 163, 171, 257
 அறியா - அறியாதவராய், 48
 அறியாருமல்லர், 108
 அறிவதறிதல் - அறியவேண்டு வன அறிதல், 74, 108
 அறிவறால் - கடவுள் அருளிச் செய்தநாலு, (பா)140
 அறிவினவா, 162, 167, 307 351.

அறிவு நூல் - அறிவுதரும்நூல், 140.

அறுக்க கில்லாவாம் - நீக்கமாட்டாவாம், 352

அறுநீர்ச் சிறுகிணறு - நீரறு கிணறு சிறு கேணி, 275

அறுமிடத்தும் - நீரற்றவிடத்தும், 185.

அறைகடல சூழ் வையம் நத - ஒலிக்கின்ற கடல்குழ உலகத்தார சிரிக்கக்கடவா, 230

அறைப பெருங்கல் - பக்கமலையிலுள்ள பெரியகல், 360

அறைப பெருங்கல் லனனாகுடைத்து, 360 [377

அன்பு, 305, 321, 370, 371, அன்மை, 229, 262

அன்றில், 376

அன்னம், 107, (குருகு), 135

அன்னே - ஐயே, 162, 330, 396.

அனேத்து, 289, 329, 344, 386

அனேயம் - ஒப்பேம், 388, 390

அனேயா, (அனேயா) 213, 216, 218, 270, 390

ஆ - பசு, 101, 115, 118, 279

ஆ அயக்கண்ணும் - செல்வமுள்ளவிடத்தும், 164

ஆக்கம் - செல்வம், 129, 275, 301, ஸமசாரம் 327

ஆக்கும - உண்டாக்கும, 124

ஆகா - இயலாது, 104

ஆகாதேனினும் - குடிக்கஇயலாவிட்டாலும், 337

ஆகுமா - சிறப்பா, 179

ஆட்டுதல் - ஆலையிலிட்டுஅரைத்தல், 35,

ஆட்பாரத் துழுவங் கூற்று - ஆனேப்பார்த்துத் திரியுமயம

தூதன், 20

ஆடிய - நீராட, 332

ஆடியற்றறு - வினையாடினா

போலும், 331

ஆடியுண்பார - கூத்தாடிச் சேனம் செய்வாரா, 85

ஆடிவிட்டற்றறு - புணாநது நீங்கினா

போலும், 240

ஆடு கோடு - ஆடுனற கொம்பு, 192

ஆடுதம் - நீராடுவோம், 332.

ஆண்கடன - புருவகலக்கணம், 98

[யவா, 351.

ஆண்டினையா - வயதினாலினை

ஆண்டைக கதவு - சுவாக்கக கதவு, 91, 271

ஆணைகன, 202 386

ஆணமை, 194

ஆணம் - நேசம், 374

ஆணிழந்தபேடி - ஆணுறுப்புக்குறைந்த நயுமஸகம், 251.

ஆணினமை - பௌருஷமின்மை 84 [181.

ஆது நாம் - நாம் வழுவோம், ஆம்பல, 236, 396 [377.

ஆமா - பசுவாகிய விலங்கு 319,

ஆமிடத்தேயாகும், 110

ஆமை, 331

ஆமையை உலையிலிட்டுத் தீமடுத்தல், 331

ஆயத்தமைந்த கேள்வி, 63.

ஆயநல மிலலாதா மாட்டு - உத்தமகுண மில்லாதாரிடம் 339.

ஆயிழை - ஆராய்ந்து பூண்ட
ஆபரணம், 372.

ஆயுங்கால், 37 [161.

ஆசகும் - சபதிகின்ற, 122,

ஆததல - ஒலித்தல, 73, 122,

161, 223, 364, நுகாவித்தல,

290, நிறத்தல, 351

ஆவா - உண்பார, 200

ஆரபெறேம - செலவம் நிர்

மப்ப பெற்றிலேம, 366

ஆரவுணலின் - வயிறு நிறைய

உண்டலின், 302

ஆருயிர், 239, 330

ஆலம் வித்து, 34

ஆலமரம், 197

ஆவதறிவாரப் பெற்றின, 73

ஆவதின மாககள் - உறுதியாவ

ன செய்துகொள்ளாத ஜனங்

கள், 271,

ஆவாம் - விருத்தியாவோம், 32

ஆவின கன்று, 115

ஆவளாய்த்து விடினும் - ஆகந்

ளின் மத்தியில் செலுத்தி

விட்டாலும், 101

ஆழ்கலத்தன்னகலி - கடலில்

ஆழ்கின்ற மரக்கலத்திலுள்ள

னாகத்தனம் ஒலிபோன்ற ஆ

ரவாரம் 12,

ஆள்வினை - இடை விடாத

முயற்சி, 195

ஆளாய - ஊழியனாய், 122

ஆற்ற - மிக, 6, 7, 34, 62,

69, 78 [தாலும், 78

ஆற்றப்பசிபினும் - மிகப்பசித

ஆற்றதார் - பிரதி உதவி

செய்யமாட்டாதார் 98

ஆற்றமை - மாட்டாமை, ச

கதியினமை 67.

ஆற்றான் - செய்த தவப்பயத்

தால், 103, 243

ஆற்றதல - உண்பித்தல, 164;

உதவுதல, 284. செய்தல

295, 309 சகித்தல, 151,

303, 396, செலுத்ததல,

396, (அகம் 35)

ஆற்றிய காலம் - செயலாற்றிய

காலம், (சகதியுள்ள காலம்)

329.

ஆற்றநதுனை, 75, 196

ஆறுபோயற்ற யாற்றைக்கடர்

தாற்போலும், 136

ஆனபடுமெய-பசவினமெய, 239

ஆனற - ஆனற, 54, 106,

163, 252

இகநது - கடநது, 33

இகலிலா - விரோத மில்லாத

வா, 137

இகவா - கடவா, 6

இகழ்ந்த வினைப்பயத்தால், 58,

இகழ்தல - மதியா திருத்தல,

58, 117, 136, 157, 159,

180, 219, 235, 253, 321

இசைதல் - கூடுதல, 95, 111,

152, 181, 194

இசையாவாகும் - ஒலியா நிற்

கும், 257

இசை தோறும் - பொருநதும்

போதெல்லாப், 60

இசைந்த சிறுமை - பொருந்

திய சிறுமைக்குணம், 187,

இசைபட - புகழ் உண்டாக,

338

இசையாதெனின் - கூடாவிட்

டால் 95, 152, 181, 194.

இசையா பொரு பொருள்

இவ்வென்றல் - கொடுக்கத்

கடாத ஒரு பொருளை இல்
லையென்றல், 111
இட்டஞான்று - வைத்தபோது,
216
இட்டாறு (இட்டுஆறு) - நெரு
ங்கியவழி, 288
இட்டுக் கலுழந்தாள - நழுவ
விட்டு அழதாள, 393
இடக்கண அனையா - (ஆடி
யின்) இடப்புறத்தினை ஒத
தா, 390
இடம்- இடப்புறம், 300, 358,
காலம், 91, 149, 374, பரு
வம் 11விசாலம், 116, 300
இடம்பட - பரப்ப, 116
இடித்தல் - நசுக்குதல், 156,
பேகம் முழங்குதல், 100
இடுக்கண - துன்பம், 141,
328, 382, [உள்ளம், 274
இடுக்குடை உள்ளம் - குறுகிய
இடுக்கு - லோபகுணம், 274
இடுகாட்டு னேற்றைப் பனை -
பிணை மிட்டுப் புதைக்கும்
மயானத்திலுள்ள ஆணை
பனை, 96
இடுதலை-போடப்பட்டதலை, 49
இடுநீற்றற்ற பையவிந்த நாகம்-
இட்ட விபூதியினாலே கோ
பம் தணிந்த (பட்டம் அடங்
கிய) நாகம், 66
இடுமபை - துன்பம், 107, 282
இடுமபைகூர் நெஞ்சத்தா -
துன்பம் மிக்க நெஞ்சினை
யுடையா, 107
இடை - மத்திமத் தொழில்,
365, மத்திமா, 297, 366
இடைக்கண - நடுக்கணு, 390
இடைதிரிதல் - நடுவில் வேறு

படுதல், 212.
இடைசெறிந்து - அழிதலைத்
தெரிந்து, 54
இடைப்புருதல் - நடுவிற புரு
தல், 254, 255, 314
இடைமிடைதல் - இடையே
கோத்தல், 80
இடையாக - ஆயுளின் இடை
ப்படடகாலத்திலே, 119
இடையிடையே வைத்த - மத
தியில் வைத்த, 46
இதழ் - மடல், 221
இந்திரன், 346, 373
இந்திரனுவெண்ணிலிமம், 346
இமமலை யெனசெய்வதென்று
393
இமயிரிசித் துணையானும் -
மதக்காயப் புல்லரிசியே
உணவுக்குத் துணை யான
ஓம், 94
இமபென் - இம் எனலும் அஃ
காண ஒலியுடன், 39?
இமமை பயக்கும் - இமமைப்
பயனை விளைக்கும், 132
இமைத்தல் - கண்ணிமைத்தல்,
302, 323, 345, பிரகாசித்
தல், 127, 146, 361
இயக்குவான் - செலுத்தபவன்
136 [334
இயங்குதல் - சஞ்சரித்தல்,
இயலபிலா - நற்குணமில்லாதா
224
இயலபு - குணம் 74, 205,
224 244, 292, 324
இயலபுடையா - தன்மை யு
டையவா, 74,
இயனறது - செய்யப்பட்டது,
353

இயனெறி - சீர்த்தி, 294

இயைந்தவளவு - கூடியவளவு,
91; 272

இரட்டியுறம் - இருட்டங்கு
நன்மையாகும் 95

இரப்பாக கொன்றீயாமை யச
சம் - யாசிப்பவாக்கு ஒரு
பொருளைக் கொடாமை அச
சம் 145

இரப்பாரை எள்ளாமகன இரப
பவரை இகழாத புருஷன்,
307

இரவாதா - யாசியாதவா, 296

இரவாமையீதல் - யாசியாது
கொடுத்தல், 95

இரவென்னும ஈனவிரிவு - யா
சகம் என்னும மிகத் தாழ்ந்த
கருமம், 40

இரிதல் - ஒடுதல், 212

இருக்கை எழுவ குடிப்பிறந்தா
ஒழுககம், 143

இருங்கழி - பெரிய உப்பங்
கழி, 168

இரு சிகையு முண்டிரோ - இ
ரண்டு கவளமாகிலும் உண்டி
ரோ, 18

இருதலைபுமெய்தம் - அறமும்
இன்பமுமாகிய இருபக்க
மும் பொருந்தம், 114

இருந்தனது - இருந்ததில்லை,
258

இருந்தை - கரி, 258

இருந்தைக்க - இருக்க, 79

இருப்பாக்குங் காலர் - இருப்பு
விலங்குகள் ஒலிக்கும் காலி
னா, 122

இருப்புனம் - பெரியகொல்லை,
178.

இருமை - இம்மை மறுமைகள்,
129

இல-இல்லறம், இல்வாழ்க்கை,
13, 182, 383, குடும்பம்,
30, 332, நற்குலம், 146,
212, 320. 358, மனை,
198, 210, 225, 326, 363;
மனைவி, 364.

இல்ல - இல்லாதன, 219

இல்லத்தி வாககுதலால் - வீட்
டி லுண்டாக்கிக் கோடலால்
225

இல்லா ளமாந்ததே இல - மனை
யாள் அடைந்த நினைதே
இல்லறமாவது, 363

இல்லாளா - இல்லில் இருக்கை
யில், 86

இலவாழ் பேய - மனையில்
வாழும் பேய, 363

இலக்கணம் - குறிப்பு, 399

இலங்குதல் - மிளிர் தல், 227,
344.

இலாஅ.ஆக கிலலை தமா -
பொருளில்லாசகுப பந்துக்
களிலலை, 253

இழந்தாங்கு - இழந்ததுபோல,
199

இழிதக்க - பழிககத் தக்கன,
302

இழிந்தவை - இழிந்த வஸ்துக்
கள், 259

இழிப்பு - அவமதிப்பு, 163

இழுககு - குறமம், 362

இழை - ஆபரணங்கள், 361

இழைத்த நாள்-அளந்து செய்த
ஆயுள நாள், 6

இளமபிறை, 241

இளமை கொன்னே கழிந்த

ன்று இளமைவீணே கழிந
தது, 55
இளமை மகிழ்ந்தார் - இளமை
க்கு மகிழ்ந்தார், இளமையில்
அறஞ்செய்தலை மறந்தார்,
11 (இனியது 35)
இளியா - இகழ்ந்தது, 253
இளிவந்த போழ்து - அவமா
னம் வந்தபோது, 62
இளையா - சிறியவயதினா, 351
இளையாண்டகக டட்டகம், 65
இறகொண்டு - மனைவியை
மணந்ததுகொண்டு, 364
இற சாவு - இலவாழககையிற
பொருந்துதல், 182
இறசெறிந்தது - இலவாழககையி
றபொருந்தி, 13
இற்பிறந்தார். கண்ணே யுள்,
146
இறறிதனபண்பு - இசனியலபு
இத்தனமைத்தது, 49
இறறிதன வண்ணம், 50
இறறேனறி - குடும்பத்திலவந
து பிறந்தது, 30
இறத்தல் மிகுதல், 33, 99,
174, 223, 228
இறப்பச சிறிது - மிகச்சிறிது,
99
இறுகாலத்தது எனனை பரிவு -
ஆயுள் முடியுங் காலத்தது
துக்கமேன, 110
இறுகிறு - மிகஇறுக, (பரி
பர) 328
இறுகிறு - மிகஇறுக்கி, சிகக
னமா யிருந்தது, 328
இறும் அளவு - இறக்குமவரை,
209 [304
இறைஞ்சுதல் - வணக்குதல்,

இன்பத்தின் பக்கமிருந்தைக்க-
இன்பத்தின பகுதியிலே
இருக்க, 79
இனப மிடை தெரிந்தது, - இன்
பம் அழிதலையுணர்ந்தது, 54.
இனபமெனக கெனைத்தார்
கூறு - இனபம் எத்தன
மைத்தது எனக்குக்கூறு, 84.
இனபமே காழுறுவா ஏழையர்,
54, 60,
இனப மொழியாமைகண்டா
லும் - இனபம் நீங்காமை
யைக்கண்டாலும், 79,
இனமை தழுவப்பட்டார்க்கு -
வறுமையடைந்தவார்க்கு, 485
இன்னா - இத்தகையார், 205.
இனனாகக் கழுந்திருப்பார் -
துன்புற்று எழுவார், 11
இனனாகஞ்செய்வார்ப்பெற்றின்-
துன்பஞ் செய்வார்ப்பெற்
றால் 355
இனனாத் செயதாதார் யார் -
துன்பமெய்தாதார் யார்?
119
இன்னினியே - இப்பொழுதே,
29, 334
இன்னே - இப்போதே, 55
இனம் - கூட்டம், 263, 290.
சுறமம், 146, 179, 180,
204 240, 244, 245
இனியவொழிகென்று - இனி
யவாக ஒழியக்கடவன
வென்று, 76
ஈ, 41, 61, 218, 259, 369
ஈகாற்றுவனை - ஈயின்காலளவு
சிறுமை, 218
ஈசகிற கன்னதோர் தோலறி
ஹம், - ஈயின சிறகளவாகிய

சிறதோலறறுலும, 41
 சுத்திதல - சமபாதிதல், 10
 280.
 சுண்ணகாவீண்டும, 93
 சுண்ணதல - நெருங்குதல, 32,
 109, 245 பெருகுதல, 93
 சுண்ணோவையும, - மிககநீராற
 குழ்ந்த உலகம் 109
 சுண்ணை வலை - இவ வலக
 வினப வலை, 331
 சுதலிரட்டியுறும் - கொடுத்தலி
 ளும் இருமடங்கு நனமை
 யுண்டாட, 95
 சாககிலென் - இழுத்தாலென்
 ன, 26
 சாங்குனறாட - குளிரந்தமலை
 நாடனே 113
 சாங்கோதையாள - குளிரந்த
 மாலையை யுடையாள, 46
 சாங்கு கிடையகத் தில்லாகும் -
 நெட்டியிடத்து சரமல்லா
 தாகும், 360
 சரமில்லாளதொடாபு - அன்பி
 லாதவா நேசம், 138
 சுவதுணைகடன - கொடுத்தல
 புருஷலகூணம், 98
 சன்றாடகு இறப்பப பரிந்து -
 பெற்ற தாய்க்குமிச இரங்கி
 316
 சனம் - இழிவு, 40, 198
 உகா - நகம், 198, 206
 உகுதல் - உதிராதல், 45, 292
 உசாவதல் - கேசுமம் விசாரித
 தல், 201
 உகுற்றுதல் - முயன்றுசெய்
 தல், 32.
 உட்கான்பிறனில்புகல் ஆஞ்சா
 மல் பிறன் மனைவியை விரு

மபல், 83.
 உட்கி - பேசுதலிற்குடிகி, 394.
 (மெத்தெனப பேசி என்ற
 படி)
 உட்கு - அச்சு, 49, 50, 83,
 164, பலருங்கூசுததக்க ம
 திப்பு, 102, 334
 உட்குடைமை - பிதர் அஞ்சும
 ஆற்றலுடைமை, 188
 உட்குடைபாள - பிறாதன கற்
 பினைகண்ணு கூசும மதி
 பபாபெற்றவள, பிறாமதி
 க்கும மதிப்புடையள, (பழை
 யவுரை) 374
 உடங்கு - ஒருசோ, 173
 உடம்பிட்டு - உடம்பைப்பெற்
 றிருந்த, 102
 உடம்பழிந்தக்கண்ணம், 141
 உடம்பிற்கே ஒப்புரவு செய
 தல் - உடம்பை வளாததற்
 றே வேளானமை செய தல்,
 37
 உடம்பினபயன கொண்டா -
 உடம்பினாலாகிய பயனை
 கொண்டவா, 35
 உடம்பு 10, 34, 35, 37, 40,
 42, 80, 102, 120, 141,
 173, 330, 379, 380, உடம்
 பையுடைய மக்கள், 258;
 பிறப்பு 380
 உடம்பு நீட்டித்து நிறகுமெனி
 ன் - உடம்பு நெடுகான இற
 வாதிருக்குமானால், 40
 உடன - எல்லாம், 33,
 உடாஅது - ஆடையுடுக்காது,
 10
 உடுகை - வஸ்திரம், 141.
 உடுத்து, 64.

உடைமை, 233, 251, 281
 உடைய பிலந் தலைப்படுதல் -
 மிகப்பொருளுடைய சுமந்த
 தை எதிர்ப்படுதல், 160
 உடையா - செல்வமுள்ளா,
 160, 337
 உடையீர் - செல்வமுடை
 யீர், 7
 உண்டல, 206, 217, 271
 உண்டாகவைக்கறபுற் றன்று
 - செல்வமுண்டானுடைய தரும
 ம பண்ணாமல் வைக்கத்தக்
 கதன்று, 1.
 உண்டாகெறி - வழி யுண்டா
 கும, 154
 உண்டி, 1, 13, 363
 உண்டுண் டென்னு முண்டா
 - இன்பம் நிச்சயமாக உண்
 டென்னும் எண்ணம் 25
 உண்ணப்பண்ணப்படும அனு
 பவிக்குமாறு செய்க, 37
 உண்ணாட்டம் - உள்ளத்துள்
 ஆராய்ச்சி, 18 [303]
 உண்ணுமின் - உண்ணுவதன்,
 உண்ணாக்கத்து உண்ணற்க -
 உண்ணத்தகாதாரா கைச்சோ
 றுஉண்ணதொழிக, 50
 உண்ணேம் - உண்டறியேம்,
 366
 உணக்குதல் - உலாத்துதல்,
 252
 உணாதல் - அறிதல், 4, 39,
 106, 144, 173, 182, 239,
 247, 292, 321, ஊடலொ
 ழிதல் 384
 உணாவது உடையா - அறிய
 வேண்வென அறிந்தவா,
 264,

உரையாமை முன னுணரும்
 ஒண்மையுடையா - சொல்
 லாமுன்னேயே அறியுமபுத்
 தித்தெளியுடையா, 292,
 உணாவுடையா குறிப்பின்கீ
 ழ்ப்பட்டதலகு, 196
 உணரா - மதியாதா, 365
 உணராபின் சென்று நிலை -
 தம் தன்மையை அறியாபி
 ன்சென்று இரந்த நற் தம்
 நிலை 365 [334, 364,
 உதவுதல் - பயன்படுத்தல், 214,
 உதிர்தல் உத்ப்பல், 45
 உபபிலிப்புற கை - உபபிலலாத
 கூழ, 406
 உபபிலிவெந்தை - உபபிலலாத
 வெந்த உணவு, 289
 உப்பு - இனிமை, 133, 391.
 உபகாரஞ் செய்ததனை யோரா
 தே - உதயிசெய்ததை நினை
 யாது, 69
 உபாயம் - முயற்சி, 119
 உமபர் - அப்பால், விண்ணால்
 கம், 37, 137,
 உமபருறைவாரபதி - (வானத்
 துகடு) அப்பால் வசிப்பவ
 ராகிய தேவா உலகு 137
 உமமை - பிறப்பிறப்பு, 55 முற
 பிறப்பு, 85, 94
 உமி - நெல்லினுமி, 221
 உயத்தீட்டுந் தேனீக்கரி, 10
 உயத்தல் - எடுத்துக் கொண்டு
 போதல், 10, 25, 318, செ
 லுத்ததல், 59, 66, 101
 உயதல் - பிழைத்தல் 23, 53,
 90, 97, 277.
 உயந்தபல் - தப்பிப்பிழைத்தனை
 பலவாம், 277

உய்ந்துபோமாறே வலிக்குமா
மாண்டா மனம் - பிழை
தப்போம் வழியிலேயே மா
ட்சிமைப்பட்டா மனம் இ
ழுகும், 23

உய்யக்கொண்டு - பிழைதலை
மனத்தாட்கொண்டு, 53

உய்யுமாறு - பிழைக்கும் விதம்,
97

உயங்குதல் - வருந்துதல், 391

உயாதது நிறுத்தல் - மேலெ
தெது நிறுத்தாகல், 248

உயலாகும் - பிழைத்தலாகும்,
90.

உயிப்போயா - இறந்தவா, 50

உயித்தல் - பெருமூச்சுவிடுதல்
33, வாசனைவீசுதல், 108, 349

உயிரைத்தாங்காது - உயிரை
தரிகாது, 62

உரங்கவறு - அறிவே பற்று
கோடாக, 153

உரவுநீர் - உலாவும் நீர், மிக
நீருமாம், 175

உரவோர் - அறிவுடையோர்,
57, 88

உரன் - வலியை, 65.

உராய் - உராய்ந்து பரந்து, 64

உரு - அழகு, 102, 223, 240,
74

உருகெழு - உட்குப்பொரு
திய, 90

உருத்தமனம் - கிளர்ந்த ஊ
கம், 304

உரும - இடி, 164.

உருவின் - வண்ணத்தையு
டையன, 118

உருவுடைக்கன்னி - வடிவழ
கிய கன்னிகை, 274.

உருவுபலகொளலீங்கு - இங்கு
வடிவம் பலகொள்ளல், 118.

உரைத்தராய - பரந்து உரைத்
து, 64.

உரைப்பினும் நாய்குரைத்தற்
று - உரைத்தாலும் நாய்கு
ரைத்தது போலாம், 254,

உரையாதுள்ளாறிவிடும் - பர
வாது உள்ளே அடங்கிவி
டும், 88

உரையாமா நூலிறகு நனகு -
நூலிற்கு நனமையான உரை
யாமோ, 319

உரையாரோ தாமுற்றநோய் -
தாமுற்ற துன்பத்தினை உ
ரையார், 292

உரைவித்தக மகிழ்வார் - சொல்
லின் விஸ்தாரங்களை உரை
ப்பார், (பரந்துபேசுவாரான
றபடி) 315

உலகத்தோர் சொல் வில்லார்
யார் - உலகத்திலே செத்தா
ரென்று சொல்லப்பெற்ற தவ
ராயார், 119

உலகநூல் - ஐவ்வேபாயத்தை
அறிவிக்கும் நூல் 140

உலகு அறிவுடையார் குறிப்
பினகீழ்ப் பட்டது, 196.

உலகு உய்யுமாறெனனை - உல
கம் பிழைக்கும் வழிஎப்படி,
97

உலகு உவப்பிச்செய்து - உல
கத்தார் மகிழும்படி செய்து,
74

உலகு ஊட்டுதல் - உலகத்தா
ரை உண்பித்தல், 183

உலகதல் - அழித்தல், அழிதல்
3, 22, 93, 168, 289.

உலந்தக்கண்ணும - அழிந்தவி
டத்தும், 185
உலவாமுன் ினொப்புரவாற்ற
யின் - கெடுவதன்முன் வே
ளாண்மை செய்யும் 22
உலறி - சிதைந்து, 141
உலை - நீருலை 114, 331,
கொல்லுலை, 298
உலைப்பெய்து அடுவதுபோ
லுந்துயா, 114
உவா - உப்பு, 263 [47
உவர்த்தக - வெறுக்கத்தக்க,
உவரி - உவரத்தநீர், உப்புநீர்,
245, கடல், 146
உவரில்கிணறு - உப்பிலலாத
கிணறு 263
உழத்தல் - வருநதுதல், 277
உழத்தக்கடைத்தும் - வருந்திய
விடத்தும், 147
உழலவதெல்லாம் - துன்புறு
வதெல்லாம், 107
உழலும் - சுழலும், 20
உழவா, 175
உழவன் பயந்த விளைநிலம் உள
னும், 356
உழவார - வருந்தார, 35
உழவு, 115
உழுபடை, 178.
உழைத்துக் கட்டுவது -
தங்குமிடம் சென்றாககு,
167
உள்காபசி - வயிற்றினுள்ளே
மிகுக்கின்றபசி, 286.
உள்ளடக்கல் - மறைத்துக்
கோடல், 105, 196.
உள்ளத்தவா - மனச்செருக்கு
டையவா, 26
உள்ளத்தான் நள்ளாது - மனத்

தான்நட்புக்கொளளாது, 128
உள்ளத்து முன்னியவை முடி
கவென்று, (கடவுள்)
உள்ளத்தைத் தேரும் துணை
மை - மனக்கருத்தை ஆராய
நதரியும் ஆறிவு, 127
உள்ளமெனாநா - மனோதிடம்
என்னும் கயிறு 153.
உள்ளவிடம் - பொருளுள்ள
சமயம், 91 [289
உள்ளாற்று-மனக்கிளாசியற்று,
உள்ளாறிவிடும் - மனத்துள்
ஆறிவிடும், 86
உள்ளுடைய - உள்ளவெல்லாம்
கெட 57
உள்ளுதல் - நினைத்தல், 304
உளங்கிழித்த அம்பு, 152
உளவரை - உள்ளமடமும், 153,
271
உளவரையாற செய்வா செயற்
பாலவை, 153.
உளிரா - உளியின குணத்
தையுடையவா, 355
உளையலரி - பிடரிமயிர்போல
றபூ, 199
உறக்கால் - அடைந்தால், 113
உறறவா - தமமை அடைந்த
வா, 334
உறறவாக்குத் தாழுதவலான் -
அடைந்தவாக்குத் தாம் உத்
விசெய்தலான், 334.
உறக்குறுதுணையது - மிகச்சிறிய
அளவினது, 38
உறப்புணாக - நன்றாக நட்புக்
கொள்க, 173.
உறமுதல் - கலத்தல், 311
உறற்பால -சம்பலிக்கத்தக்கன,
104, 109, 117

உறற்பால தீண்டாவிடுதலரி
து - சம்பலிசுத்த தககனவற
றை அனுபவியாமல ஒழி
தல தீராத, 109
உறற்பாலயாக்ககு முறும், 117
உறுகாலம் - துனபம் வந்த
காலம் 110.
உறுதித்தொழிலராய - தமக்கு
நனமையைத் தேடிக்கொள்
ளும் தொழிலுடையராய,
128
உறுபயனோ வில்லையிராக்கு -
உயிராக்குப் பொருந்திய பய
னிலலை, 130
உறுபுலி - மிக்கபுலி 193
உறுபுனல - மிகுநீர் 145
உறும் - அமையும, 95, 117
உறுமாறு - பயன்படுமபடி 95
உய்வது - நனை யாவது 74
உறுவா-தேவா, (வலிமிக்கவா)
104
உறை - மழைநீர் 144, 343
உறைக்கும - துர்சந்தம் வீசும்
43 [சுவற்றகாலம் 144
உறைப்பருவகாலம் மழைபு
உறைபதி - வசிக்கின்ற இடம்
260.
உணக்கம் - மனவெழுச்சி 129
முயலும் கருமங்கன, 196
உணக்கமழிப்பது மனவெழுச்சி
யை அழிப்பது, 129
உணக்கல - முயனறுசெய்தல
57, 69, 326, 395
உண்டியக்கண்ணனும் - போஷித்
தவிடத்தும், 40
உண்டி, 1, 26, 40, 345, 396
உண்டுதல் - பிணங்குதல், 384
உண்டியம் - பயன் 12, 144, 233

ஊர - பதி, 90, 96, 175,
184, 242
ஊரகேட்ப ஊராரகேட்ப, 64
ஊரதல - (கருமபு) நசக்குதல்,
34 (குதிரை) சவாரி செய
தல், 398, (செக்கு) செலுத்
துதல், 374
ஊர பாணியலபு (பா) - ஊரார்
நாணுயபடியான நற்குணம்,
344
ஊரபதியம் - செலலுகினறசந்
திரை, 125
ஊரங்கண நீர் - ஊரின்கண்
உள்ளசலதாரை நீர், 175.
ஊரண, 367, 347, 388, 389,
390
ஊரரண இயலபு - ஒப்புரவு
செய்யம் குணம், 384
ஊரரணமை - ஒப்புரவு, 240.
ஊரரணம் - ஊரிலுள்ளாரை
உண்பிக்கும், 184
ஊருயாறு - செலுத்தும் வழி,
394
ஊருயாறு - ஊரைத் தன்
க்கு உளங்குமாறு எழுந்த
தி 96
ஊது - முறை, 394
ஊழி - ஊழி காலம், 130
ஊறு - ஊன்றுகோல, 110,
150
ஊறு - நீருறும், 144, 145,
263
ஊறு நீரககேணி, 184
ஊறு - துனபம், 379
ஊன - மாமிசம், 80 193
ஊனக்கெடுனு முண்ணாகைத்
துண்ணைற்க - மாமிசம்வற்
றினாலும் உண்ணத்தகாதார்

பொருளை உண்ணாதாழி
க, 80
ஊன்றியாகு - தாவகிறா
போல, 197
ஊன்ற - அழுத்த, 279
எஃகுடையா - புத்திக்கூடமை
புடையா, 137
எக்கலத்தானு மினித - எப
பாத்திரத்திற பெயதாலும்
சுவையுடைதது, 406
எக்காலும் - எப்போதும், 43,
83, 112
எச்சம் - எஞ்சியது, (செலவம்),
134, 299, துலெச்சம்,
319
எச்சில - உண்டுமிருந்தது, 345
எஞ்சினா - இறவாது பிழைத்
தா, 21
எஞ்ஞானம - எந்நாளும்,
63, 74, 172, 174, 375
எஞ்ஞானம பெறுமின்பெரி
யா வாய்ச்சொல் 172
எடுத்தல் - தாவகுதல், 203
எடுத்தேத்தி - தாவகிப புகழ்
தல், 163
எடுப - எழுப்ப 87 [46
எத்திறத்தாள - எப்பகுதியின
எதிசெலவும் - எதிர்கொண்டு
போதலும், 143
எமையறிந்திலி, 165
எமையுலகத்தும் - எவவுலகத்
தும், 132
எயத அடைய, 114, விடுத்த
152
எயதகோல் - விடுத்த அம்பு,
152
எயதாதா(ன்) - அடையாதா
(ன்), 119, 114

எயிறு - பல 287
எரிப்பச்சுட்டு - எரிக்குமாறு
சுட்டு, 124
எரிவாய நிரயம் - எரியினையு
டைய நரகம் 58
எருத்திறைஞ்சி - கழுத்தை
விளைத்து, 304
எருத்து - கழுத்து, 3, 304
எருவை - பருந்து, 351
எல்லாமிரப்பாசு கொன்றியா
மை யச்சம் - கொடுக்கத்
தக்கனவெல்லாம் யாசிப்ப
வாக்குச் சிறிதும் கொடாம
லுக்கு அச்சம், 145
எல்லாமொறுக்கும் மதுகை -
எல்லாவற்றையும் அடக்க
வவல் வெளிமை, 65
எல்லாருட்காண 45, 66, 107
எல்லி - இரவில் 8
எல்லையில்கொருவ்வா - முடி
வை கடந்து நீங்குவா, 33
எவவெனாய - துன்ப நோய்,
124
எவவமுழந்தக கூலத்தும் -
துன்பமுழந்தபோதும், 147
எவன - யாது பயன, 63,
யாது, 105
எழில் - எழுச்சி, 53, 167.
எழிலநலம் - எழுச்சியும் அழ
கும், யெனவனபோகம், 167
எழிலி - மேகம், 392
எழுத்தோலை, 253
எழுதாறுநீ தாய்விடம் 357
எழுதாறு நன்றிசெய்தல், 357
எள்ளுதல் - இகழ்தல், 157,
298, 307, 325, 340, 348
349
எள்ளுவர் மோயவா 349

- எற்றுவியன்றதோ நா - நா எத
ஹற்செய்யப்பட்டதோ, 353
எற்றொன்றும் - யாதொன்றும்,
150.
எறிநீர்ப்பெருங்கடல் - அலை
வீசும்பெருங்கடல், 285.
எறிபுனய - வெட்டிச்சுட்ட
கொலை, 180 (புறம் 231)
எறிபுனநீர்ப்பட்டக்கால சந்த
னமும வேங்கையும வேமே
180
எறியென்று எதிரிநின்பான -
அடி என்று எதிரில நிற்கும்
மனைவி 363
என், 12, 26, 86, 228, 361
என்பு - எலும்பு, 45, 46, 292,
உடம்பு, 210
என்போடியைநத அமிழ்து -
உடம்புக்கு ஏற்ற அமிர்தம்,
210
என்றும் பரிவதிலா - எப்போ
தும் வருந்தா, 152
எனனொனும் - யாதாயினும், 5,
98, 159, 205
என்னைபரிவு - இரக்கம் ஏன,
110
என்னை அவரொடு பட்டது -
அவரொடு உறவுபட்டது
யாது? 117
என்னையுந் தோயவரும் - என
னையும் முயங்க வரும் 387.
என்னை யுலகும்புமாறு - எவ்
வாறு உலகத்தா பிழைப
பர் 97.
என்னொடு குழா நெழுநி நெஞ்
சே - என்னொடு ஆலோசி
யாமலெழும் மனமே, 55.
எனதெனதென்று, 276.
எனைத்து - எத்தன்மைத்து,
84; எவ்வளவு, 18, 323
எனைத்துழிவாழ்தி - எவ்வளவு
ஊழிக் காலம் வாழ்வாய்,
130
ஏகுமளித்திவ்வுலகு - இவ்வுல
கத்துமக்கள் செல்லுவா, அ
வா இரங்கத்தக்காரா, 15
ஏகுமாமெளளுமாறு கீழ், 384
எட்டைப்பருவம் - வறுமைக்
காலம், 356
எதிலவரையிரவு - அயலாரை
இரத்தல், 306
எதிலாக்காளாய - அயலார்க்கு
ஊழியராய் 122
எதிலா ரிறகட குருடனாய் -
அயலாரிலலாளிடத்துக்குரு
டன போன்றவனாய் (பிறா
மனையானே விருமபாதவனாய்
என்றபடி), 158
எதிலா ரினசொலிறநீ தாமோ -
அயலா இனிய சொல்லின
நதினகு பயக்குமோ, 73
எதிலானறயக்கப்படும - அய
லாளுல் அனுபவிக்கப்படும
274
எதின மனையானே நோக்கு -
அயலான மனைவியை விரு
மப்பிப் பார்த்தல், 56
எமகெறிபடருமாறு - அரண்கி
யதவ ஒழுகத்தறி செல்லும்
வழி 13
எமம் - அரண் 13, 327
எமாநது - ஆசைப்பட்டு, 377;
இன்புறது, 378
எமாந்தேம் - பித்தேறினேம்
மகிழ்ந்தேம், 182
ஏழுததல்-இன்பமுறுதல், 364

- எலாமை - எதிர்க்காமை 67
 எலாவிடா - எதிராகக் கொண்ட
 துன்பம், 118
 ஏழை - அறிவில் 54 60, 276
 ஏற்பா - எதிர்ப்பா 67
 ஏற்றதை இரந்ததை, 92
 ஏற்றைப்பனை - ஆண்பனை 96
 எனைவினை நலவினை 3
 ஐந்தை - சிறுக்கு 329 [94
 ஐயப்புக உம பிச்சை எடுக்கும்
 ஐராணி இரத்திரனசேவி 391,
 அருந்ததினபாநச (தொல
 டொருள கு 192)
 ஐவாய ஐந்துவழிபுடைய 59
 ஒண்கதிர வானமதிமம் - ஒள
 ளியத்திரையுடைய பிரகாசம் ஒருவன மகதகு எச்செமனச
 பொருத்திய சந்திரன் 176 செயவன விசை 134
 ஒண்கடா ஒளளியஅக்கினிச ஒருவன முழவினறித தனைச
 சுடா, 183 செயின ஒருவன தனைச
 ஒண்ணிறப்பாதிரி ஒளளியநிற தாழவினறிப பண்ணினால்,
 தையுடைய பாதிரிபூ, 139 192
 ஒண்ணுதலா ஒளளிய நெற ஒருவதல - நீங்குதல 33, 36
 றியையுடைய மகளிரா, 379 டுகா - தளரா 149
 ஒண்புருவரும் - ஒளளிய புருவ ஒலகுதல தளாதல 149, 173
 ம, 395 ஒலலா - கூடா, 258
 ஒண்பொருள - மிக்க பொருள, ஒலலா - பகைவா 188
 102 அறத்தானீட்டிய பொ ஒலலம வகையான பருவுமின
 ருள, 195 மாண்டாரறம் - கூழுவகை
 ஒணமை அறிவு, 196, 292 யால அறிவான மாட்சிமைப
 ஒணமையுடையா குறிப்பினகி பட்டா தழவுமறங்களைச்செ
 ழுப்பட்டது உலகு, 196 யபுகள, 36
 ஒப்பில போலி, 124, 131 ஒலலமவகை - இயன்றவகை, 71
 ஒப்புரவு வேளாண்மை 22, 37, ஒலலெனருவி ஒலஎன்ற ஒலிக
 148 கும அருவி 77
 ஓராஅல - நீக்குதல 246 ஒலலை - சீக்கிரம் 66
 ஓரீஇ - நீங்கி, 6, 36, 157, 213, ஒலவகொடஅதொழிந்தபகல
 239 இயன்றவற்றைக கொடாது
 ஒருங்குடன் - ஒருசேர, 332 ஒழிந்தநான, 169

- ஒளி, 249, 256, 397 ஒங்கருவிநாட - மிக்க அருவியை
ஒழியுமே - நீங்குமா? 43 யுடைய நாடனே 79
ஒழுங்கியல்வாழ - ஒழுங்கியஒழுக்கங் ஒட்டல் - நீட்டித்தல், 235
எனும் 171 ஒடுதல் - கழிதல், 68
ஒள்வான் தன்னெனனார் கைப ஒதம் - அலை, 249; கடல், 391
பட்டக்கால - ஒட்பமுடை ஒம்பு - பாதுகா 351
யவான் தன் பகைவா கையிற ஒாதல் - நினைத்தல், 64, 175,
படின, 129 360
ஒளி - தான் உளவையகாலத்து ஒர்த்து - கவனித்து, 64
மிகுத தோன்றுத லுடை ஒராதே - கவனியாதே 69
மை; 9 ஒரற்றால் - ஒருவழியால் 194
ஒளிப்பினும் காமமசும - ஒளித் ஒரும் (அசை) 72
தாலும் காமமவருத்தும், 90 ஒவா - ஒழியாத 341
ஒற்கம் - (குணத) தளாச்சி, 204 ஒவாது - ஒழியாது 32, 63
ஒறுத்தல் - தண்டித்து அடக்கு கச்சு - குற்றம், 260, 342
தல், 65 கட்டி - வெல்லம் 35 (காட்டிப்
ஒன்பதுவாய் - நவததுவாரம், 47 புழுகு பதிற் 90.)
ஒன்றாவணரற் பாறறன்று - ஒரு கடக்கருவகானம் - தாண்டமுடி
படியாக நினைத்தற்குத் தகுதி யாதகாடு, 398
யுடைத்தன்று 143 கடகம் - தோளவளை, 289
ஒன்றனும் தோன்றுகெடும் - சி கடப்பாட்டது - கடமையுடைய
றிதும் தோன்றாமற் கெடும் து 261
186 கடமா - மானின் ஒருசாதி, 300.
ஒன்றி எழுந்த - தொடர்ந்துஎழு கடல 73, 97, 98, 107, 108,
ந்த, ஒருசேர எழுந்த, 357 138, 166, 230, 242, 263,
ஒன்றி யுரையின மகிழ்ந்து - 264, 269, 272, 275, 332,
தொடர்ந்து உரைத்தலினால் 382
மகிழ்ந்து, 359 கடலத்துள் - கடலுள் (அத்துச
ஒன்றிற்கு உரியார் - ஒருகாரியத் சாரியை) 272
தைமுற்று வித்தற்குத் தகுதி கடலுக்கு வளமாவது ஓங்கோ
யுடையார், 170 லை, (அடபா) சங்கு, பவளம்,
ஒன்றுதல் - கூடுதல், 171, 315, முத்து, உப்பு என்ற ஐந்தும்
357, 359 உடைமை, 48
ஒன்றையும் - ஒன்றனும், 102 கடவதா - கடமையாக, 341
ஒன்றர் - பகைவர் 129, 188 கடற்றண் சோப்ப, 73, 97, 98,
ஒஒகொடிதே - மிகக்கொடிது88 107, 108, 138, 166, 242,
ஒக்கியவொள்வான் - ஒக்கியஒட் 245, 246, 349.
பமுடையவான், 129 கடாஅய் - அடட்டி, 258

- கடாஅயினும் - கேட்டாலும், கண்டகரனறி - கண்கள்தெ
255 நிகநகநககி, 156
- கடி - காவல், 86, 238, மணம், கண்டதுடைததி - கண்டாற்
56, 364 போலும், 126
- கடினா - பிச்சைப்பாததிரம், கண்டல் - தாழை, 194
(கப்பறை) 99 கண்டுழி - கண்டவிடம், 62
- கடித்து - நீக்கி, 156 கண்ணகனற சாயல் - யாவரிட
- கடிதல் - ஒட்டுதல், நீக்குதல், ததும் பரந்த மெனமைக்குண
41, 97, 157, 278, 283 ம, 340
- கடிப்பு - முரசு அடிக்குங்கோ கண்ணவாத்தக கலம் - கணக
கடு - விஷம், 374 [ல, 100 வரத்தக ஆபரணம், 251
- கடுக்கெனல் - வெட்டெனல் கண்ணவாய - கண்களையுடைய
189, 346 [189 வாய 49
- கடுக்குறளை - கொடியகோள், கண்ணி - போரப்பூ, 16
- கடை - கீழ்மக்கள், 297 கண்ணில புனமாகுள் - அறிவி
- கடைக்கால - கடையானவாகுள் லலாத அறபமனிதா, 44
- 368 (பழையவுரை) கண்ணினறு - எதிரிலகின்று,
[13
- கடைநின்ற உழலவதெல்லாம் - 353
- தலைவாயிலில் நின்றவருந்து கண்ணினா - கருத்துடையவா,
வதெல்லாம், 107 கண்ணோட்டம் - தாகுநியம்
- கடைபபட்டான் - கடையாயின 155, 348
- வன், 136 [முகுதல், 20 கண்பாடு - தாககம், 366
- கடைப்பிடித்தல் - மறவாதொ கணமூன்றுடையான - சிவபெ
- கடைபோகச செல்வமுயத்தா - ருமான, 400
- முடிவவரையில் செல்வத்தோ கண் விளக்கப்பட்டு - கண் மயக்
டிருந்தா, 119 கப்பட்டு, 47
- கடையெலாவ காப்பசியஞ்சும - கணக்காயா - உபாத்தியாயா 314
- அதமா எல்லாம் வருத்தும் கணம் - கூட்டம் 25, 285,
- பசிகு அஞ்சுவா, 297 353, 399
- கண் - அறிவு, 44; இடம், 56, கணவா - கொழுநா 305
- 69, 75, 148, 156, 326, 340. கதம் - கோபம் 61
- 368, 373; எதிர்ப்புறம், 353, கதிர் - ஒளி 89, 176, 224, ஞா
- கணு, 156, 390, 399. கருத யிறு, 89
- து, 13; முரசு முதலியவற்றி கதிர் முததம் - ஒளிபொருதிய
ன் அடிக்குயிடம், 100, 388 முததம், 224
- கண் கயலுக்கு உவமை, 395 கதிர்வான் மதியம் - கிரணங்
- கண் குதறிற்றென்று தங்கை களையுடைய ஒள்ளிய சந்தி
களையார், 226. னன், 176

- கதப்பு - அளகம் 294 (அகம் 39) போலப் பெரியவரிடம் தீமை வெளிப்படாததோன்றும் 186
 கந்து - தறி, 192; பற்றுக்கோடு, கரு நரையைக் கொண் றன்ன வின்னா - பெரிய இடபத் தைக் கொன்றாற் போன்ற தீமை, 186
 கப்பி - நொய், 341 கருமபா கழனி - வலிய நிலத்த வயல் 122, கருமபா - வன பா எனபது போல நின்றது (குறள் 78)
 கமமம் செய் மாககள் - கம்மியர், (கொல்லா) 393 கருமபின் கடைக்கண் அனைமம் - கருமபின் கொழுத்தரடையை ஒத்துளோம் 390
 கமழ்தல் - பரிமளித்தல், 117, 180, 199, 294 கருமபின் இடைக்கண் அனை யா - நறுக்க நறுக்கச் சாறு பொழியும் கருமபின் நிக் கணுவைப் போலப் பயன்படு வா, 390
 கமுரு - பாக்கு 216 கருமபின் திரன்கா லுளையலரி - கருமபு விளைத்த திரண்ட காலையுடைய குதிரையின் பிடரி யயிர் போலும் பூ, 199
 கயப்புலால் புன்னை கடித்தல் - மடுக்களிலுள்ள புலால் நாற றத்தைப் புன்னை நீக்குதல், 97 கருமபின் கருமபு - கருமபின் கருமபூநத சாறு - கருமபின் ஆலையிலிட்டு ஆட்டிய ச்சம் 34
 கயப்பூ - மடுவில் மலாநத பூ 215 கருமபின் கருமபு 34, 35, 138, 199, 211, 390
 கயம் - கீழ்மக்கள் 356, மடு, 97, 215, 375 கருமபின் கருமபு 34, 35, 138, 199, 211, 390
 கயம் தனனை வைத்தை உள்ளி விடும் - கயவா தம்பைப்பிறா வைத்தனையே நீனைத்து அவா செய்த நன்றியை மறந்து வி டுவா, 356
 கயல் 44, 395 கருமபின் கருமபு 34, 35, 138, 199, 211, 390
 கயவா - குண ஈனா 66, 143, 145, 200, 355 கருமபின் கருமபு 34, 35, 138, 199, 211, 390
 கயவரோடு ஒன்றா உணா - கீழ் கருமபூநத சாறு - கருமபின் ஆலையிலிட்டு ஆட்டிய ச்சம் 34
 மக்களோடு ஒப்ப மதிக்க, 143 கருமபின் கருமபு 34, 35, 138, 199, 211, 390
 கரத்தல் - ஒளித்தல் 19, 92, 305 கருமபின் கருமபு 34, 35, 138, 199, 211, 390
 கரி - சாக்ஷி, 10 கருமபின் கருமபு 34, 35, 138, 199, 211, 390
 கருங்கொணமூ வாய்நிறந்தமின் - கருமபின் கருமபு 34, 35, 138, 199, 211, 390
 கரிய மேகம் தோற்றுவித்த கருமமே கல்லாகட் டார்வு - மின்னல், 8 கருமபின் கருமபு 34, 35, 138, 199, 211, 390
 கருங்கொள், 387 [360, 395 கருமபின் கருமபு 34, 35, 138, 199, 211, 390
 கருத்து - உள்ளம் 181, 211, கரும வரிசை - கார்யத்தின் பெருமை 249
 கருந்தோல் - வலியதோல், 47 கருமபின் கருமபு 34, 35, 138, 199, 211, 390
 கருகரைமேற் குடேபோற் பெரி கருவி - ஆயுதம் 320, 393
 யவாகண் தீமை தோன்றும் - கருனை - கருனைக் கறி யுணவு பெரிய இடபத்தின் மேற்குடு 200, 207, 210, 268

- கருணைச்சோறு - கருணைக் கறி கலம் - பாதிரம், 206, 239,
யோடு கூடிய சோறு 200 289, 345, பூண் 40, 251; மர
கருணையால் - நல்ல கறி, உண கதலம் 12, 179, 250
வோடு 268 [135 கலவாமை கோடியுறும் - நட்புக்
கரையில் - எல்லையிலவாகும் கொளவமை கோடி மடங்கு
கல் நனி நல்ல - கற்கள் மிக நனமையாகும் 168
நல்லன 334 கலவை - கலவையுணவு 268
கல்லா - கற்று, 366 கலி - ஆரவாரம், 12
கல்லாது போகிய நாள் - நூல கலுத்தல் - அழுதல் 372, 393
கறகாது கழிந்த நாள் 169 கலைக்கணம் - மான கூட்டம்
கல்லாப புன்மக்கள் - படிக்காத 399
அற்ப மனிதர்கள், 45 கலவுதல் - கெளவுதல் 70, 322
கல்லாமை யசசம் 145 கவறறல் - கவலைபுறச் செய்தல்
கல்லுதலுமுயநதார - தோண்டிய 44, 45, 89, 306
சிரமத்தையும் தப்பினா 277 கவாஅன - மடி 201 [253.
கல்லெறிந்தனன கயவாவா யின கழறுதல் - இடித்துக் கூறுதல்,
ஞ்சொல - கல்லால எறிந கழனியுடசோவா - வயலிற் சேர்
தாலொத்த ஒலியும் இன்னா வா, 122
மையுமுடைய கீழாவினா கழி - கடற்கழி 168, 391;
சொல 66 மிகுதி 113, 128, 275
கல்லென்றலறல் - கல என்னும் கழிகினா - மிக்க உறவினர்,
ஒலியுடன் கதறல் 25 113
கலவரை - கலமலை 154, 283 கழிகேணமை - மிக்க உறவு 128
கலவரையு முண்டாம் நெறி - கழிச்சோபப - உப்பங் கழியை
கலமலையிலும் வழிதோன்றும் யுடைய கடற்கரைத் தலைவ
154 168
கலவி 131, 132, 135, 195, 333 கழித்தல் - விலக்குதல் 56
கலவிபோன் மமமரறுக்கு மருந கழிதல் - இறத்தல் 273
து கானேம் - கலவியைப் கழிந்தன நினமை - இளமை
போல மயக்கந தீரக்கும் மரு கழிந்தது 55
நது கானேம் 132 கழிந்தார - இறந்தவா, 49
கல்லியழுகே யழகு 131 கழிந்ஞரவு - மிக்க தரித்திரம்
கலகலத்தல் 140, 256 275
கலநலத்தைத் தீவளி சென்று கழீஇ - கழுவீ 258
சிதைத்தாங்கு - மரக்கலத்தின் கழுகு 48
நன்மையைத் தீக்காற்றுச் கழுகா - அரிசி களைந்த நீர், 217
சென்று கெடுத்தாற் போல, கழுமியார - பொருந்தியவர், 228
179 கழுஉம் - கழுவும் 285

- கள்ளத்தானட்டார் - வஞ்சனை லரிவு நாளுந் தலைப்படுவர்
 யாக நட்புகொண்டவா, 128 139 [285-
 கள்ளம்-வஞ்சனை 20, 128, 380 கறங்குதல் - ஒலித்தல் 23, 228,
 கள்ளா - கனவுசெய்யா 157 கறித்தல் - கடித்தல், 141
 கள்ளி 262 கறுத்து - கோபித்து, 63, 315
 கள்ளுயிர்த்தல் - தேனைப் பொ கறுவு - துவேஷம், 335
 பூரித்து கமழ்தல் 349 கறை - கருமை, 231
 களங்கனியைக் காரொனசு செய்கணி - கோபித்து, 315, தழும்
 தாருமில் - களாபபழத்தைக் பேறி 351
 கருமையாகச் செய்தாரா யாரு கன்று - ஆண்கன்று 101, 115,
 மிலலை, தானே அமைந்தது 279
 என்றபடி 103 கன்னியா 274
 களர்சிலத்துப் பிறந்த உப்பு - கனம்பொதிந்த தூல - பெருமை
 உப்புக் களரியிலே விளைந்த பொருந்திய தூல 341
 உப்பு 133 கனமணி - பெருமைபொருந்திய
 களிற்றைக்கருங் கறுது - களிற் மணி, மிக்க மணியுமாம் 127
 றினைப் பிணிக்ரும தறி 192 146
 களைதல் - நீக்குதல் 9, 44, 170, கனியொழிய நற்கா யுதிதலு
 226, 239 முண்டு - கனி யுதிராதொ
 கற்கிளளிக் கையிழந்தற்று - கல் றியப் பசுவகாய உதிதலு
 லைக் கிளளிக் கையை இழந் முண்டு 19
 தாற்போலும், 336 காகைக் கடித்தல் - காகையை
 கற்கொண் டெறியுந் தவறு - ஒட்டுதல் 41 [217.
 கலலைக் கொண்டு ஏறிகிற காஞ்சிரங்காய - எட்டிக்காய,
 பித்தன் செயல் போலுந் தவ காஞ்சிரங்காழ - காஞ்சிரங்கொ
 ருன் செய்கை, 364 ட்டை 243 [157
 கற்பு 293, 361, 363 காட்சியா-அறிவினை யுடையா,
 கற்றமகன் துணையா நல்ல கொ காட்டுதல் - தேற்றுவித்தல்,
 ளல் - படித்த ஸத் புருஷன் 314, 319, 372
 துணைகொண்டு நல்ல தூல் காட்டியத்தல் - சுமிகாட்டில்கொ
 களை அறிதல், 136 ண்டுபோய்ச் சோத்தல். 25
 கற்றறிந்தாரா கேண்மை துளி காட்டுளாயவாழும் சிவலுமகுறும்
 யிற் கருப்பு தினற்றற்று, 138 பூழும் - காட்டிலுள்ளனவாய
 கற்றறிந்தோரைத் தலைநிலத்து யதேசசையாய வாழும் சிசு
 வைக்கப்படும் - படித்தறிந்த விப்புள்ளும் காடையும், 122-
 வரை முதன்மையான விடத் காடு - கானம், 122, சுமிகாடு,
 நில வைத்தல் தருதி, 133 25, 361
 கற்றாரைச் சோந்தொழுகின் நல் காண்பாம் - ஆராயவாம், 137

- காணம் கைப்பொருள், 372, காழ்கொண்ட கண்ணே - வயிர
374 [351 ம முற்றியவிடத்த 192
காததல, 9, 57, 59, 280, 320, காழாய - உறுதிப்பொருள்கள
காதம், 100 342 [398.
காதலவருவதருத்தலலா - அனபு காளை - பாலை நிலத்தலைவன்.
டையாரும் கருதுவாரல்லா, காற்காணைய காட்டிக்கலுழந்து -
181 காலிலேவாதநோயைக்காட்டி
காததல, 263 அமுது, 372
காப்பு காததல 13, 277, 361 காற்றொழில் - முயற்சியின்ற
காப்புயதல - காததலுக்குத்தப்பு செய்யும் தொழில், உத்தியோ
தல, (காக்கவேண்டிவ தவசி கம், 193 [123
மில்லாதிருத்தல என்றபடி) காணமுரித்து - காலமுரித்து,
277 கான்று - சுககி 269
காமநோய - காமத்தினாலே வரு கானக நாட - மலைநாட, 76
ம நோய, 88 கானநதலைப்பட்டதி - காட்டிற்
காமுதல - விருடபுதல, 54, 60, பற்றிய நெருப்பு, 291
259, 313 கானல - கடற்கரை, 117, 194
காயம் - உறைப்பு, 116 கானலநதண சோப்ப, 194
காரடகு கரியஇலை, 217 கிடநத்தெவன - இருநத்தென்ன
காரணமின்றிப் பலவுமுளவாம் - 105
ஒருகாரணமு மின்றிப்பலவும் கிடநதுண்டல - இருநது அன
புதிய ஈவாக உளவாரும் 183 பவித்தல, 37
காரறிவாளா - தூப்புத்தியுடை கிடை - நெட்டி 360
யவா, 311 கிணறு, 263, 275
காரெனச செயதா - கருமையா கிழமைப்பொருளா அவாளினி
கசசெயதா, 103 [84 நடபுரிமையாலே அவரை
கால்குறைத்தல காலவெட்டுதல ரசியாராயின, 310
கால - காமபு, 363, காற்று, 372 கிழவன் உரிவயன், கலைவன், 101
காலநேய - வாதநோய, 372 கிளாதல - விளங்குதல 290
காலாடுபொழுது - செலவாகரு கிளி, 283
டநது கொண்டிருக்கும்போ சிளைகளாய - பததுக்களாய, 30
து, 113 கிளைஞா, 113 [யா, 341
காலாறு செல்லல - கால்கடை கிளைப்புலவா - தோண்டிதலஒழி
யாக வழிநடத்தல, 268 கிளைப்பொருளிலலான் - கிளைக்கு
காவாது, 63, 230 ம பொருளிலலாதவன், 65
காழ் - உறுதிப்பொருள், 342, கீழ்களை நாளாரறிவுடையா -
கொட்டை, 243, மனவுறுதி, கீழமக்களை யடையா அறிவ
14; வயிரம், 192 டையவாகன 262

- கீழ்வெண் - கீழ்விலையில் வைப்பான், 248 அடிக் குருத்தினகண கரும்பைத்தினராபோலும் 211
- குஞ்சியழகு - சிகையின் அழகு குருதி - இரத்தம் 46
- 131 குலநதலைப்பட்ட விடத்து - நற்கொழுத்தல் - குடியானது குலத்தாரைக் கூடியவிடத்து 160
- செல்வம் மிகுத்தல், 96 குடிப்பிறந்தா - நற்குலத்திற்பி குலநலத்தாலாகுவா சான்றோ - 69, 142, 143, 145, குலத்தின் நனையாலே சா 147, 148, 149, 150, 153, ன்றோராவா, 179 156, 185 குவளை, 44, 236
- குடிப்பிறந்தா கூறாதம் வாயிற குழககன்று - இளங்கன்று, 101
- சிறைத்து 156 குழுவியிடத்தே இளமைப்பருவ தது, 11
- குடிப்பிறந்தா செய்வா செயற பாலவை 147, 153, 185 குழி - கூடி 137
- குடிப்பிறப்பினாதியுளன, 144 குழை - இளந்தளிர், 167, காத்த 370
- குடிமையான வாதிக்கப்பட்டு - குழைகொண்டு தாழ்ந்த குளிராம பட்டு, 66 ரம் - சளிரைக்கொண்டு தாழ்
- குடை கலஞ் - பனையோலைக் சசிபொருந்திய மரம், 167
- குடையே பாததிரமரக், 289 குளகு - இலையுணவு, 16
- குடை 3, 21, 289, 368 குற்றகொண்டேரா - குற்றத்தினமனத்தாட்கொண்டுசண்டைக்கு எழார், 153
- குண்டிரீ - ஆழமானரீ 94 குற்றி குச்சி, சிறுகோல, 178; குத்தி, 237
- குண்டை - ரிஷபம் 350 குறிகு - கொல்லன் ஆயுதம் 208
- குணங்கர - புலையா 322 குறினும் - குத்திஒலும் 258
- குததுதல், 48, 226 குறையுழ - காடை 122
- குதலைமை - தளாச்சி 197 குன்றநாட 113, 128, 212, 290, 319
- குதித்தல் - கடத்தல், தாண்டு தல், 6 குன்றம் (குன்று), 90, 113, 128, 175, 176, 212, 231, 257, 290, 307, 319,
- குதிரை. 398 குன்றலிலா - குறைதலிலா, 112
- குப்புறாமை - துள்ளும் 377 குன்றனனா கேண்மை கொளி
- குப்பை - தெருக்குப்பை 341 குன்றன் - குன்றுபோன்றவா சிநே
- குப்பம் - குடம் (சுண்டி உடம்பு) 47 கததைக்கொண்டால 176
- 153
- குயி - நாகம் 81
- குய - தாளிப்பு, 217
- குரம்பொழுந்த - வரம்புகடந்தது, 153
- குருத்திற கரும்பு தின்றற்று - குன்றா - குறையா, 141

- குன்றிய சோமையராயினுஞ் சோ வன், 4, 5, 6, 7, 20, 35, 36,
பெறுவா குன்றனனா கேண 106, 120, 172, 188, 330,
மைகொளின், 176 331, 363.
- குன்றினபரப பெல்லாம பொன கூற்றமளநது நாளுண்டல், 7
ஒழுகு அருவி, 307 கூற்றுடகுமுட்குடைமை, 188.
- குன்றேறி யொளிப்பினுங் காம கூறுதி - கூறுதேகோள், 388
ஞ்சம, 90 கூறை - வஸ்திரம், 281
- கூஉநதனைப்பல்லால் - கூவுமன கெட்டாற்று வாழ்கை - பொரு
வனறி, 140 [வாக 122 ட கேடுறற வறிய வாழ்க்கை
கூட்டுளாய - கூட்டினிடத்தன 188
- கூத்தன புறப்பட்டக்கால் - கூத கெடுங்காலமின்றிப் பரகம -
தாடுவான போன்ற உயிர் உட அழியுங்காலமே யிலலாது பர
லினி னறும் வெளியே புறப்ப வழம், 68
ட்டால, 26 கெழீஇக கொளல் - பொருத்தி
- கூத்தியா நண்போற றடுமாறும் ககொள்ளல், 213
தாளாளா - கூத்தாடுபவன் கெழீஇயினா - உறவினா 385
- கண்போலச் சஞ்சாரம்செய்ய கேட்டுஞ்சோ - கேடிலலாத சிற
மமுயற்சியானா, 191 [215 படி, 316
- கூம்புதல் - இழைதல், குவிதல், கேடெண்ணறக - கேட்டினைச
கூாதத - தகுதிமிகு, 81 குழாதே, 80
- கூாதது - கோபய்குதது, 70 கேணமை, 82, 125, 126, 138,
கூாதல் - மிகுதல், 81, 107, 154, 166, 172, 176, 204,
286 211, 213, 236
- கூமை - புத்திககூமை, 287 கேணி 164
- கூரை - கூரைவீடு, 231 கேழ - நிறம், 41, 212
- கூழப்பத்தார - கூழத்தொடடி கேள் - உறவினா, 9, 29, 191,
257 201, 342, விசாரி, 30, 86
- கூற்றங்குதிக்குயந்தார - யமதூ கேனவி, 63, 106, 137, 260
- தனைத கப்பிப்பிழைத்தார, 6 கேனலற்சசெனருள எனப்படுத
கூற்றங் கொண்டோடுமபோது வால், 29 [ம 201
- உடம்பும் பயனினறே 120 கேளிரைக்காண வருத்தம் கெடு
கூற்றந்தொடுத்தாறு சொல்லுஞ் ணை - இழிவு 311, ஒழுக்கம்
- சாரம் - யமதுதன் கட்டிக்கொ 193, 382, கைப்பொருள் 371
- ண்டுபோகும் சாரத்துவழி, 5 கைக்குயாம் வேம்பு, 112
- கூற்றம் (கூற்ற) - யமதுதன், கைகாட்டுதல் - கையால் சமிஞ்
வாழ்காள் இடையருது செல ணை காட்டுதல், 328
- ஊங்காலத்தினைப் பொருள கைஞ்ஞானம் - இழிவான ஞா
வகையாற் கூறுபடுததுங் கட னம், 311 (பரிபா)

- கைத்து - கைப்பொருள் 19, 80
 92, 206, 217
 கைப்பரூப பேயச் சுரையின்
 காய, 116
 கைமமலை - கையகத்துள்ள
 மலை 393
 கையறியா மாகசன் - முறை யறி
 யா மனிதா, 163
 கையாறு - ஒழுக்கநெறி 382
 கையறுப்பராணி - கறபு ஒழுக்க
 ததை மேற்கொள்ளாத காலம்
 362
 கையுறிந்தகால குறையும் - கையி
 லகப்பட்டால் காலவெட்டப
 பெறும் 84
 கைவாய - ஒழுக்கத்தினிடம் 59
 கைவிடுதல் - விட்டுவிடுதல், 43,
 76, 130, 181, 208, 214, 294
 கொட்டுதல் - இடம் பேசுதல்,
 208, அடித்தல் 257
 கொடாஅதொழிந்த பக்ஷபடாஅ
 தாம் பண்புடையாக்கண 169
 கொடிப்புற கறிக்குமோ அரிமா,
 141 (சிறுதேரை பறறியும்
 தின்னும் 193)
 கொடுநதானைக் கோட்டமுகு -
 வளைந்த உடையினது கரை
 யின அழகு 131
 கொடுவினையாராகுவா - தீததொ
 ழிலினா ஆவா, 124
 கொடைக்கடன - கெடுக்கும் கட
 மை, 184
 கொடையொடுபட்ட குணம் -
 ஈகையோடு பொருந்திய கு
 ணம், 91
 கொண்டானைக்கொல்லுமபடை
 - கணவனைக் கொல்லும் ஆயு
 தம், 363
 கொணமூ - மேகம், 8
 கொடமமை வரிமுலை - குவிந்த
 அழகியவான முலை, 85, கொ
 மமை வருமுலை என்றுபாட
 நுகொண்டு 'இளவயதையும்
 பெரிய முலைகளையும்' எனபது
 ஒரு பழைய வுரை
 கொயதளி மனலா - கொயத
 தளிப்போன்ற வேசைகள்,
 373
 கொல (இடைச்சொல்) 36, 41,
 48, 49, 58, 394
 கொல்லச சுரப்பதாங்குழை - வருத
 தக் கீழமக்கள் பயன்படுவா,
 279
 கொல்லன், 298
 கொல்லதல் - அழுத்துதல், 111,
 279
 கொலை - பயிரினறித தரிசா
 யிருக்கும் காடு, 175, 283
 கொலை யிருப்புணம் பெரிய
 புனமாகிய கொலை, புன
 மென்றது முன்பு பயிராயிரு
 நது இப்போது யாது மிலலா
 தது கொலை யென்பது பயி
 ரின்றித தரிசாயக் கிடந்த
 காடு 178
 கொல்லோ, 298, 385, 396
 கொலைவல் பெருங் கூற்றம் -
 கொலை செய்தல்வல்ல பெரிய
 யமுதாதன, 331
 கொழித்தது - ஆராய்ந்தது, 319
 கொழு(வு) - மூளை, 46
 கொழுத்தல் - செல்வமிருத்தல், 96
 கொள்கை - கோட்பாடு, நல்லொ
 முக்கம், 141
 கொள்ளு, 307
 கொள்ளன்னவின்னா செயினும்-

- கோனறும் போனற இன்னு கோடுபாய்தல் இறத்தல், (வரை
மையைச் செய்தாலும், 186 பாய்தல்) 372
- கோனளுளா - பயன்படாதவா, கோத்தல் - புனைந்துசோத்தல்
(சுவாககம் புராதவா எனப் 335
து ஒரு ப. உரை) 243 கோத்திரங் கூறப்படும - குலம்
- கோனனே - பயனின்றியே, 9, பழித்துரைக்கப்படும, 242
55, 162, 286 330 கோதாய - மாலை யை உடைய
- கோனனே பரவனமின விண்ணு வளே, '09
காரியத்துக்குக் கண்டவிட கோதி - சிதறி, 47
மெல்லாம் ஒழுத்திரியாதீர், 92 கோது - அசாரம், 34, 106
- கோதகொலை - அரசனால் அடை கோதை - திடசி, 71, பூமலை,
யும் கொலை தண்டனை, 61 46, 48, 209
- கோங்கு, 223, 400 கோதை யருவி - மாலைபோல
- கோட்டழகு - கரையின் அழகு, ஒழுக்குகின்ற அருவி, திரண்ட
131 அருவியுமாம், 71
- கோட்டி - ஸபை, 155, 255, கோதைபாள, 46
260, 311, 312 கோல - அம்பு, 152 ஊனற
- கோட்டிய விலவாக் கறிந்து - கோல, 11, 13, 14, 17 கழி,
வளைத்தவிலவின் வளைவென கொம்பு, 41, 253, 258
அறிந்து, 395 கோலஞ் செய சாரதம் - அழகு
- கோட்டுப்பு - கிளைகளிற் பூத்த செய்யும் சந்தனம், 397
பூ, 215 கோலம் - அழகு, 43, 397
- கோட்படா - அபகரித்துக்கொள் கோலூன்றி, 11, 13
எப்படா, 134 கோழி, 341
- கோட்பாப்ப - கொள்ளுஞ்செவ் கோளாற்றக் கொள்ளா - நீரை
வியைப்பாப்ப, 331 மிக்க கொள்ளா, 191
- கோட் புக்கபனை - காமத்தபனை கோற்கண்ணளாகும் - கோலைக்
96 கண்ணை வுடைய ளாவாள்,
- கோடலை - கொள்ளுதலை, 101 கோலினாலே வழி தெரிந்து
- கோடி - கோணி, 124 நடப்பவனாவன, மிக்க முதிய
- கோடியுறும் - கோடிப்பங்கு நன ளாவன என்றபடி, 17
மை யுண்டாம், 168 கோறல் - கொலுதல், 219
- கோடிநீக் கூற்றம் - கோணுத சக்கரச்செல்வம்-இந்திரனுடைய
லில்லாத கொடியுயமதுதன், 5 ஐசுவரியம், 346
- கோடு - ஈரை, 263, தந்தம் 358 சக்கரன் - இந்திரன், 346
தலையிற் கொடுமபு, 376. 378 சகடக்காலபோல - வண்டிச் சக்
பகம் 354, 372, மரக்கொம் கரம்போல, 2
பு, 192, 215 சிகரம், 372 சத்தம் - தருக்கனால், 52

சந்தனம், 180, 234

சமத்தல் - நாணல், (விசாரப் படுத்தல் ப உரை) 316

சமத்மை - லஜ்ஜை, தாழ்வு, 72

சலம் - கபடம், 188

சலவா - பொய்யா, கபடா, 188

சாஅஅயக கண்ணும - துன்புற நகாலத்தம், 184

சாககாடி - சாவு, 52

சாகாடச்சிறுழி - வண்டி அசக

ஒழுகதவிடத்து, 48

சாதல், 219, 295

சாநகததுண்டென்று செப்புத

திறந்து ஒருவன் பாம்புகண்

டாறபோல, 126

சாநது - சந்தனநகலவை, 48,

126, 389, 397

சாய - கோரை, 369

சாயதல் - தளாதல், 157, 184,

295

சாயல் - மெனமைக்குணம், 142

340

சாரல் - மலையினபககம், 127,

234

சாலுதல் - அமைதல், 7, மிகு

தல், 34, 49, 188, 316

சாவா - சாதற்குரியா, 24

சாறு - ரசம், 34

சான்றவா - அமைந்தவா, 41,

154, 190

சான்றாண்மை - பல குணங்

களாலும் நிறைந்து அவற்றை

ஆடற்றன்மை, (குறள் அதி

99 பரிமே உரை) 126, 142,

179

சான்றோ, 58, 68, 100, 126,

133, 151, 152, 153, 165,

179, 356, 357, 368.

சான்றோ கொடுத்தா ரென்ப

படுஞ்சொல் - சற்பாததிரத

திறகொடுத்தாரென்று சொல்

லப்படும சான்றோருடைய

புகழ்ச்சிசொல், 100

சிகை - குடுமி, ஈண்டு ஒரு

கவள் அனனத்திற்கு ஆயி

னது 1

சிதா - வண்டு, 394

சிதலை - கறையான, 147, 197

சிதன மண்டிற்றயினும் - கறை

யான மொயத்ததாயினும், 147

சிதைத்தாங்கு - அழித்தாற்போ

ல 179

சிதைத்து - ஒழுக்கநதவறி, வரம்

புகடநது, 71, 156

சிரல் - சிசிலிப்பறவை, 395

சிலலை - இழிவு, (இழிவான

வேசைக்கு ஆகு பெயர்) 377

சில நாளடிப்படிற் கலவரையு

முண்டாம் நெறி - சிலநாள

காலடிப்படுமானால் கற்பாறை

யிலும் வழிதோன்றும், 154

சிவல், 122

சிறற்றம் - சிறியதருடம், 272

சிறத்தல் - மிகுதல், 104, 232

சிறந்தக்காற் சீரிலா நட்பு - நல்

லோரலலாதார நேசமயிகுமா

யின், 232

சிறப்பிறறணிப்பாருமில் - மிகு

மாயின் குறைப்பாரிலை, 104

சிறப்பு - சிறப்பினையுடைய தவ

வொழுக்கம், 62

சிறியவா கேண்மை நாணிழற்

போல விளியும், 166

சிறியா சிறுமையுந் தோன்ற

தாம் பெரியா பெருமை

யைச சாநது, 177

- சிறியா தொடப்பு தானே தெ ஞா, (வாணிபா) 374
யும, 125 செங்கண்மால் - இரதிரன், 373
சிறகா - குறையா, 110 செங்கொள, 367
சிறகால - இளம்பிராயம் 328, செதுமபு - ஊற்றசின்னீர், 128
முற்காலம், 35, 110 [170 செந்நெல், 367
சிறுதகைமை - லைவணக்கம் செபபு, 126 [331.
சிறுநோக்கு - அயமதித்த பா செமலாபு - இறாபபு, 50,
வை, 295 [130 செமமை யொன்றினி - நவ
சிறுவரை - சிறிதுகாலம், 24, (லாடிகம் சிறிதுமின்றி, 85
சிறை - அனை, 222, பகம், 147 செய - வயல, 215
சினமொழி - சிலவாய சொல், செயகுரு - செயமாத, 362
மெத்தென்ற சொல், 362 மசயகை - செயல, 127, வேலை
சினம், 68, 164, 178 பபாடு, 147
சொகொண்ட சானறோ சினம் சொப்தொழிலாற் கீழ்க்கைகா
தானே கணியும், 64 ணபபடும, 347, 350
சொமை - விழப்பம், 176 செயசொழுகியவவும் - செயது
சுடிகக்கோல கொலலன் கருவி ஒழுகியனவும், 171
யுனொன்று, 208 யுன, 394 செயநன்றி கொன்றாரிற் குற்ற
சுடா - ஒளி, 189, 394, சூரி முடைதது, 111
சுடுகாடு, 121 செயவா செயற்பாலவை, 147,
சுடுதலால், 63, 129 153, 185
சுடுதற்கு மூட்டிய தீ, 224 செயற்பால் செயமா விழினும்-
சுரத்தல், 279 செயயத்தக்கன் செயயாது
சுரம் - பாலைநிலம், 5 விட்டாலும், 97
சுருடபாருகங்காடு - வண்டிகள் செயற்பாலவை-செயயத்தக்கன்,
ஒலிக்கும் காணம், 122 147, 153, 185 [358.
சுரைவித்தபு போலும் பல, 315 செயி - குற்றம், 50, துன்பம்,
சுற்றுக் கோட்டிகல் - சுற்றிக் செயி தீர்க்கும், 50
கொள்ளப்படல், 96 செயி வேழம் - (பகைவரை)
சுனைத்து எழுதல் - தினவு வருத்தவல்ல யானை, 358
கொண்டு எழுதல், 313 செலசுடா - அஸ்தமிக்கின்ற
குத்திரம், 314 சூரியன், வீழ்கின்ற சூரியன்,
குழாத்தெழுநெஞ்சே - ஆலோசி 394
யாது எழுமமனமே, 55 செல்லாமை - வறுமை, 148
குன்றிடல் - தோண்டிதல், 44 செல்லாவாம் செற்றா சினம் -
செக்கா - செவ்வானம், 397 பகைவாசினம் பலியா, 178
செக்காநது கொண்டா - செக செல்லாவாம் நலகாநதா சொல்
குசசெலுத்திப் பொருளீட்டி 115

- செல்லாவிடம் - பொருளில்லாத சேகருதல் - உறங்குதல், 319
காலம், 149 சேகரை - உறங்குமிடம், சய
செல்வம் 1, 2, 8, 53, 93, 119, 30
170, 185, 251, 261, 267, சேடியா - வெள்ளாடடிகள், 354
272, 274 சேண - தூரம், 30, 164, 181,
செல்வம் சடக்கால போல 263
வரும், 2 சேதனம் - அறிவு, 106
செல்வம் விடுகதும் வினையுலக சேமா - இடப்பமாகிய விலங்கு,
தக்கால, 93 377
செல்வமொன்றுண்டாக வைக சோகலா - சோமரட்டா, 121
கற்பாற்றனது, 1 சோதும் - இடைவிடாது நினை
செல்வா - செல்வமுடையர், 8, பபோம (கடவுள்)
115, 170, 270, 277, 296, சோந்த வினத்தா லிகழப்படுவா,
368, 180
செல்வரைச சென்றிரவாதா - சோபப - கடற்கரையையுடைய
பெருமத்தரையா, 296 வனே, 73, 97, 98, 107,
செல்வழி - போருமாரகம், 154, 108, 117, 138, 146, 166,
மறுமை, 8 168, 194 [வன, 242
செல்வரைக்குமாறு - ஏற்குமாறு சோபபன - செய்தல் நிலத்தலை
உரைக்கும் வகை, 313 சேவல, 48
செவிய - செல்ல வேண்டி, 399 சேற - ஸாரம், 106
செவ்வனோ நிறை - நன்றாக சேனைத்தலைமா, 3
நோ நிறை, 148 சொல்லளவெல் - சொல்லின்
செவ்விகளால் தேற்றாதாகு - மாததிரையலல், 195
ருசியை அறிந்த கோடலைத சொல்லாதிருப்பது நாண - அறி
தெளியாததுபோல, 322 வியா திருப்பதே நாணத்தக
செற்றா - பகைவா, 178 கது, 299
செற்றம் - வருத்தியும், 10 சொல்லையுள்ளுமோ சோர
செறிந்தவுடயினவா - திணிந்த வசம் - சொல்லா திருந்த
பிறப்புடையவா, 380 விடத்தும் தவறிச் சொன்னோ
செறிப்பில்லை - கட்டுக்களே மோ என்பதாக அஞ்சம் அச
ல்லாமற்றுப் பிரிந்த கூரைவீடு சம், 145, இது மாவனத்தான்
231 தான்பிழைத்தானபோலத் தா
செறிவுடையா - அடக்கமுடை மப்பல கண்ணனா முன அ
யவா, 312 ருசிய அச்சம்போன்றது, (புற
செறு - வயல், 222 ம 43 பாகக)
செறுதல் - கோபித்தல், 4, 134, சொற்பழி தலையெல்லாம் அஞ்சி
164 விடம் - தலையாயா சான்றோ

- ஈகூறும் பழிச்சொற்கு அஞ்சு டாவாம், 167
 வா 297 தகவு - தகுதி 241
 சொன்னான் சொர விடல - தருவது - தக்கது, 223, 226
 சொல்லத்தக்க ஞானோபதேச தகைத்து - தன்மையையுடைய
 ததைச்செய்யாதொழிக, 311 து, 101, 138, 192
 சோதிடம், 52 தங்குருமமுற்றநதினை - தமகாரி
 சோரந்த நடை-தளாந்தொழுதும் யம் முடியும் அளவும், 231
 மல ஜலம் 13 தட்டுதல் - அடித்தல், 355
 சோரவு - மறதி, 145 தடம் - விசாலம், கோட்டம்
 சோரவிடல - விடுகின்றவாறு 116, பெருமை, 378
 சோனராமல ஒருகாலேக்கு ஒ தடி - மாமிசம், 46
 ருகால ஓயவிடுதல் 311 (குற தடுமாற்றத் தெல்லைய்கள் தெரு
 ள் 818உரை பரிடும்) வுறா - மயக்கத்தின் முடிவை
 சோலைப்பயன் மரம் - சோலை ககடந்து நீங்குவா, 33
 லுள்ளபழமரம் 17 தடுமாற்றம் - சுழற்சி, மயக்கம்,
 ஞாயிறு - சூரியன், 7, 89 27, 33, 140, 191
 ஞாலம் - உலகம், 72, 148, 296 தடுமாறுதல் - சஞ்சாரஞ் செயத
 ஞாலம் விளக்குறாஉந் திங்கள் - ல, 191 [209.
 உலகத்தைப் பிரகாசிக்கச் செ தண்கோதை - குளிராதமாலே,
 யயும் சந்திரன் 145 தண்சோப்ப, 73, 97, 98, 107,
 ஞானு - போது, 14 108, 138, 146, 166, 194,
 ஞெமிர்த்திடுதல் - தழுமபாக்கு 227, 242, 249 391
 தல, 237 [237 தண்டாசு சிறப்பிறறம் மின்னியி
 ஞெழுக்குதல் (பா) - அழுக்குத ரைத்தாவகாது - கெடாதசிப
 தகவா, 112 [259, 327 பபாகிய தவ்வொழுகத்திலே
 தக்கா, 39, 80, 112, 250, தம் இனிய உயிரை நிறுத்தா
 தக்காகேடு எண்ணந்த 80 து, 62
 தக்கா கை அறப்பயன் பட்டக தண்டி - விலகி, 324
 கால்வான் சிறிதாப் போதது தண்டிதல் - நீங்குதல், 62, 324.
 விடம், 38 தண்ணேறு - கோலமண்ணறி, 14
 தக்கோலம் - வால்மிளகு 43 தண்ணையடிம் - சாப்பறை ஒலி
 தகடு - புறவிதழ் 266 கரும 6
 தகா - ஆட்டுக்கிடாய், 376, 378, தண்ணீர், 139
 உடை, 156, 257 தண்புறவை - குளிராதகூழ், 210
 தகாக்கோடு ஆயினான் - ஆட்டுக தணவயல் - குளிராதவயல், 389
 கிடாயின் கொம்புபோலத்தி தணியாதபித்தன் - தெளியாத
 ரும்பிவிட்டான், 376, 378 பைத்தியமுடையான், 340
 தகல்வேண்டா - தகுதிவேண் தருதை - பிதா, 197, 237, 253.

- 367 [137, ராதற்குரியா 205
 தமமுட்குழி - தம்முள் கூடி, தலைபாக்கச்செய்வானுநதான் - மு
 தமமுடம்பினா - தமக்கேயுரிய தன்மையோளுகத் தன்னைச்
 உடம்புடையா 379 செய்வானும் தானே, 248
 தமமுழை - தமமிடம், 159 தலையாய சானரோமனம், 298-
 தமமுளடக்கிக கொளல் - தமம் தலைவருதல் - பொருதுதல், 57,
 னத்துள் அடக்கிக கொளல், 79, 141, 198
 229 தவங் கலவியாளவினை எனறிவ
 தமமைத்தாங் கொளவது கோள றறாளுகுங் குலம், 195
 னறு - தமமை தாமே பெரிய தவசி - தவமுடையான, 99
 வராகமதித்துக்கொளவதுதகு தவத்தாற்றவஞ் செயயாதா - த
 தியன்று, 165 வஞ்செய்தகாணமாக இப்பிற
 தமமையிகழ்வாராத தாமவரின பபில தவஞ்செய்த லிலலாத
 முனனிகழக - தமமைபழிப வா, 31
 பாரை அவா தமமைப்பழிப தவத்தின் முனனிலலாதாம பா
 தனமுன்னமதாமபழிக்க, 117 வம், 51
 தமமொடு செலவது தாமசெய்த தவலரும் தொல்கேளவி - தவறு
 வினையலலாற்பிறிதிஸ்லை 120 தற்கரிய பழைமையான நூற்
 தமதாய்போந்து, 478 கேளவி, 137
 தமா - பநதுககள், 30, 77, 87, தவறறிஞல் - பிழையிஞல், 69
 283, 379 [17 தவறு, 69, 191
 தமாபரீதி - பநதுககள் இரங்க, தழுவருதல் - ஒலித்தல், 339
 தமரலலா - பநதுக்களலலா 379 தழீஇந்தழீஇந்தணைமபடும -
 தமராயா மாட்டு, 207 சாப்பற்றை 'தழீய' 'தழீம்'
 தலை - முதனமை, 79, 365 என்றுஒலிஞ்ரும 6
 தலைக்கடப்பெறுதல் - சேரப தளையுமவிழநதன் - கடடுமதளா
 பெறுதல், 162 நதன், 12 [101
 தலைதகாநது - தலைபுடைநது 257 தற்செய்த - தன்னைச் செய்த,
 தலைக்கியினன் துடைத்து, 87 தற்சோநதா - தன்னைச்சோநத
 தலைநிலத்துக்கற்றுணாநதோரை வா, 93, 150, 170
 வைக்கப்படும - கற்று அறிநத தற்சோநதா அல்லல களைபவெ
 வரை முதனமையானஇடத்து னின, 170
 வைக்கப்படும, 133 தறி - முனை 257
 தலைநிறையப் பூச குடிப பொ தனகாய் பொறுக்கலாக கொம்பு
 ய்க்கோலஞ்செய்தல், 43 - தனகாயைத் தாங்கமாட்டா
 தலைப்படுதல்-பொருதுதல், 139, தவினை, 203
 160, 291, உய்தல், 272 தனதாகத்தான கொடான 278.
 தலைமக்களாகற் பாலா - உத்தம தாக்கருதுன்பம் - தாங்கஇயலா

- ததன்பம், 57
தாக்கிமுலைப்பொருத அநலம் - தாமதித்தல், 235
தாக்கிமுலைப்பொருத அநலம் - தாமதித்தல் தண்ணைசெயின் -
மோதி முலைதாக்கிய மாப்பு, தாமதுறாமல் தண்ணைச செய்
390 துகொண்டால், 192
தானுசெயவினை யல்லாற்றமமொ தான - அரை, 261, முயற்சி,
டுசெலவது பிறதிலலை 120 191, 200
தாஞ்சேந்த வினத்தால் ஒருவ தாளாண்மை - முயற்சியை ஆ
ரா இகழப்பபொ 180 னுந்தன்மை 200
தாமபெற்ற யர்க்கையா லாய பய தாளாளர்க்கு உண்டோ தவறு -
ன கொள்க, 48 முயற்சியுடையார்க்குத் தவறு
தாமவரையாது - இவ்வளவென உண்டாவதிலலை, 191
றுதாம கணக்கிடாமல், 98 தானகெழுநூல் தக்காராகேடு
தாமவேண்டுகொண்டா கொ ண்ணறக, 80
டாபு - தாமவிருமபி ஆக்கித் தானசிறிதாயினுந் தக்காரைச்
கொள் டவா நடபு 222 பட்டக்காலஅறப்பயன் வான
தாமாம பலரான்கை பெறப் - சிறிதாப போதவிலும், 33,
பலராலதாம நகையைப் பெறு இஃதுஏற்றற் சிறப்புக்கு உதா
வா 377 ரணம், (தொல் பொருள கு
தாமாயிறகாணவே கற்பழியும 75 நச)
னபா - தாமோவெனில கண தானைக்கோட்டழகு - வஸ்திரத
டாற கற்புஅழியும் எனநினை தினக்கரையழகு, 131
பபா, 293 திகழ்தல் - மிகுதல், 389
தாமுமவரிதகடை - அவரை ஒப திங்கள் - சந்திரன் 148, 151
பத் தாமும அதமராவா 227 திண்ணரிவாளா - உறுதியான
தாமுளராகேழுன்று - சாமசிவி அறிவினா, 27
ததிருக்குமளவம் கேடுறுவதி திமித்தல் - பூசுதல், 397
லலை, 132 திரட்டுதல் உருண்டைவடிவா
தாய தாயக்கொண்டு ஏகம் - தா கச்செய்தல், 103
யையே குறித்ததுதகாலிக கொ திரள்கால - திரண்டகால, 199
ண்பிபோகும், 15 திரள்காலுளைபலரி - திரண்ட
தாயநாழக கோடலை - தாயைத் காமபுடைய குதிரைப்பிடரி
தேடிக்கொள்ளுதலை, 101 மயிர்போனறபூ, 199
தாயத்தவா - தாயாதிக், 278 திரு - செல்வம், 57, 167, 291,
தாயலற - பெற்றவள்கதற, 20 304
தா - மாலை, அதுதோளிலணி திருமதுகை - செல்வப்பலம், 291
வது, 392 திருவத்தவா - செல்வா, பாக்கி
தாம-மனைவி, 81, 82 [தல், 72 யசாலி, 57 [194
தாரித்திருத்தல் - பொறுத்திருத் திரையலைத்தல்-அலைமோதுதல்,

- தினாதல - இடைவிடாது பயி துச்சாரி - தீயவழியிற செல்லு
றல, 161 [138 வேய, 84
தினறற்று தினறறபோலும், தஞ்சினா - இறநதா, 21
தினேததுணையர் - அறப அளவு தடி - உடுகை, 398
டையா 105 தடியின்வலக்கண அணையா -
தீக்கடற்றம் - தீயமதூதன் 5 தடியின் வலப்புறத்தது அடிக்
திங்குக்கல - தீங்கினைமுயன்று குமிட்டபோலப் பயன்படுப
செய்தல, 69 வா 388
திண்டுதல - அடைதல 109 தடியினிடக்கண அணையம் - து
திப்பட்டக்கால சந்தனமும் வே டியின் இடப்புறத்தது அடிகரு
ங்நையுமேவோ 180 மிட்டபோலப் பயனின்றி இ
திப்புலவன - வசைக்கூறுமபுலவ ருப்போம், 388
ன, 312 துணிவொன்றி - துணிவுகொ
தீயவை ஒருவுமின் - தீயவைக ணடு, 55 [136, 140
ளை நீக்குமின, 36 தனை - அளவு, 75, 94, 105,
தீயாக்கேணமை வெறுமின, 172 தப்பு - வலி, 241
தீயினஞ்சேரச சானருணமை தப்புரவு - துகாச்சி, 87, துகாப்
கெடும 179 படும உணவு 289
தீரத்தமாம் - புண்ணியதீரத்தமா துயக்குமிட்டத்தச்சம் - அனுபவித்
கும், 175 கும்போது அச்சம், 83
தீவளி - சமூல்காற்று, 19, 179 துயத்தல - அனுபவித்தல, 83,
துக்கத்துட்டுங்கி - துக்கத்துக்கு 93, 273
ககாரணமாகிய ஸம்சாரத்திற துயாராண்டுழ்வார - அப்போது
பொருந்தி, 121 துயாமுறா, 35
துக்கத்துள் நீக்கிவிடும - துக்கத் துருமபு, 35
தினின்றும் நீக்கிவிடும (துக துவ்வா - அனுபவித்தது, 256, 366
கமாவன: காமம், வெருளி, துவை - துவையலுணவு, 217
மயக்கம்) 190 துழாய - துழாவி, 311
துக்கத் தொழுநோய் - துக்கந துள்ளித்தூண்டுமொங்கீழ், 64
தரும் குட்டனோய. 123 துளக்கம் - கலக்கம், தளாச்சி,
துக்காபெருஞ்செல்வம் - குறற 189, 371
நதீரத்தரு ஏதுவாகிய பெருஞ் துற்று - உணவு 190
செல்வம், குறறமாவது விருந துற்றுவா - உண்பா, 190
துகண்டு ஒளிக்கும் குற்றம், துண்புறம பெற்றிதரும்-தன்
அது தீரத்தரு ஏதுவாகியபெ பழுதும் தன்மையைத்தரும்,
ருமைப்பொருந்திய செல்வம் ஏ துன்பந்தரும் என்றபடி, 285
கை, 2. [264 துன்னியா துய்ப்பா - அனுபவி
துகில் - மெல்லிய வஸ்திரம் வா அனுபவிப்பா, 167

- தன்னுதல் - நெருங்குதல், 76, தேற்றா - அறியாத 274
 167, 226 [327 தேற்றாவொழுக்கம் - தீயொழுக்
 தூங்கி - தங்கி, பொருந்தி, 121, கம், 75
 தூணி, 387 தேற்றும் புலவா-பிறாஜயங்களைத்
 தூற்றாதே - தூற்றும், (ஏகாரம் தெளிவிக்கவல்ல புலவா 318
 எதிர்மறை), 75 தேனீ, 10 [121.
 தெங்கு, 216 தொக்க - தொகுதியான 37,
 தெரியத்தெரியும் தெரிவிலா - தொடர்பு - நேசம் 113, 125,
 தெளிய ஆராயும் ஆராய்ச்சி 131, 166
 யில்லா, 161, 247 சொடி - வளையல், 111
 தெருண்டவறிவினவா - தெளிந் தொடுத்தல் - வீணத்தல், 5
 தஅறிவினவா, 301 தொண்டாயிரவா - ஒன்பதினாயி
 தெருமருந்து - சுழன்று 151 ரம்போ, 284
 தெள்ளிதின - தெளிவாக, 135 தொலசிறப்பு - பழையசிறப்பு,
 தெளிவுபற்றி எதிர்காலம் இறந் 137, 195
 தகாலத்தாற் கூறப்பட்டது தொல்லை - பழைமை, 101
 சுற்றானவீதாருமாறு, 398, வி தொல்லவருணம் - பழைமையா
 ரைவுபற்றிநிகழ்காலம் இறந்த னஜாதி, 136
 காலத்தாற் கூறப்பட்டது தொலைச்சுதல் - அடித்துக்கொள்
 சென்றன சென்றன வாழ லுதல் 300 [52
 நான், 4 [50 தொலைவில்லா - முடிவுஇல்லா,
 தெற்றென - தெளிய, தோன்ற தொழுததை வெள்ளாட்டி, 326
 தேங்கமழ நூற்ற மிழந்தாஅங்கு தொழுநோய் - குட்டநோய், 123
 - இனிமைபாக்க கமழ்கின்ற தோனமை - பழைமை 216
 பரிமளத்தை இழந்தாற்போல தோட்கோப்பு - தோளிறகோக
 199 கப்பலும் கட்டமுது போன்ற
 தேச - ஒளி, 105 அறம், 20, 321 தோட்கொப்பு
 தேம் - ருசி, 199, 375 என்று பாடங்கொண்டு, தோ
 தேயவரொரு மாசுறின் - அழி ளிறகிடந்து சுழலும் கட்டமு
 வா ஒரு குற்றமுண்டானால் து என்பது ஒருபழையஉரை.
 151 தோட்ட - தோண்டிய, 215
 தோகிற்கும் பெற்றியரிது - தெ தோட்டைக்கொள்ளா - தோ
 ளிறதறியும் தன்மை கூடாது தீததட்டிக்கொண்டு, 312
 352 [யும் சகதி, 127 தோண்மரீஇ - தோலைப்புணாந்
 தேருந்துணைமை - ஆராயநதறி து, புணாநது என்றபடி, 85
 தேவரே தினனினும் வேம்பு தோணியியக்குவான் - தோணி
 என்றவழி, உமமை உயாவு ஒட்டுவான், 136
 சிறப்பு, 112 தோயவரும் - முயங்கவரும் 367

- தோல, 44, 46, 322 நடை - ஒழுக்கம், 343, சலமல்
தோளவைத்து அணைமேற் கிட நகள், 13, செல்வம் 343
நது-சயனத்தில் தோளாவை நண்பாற்றி நட்கப்பெறின - சி
துப படுத்தது 394 நேகம் செய்யும் தனமையைச்
தோளி - தோளையுடையாய், 47 செய்து சிநேகிக் முடியுமா
தோற்பை - தோலாகியவை (உ னை, 174
டம்புஎன்றபடி) 26. நந்திய - பெருகிய, 179
தோற்றஞ்சாலனாயிறு - விளக்க நந்தம் - சிறந்தும், 125
ம அமைந்த சூரியன் 7 நம்பற்கபிறன்றிரம் நானுடை
தோன்றியக்கால் உண்டானால் 2 யா - பிறமனைவியை நண
நகருதல், 87, 377 முடையா விருப்பாதொழிக,
நக - இந்நகது சிரிக்கக்கடவா, 81
230, 234 நம்புதல் - நசைகோடல், 81, 87
நகுதல் - மகிழ்தல், 137, 324 நயத்தல் - விரும்புதல், 215
நகும் - எள்ளும், 273 நயப்பாரு நட்பாருமில் - விரும்பி
நகை - இகழ்ச்சி, 377, வினையா நட்பா யாருமில்லை, 215
ட்டு, 187 நயமிலறிவினவா - நீதியோடு
நகையேயும் வேண்டாத நல்ல படாத அறிவிலலாதவா, 162
'றிவினாகட்பகையேயும் பாடு நயவாதுநிற்குநிலை - நனம்பைய
பெறும், 187 வாது நிற்கின்ற நிலை, 267
நச்சியா - விரும்பிவந்தவர்கள், நரம்பு, 46, 153
299 [299] நரம்பெழுந்த நலகூதல் - நரம்
நச்சுதல் - விரும்புதல், 82, 96, புதோனறுமாறு வறுமை உறு
நச்சுவாரச்சோ - விரும்புவாரை தல், 153
அடையா, 82 நரிமா, 152
நசை - விருப்பம், 111, 263, 365 நரை - இடபம், 186 கேசம்
381, 385 வெளுத்தல், 11
நசைஇ - விரும்பி, 32 222, 256 நலகுரவு - தரித்திரம், 267, 275
நட்கப்பெறின - நட்புச்செய்யக் நலகுவா கட்டேநசை - கொடுப
கூடுமாயின, 174 பவாகண்ணே விருப்பம் உள
நட்டாக்கும், 271 தாகும், 263
நட்பாட்சி - நட்பை ஆளுநன் நலகூதல் - வறுமையுறுதல்,
மை, 215 115, 153, 242, 270, 277,
நட்புநா - சிநேகப்பதம், 12 296, 298, 301 [129]
நடுக்குற - நடுக்கலெடுத்தது, 93 நல்லகருமமே கல்லாகட் டாவு,
நடுவண்து - நடுவனுள்ள தான நல்ல குலந தலைப்பட்டவீடத்தி
பொருள் 114 - நல்ல குலத்தபிறந்தாரைக்
நடுவூர் - ஊரநடு, 96 கூடியபோது, 180

- நல்லகொளல் - நல்லதூறப்பொரு நலவரை நாட, 154
 நைக்கறறுக்கோடல், 136 நலவினை தீவிடத்துத் தீது நிற
 கலல் செய்வார்க்குத் தமா அரிய கும - நலவினை ஒழியுமிடத்து
 ரோ - நனமையைச் செய்கிற பபாவம் நிற்கும், 51
 வாககு நட்பினா இலலை நலம் - அழகு, நனமை, 167,
 யோ, 77 179, 286, 333
 நல்லவசெய்யினியலபாகும் - கலமாட்சி நலலாரைச் சாரந்து -
 நறகருமங்களைச் செய்தால் இ நற்குணத்தால் மாட்சியைப்ப
 யலபென்று கொள்ளப்படும, டடபெரியோரைச் சோந்து
 144 175
 நல்லவை வேண்டினும் வேண் நலவா - நலவா, 188
 டாவிடினும் - நற்பயனைவிரு நலிதல - வருத்துதல, 309
 மபினும் விருப்பாதொழியினு நவை - குற்றம், 295
 ம, 109 நள்ளாதா - பகைவா, 207
 நல்லறிவினாகட பகையேயும் நள்ளாது - நேசியாது, 126
 பாடுபெறும் - நல்லறிவாளரி நள்ளாரிவுடையார - அறிவு
 டம் பகையும பெருமையடை டையார சேரா, 262
 யும் 187 நளிதல - நீசெறிந்தகடல,
 நல்லாண் மகற்குக்கடன - நல்ல பெருங்கடலுமாம 166, 242
 முயற்சியை யுடைய புருஷ (புறம் 26)
 னுக்குக்கடமை, 202 [41 நற்காய உதிர்த்துமுண்டு, 19
 நல்லாய - நனமைவாயந்தவனே, நற்சாவு - நல்லோரசிநேகம், 171
 நல்லார - நல்ல குணமுடையம் நற்வயித்தல - வாசனைவீசுதல,
 களிர், 12, 186 108
 நல்லாரொருநதியும் கேட்பா - நல நறுதுதலான நனமைத்தனை - ப
 லஅறிவினாமனம் நொதும் ரிமனங்கமழும் நெற்றியினையு
 கேட்பா, 155 டையான நல்லறமான இலல
 நல்லாரு மல்கினா - அழகியமனை தத்திறகுத்துணை 361
 வியரும் அன்புகுறைந்தா, 12 நனமக்கள் பக்கநுற்றநது - நல
 நல்லாவின் கணரையின் நாகும் லோரைத்திறநது, 266
 விலைபெறாம - நல்லவழிப நனமை வரம்பாயவிடல் நனமை
 பசுவின் கணரானை சிறுகள் யின் எல்லையில் நிற்க, 188
 றும் பெருவிலைக்குப்போகும், நனது - அறம், 130
 155 நனறிகொன்றா - உதவிசிறைத்
 நல்லொழுக்கங்காக்குந திருவத் தவா, 111
 தவா - நல்லொழுக்கம் கெடா நனறில்கனற்றியார மாட்டு - நன்
 மல் ஒழுக்கும் பாக்கிய முடை றியை அறியாதாரிடம் நன்
 யவா, 57 மையிலவாம், 344

- நிலநலத்தால் நந்தியநெல் - நிலந நின்றோடிப்பொய்ததல் - கொடு
தின்வனத்தாலசெழித்தநெல், பபானபோலவிருந்து காலஹ
179 [தில இந்நதா, 21 ரணம் செயது இலலையென்ற
நிலமிசைத்துஞ்சினா - உலகத் தல, 111
நிலவா நிலமிசைமேல் - உலக நினைப்பக கிடந்ததெவன - ஆ
தது இறவாது நிலைத்திரா, லோசிக்க என்ன காரணமு
22. ணடு, 105
நிலாப்பாரிகருந திங்கள் - நிலா நினைப்பவருவதொன்றில் - ஆ
வைப்பாரப்பும் சந்திரன், 151 லோசிக்க வருகின்றதொன்று
நிலைமையிலநெஞ்சம் - சஞ்சலபு றுஇலலை, 265
ததி, 87 நீக்கல் - விலக்கல், 104
நிலையாது நீத்துவிடும் - ஸ்திர நீங்குமபுள் - விலகுமபுகிகள்,
மாயிராமல் நீங்கிவிடும, 28 30
நிலையாமைகண்டு கெடியாதுற நீசா - கடையா, 68
பபா - ஸ்திரமில்லாமையைக் நீட்டித்துநிறகுமெனின் - கெடுங்
கண்டு தாமதியாமல் துறவு காலம்நிறகுமாயின், 40
கொளவா, 53 நீட்டேனெல், 238
நிழற்பயந்தாகு - நிழலைக்கொடு நீண்ட - வளநாத, 236, 254
ததார்போல், 34 நீணியத்துன்பம் - நொறுங்கால்
கிறறியோ போதியோ - நிறகி நரகயாதனை, 84
னறையோ போகிறயோ, நீணிலம் - நீண்டபூமி, 27
376 நீ - குணம், 236
நிறந்தெரிந்துதோன்றாதாம், 177 நீ கொண்ட வெப்பம்போ, 8
நிறப்பேறும் - ஒளிகெடும், 183 றுனை தணியும் சான்றோ
நிறப்பான - நிலைநிறுத்துவான், சினம், 68
248 நீததழி - தகுதியன்றி, 70
நியூஉம் - நிறுத்தும், 57 நீமை - நற்குணம், 44, 112,
நிறைப பெருஞ்செல்வம் - நிறை 287, 382
நதபெருஞ்செல்வம், 360 நீசலல் - தகுதியல்லன், 64, 72
நின்றலைக்கும் - மிககுத்ததுமபும், நீரல்லா - குணமற்றவா 64, 72,
128 236
நின்றன நின்றனநிலலா - ஸ்திர நீராயநிறந்தெரிந்து பால தோன
மாயின் எல்லாம் நிலைத்திரா, 4 றுதாம், 177
நின்ற லீழந்தக்கதாடைத்து-நின் நீரு - நனித்து முயலாகும் - நீரி
றுறபோன்றிருந்து வீழ்ந்தாற ஷன் குளித்தும் பிழைத்தல்
போலும், 102 கடும், 90
நின்றழி நின்றே - நின்றவிடத் நீருமியுதாயவிடும் - நீரும அம்மா
துநின்றும், 183 தம்போல இனிகுதும், 200

- நீரோழியப் பாலுண்குருகில் - நெய்தேயநதவீடத்தது இருள் பர,
நீரை ஒழித்ததுபாலால் மாததி ததல, 51, 57
ரம் உண்ணும அன்னம்போ நெய்பாலயிர காயம் - நெய்யும்,
ல, 135 பாலும், கண்டு சாகக்கரையும்,
நீள்கடற்றணசோப்ப, 108 உறைப்பும், 116
நீள்சோலை, 84, 108, 234, 391 நெய்யிலாப்பாற் சோற்றினோர்,
நீள்வரை - நீண்டமலை, 226 338
நீற்றற பையலிந்தாகம் - விழு கெல, 179, 367
நியினவே படம் அடங்கிய நெறியல்ல செய்தொழுகியவவும்
பாமபு 66 - ஒழக்கமல்லாதன செய்துநீ
நீறு - விபூதி, 66, 266 ய ஒழக்கம் ஒழுகினயாவும்,
நுவகு சூனரிட்டன்ன கண் - 171
நுவகினைத் தோண்டி னுற நெறியறிந்த நற்சாவுசார - நன்
போனறகண், 44 னெறியைஅறிந்த நல்லோரை.
நுணுக்கம் - அடக்கம், 352 நடபுகுகொள்ள, 171
நுனிநீக்கித்தூரில் தினறன்ன - நோதத் - எதிர்த்து, 64, 67,
நுனியை நீக்கிவிட்டு அடிக நோநிறபினும் - பிரத்தியக்ஷமாக
கணுவிடம் தினறறபோல, எதிரில் நின்றாலும், 148
138 நோப்பாராயாநீணிலத் தினமே
நுனியிற்றருமபு தின்றற்று - கரு ல - இப்பெரிய உலகில ஒப
மபின நுனியில்தினறறபோ பார யார, 27
லு, 138 [கொள்ள, 136 நேரல்லார - சமானமாக வைத்
நுவகற்ற மகனறணைய நல்ல தெண்ணத்தகாதார, 72
நூறி - நசுக்கி 156 நொய்யதோபுக்கில் - அறப்பந
நெஞ்சுடக - நெஞ்சுதிடுக்கிட, 49 னபுகுமிடம், 41
நெடியா துறப்பா - நீட்டியா நோக்கியிருந்தேனும யான -நோ
ராயத்தறப்பா, 53 [107 ககியும யான பிராணனைவிடா
நெடுங்கடை - பெரியதலைவாயில திருந்தேன, 359
நெடுமொழி - பெருமபுகழ், 'நெ நோலாஉடமபு - தவளுசெய்யாத
டுமொழியெங்கணவன்' என பிறப்புடையான, பாவீனெற
பது (வெண் மா) வஞ்சின படி, 258
மொழியுமாம், 238 நோலாஉடபிற்கு அறிவுபுகலொ
நெய்தல நறவு உயிரத்தல - நெய் ல்லா - புண்ணிய மிலலாதவ
தல மலா தேனைக் கக்குதல, னுகு அறிவு புலப்படாது.
108 258 (ப உ) ஒலவாது என
நெய்தல நறநனனநீர்த்து-சாப ற்பாலது கடைக்குறையாய்
பறை கொட்டினுற் போலுந ஒலலா எனநினறது எறிகல்
சனமைத்து, 39 லா (395) எனபுழிப்போல.

- நோவினல்லது - வெறுத்துக்கொள்வது - செல்லுதல், 13, நி
ளளினலலாமல், 76 னைத்தல், 168
- நோனருள் - வலியமுயற்சி, 198 படாஅ - உண்டாகா, 142, 169
- பகததாரா - அருகிலுள்ளாரா, 214 படாஅவிடுபாகதறிந்து - செல்
340 [266 லாதுவிடுதலை அறிந்து, 255
- பககம் - பகுதி, 79, 244, 255, படிதல் - ஆடுதல், 331
- பகடு - ஏ, 2 படுசாந்து - மிக்கச்சந்தனம், 48
- பகை, 82, 187, 219 படுதல் - உண்டாதல், 22, 142,
- பகை பழி பாவ மச்சம் - பகை 150, 169, 239, ஒலித்தல், 6,
யும், பழியும், பாவமும், அச்ச 96, 246, சாதல், 255, தரு
மும், 24 தியாதல், 9, 37 89, 133, மி
பகையேயும் பாடுபெறும் - பகை குதல், 27, 48
- யும் பெருமைபெறும், 187 படுபனை - ஒலிக்கின்றபனை, 96
- பச்சோலைக்கிலலை யொலி - பசி படுமழை மொகருள் - மிக்க மழை
யபனை ஒலைக்கு ஒலிஇலலை, யிலஉண்டாகின்ற குமிழி, 27
256 படை - கருவி, 175, 363
- பசிலை - கணவனைப் பிரிந்தகால பண்டத்தள வைப்பதிலா - பொ
த்தி மகளிராகக் உளதாகும் ருளாகமதிப்பதிலா, 50
- நெற்றியின ஒளிமழக்கம், 391 பண்டம் - பொருள், 13, 48, 50
- பசித்தல், 78, 286, 302 பண்ணப்பண்ணத்தல் - மிக்ககிளை
பசியது - பசுமையானது, 360 த்தல் 251
- பசும்பொன் - கிளிச சிறைப் பண்பாற்றும் நெஞ்சத்தவா -
பொன், 347. [310 மக்கட்பண்பினைச்செலுத்தும்
- பசைத்தல் - அடைத்தல், 60, 187, உள்ளமுடையவா, 174
- பசைத்தல் பரியாதாமேல் - அடை பண்பிலா - நற்குணமில்லா, 78,
தலைவிரும்பார மேலாயினா, 159
- 60 [தம், 187 பண்பு - குணம், 49, 78, 138,
- பசைந்ததுணையும் - கூடியவீடத் 159, 169, 174, 189
- பஞ்சி - செம்பஞ்சுக்குழம்பு, 396 பணிவு - வணக்கம், 241, 242
- பட்டவை பொருதியவை, 108 பனை - கிளை, 251
- பட்டினம் - கடற்கரையூர், 250 பத்தா - தொடடி, 257
- பட்டினம் பெற்றநிலம் - துறை பத்தெட்டுடைமை - பத்தாயினு
முத்ததை அடைந்த மரக்கல் ம எட்டாயினும் உடைத்தா
முடையவன் மனம் பேரல் வீருத்தல், 251
- அமைதியுடைமை, 250 பதக்கு (அளவு) 387
- பட்டுத்தலுமுடுத்து - பட்டுவ பதி - உலகம், 137
- ஸ்திரவர்களையும் மெல்லியவன் பந்தம் - கட்டு, 234
- திரவர்களையும் உடுத்து, 264 பயந்தாவது - கொடுத்தாற்போல,

- 39, 139, பயந்தவிடத்திலே, பல்லா - பலபசு, 101
 79 [17 பல்லாரிய - பலாஅறிய, 86
 பயனமரம் - பழமுடையமரம், பல்லாருள் காணல் பரிந்து -
 பயனறுவவான - பயனையனுப பலாமுன லுழைப்பதற்கு
 விக்மாட்டான, 276 இரங்கி, 155
 பயனில் பொழுதாகுகழிப்பா 162 பலலானற கேளவி - பலவாகறி
 பயனுணாவா லீயவும் - பிர றைந்த கேளவி, 106
 யோசனத்தை அறிவா கெட பலலெனபு கண்டொழுதுவேன்
 வும், 106 - பலலாகிய ஐயம்பினைக்
 பயின் - அரக்கு, 267 கண்டு ஒழுக்கு நான, 45
 பரக்கும் - பரவும், 68 பலலோகட்டங்கா - பலரிடம்
 பரப்ப - மிக, 124 நிலைத்திரா, 88
 பரல - சிறுகற்கள், 396 பலாக்காற்றிக் கெட்டுலகதக்கண்
 பரவுதல் - பரத்தல், 68, 92, னும் - பலாக்கும் கொடுத்தது
 பரற்கானம் ஆற்றின் - சிறுகற்க கெட்டழிந்த போதும், 1-5
 னையுடைய காட்டுவழியில் செ பலாநசசவாமவா - பலருமவிரு
 லுத்தின், 396 மபவாழ்வா, 96
 பராஅரை - பருத்தஅரை, 246 பழவினை - ஊழ, 101, 123
 பரிசு - தகுதி 309 பழி, 13, 79, 82, 84, 108, 144,
 பரிதல் - அறுத்தல், 397, இரங் 302, 312 [கைக்கா 312
 குதல், 35, 58, 57, 110, பழித்தக்க - பழிக்கத்தக்க செய
 155, 157, 182, 187, விரும் பழியாகாவாறே தலை - குற்ற
 புதல், 60, விரைந்து செல்ல மாகாதவழியே முதன்மையா
 ல, 149, 220 னது, 79 [ருத்தியவை, 10-
 பரிமா - விரைந்து செல்லவகுதி பழியொடு பட்டவை - பழிபொ
 ரை, 149 பறகழறல், 13
 பரிவதுஉளு சான்றோ கடன - பறறுவிட்டாகு - தொடாபுவி
 இரங்குவதும் சான்றோ டடதுபோல, 171
 கடன, 58 பறப்பபயின்-கல்லொடு கூடிய
 பரீதி - இரங்கி, 57 அவ அரக்கு, 267
 பரீதி - கடித்து, விரைந்து பறம்பு - கல, 267
 சென்று என்றும் ஆம், 220 பறை, 24, 25
 பருகுதல் - குடித்தல், 240 பறையறைந்து கலயாணஞ் செ
 பருமம் - சேணம், 149 யதல் 86
 பருவம் - காலம், 274, 358 பனமாபு சோந்தொழுதுவா -
 பருவமெனைத்தளை - வயது எவ் பல ஆடவரைப புணாநதுதீய
 வளவு ஆயின், 18 ஒழக்கம் ஒழுக்கு வேசையா,
 பலலவா - பலா, 144 395

- பன்றி, 257, 358. பாலோடனாய நீர் - பாலோடுக
பனிபடுசோலை - குளிர்ச்சிபொ லந்தநீர், 177
ருந்தியசோலை, 17 பாவம், 51, 82 295, 360
பனைததுணையா - பனையளவு பெ பாவமதவத்தின் முனைலிலாது
ரியவா, 105 - தவஞ்செய்யப் பாவம் நில
பனையனனா - பனைபோலவா, 96 லாது அஹம், 51
பாங்கனா - தலைவா, 400 பாழ்படுதல், 306
பாசம் - பறறு, பிசாசுமாம, 130 பாறகூழ் - பாறசோற, கூழ்போ
பாடம், 312, 314, 316 றகாயந்தபால 321
பாடு - பெருமை, 105, 187, பாறசோற, 322 [121
252, 281, 292 340 பிணத்த - பிணங் ளையுடைய,
பாணன், 398, 390 பிணப்பறை, 23
பாணி - காலம், 362, கை, 16 பிணம், 23, 25, 121, 231
பாததுண்டல் - பருத்ததுண்டல், பிணி, 55, 135, 173 329, 363
92, 271 பிதகா, 52, 340
பாதிரிப்பூ, 139 [126 பிதசென்னென்னப்படும, 340
பாம்பகத்தூக் கண்டதுடைத்து, பிதறத்தல், 45 52
பாம்பின் தலை நககியன்னதுடை பிதக்குதல் - வெளியே கள்ளிக்
தல் - பாம்பின் தலையைத்தன் கொணாதல், 20
மந்திர சித்திமைப் பலருக்கும் பிரியப்பிரியுமாம நோய், 247
அறிவிக்க நக்குவதனைஒக்கும், பிரியப்பெரும பட்டநோய் செய
87 [375 யு, 163
பாம்பு, 87, 126, 148, 220, பிரிவு, 173 220, 397
பாம்பு கொள்ளினும் - பாம்புபற பிலந்தலைப்படுதல் - சுரங்கத்தை
றிககொண்டாலும், 149 அடைதல், 160
பாயபரிமா - பாயும் விரைந்த பிழைத்து பொறுத்தல் - நூறு
செல்வையுடையகுதிரை, 149 பிழைகளைப் பொறுத்தல், 357
பாத்ததுழிப்பெயயிலென - பா பிழைத்ததெவன - பிழைசெய்த
த்தவிடதது எறிந்ததுவிட்டால் து என்ன, 400
காணென்ன, 26 [43, 340 பிழைப்பெய்தநோய் - தப்பிப்
பாராட்டுதல் - கொண்டாடுதல், போத எய்தஅம்பு, 152
பார்க்கும் - பரப்பும் 151 பிள்ளைமத்தாயலற்க்கோடல் -
பால - கூர்ம, 116, 118, 135, தாய அலறுமபடி பிள்ளையை
177, 206, 240, 258, 321 எடுத்தப்போதல், 20
பாலுண குருகிற றெறிந்த - (நீ பிறறுமத்த திறறுவா - பிள்ளை
ரை ஒழித்துப்) பாலைமாதிர வரும்பயனை அனுபவிப்பா
ம் உண்ணும் அன்னம் போல 190
அறிந்த 135 பிற - வேறு, 105, 134

- பிறக்கலான் - பிறவாதவன் 307 புகில் - புகுமிடம், 41
 பிறவகுதல் - மிகுதல், 343 புகல் - விரும்புதல், 42, 83
 பிறந்தம் பிறவாதாரில் - பிறந புகழ், 9, 73, 82, 166, 219,
 தாராயினும் பிறவாதவரோடு 353
 ஒப்பா 7 புகழ்தலின் வைதலேனன்று, 219
 பிறப்பினாலுது என்றுணருமறி புகழ்மை, 73
 வினா, 173 புகழானா தொடர்பு, 166
 பிறப்பினுட்பண்பாற்று நெஞ்சத் புகறகரியபூழை-நுழைய இயலா
 தவா-மக்கடபிறப்பினுள் அம் ததுவாரம். 282
 மக்கட பண்பினைச் செய்யும் புகை, 282
 விருப்பமுடையவா 174 புடைப்பெண்டி - வைப்பாட்
 பிறப்பினையாருமுனியா - பிறவி டிகள், 366 [297
 யையாரும் வெறா, 174 புடைபரந்த - பக்கத்திற பரந்த,
 பிறாகடுஞ்சொற்பொறுமின 172 புண்ணியமோ வேறே - புண்
 பிறாமறையின்கட செவிடாய - ணியத்தின் வினாவானதுவே
 பிறா இரகசியங்களைக்கேனாத ருயிருக்கும், 264 [198
 வறைய 158 புண்படுக்கும் - புண்ணுக்கும்,
 பிறந்தது - சடுமாறி, 110 புணாகடல் சூழ வையம் - ஒன்
 பிறன்தாரம் நகசுவரா - பிறனம் ரேட்டானது கூடிய கடல்
 னைவிமை விரும்புவா, 82 களால் சூழந்த உலகம், 264.
 பிறனாரம்நம்பறக - பிறனமனை புணாதல் நாயத்தினொன்று -
 விமைவிருப்பாதொழிக, 81 கூடுதலநகரானுபவம்போலும்,
 பிறனிலபுகல் - பிறனமனையாளை 233
 விருப்பல், 83 புணாதற் கரியா - கூடுதற்கு
 பிறை, 125, 241 அரியா, 162
 பின்றை - பின்னை, 23, 36 புணருமொருவாக கெனின் ஒரு
 பின்னரும்-பின் புறத்திலேயும், வாக்கு வந்தது பொருந்தமா
 92 னால், 144
 பின்னையவா கொடுக்கும் போழ் புத்தோடு - புதிய ஒடு, 139
 து, 276 புதலவன் மறைப்பக்கெடு, 197
 பீடழிக்கும் நோயுன் - பெருமை புதவு - வாயில், 99
 யை அழிக்கத்தக்கநோய்கள் புதியா, 307.
 பலவுமுள், 92 [261 புதுப்புனல், 370
 பீடிலா - பெருமையிலாதவா, புதுப்பெருக்கம் - புதுவெள்ளம்,
 பீடு - பெருமை, 92, 261 354
 பீன் - கரு, 20, 269 புரிந்தவாறு - விரும்பியபடி, 341.
 புககவிடத்தச்சம் - புகுந்தபோது புரிந்தியாப்பா - அன்புசெய்து
 அச்சம், 83 நடப்பிறப்பொருந்தவா, 154

- புணர் - குற்றம், 11, 161; ஒப் புன்னுனி மேனீர் - புல்லின்
பு, 317 துனிமேல நீர், 29
- புணர்தீரா - குற்றமநீங்காத, 11 புண்ணை, 97, 117, 246 [117
- புல்லறிவானா - அற்ப அறிவி புண்ணை விறற்பூங்குழை கானல
னா, 8, 121 புணத்தி வெறிக்குழை சந்தனமும்
- புல்லறிவினாரோடு கடவு, 239 வேங்கைகடும் வேமே எறிபுண
- புல்லறிவுகாட்டிவிடும், 314 நதிப்பட்டக்கால், 180
- புல்லறிவுதாமறிவதில், 320 புணம் - கொல்லி, 178, 180
- புல்லாப புலப்பதோராய - புண புணல்-நீர், 128, 185, 212, 222
- புணது பின்பு புலப்பது (காமம் புணதநது, (புணல் + தநது) 185
- புணதகறது! ஒருவழி, 391 புணை - அலங்கரி, 120, 384
- புலாபபுணகோட்டி, 255 பூங்குனநகாட, 128, 212
- புல்லிதழ - புறவிதழ, 221 பூத்தொழிகொம்பு - பூத்ததுமாறீ
- புல்லீரம் - அற்ப சாரம், 115 யகொம்பு, 290
- புலவாய - மான, 149 பூண்டான - கணவன, 56
- புலவாய பருமம் பொறுப்பினும் பூம்பாவை செயததறி, 399
- பொருமுரணற்றது வினது, பூவினகிழத்தி - லக்ஷ்மி, 252
- 149 [து, 121 பூழை - துவாரம், 282
- புலங்கெட்ட புலவறிவானா வயி பெடைசேசுவல - பெடையோடு
- புலத்தல - ஊடுதல, 391, வெறு கூடியசேசுவல 48
- ததல், 252 பெணை - மனைவி, 87, 384
- புலம் - அறிவு, 121 பெணைமரும வாழாரோ, 94
- புலால் புலால்நாற்றம், 97 பெணைனை - பனை, 216
- புலி, 193, 206 [206 பெண்ணீரமை - பெணமையின்
- புலியுகிர்போன்ற வெண்சோறு அழகு, 354 [ஒருபக்கம், 147
- புலைநெஞ்சே, 32 பெய்யாவொருசிறை - பெய்யாத
- புறக்கல - சோறு, 206 பெய்வளாய - பூண்டவளையை
- புள, 30, 121 212 யுடையவளே, 47 [199
- புளிவிளங்காய புளித்தவிளங்கா பெயாபொறிக்கும் பேராணமை
- யபோலாம், 328, சிந 1553 பெயறபால் - பெய்யும்பகுதி, 97
- புற்கை கூழ் (இழிந்த உணவு பெரியராக கொளவது கோள.
- என்றபடி) 206, 210 [171 165
- புற்பனி - புணமேற பனித்துளி, பெரியவாகட செல்லாது வைகி
- புறங்கடை - வாயினபுறம், 293 யவைகலப்படாஅதாம் பண்பு
- புறங்காடு - சுடுகாடு, 45 - டையாக்கண, 169
- புறங்கூற்றின்மூகை, 158 பெரியவா கேணமை பிறைபோ
- புறஞ்சுடுதல, 89 [260 லநாளும் வரிசைவரிசையா
- புணகோட்டி - கொள்ளுமாங்குழை, - நுகுதம், 125

- பெரியாகட்டமை கருகரைமே பையையறிததுப பாககப்ப
 மருடேபோற றேனறும் - மெ, 42
 பெரியாரிடம் தோன்றும் தீ பைய - மெலல, 99, 309
 மைபெரிய இடபத்தினமீது பையவிந்த - கோபமடங்கிய,
 குடுதோன்றுவது போலக்கா படம் அடங்கிய 66
 ணப்பமெ, 186 பொங்குநீர் ஞாலம் - பொங்கும்
 பெரியார் பெருமை சிறுத்தை கடலாற குழப்பெற்ற பூமியி
 மை - பெரியாருடைய பெரு லுள்ளசானறோ, 72
 மை தலைவணக்கமாம், 170 பொச்சாந்து - மறந்து, 182
 பெரியாவாயச்சொல பெறுமின பொத்துதல - கோத்தல, மூட்டு
 -பெரியார் வாயினின்றும்வரு தல, 310, 376
 குவிசாற்களைச் செவியில ஏற பொதி - கதிர, குலை, 269
 றுக்கொள்ளுகள், 172 பொயக்கோலம், 43
 பெருந்தோளி, 47 பொயகை - குளம், 352
 பெருடை - மிக்கசெலவம், 343 பொயத்தல - இலையென்றல,
 பெரும்பொருள்வைத்தீர் - மிக்க 111
 பொருளைத்தேடி வைத்தவா பொயமறைக்கும் மீப்போவை,
 களே!, 6 42
 பெருமிதம் - செருக்கு, 291 பொயயோடிடை மிடைந்தசொ
 பெருமுத்தரையா, 200, 296 ல - பொய்கலந்த சோல, 80
 பெருமையுடையாசெறின, 164 பொரிதாள - சருச்சரையுள்ள
 பெருவரைநாட, 156 அரை, 261
 பெற்றி - குணம், 235 பொரீஇ - ஒப்பித்த, 220
 பேடி - பெண்தன்மை மிகுத்து பொருகடல - அலை மோதுங்
 ஆண்தன்மை குறைந்த நபும கடல, 97 [லமீன, 44.
 ஸகம், 251 [71 பொருகயல - போசெய்யும் கய
 பேதை யோடியாது முரையறக, பொருட்டக்கார - பொருளாகத்
 பேய்ச்சரைக்காய, 116 தக்கவா, 220
 போத்தினனா செயயாமைநன்று பொருமுரண் ஆற்றத்தலினறு -
 - திருப்பித் தீவகுசெயயாமை போசெய்யும் மாறுபாட்டை
 கலம், 67 சசெயதலில்லை, 149
 பேராண்மையில்காகடை, 199 பொருள 181, 195, 220, 273
 பேருமபிரிதாகித் தீரத்தமாம்-தீ பொருள காததிருப்பானேல, 9
 ரத்தமென்று வேறுபெயாபெ பொருளிலலான கொடையே
 றும், 175 கொடைப்பயன, 65
 பை - படம், 66; பை, 42 பொருளில் வறுங்கோட்டி -
 பைங்கடல் - பயிர் 191 பொருளிலலாத வெற்றுச்
 பைமறியாப் பாககப்பமெ - சொல, 155

- பொருளுமவனை நகும், 273 போகருதலயாநகும்ரிது - மறை
பொலிகட னென்னும் பெயாத ததல எவாககும் அரிது, 151
து - விருத்தியாகும் கடன போததுவிடும் - மூடிவிடும், 38
என்னும் பெயருடையது 95 போலவதுஉம், போலும், இவை
பொலிதல - சிறத்தல, 98 ஒப்பிலபோலி, 124, 181
பொறபாவை - மகாலக்ஷ்மி 266 போவதே போலும்பொருள், 181
பொறி - புள்ளி, வாக, பாதம், பா போற்றி - காத்து, 49, 120
ணி, பாயு, உபததம் என்னும் போற்றிப்புகளைநத வுடம்பு, 120.
ஐம்பொறியுமாம், 253, (இது போற்றியினவஞ்சம் - வஞ்சனை
பற்றி, செம்பொறி வண்டினம் செயதலை விடுவகன், 172
என்பதற்குச் சிவந்த காலகளை மககட்குச் செயவனவிச்சை - ஒ
யுடைய வண்டினம் என்பா ருவன தன புத்திரனுக்குச்ச
பழைய உரைகாரா) மபாதித்து வைக்கவேண்டிய
பொறிக்கும் எழுதும், குயிலும், னகலவி, 134
199 [290 மககட்கெனதேங்கி - புத்திரருக
பொறிய - புள்ளிகளையுடைய, கென்று இரங்கி, 130
பொறுக்கலா - தாங்கமாட்டாத, மககட்பிணத்த சடுகாடு - சுடு
203 காடுகள் ஜனங்களின் பிணத்
பொறுத்தியப்பா - பொறுத்திக் தையுடையன, 121 [56
கொண்டுபோவா, 66 மககட்பேறு - மககளைப்பெறுதல,
பொறுப்பினும் - பூண்டாலும், மககன் மனமவேறு செயகையும்
149 [172 வேறு - மாந்தாகனது மனம்
பொறுமின பிறா கடுஞ்சொல், வேறாயும் செயகைவேறாயு
பொறை - பொறுமை 65 ருக்கும், 127
பொன்றிலென பொன்றாககா மககளாலாயபயன், 37
லென 323 மகளிர அடிகட்குப் பஞ்சிகொ
பொன்னும் புளிவிளங்காய், 326 ண்டேடுதல, 396
பொன்னே கொடுத்தும் புணாத மகளிராழிலநலம் - மகளிரதுஎழு
தகரியா, 162 சரியினது அழகு, யெளவன
போலு துணையறிவாரில, 140 போகம் 167 (ப உரை)
போக்குவா பலலறிவினா, 327 மகளிரகண்களுக்குக் கயல உல
போகம், 103 மை, 395, குவளை, கயல்,
போத்ததுஅறா - பொத்ததுஒழியா வேல இவைக உவமை, 44
ர, உளதுளைநீங்கா, குற்றம் மகளிரபல்லுக்கு முல்லையருமபு
நீங்கா என்றபடி, 351 மமுத்தம் உவமை, 45
போதரும போதச்சம் - அதுபவிக்க மகனதுணையா நல்லகொளல் -
கும்காலத்ததுஅச்சம் 83 [376 ஸதபுருஷன் துணை கொண்டு
போதியோ - போகியோ, 55, நல்ல துறக்களை கற்றுக்கொ

- டல், 136
 மகனறிவு-தகைதறிவு-தகப்பன
 அறிவே பிள்ளையின் அறிவா
 ம, 367
 மகாலக்ஷ்மி, 266, 267
 மகிழ்ச்சி - மறதி, 16
 மஞ்சள - சூல தூரிப்பொட்டு, 131
 மஞ்ச - மேகம், 28
 மடநல்லாயென்ற ரற்றுஞ்சானற
 வா - மடப்பம் பொருத்தியநற
 குணமுடையவளே என்ற
 புலம்பும் அறிவிலிகள், 41
 மடமொழிமாதராள பெண் - ம
 டப்ப மொழியினையுடைய அ
 முகுடையாள கற்புடையமகள்
 ஆவாள், 354 [273
 மடவோன - அறிவிலலாதோன
 மடிதிரை - மடங்கியஅலை, 224
 மண்டி - நெருங்கி, 48, 62
 மண்டிற்றாயினும் - மொயத்ததா
 யினும், 147
 மணங்கொண்டு - கலியாணஞ்
 செய்துகொண்டு, 25 [23
 மணப்பறை - கல்யாணப்பறை
 மததங்காயப்புலலரிசி, 94
 மதலை - பற்றுக்கோடு 197
 மதித்தல் - செருக்குதல், 354
 மதித்திறப்பா - செருக்குறறு
 நடப்பா, 354
 மதியம் - சந்திரன் 125, 176
 மதுகை - முதனமை, 65
 மதுகையவா - வலியினையுடை
 யார, 198
 மதுகையுரன் - அறிவின்வலி,
 முதனமையும் வலிமையுமாம்,
 மதுரம் - ரஸம், 211 [65
 மதுரமிலாளா தொடாபு - விரஸ
 மானவர் நேசம், 211
 மமம் - மயக்கம், 14, 132, 393
 மமமரறுக்கு மருந்து - மயக்கநீ
 ரக்கும மருந்து, 132
 மயக்கிவிடினும் - கலக்கிவிட்டா
 லும், 189
 மயலினறி - அவிவேகமில்லாம
 ல, 183
 மரத்தா - மரம்போன்றவா, 145
 மரீஇ - கலந்த, 85, 97, 220
 மருவந்தக கெட்டுவிடும் - இட
 முமதெரியாது அழியும், 5
 மருந்து, 132
 மருவமின் மாண்டாரறம் - மாட்
 சிமைப்பட்டார மேற்கொண்
 டஅறத்தினை அனுட்டியுங்க
 ள, 36
 மருஉ - மருவுதல், 246
 மரையிலை - தாமரையிலை, 359
 மலகுதல் - மிகுதல், 263
 மல்லல் - வளம், 296
 மலங்கு, ஒருமீன், 375
 மலராயதது - மலரைப்பொறுக்
 கி, 393
 மலிதல் - வளமமிகுதல், 95
 மலைநலமுள்ளுக்குறவன் - குற
 வனாதன மலையின் வளத்தை
 நினைத்திருப்பன், 356
 மலையாடுமஞ்ச - மலையிலேசஞ்
 சரிக்கும மேகம் 28
 மறற்றிவாம் - பின்னறிவாம், 19
 332
 மறறு, 19, 58, 60, 72, 78, 120,
 141, 158, 332.
 மறங்கும் - நோயைக்கறபித்துச்
 சொல்லும் 342 (ப உரை)
 மறந்திக செல்வா தொடாபு -
 செல்வா நடப்பினை மறப்பாயா
 க, 293

- மறி - யாட்டுக்குடடி, 16
 மறுமை, 95, 183, 275
 மறுசிக்க - மறுத்தகவளம், வேறுகவளம், 1
 மறுமையறியாதா ராககம் - இயமைச செயததுதா மறுமைக காரும் என்பதனை யறியாதா செலவம், 275
 மறுவிலரோனும் - தோஷமற்றவ ரோனும், 180
 மறை - இரகசியம், 157, 230
 மறைப்பக்கெடும - தாங்குகுங்கும், 197
 மன, ஆக்கப்பொருளில் வந்தது, 389, ஒழியுச்சுப் பொருளில் வந்தது, 40, 109 151, கழிவுப் பொருளில் வந்தது, 126, 372 [23
 மனநங்கதங்க-ஸபையில் ஒலிக்க
 மன்னாதிருவும்களி ரெழினில முந்தனனியா துயப்பா - அராசசெலவதையும ஸதிரீகளின், யெளவனபோகததையும அருகிலிருப்பவா அனுபவப்பா, 167.
 மனனமகிழ்ச்சி-நிலைபெறிலலாத மகிழ்ச்சி, 16 [ளமை11
 மனனவிளமை - ஸதிரமற்ற இமன்னியமூன்று - பொருந்திய மூன்று, அவையாவன அறமும் பொருளும் இன்பமும், 114
 மனத்தனையா மக்களென்பா - உக்கத்தினனவினா மக்களென்று கூறப்படுவா, 245
 மனத்தி னழியுமாமபேதை - மனத்தினில தளருமபேதையா யினுன, 33
 மனத்துக்கண மாசாயவிம - மனத்துள குற்றமாயவிம, 129
 மனத்தைச் சுடுதல் - உயிரைச் சுடுதல், அஃதாவது நரகத்தை அனுபவிக்கப்பண்ணுதல், 89 (பழைய உரை)
 மனநீதாம் பக்கமரிது - மனம தோஷப்படும பகுதி இல்லை 244 [189
 மனப்பிரிப்பு - மனவெறுபாடு, மன டுபிரிந்தவாதே மிகும் - மன மவிரூபிய வழியே சிறக்கும் 341
 மனமவெறு செய்கையும் வேறு - எண்ணமவேறாயு செய்கை வேறாயுமிருக்கும், 127.
 மனமறியப்பட்ட தொன்றனு - மனத்தை அறிந்து செய்துகொண்டதொன்று அன்று, 212
 மனை - மனைவி, 55
 மனைப்பாசங் கைவிடாய - குடும்பபந்தத்தை விட்டுவிடமாட்டாய், 130
 மனையாளுமில்லாளா - மனைவீட்டிலிருக்கையில், 86.
 மனைபாளை மாற்றுகொள் - தன் மனைவியைப் பகைவா கைப்பற்ற, 3
 மனையாறு அடைவொழிந்தாரா னறமைந்தாரா - இல்லறமாக கத்தில சோதலை ஒழிந்தாரா அறிவால் விசாலித்து அடங்கினவா, 54
 மரக்கள் - ஐயறிவேயுடைய மனிரா, 44 45, 96, 163, 271, 334
 மரக்கேழுமடநல்லாய - மாந்தளிர் நிறத்தினையுடைய மடப்பம்

- பொருந்திய நற்குணமுடைய மானமுடையார மனம், 291
 பெண்ணே, 41 [128 மானவருங்கலம் - மானமென்
 மாசாயவிடும் - குற்றமாயவிடும் னும் அரிய ஆபரணம், 40
 மாசுறின் - குற்றம் வந்ததையு மிகும் - சிறக்கும் 193, 341,
 மாயின், 151 [யது, 42 மிகைமக்களான மதிக்கற்பால
 மாட்சித்து - பெருமையையுடை பெருமையுடைய நன்மக்களா
 மாட்சியிலலாரும் - பெருமையி ல கௌரவிகத்தக்கன, 163
 லலாரும், 175 மிடி தரித்திரம் 56
 மாட்டும - இடத்தும, 2, 14, மிகுது - வலி, 93
 99, 161, 168, 335 மிடைநத - கோதக, 80
 மாடம் - மாளிகை, 361 மிதித்து - அவமிதித்து, 61
 மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, மின்னு - மின்னல், 5, 268
 56, 361 மீக்கூற்றம் - முதனமை, 53
 மாணுககுடிப்பிறந்தார, 145 மீட்டு - திருமபி, 70
 மாணினைமையெயும், 84 மீதாடி - மேலாடி, 115
 மாதா மனைமாட்சியாள - (கண மீதுர - மேலிடெவர, 60 [47,
 வன்) காதலையுடையவள இல மீப்போதத - மேலேபோதத
 லறத்திறகுத்தக்கமனைவி, 384 மீப்போவை - மேற்போவை,
 மாதாவண்டாடாகும் மலிகடல் - 42 [சம, 375.
 காதலையுடைய வண்டுஒலிக மீன - நகூத்திரம், 113, மச
 கும வளமிக்ககடல், 73 [313 முக்காலகொட்டு - மூன்றாந
 மாந்தாகள், 14, 30, 91, 257, தரத்தேகொட்டும் சாப்பறை,
 மாயானோமாற்றிவிடின - இற 24
 வாறோ மறுத்துவிடின, 306 முக்குற்றம் - காமம், குரோதம்,
 மாரிவறப்பிற நருவாரிலலை - மயக்கம், 190
 மழைவற்றிறற் கொடுப்பாரி முகம்புகுதல் - விருமபிய நோக
 லலை, 104 கினுக்கு எதிர சென்று நோக
 மால் - இரத்திரன், (செங்கண் குதல், 303
 மால்), 373 முகம் புண்படுக்கும் - முகத்திற
 மாற்றதல் - மறுத்தல், 98, 308 புண்ணுண்டு பண்ணும், 198
 மாநீவார - பிரதியுபகாரம் செய முகிழ - மொட்டுக்களையுடைய,
 வார, 98. 262
 மான, 378 முகை - மொட்டு, 45
 மானமழங்கவரின் - மானங்கெ முட்டாறுபபடுதல் - பொருள்
 டநேரின், 300 முட்டுப்பாடுறுதல், 288
 மானமுடையார மதிப்பு - மான முட்டிதை - சமமட்டி, 208
 முடையவா மதிப்புகுக் கார முட்டு - இடையூறு, 238, 250,
 ணமாகிய ஒழுகம் 294 288

- முட்டுமாங்கீழ், 64 [238 முறிப்புரை - தனிப்போன்ற, 317
முட்டுறுதல் - இடைபூறுபடுதல் முறியாகுளகு - தழையாகும்
முடிக்கிறகு முள்ளத்தவா - முடிக உணவு, 16
கும் மனச்செருக்கினை யுடை முறுக - காய, 171
யவா, 62 முறுவல் - நகை, 45
முடியுள்ளவெல்லாம் - இப்பிறப்பு முறைபிறழ்ந்தவாரா - முறைத்
புழுடிக்கிற அளவுடைய பிற பொறிவாரா 110
பிறப்புத்தோறும், 190 முன்னேச்சாநாள் - முன்னிடத்
முடுகுதல் - விரைதல், 238 நிலையே சாகுநாள் தூரமில்
முடைச்சாகா டச்சிறழி - லையென்றபடி, 9 [117
முடைநிறமுடைய வண்டி முன்னிகழ்க -முற்பாடு இகழ்க,
யாகிய உடப்பினின்று உயி முன்னியவை முடிக்கென்று -
ாசென்றவிடத்து 45 கருதியவை நிறைவேறுக
என்று, (கூட)
முதது 45, 146, 224, 399 முன்னே வினையாயவிடும் - முற
முத்தோடிமைக்கு முழங்குவரிசு முன்னே பிறப்பிற் செய்ததினையின
தண்சோப்ப, 146 பழையவிடும், 107 [316
முந்திரிமேற்காணி மிகுதல், 346 பழையவிடும், 107 [316
முயங்காக்காற - புணரவிட்டா முனிதக - வெறுக்கத்தக, 92,
ல, 391 [392 முனியா - வெறுரா, 174, 338
முயங்குதல் கூடுதல், 220, 391, முனிவு - வெறுப்பு, 92, 174,
முயல் - ஒருமிருகம் 176, முய 204, 316, 334, 366
றச்செய், 248, 326, 365 மூக்கு, 59
முரசம் - பேரிகை, 100 மூக்கையாய - ஊமையாய, 158
முற்றாறுதல் - மாறுபாட்டினை மூத்தல், 52, 55, 92, 326, 351
சச்சித்தல், 149 மூவுலகமாவன இவவுலகும், பி
முரித்தல் - ஒடித்தல், 123 திரவுலகும், சுவாக்கவுலகமா
முலலை, 45, 267 [399, 400 ப அவவுலகங்களி ளுள்ளார,
முலை, 85, 378, 389, 397, 100
முலைக்கண் - முலையிடத்துக் மூழை - அகப்பை, 321
கண், 399 மூன்று, 100, 114, 250
முழங்கியது - ஒலித்தது, 100 மெய்குஞ்ஞானம் கற்றல் உண்
முழங்குவரித்தண சோப்ப - ஒலி மையானதால் கற்றல், 116
ககும் கடலையுடைய குளிரந்த மெய்யதா உடம்பில் இருக்க
கடற்கரைத் தலைவ, 146 வும், 213
முழுமக்கள் - மூடா, 356 மெல்லிய உலலாருள் மெனமை-
முற்றல் - முறியியபழம், 237 மெத்தென்றவரான நல்லவரி
முற்றற்றுநுற்று - முன்னே டையில் மெனமையான குண்
உண்ணும் உணவு, 190 முடைபை (வேண்டி), 188

- மெல்லியற்காதன மனையாள மோட்டிடம் - செல்வம் உயர்ந்த
மென்மையான இயல்புடைய காலம், 355
அன்பமைந்த மனைவி, 86 யாரொருவா - யாவாஒருவா,
மேலாய்மீன மேலிடமானவான 127
ததுள்ள நக்சத்திரம், 113 யாகதை - உடம்பு, 18, 27, 28
மேலாயா செயத்து சொல்லா 30, 34, 41
திருப்பத் நாண் - தன்னின் யாகதைக்கோள் உடலைப்பற்றி
மேலானவா தனக்குச்செய்த யவிகாரம், 18
உதவியைச்சொல்லிப் பாராட யாகதை தமாத்கொழிய - உடல
டாத்து லஜைஹக்கிடம், 299 டநதுக்கள் வசம் நீங்க, 30
மேலாறு - மேலிடத்ததுள்ள ஆறு யாததல் - கட்டல், 28, 151.
268, 353 214, 277
மேலாறுபாய - ஆறுபோல (உண யாததாரோடியாதத் தொடப்பு-
வின்) மேலே செய்யுமபாலம் நடபுடையாரோடு சம்பந்தப்ப
பெருக, 268 டிட நடப்பு, 214
மேலைத் தவத்தாற்ற வஞ்செய்ய யாதுங்கரவன மின் - சிறிதும்
தா - முற்பிறப்பிற் செய்தத ஒளியாதிருங்கோள் 92
வத்தின் பயனாக் திப்பிறப்பிற் பா தும் அறங்கூற வேண்டா -
றவஞ்செய்யாதவா, 31 சிறிதா தருமோபதேசம் செ
மேலைவினைப்பயன் - பூவஜ்ஜனம் யயவேண்டா 154
பாவப்பயன், 105 யாதுமுனையாது - சிறிதும் தேய
மேலாது - விருப்பாது, 372 தத் வருத்தாது, 46
மேற்றொழிவிலும்கும - மேலான யாப்பா - கட்டுவா, 154
காரியங்களும கைகூடும, 193 யாப்புயந்தா - பிணித்துக் கட்டி
மேனமுறை - முற்காலம், 56 அடிக்கப்படுதலினின்றும் பி
மை - குற்றம், 333, 347 மேந மைத்தா, 277
ம, 142 யாக்கும் வசையன்று - எவா
மைத்ததுனா - மனைவியினஸகோ கும பழியன்று, 111
தரா. ஈண்டு விதுவத்கரும் யாமாட்டிம கலவாயை கோடி
தூரத்தரும் விடரும் முதலாய யுறும் - யாரிடமும் நட்புக்
கல்லென சுற்றம், 340 கொள்ளாமை கோடி மடங்கு
மைநதுற்று - மயக்கமுற்று, 87 ணமையாம் 168
மையறு தொலகோஉலகம் - குற யாமாட்டிம அறப்பயன் செயக்-
றமற்ற பழைய சிறப்பினைய யாவரிடத்துத் தருமத்தைச்
டைய உலகஇயற்கை, மோகூ செய்க, 99
முமாம், 333 யாருநிலவா நிலமிசைமேல -
மொக்குள் - குமிழி, 27 [34 யாரும் பூமியில் சாவாது நிலை
மொழி சொல், 362, 379, 382, ததிரா, 22

- யாரும் பிறந்தது பிறவாதாரில் - வடுபபட - குறமுண்டாக 156
 பிறந்தாராயினும் யாரும் பிற வடுவறு காட்சியா - குறமில்
 வாதவரை ஒப்பா, 7 வாத அறிவினா 157
 யாவரே அக்காரம் தின்னினும் வடுவிலா வைம - குறமுறற
 எனறவழி உமமை இழிவு உலகா 114
 சிறப்பு 112 வண்டி 73, 223, 253, 284, 290
 யாறகழந்தக்கால் - யாறறைத வண்ணம் 50
 தோண்டினால், 150 வண்ணம் - கொடை 269
 யானுமதினையது - யானும அப வண்ணமும்மன்ன தனத்து -
 பொருளை அவவாதே வழந் கொட்டும் அவவாதேயாம்
 கேன, துவவேன 276 269
 யானை 3, 21, 195, 213 வந்தது வந்தது கூறறு 4, இது
 யானைத் தலைமிகைக் கொண்ட விரைவ பரறி எதிரகாலம்
 யானைமெருத்த 3 [குடையா 21 இறந்த காலத்தாற் கூறப
 யோசனை 100 பெற்றது
 வகை - பிரகார, 354 வம்பலன் - அயலான் 7
 வகை - குறம, 111, 152 வயங்கொளி மண்டிலம் - விளங்
 வஞ்சும போற்றமுமின் - வஞ்சனை குடி ஒளியையுடைய சூரியன்
 யைச செய்யாஜா 172 22 [391
 வடங் - கறிமுள்ளி, 264 வயங்குதல் - விளங்குதல் 22,
 வடதிசையுங் கொன்னுளா சால் வயப்பட்டான் - வசப்பட்டான்,
 பபலா - வட திசையாகிய வைப்பட்டான், 325
 புண்ணிய திசையிலும் சுவா வயல் - கழனி, விளைவயல், 367,
 சகம் புகாமல் பயனினதிக 359
 கழிந்தா மிகப் பலா ஆவா, வயா - குறுற்ற காலத்து துகரப்
 இது வடதிசையினரான அக படும பொருண்மேல் செல்
 ததியனரும் தொல்காப்பிய லும் வேடகை நோய், 201
 னரும் ஒருவரை ஒருவாசபித் (தொல் சொல் 371 நச)
 துகல்கொண்டு சுவாககம்முந்த வயிராடு செறிப்பினும் - வயிரம்
 துடி, தென்னாட்டவரான பா முற்றினலும், பூண்டகடிகு
 லைக் கெளதமனரும் ஆய அ லும் என்றமாய் 355
 ண்டிராணும் சுவாககம் புகக வயிற 121
 தும்போனது, 243 வரம்பு - எலலை, 188
 வடித்த நூலா - சாரமெடுத்த வரன்றி - வாரி அடித்தக கொ
 நூலுணாச்சியினா, 163 வரி - அழகு, 75 [ண்டு, 369
 வடித்தல் - உறந்திடுதல் 257, வரிசை - முறை 15 125, 249
 சாரம் எடுத்தல் 163, சுரத் வரிமுகம் - இரேகையையுடைய
 தல் 279 முகம் 195

- வரிமுலை - தேமலையுடையமுலை, டாத செல்வமுடையாரினும
அழகிய முலையுமாம் 85, வரு தரித்திரா பிழைத்தாரா 277
முலை (பா) வழங்குமின - கொடுமின 6
வருணத்தாக் கடைப்பட்டான் - வழங்குதல் - கொடுத்தல் 6, 9,
ஜாதிகளுள் தாழ்ந்தவன் 136 276, 277
வருநதியுங் கேட்பா, 155 வழிபடுதல் - வணங்குதல் 309
வருமுலை - தோனறுகின்ற முலை வழு - குற்றம் 253
85 (பா) வழுககிக் கழிதலே நன்று
வரை - மலை, 71, 77, 154, 186, நழுவி விலகுதலே நன்று 71
223, 226, 231, 239, 283, வழுகு - குற்றம், 362 (சுண்டு
369, 387, மூங்கிலு 226, வரை காவற் சோரவு)
கிண்ட, எல்லைப்படுத்துகின்ற, வழுககோலைக் கொண்டுவிடும -
231 குற்றமுடைய ஒலையாகக்
வரைதல் - எல்லைப்படுத்தல், 24 கொள்ளுவான் 253
95, 130, 153, 271 [231 வழுதுணை - சுத்தரி, 264 [46
வரைநாட 71, 77, 154, 186, வழுமுடி - அழுகு 352 நிணம்
வரைபாயதல் - இறத்தல் 369, வளங்கி - கூரிய நகம் 195
(கோடு பாயதல், 372) வளம்பட வேண்டாதாரா - செல்
வரைமாப - மலைபோன்று அக வழற விருயாதாரா 103
ன்ற மாபனே, 387 வளாய - வளையையுடையாய்
வல்சி - உணவு 328 47
வல்லதாம் - வன்மையை யுடை வளி - காற்று, 105, 179
யதாகும் 101 வறறுமொரு கடைகீழ் - கீழம்க
வல்லுற்று - வலிதாக ஊறுகிற கள் தீயதாகிய ஒரே ஒழுக
ஊறல் 263 கத்தை ஒழுக என்றும் வலி
வலக்கண்ணையார்க்குரை - வலப யுடையாரா ஆவா, 343
புறக்கண்ணை ஒத்தார்க்குச் வறப்பின் - வறண்டால், 104
சொல், 388 வறிஞா - தரித்திரா 1
வலவைகள் - நாண் இல்லாதவா வறுங்கோட்டி - அறிவற்ற சபை,
கள், வல்லவர்கள் என்றுமாம் பொருளற்ற சொல், 155
265 வாங்குதல் - பின்னுக்கு இழுத
வலிகடும் - இழுகடும், 23 துககொள்ளுதல், 396
வலையகத்திச் செம்மாப்பா - வ வாண்மதியம் - ஒளியுடைய சுந
லையினுள்ளிருந்து இறுமாப திரை, 176
பா 331 வாதிக்கப்பட்டு-தடுக்கப்பட்டு 66
வவவாரா அபகரியாரா 134 வாய்க்காலனையாரா தொடபு 215
வழங்காதசெல்வாரின் நலகூர்ந்தா வாய்த்தியிற் கேடிலலை - வைத்த
யந்தாரா - இரவலாக்குக கொ விடத்துத்தியினுற்கேடிலலை

- கிடைக்க அதனை ஈவதன்ற வாழ்வின் வரைபாயதலன்று - குறைவில்லைஎனவுமாம் 134 வாழ்வதன்னும் இறத்தல நன வாயத்தி எனபது. "வயின் று 369 மரம்" எனறது போல நின் வாழ்தாக்கில்லை தமா - வறிய றது (அகம் 49) [63 வாக்குப் பந்தக்களில்லை, 290 வாயதிறந்து சொல்லுஞ் சொல், வாள் 129, 191, 362, 386 வாயில்கள் பன்னிருவா அவா வாள் வாயக்கிடந்தும் வாள் வீர தோழி, தாய, பாப்பான், நின் காவலிலிருந்தும், 362 பாங்கன், பாணன், பாடினி, வானாடு கூத்தி - வாளைச் சுழற் இளையா, விருந்தினா, கூத்தா, நிக்கொண்டு ஆடும் கூத்தி, விறலியா, அறிவா. கண்டோர் 191 எனபா 63 வானாதே - பேசாதே, 30, 325 வாயில் வேண்டிதல் - தூது வே வானகதிரா முததம் - வெளிய ண்டெதல் கிரணங்களுையுடைய முதது வாயிற சிதைந்து - வாயினால்வர 224 டுபுமீறி, 156 வானகவிந்த வையகம் - ஆகாயத் தாற கவிக்கப்பெற்ற பூமி, 60 வாயிற பொய கூறா, 157 வான சிந்திப்போ ததவிடும் - வாரி - வருவாய, 370 வான சிந்திப்போ ததவிடும் - வாரியறவே - வருவாய ஒழிய ஆகாயம் சிந்திப்போ ததவிடும் - மாணல், 370 விடும் 35 வால் - வெண்மை, 206, 224, வானரேயகுடி - வாளை எட்டு 232, 256, வாலாகிய உறுப்பு வது போலுயாந்த குடிப்பிற 213 ப்பு 69, 142 (வானுயாதோற வாலிதாம் பக்கம் - வெண்மை றமென்பது போல குறள் யாகும் பாகம் 256 272) வாவல் - வெளவால், 261 வானரேய மலைநாட - ஆகாயத் தையளாவும்மலைநாடனே, 10 வாழ்தியென்னெஞ்சே, 130 வானரேயும் மை தவழுவெறப்- வாழ்நாட் கலகாய - ஆயுட்கு வானரேயும் மை தவழுவெறப்- ஆகாயத்தை யளாவும் மேகம் அளவாக, 22 ஆகாயத்தின் தவழுகின்றமலைநாடனே 142 வாழ்நாட்டில் வைகுதல் ஆ தவழுகின்றமலைநாடனே 142 யுள் நாள் மேல் தங்குதல், 36 வானத்த உம்பருறைவா பதி - வாழ்நாளுல்வாமுன் ஒப்புரவு வானத்தின் அப்பால் உறை ஆற்றமின் - ஆயுள்முடிவதன் வானகத்து ஊராகும் சுவாக முன் வேளாண்மை செய்யுங் கம், வானத்தின் கண்ணுள்ள தேவர்கள் வசிக்கின்ற நீண்ட கள் 22 தேவர்கள் வசிக்கின்ற நீண்ட சுவாகக் உலகு, 137 வாழ்வதறிதிரோல் - வாழ்வதன் சுவாகக் உலகு, 137 காரணம் அறியவேண்டின், வானிடு வில்லின் வரவு ஆகாயத் து இடுகின்ற இரதிர தனு

- தோற்றம் (கடவுள்) விருந்தினன் - புதியமனிதன்,
 வானூர் மதியம் - ஆகாயத்துச் வேற்றுமனிதன், 256
 செலலும் சந்திரன், 25 விலவாகு - விலவின் வளைவு,
 விசை மறறல்ல பிற - கல்வியே 395
 பிறவல்ல 134 விலங்கனன வெள்ளறிவினா -
 விசம்பு - ஆகாயம் 151, 176 விலங்குபோலும் அறிவீனா,
 விடா - கனமுழை 164 475
 விடா அருலகத்தவா - உலகத்த விலங்காது வீடுபெறும் - தப்பா
 வா விடா 337 மல மோக்ஷமபெறும், 59
 விடுகரும் வினையுலநதகால - விலங்காமலெய்துதல - தப்பா
 நலவினை கெடுமாயின விட்டு மல அடைதல, 333
 ஒழியும் 93 விலங்குகிறகும் புள்ளிறகுங் காடு
 விடுப்பா தம கையாற்றொழுத - புலலறிவாரா வயிறு, 121
 தம கையினுல தொழுதுவிட விலங்குகிறகும் பிள்ளலரிது - மி
 டு நீங்குவா 373 ருங்குகட்குப் நடப்பதீர்தல் இ
 விண்ணுலகு, 233 யலாது, மங்கட்கு எளிதோ
 விடுபாக்கு - விடுதல, 255 எனற்படி இஃது ஒழியிசை
 வித்திடினும் - விதைத்தாலும் எச்சம், 76 [269,
 243 விழுசசெலவம் - மிக்கசெலவம்,
 விதப்பற - விரைதவின்றி 370 விழுப்பினி - தப்பாது கொல
 வியத்தக்கான - வியக்கத்தக்கான லும் வியாதி, மாமஸ்தானத
 விரகு - உபாயம் 279 [325 தைப்பற்றிய வியாதி, தீராத
 விரவில் நாளவைத்துக் கணவன வியாதி, 329 [225
 செயத குற்றம் ஏண்ணுதல விழுமிதா - மேலாயதாக, 133
 394 விழுமிதாம் நெஞ்சத்தகணினு-
 விரவா - கலவாதவா 88 நெஞ்சிறகிடநது சீரியவாகும்
 விராஅஅயச செயயாமை - நட 228
 புச செயயாமை 246 விழுமிது - சீரிது மேலாயது,
 விரிநிறாகம், 164 217, 228
 விரிபெடை - விரியன பாம்புப் விழுமியோ - சீரியோ, மே
 பெடை 240 (விரிடன பெ லோ, 64, 159
 டையுடனே நாகம் புணர்ந விழைதக்க - விருமபத்தக்க,
 தால அதன் வயிற்றிலே காப 361 [109,
 பழுந்பவித்த அநாகத்திறகு விழைபயன் - விருமபுமபயன்
 ஆயுள் குறைந்தபோம பழை விளளலரிது பிரி லஅரிது, 76
 ய வுரை) [240 விளக்கினுனொண சுடரோபோ
 விரிபெடையோடாடிவிட்டற்று ன்று, 189 கு, 15]

- வினகருப்புக்கவிருனமாயதல், 51 வெடிபட - ஒலியுண்டாக, 364
வினக்கும் - பிரசித்தப பதிதம், வெணசோறு - வெளியசோறு,
வினங்காய, 103, 328, [132 217 [தலை, 50
விளவு - விளாமரம், 261 வெண்டலை - வெளிய எழும்புத
விளிதல் - அழைத்தல் (சண் வெந்தை - வெந்தவேவை, 289
டைக்கு அழைத்தல்) 253, ('உப்பிலிவெந்தை' என்புழி
இறத்தல், 166, 195, 266, பபோல புறம் 246)
தீர்தல், 219 வெய்யவியிரா - வெப்பமாக மூச
விளியும்சிறியவா கேணமை - சவிட்டு, 33,
அறபாநடபு அழியும், 166 வெயினமுறுக - வெயில உஉ
விளைநிலத்து நெல்லின் உப்பினை ணம் ஏற, 171
விழுமி ராக கொளவா, 133 வெருகு - காட்டுப்பூனை, 210
விளைநிலமுள்ளும் உழவன் - வி வெருஉம் - அஞ்சம், 399
ளைநிலத்தினை நினைத்திருப்ப வெள்ளறிவு - அறிவினமை, 375
ன் உழவன், 356 வெறுப, 142, 226
விறழ் - தனபெருமையால் தீ வெறிகமழ சந்தனம் - மணமகம்
நாற்றத்தை அடக்கும் வெற மும் சந்தனம், 156
றியினையுடைய பூ, 117 வெறியயா வெங்களம் - வெறி
விறன்மலை - தன பெருமையால் யாடு கொடியகளம், 16
பிறமலைகளை வெல்லும் வெ வெறுப்ப, செய்யாமை வேண
றியையுடைய மலை, 117, மம் - வெறுக்கத்தக்கன செய
345, 369 யாதொழிக 161
வினையெச்சத்திரிபு, பரீஇ, 87 வெறுமன் வினையார கேண
வீங்குநீர் - மிகநீர், கடல் 117 மன் - தீவினையாளா நடப்பினை
வீதல் - அழித்தல், 106 வெறுமின், 172
வீழ்நாளபடாது - சுழிந்ததினம் வேகம் - கோபம், 348
உண்டாகாமல், 22 வேங்கு - வேகுமபோத, 35
வீழ்ந்தக்கதுடைத்து - வீழ்ந்து வேங்கை, ஒரு மரம், 180, ஒரு
போலாம, இறந்ததுபோலாம, விலகல், 300, 399
102 வேங்கை தான் தொலைச்சிய கட
வீழுன்றியாகு - வீழ் தாங்கின மா இடம் வீழின் உணர்வு
றபோல, 197 தென்பது, 300
வெஃகுதல் - விரும்புல, 71 வேசை, 371
வெருளா - கோபியார, 64 வேடகையவா - ஆசையுடை
வெருளி - கோபம், 69 வா, 59
வெங்கனத்தவேனமகன் - கொ வேண்டினும் வேண்டாவிடின
டியவெறியாடுக களத்துப் ம - விரும்பினும் விரும்பாவி
பூசாரி, 16 டினும், 109

வேதிகை - திண்ணை, 96	விடியலு, 39
வேம்பு, 112, 210, 239, 244,	வைகலும் - நாளும், 39, 94
வேம்புதின்னினுட என்றவழி	105, 125, 169
உமமை உயாவுசிறப்பு	வைகும், 39
வோதது வெகுடல - வெகுண்	வைத்தீட்டினா - சுயாதுவைத
டுவோததல், 64	துக்குவித்தா, 10
வேல, 16, 17, 44, 213, 265	வைததை உளிலிவிடும் - தூஷித
வேலமகன் - பூசாரி, 16	ததை நினைத்ததெ செயத நன
வேழம் - யானை, 358	றியின மறந்தவிடுவான, 356
வேளாண்மை - ஒப்புரவு, 207	வைதல - கிந்தித்தல, 156, 219,
வேறகண்ணை - வேலபோன்ற	325, 356
கண்ணை, 17	வைப்புழிககோடபடா - வைதத
வேறுதல - அழிதல, 3, 359	விடத்தி லிருந்தும் பிறனா
வேறுருவின - வேறுவண்ணை	கொள்ளப்படா, 134
தன, 118	வையத்தியறதை - உலகஇயற
வேனெடுங்கண் - வேலபோலு	கை, 111
ம கூரிய நெடியகண், 265	வையம் - உலகம், 50, 94, 109,
வைகல் - நாள, 7, 39, 94, 105	111, 114, 230, 238, 264,
125, 169, நாளகழிதல, 39	கொல்லாபபணடி, தோ, 350

ஸ்ரீ:

செய்யுண் முதற்குறிப்பகர்தி

எண் - பாட்டெண்

அக்கேபோல	123	ஆகாதெனி	337
அகத்தாரே	31	ஆடபாச	20
அங்கண் - சுறின	151	ஆடுகோடாக	192
அங்கண் - றொழுது	373	ஆணமினெ	374
அங்கோட	372	ஆமரபோ	377
அச்சம	81	ஆத்தம்பாறி	290
அடுக்கனமலை	103	ஆத்தவரி	351
அடைநதாப	173	ஆவாநா	32
அத்திட்ட	251	ஆவேறுரு	118
அம்பலயவெடு	87	ஆற்றநதனை	196
அம்புமழை	89	ஆன்படுநெய	239
அரசகாமபல,	396	இசைநத	187
அருகல்	261	இசையாதெனி	194
அருமபவீழ	390	இசையாவெரு	111
அருமபெறவயா	34	இசையுமெனி	152
அருபெறநக	351	இடம்பட	116
அருளினறழு	321	இடுமபைகூட	107
அலகுசால	140	இட்டாற்ற	255
அவலியமில்	322	இபைக்குமள	323
அவமதிபு	163	இமம்யரிசி	94
அழனமண்டு	202	இமையபயக	132
அளளிக்கொ	262	இமையயுந	294
அறம்புசுழ	82	இரவலாகனரு	279
அறிமின்ற	172	இருக்கையெ	143
அறியாப்பரு	171	இரும்பாக்கு	122
அறியாரு	108	இலங்குநீர்	257
அறிவதறிந	74	இலலமின்மை	53
அறுசுவை	1	இல்லாமை	303

இல்லாவிட	91	உள்ளத்து	336
இழித்தகக	302	உள்ளமொரு	330
இழைத்தநா	6	உள்ளானசில	324
இளையானட	65	உறக்குந	38
இறசாவி	182	உறற்பால	104
இற்பிறப்பில	320	உறுபுலி	193
இற்பிறப்பெண்	212	உறுபுண	135
இறப்பசகிறி	99	உறைப்பருங்	164
இறப்பநினை	174	உண்ககித்தாங்	57
இறப்பவே	223	உணர்வுகண்	175
இனபம	79	உணருளொழு	90
இன்றாது	359	உறியுயர்	47
இன்றுகொ	36	உறுசெய	379
இன்னரினை	205	எஞ்ஞான்று	335
இனஞ்செயி	76	எத்துணையாஹு	172
இனஞகை	226	எந்நிலத்து	243
இனஞ - லால	225	எமமையறி	165
இனஞவியை	306	எய்தியிரு	325
இனநனைய	142	எறறொன்று	150
இனியாராத	369	எறிநீர்	275
சட்டலுந	280	எறியென்று	363
சண்டெநீர்	109	என்பாயு	292
சதவிசையா	131	என்றுமபுதி	307
சனமாயிலவி	196	எனஞ்ஞ	5
உடாஅது	10	என்னேமற	330
உடுககை	141	எனக்குத்தா	15
உடையபெரு	368	எனதெனதென	276
உடையாரி	160	எட்டையபரு	353
உண்டாய	234	எதிலாசெய	223
உண்ண	9	எமாந்தபோழ்	373
உணரவுணரு	247	ஏற்றகை	98
உபகாரஞ	69	ஒண்கதிர	176
உயிர்போ	50	ஒருநன்றி	357
உருவிறகமை	240	ஒருநீர்	236
உருவுமிளமை	102	ஒருபுடை	148
உலத்திய	204	ஒருவ்வொரு	309
உன்கூபளி	286	ஒக்கியவொன்	129
உள்ளத்தா	128	ஒதியுமோ	270

ஒலைக்கண	397	கற்றதூஉ	314
கட்கினியாள	384	கற்றறிந்த	256
கட்களுசெறி	289	கற்றனவுங்	310
கட்கருங்	396	கற்றருரை	260
கடமாதொ	300	கன்னனிவல	334
கடலசாரநது	245	கண்கூடற	136
கடித்து	156	காணிர்	54
கடிப்பிடு	100	காதலர்	73
கடியென	364	காலாடு	113
கடுக்கியொரு	189	காவாமொரு	63
கடுக்கென	348	காழாய்கொ	342
கடையாயார	216	குஞ்சியு	131
கடையெலா	297	குடநீரட	352
கணகயவென	395	குடருங்கொ	46
கணமூன	400	குலந்தவங்	333
கணங்கொண்டு	25	குற்றமுமே	230
கணமலை	353	கூத்துய	70
கப்பிகட	341	கோளாதே	30
கமமஞ்செய	393	கொடியவை	345
கரவாத	305	கொடுத்தலு	274
கருங்கொள	357	கொய்பற	350
கருத்துணாநது	211	கொல்லியிரு	175
கருமபாட்டிக	35	கொலைஞருலை	331
கருமமு	250	கொன்னே	55
கருமவரிசை	249	கோட்டுப்பு	215
கல்லாக்கழி	366	கோடே	354
கல்லாதுநீண்ட	254	கோவையருவி	71
கல்லாதுபோ	169	கோளாறற	191
கல்லாமை	145	சங்கரசெச்சல	346
கல்லாரேயா	139	சாயப்பறி	389
கலவெறிந்	66	சான்றாணமை	142
கல்வென	253	சான்றோரென்	126
கல்லோங்கு	282	சிதிலதின	197
கலவிகரை	135	சிறுகாபெருகா	110
கழிந்தாரிடு	49	சிறுகாலைப்ப	328
கழுநீருட	217	சீரியா	232
களாநிலத்து	133	செங்கெல்லவ	367
களாளாகன	157	செய்யுண்	85

தெய்கையழி	147	தெண்ணீர்	44
செய்யாத செயது	235	தெரியத்தெரி	168
செலசுடர்	394	தெளிவிலார	219
செல்லாவிட	149	தோணியிய	136
செல்வாய்	8	தோறப்போவை	42
செல்வழி	154	தோற்றஞ்சூ	7
செழும பெரும	352	தச்சியார்	299
செறிப்பில்	231	தட்டாராசுத்ரு	271
செறுகச்சூ	222	தட்டிசூ	12
சென்றேயெ	24	தெருநறு	93
சொற்றனாதது	13	தெய்வஞ்ஞ	96
சொற்றற்றறு	313	தமமாலே	301
தக்காரூ	112	தயவாராக	267
தக்கேரல்	43	தரம்பெழுந்த	153
தங்கணமாவிலலார	336	தாரைவருமன	11
தண்டர்	62	தல்லஞ்சு	195
தம்ப 17	392	தல்லாப்பெரி	298
தம்மையிக்குழை	55	தல்லாநவசெய்யி	144
தம்மையிக்குவாரை	117	தல்லவைகா	335
தம்மேரன்று	229	தல்லாரோரன	221
தலையே	365	தல்லாராயவ	265
தலஞ்ஞ	137	தல்லாவின	115
தளிராமேலே	355	தளிரகட தொடர்பு	166
தனதாக	275	தளிரகட - படும	242
தாஞ்செய	120	தறுமலர்	209
தாமேயுமன	327	தன்னிலைக்கட	245
தாழர்	14	தாப்பாடஞ்ஞ	312
தானகெடி	50	தாயக்காற	215
திருத்தனனை	304	தாராதத்தாடு	26
திருமதுனக	291	தாலாறுமா	353
தினை ததுனை	105	தானவாயப	207
தினையனைத	344	தாறுத்தக்கடே	266
திவகரும	199	திலநகைத்தா	179
துக்கத்துட	121	திலையாமை	52
துக்கர்	2	தினநனநின	4
துயகது	273	தீர்மையே	287
துன்புமபல	54	தீரினாதுண	288
துன்பமே	60	தீருடபிறநது	360

துண்ணுணர்வினமை	251	பெரியவா	128
துண்ணுணர்வின	233	பெரியாபெருந்	77
நெடுங்கால	68	பெரியாபெருமை	170
நெருப்பழற்	124	பெருகு	234
நோத்து	64	பெருங்கடல்	332
நேரல்லார	72	பெருகடை	343
பகைவாபணிவிட	241	பெருமுத்	200
படுமழை	27	பெருவரைநாட	186
பண்டமறி	48	பெறுவது	317
பரவாவெளி	45	பெறுவதொன	335
பராஅரை	246	பொத்ததூறகல்	376
பருவமெனை	18	பொழிந்தினிது	259
பல்லாரறிய	46	பொழிப்பகல்	319
பல்லாவு	101	பொற்கலத்தப	206
பல்லானற - கூற்று	106	பொற்கலத்தூட்டி	345
பல்லானற - புலந்து	252	பொறுப்ப	161
பலநாளும்	214	பொன்னிற	269
பழைமைகந்	310	பொன்னே	162
பழையரிவ	349	மக்களாலாய	37
பனறிககூழ்	257	மடிதிரை	224
பனளுளுளு	159	மதித்திற்ப	61
பனிபடு	17	மரீஇப்	220
பாடமே	316	மல்கு	263
பாமபிறகொ	375	மல்லன்மா	296
பாலாற	258	மலைநலம்	356
பாலோடளாய	177	மலைமிசை	21
பாவமுமே	295	மழைதினை	361
பிறந்தருல்	285	மற்றறிவா	19
பிறாமறை	158	மறுமைகரு	183
புககவிடத்த	83	மறுமையும	95
புணாகடல்	264	மன்றங்கறங்க	23
புத்தகமே	318	மன்னாதிருவு	167
புதுப்புனலு	370	மனததான	180
புல்லாப்பு	255	மனைப்பாசம்	130
புல்லாவெழு	155	மாககேழ்	41
புறத்து	306	மாண்டகுண	56
புன்னுனி	29	மாற்றாராய	67
பெயற்பான்	97	மானவருவகல்	40

முட்டிக்கை	208	வலன்வகள்	268
முட்டிற்ற	236	வழங்காத	277
முயங்காக்கால	391	வழுக்கெனை	362
முலைக்கண்ணு	399	வளம்பட	103
முல்லைமுகை	45	வறறிமற	78
முற்றற்சிறு	237	வாழ்நாட்	22
முற்றற்றூந்	190	வானிடுவில	(கூட)
முன்னரே	92	விரிநிறநா	164
மூப்புமேல்	326	விருப்பிலார	210
மெய்பஞ்ஞானக	311	வினைநகதொரு	339
மெய்வாய்கண்	59	விளக்கு	51
மெல்லிய	145	விளக்கொளியும்	371
மைதிராபசும	347	விளைப்பயன	33
யாஅருலகத	119	வெறிப்பா	16
யாஅரொருவ	127	வெறுமை	329
யாக்கையை	28	வென்றிப	315
யாமாயினெம	293	வேம்பினிலை	244
யானையனையவா	213	வேற்றுமை	75
யானையெருத்தம	3	வைகலும்	39
வடுவிலா	114	வைப்புழிக	134
வயரவும	201		

4486a

